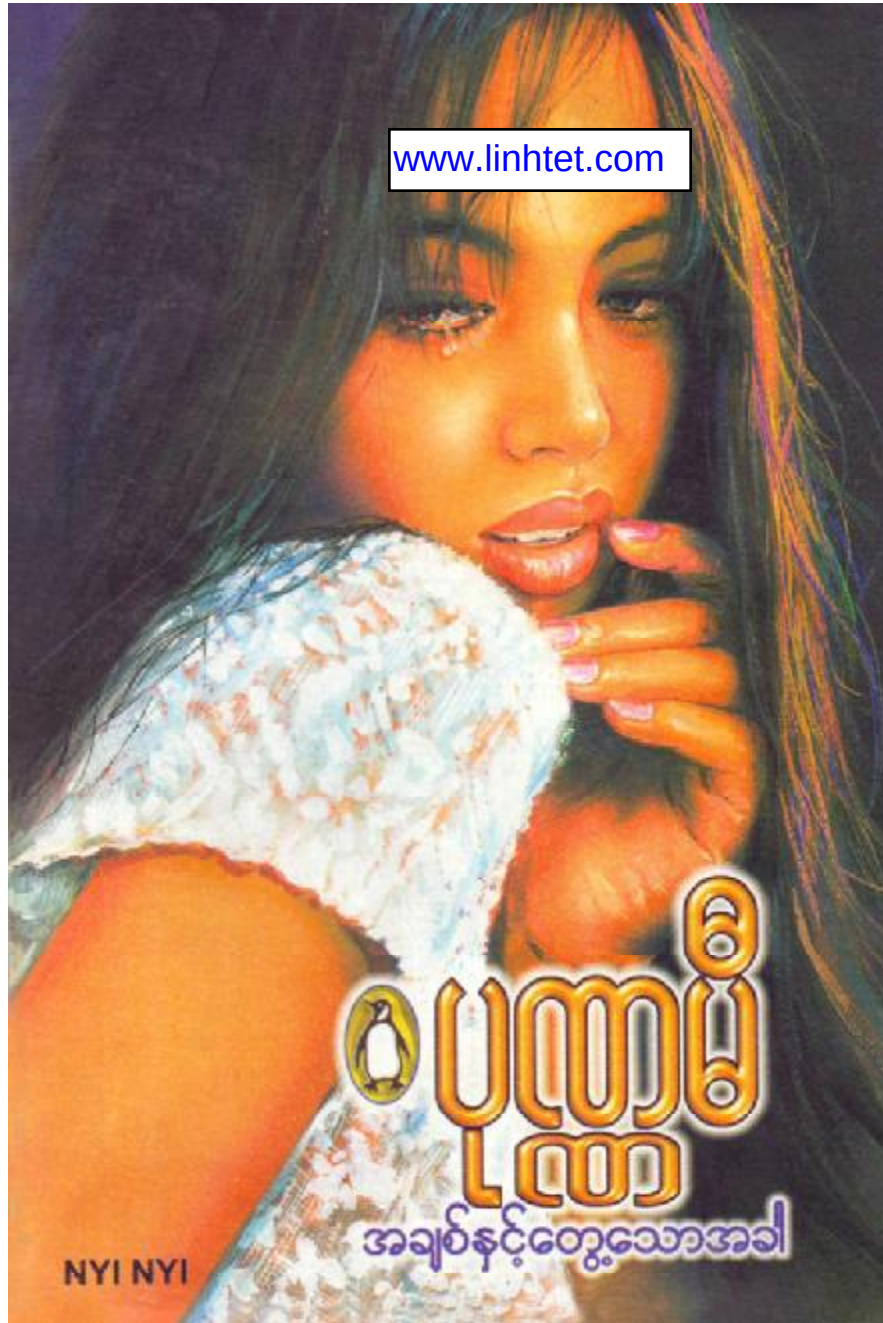
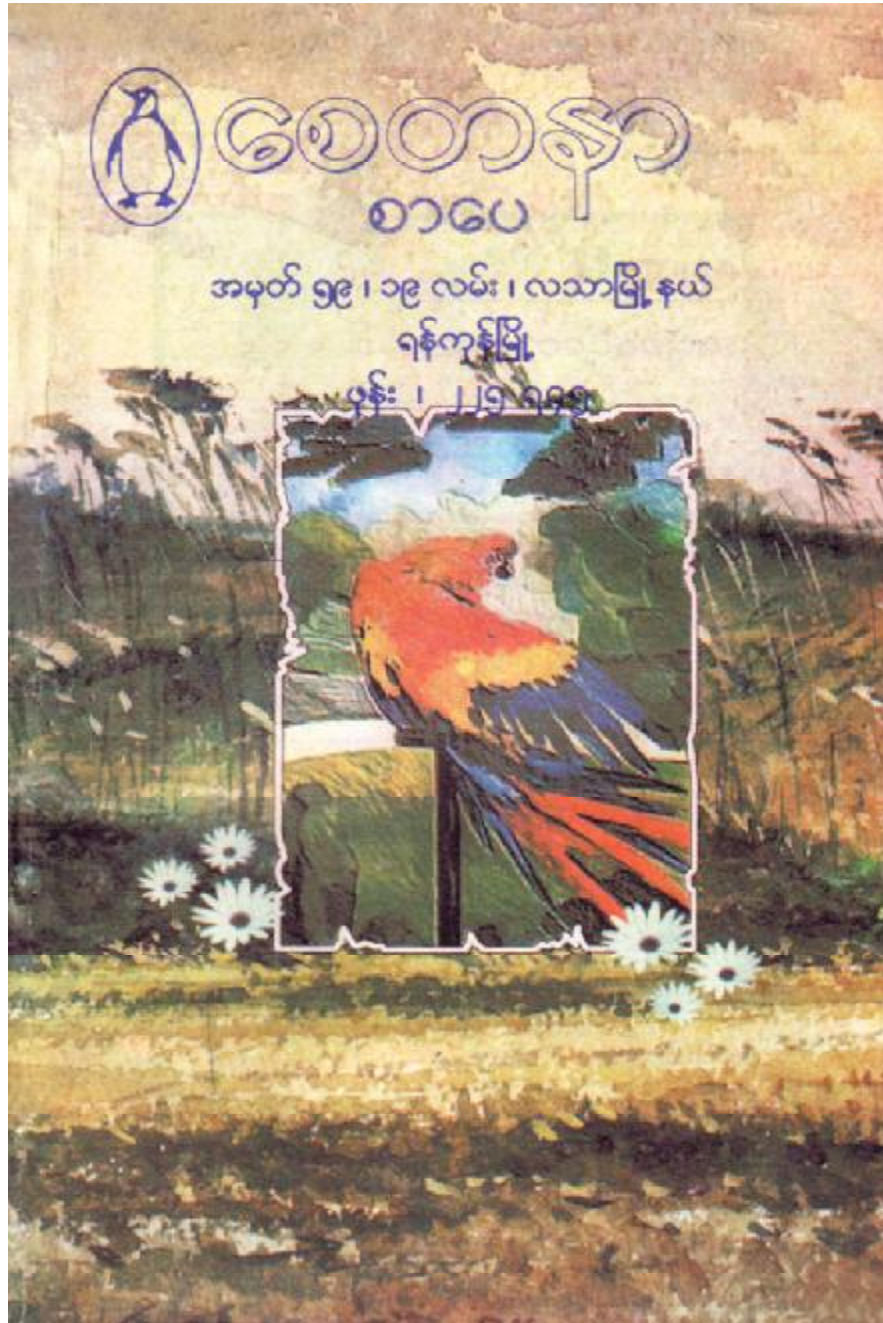

www.linhtet.com

လင်းထက် မြန်မာ မှ စီစဉ်တင်ဆက်သည်

ပဏာမီ

အချစ်နှင့်တွေ့သောအခါ

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၉၀၃/၂၀၀၀ (၁၁)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၈၇၁/၂၀၀၀ (၁၂)
၂၀၀၁ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၅၀၀ ဇာဝါ၊ ၃၀/-

ပုံနှိပ်သူ ... ဦးကျော်လှိုင် (၅၅၇၃)စေတနာ (OFFSET)
အမှတ်(၅၉)၊ (၁၉)လမ်း၊ ရန်ကုန်။
ထုတ်ဝေသူ ... ဦးမောင်ဟန် (၀၈၇၆)၊ ကမ္ဘာလုံးစာပေ
အမှတ် (၂၅၉)၊ နဝဒေးလမ်း၊ ဒေါပုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

မောင်ကျော်လွင်
စေတနာ့မဟပေမှ
စီစဉ်သည်

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

စည်းကမ်းလိုက်နာ ဘေးကင်းကွာ
စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်
စည်းမျဉ်းကိုက်ညီ ဘေးကင်းသည်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ပဓနာကျသော
တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- * ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

ကိုခင်မောင်ကြည်

ပြောရမယ့်အကြောင်းအရာက နှစ်ခုတောင် ဖြစ်
နေတော့ ဘယ်ဟာကစပြီး ပြောရမယ်တောင် မသိဖြစ်နေပြီ။
တစ်ခုကတော့ ကိုယ့်အကြောင်းလေး နည်းနည်းပါးပါးပါ။
နောက်တစ်ခုကတော့ “**ခိုးခိုး**” လို့အမည်ရတဲ့ ကံကောင်းသ
လောက် ဝှတီးဝှကျ။ အတီးအတနိုင်ပြီး သူများပြောသမျှ
ယုံတတ်တဲ့ အကောင်လေးတစ်ကောင်ရဲ့ အကြောင်းပေါ့ . . . ။
အေးလေ . . . ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်စပြောပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ပဲ အရင်မိတ်ဆက်ပြတာပဲ ကောင်းပါလိမ့်မယ် . . . ။

လူတော်တော်များများက “ကိုကြည်”လို့ ခေါ်
တတ်ကြတဲ့ ကိုယ်ဟာ အသက်လေးဆယ်နီးပါး၊ လူပျိုကြီး
(အမှန်ကတော့ မဟုတ်ပါ . . . အများကတော့ အဲလိုပဲ သတ်
မှတ်ထားကြတာ . . . ဟိုငအကောင်လည်း ကောင်းကောင်း

ယုံနေလေရဲ့။) ဆိုပါတော့။ ငယ်ကတည်းက ကိုယ့်ဒူးကိုယ်ချွန်၊ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တည်ကြီး B.Com (ဘီကွမ်း) ဘွဲ့တစ်ခုနဲ့ Accountant (စာရင်းကိုင်)ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ဒြပ်တစ်ခု ကိုပါ ကိုယ့်အစီအစဉ်နဲ့ကိုယ် ပိုင်ဆိုင်အောင်မြင်ထားနိုင်ခဲ့တဲ့ အတွက် ကိုယ်ဟာ လေးဆယ်နီးပါးသော သက်တမ်းကာလ လောက်ကို အရောက်မှာ အများက ဝိုင်းသတ်မှတ်ထားကြ သလို “ဂျင်မောင်ကြည်” “ဖျံမောင်ကြည်” လောက် မဟုတ် ရင်တောင် . . . သူများ မျက်ခုံးမွေးပေါ်မှာ စကြိုလျှောက်လိုက် ရမှ ကျေနပ်အိပ်ပျော်တတ်တဲ့ သူမျိုးတော့ ဖြစ်နေတာပေါ့။

ငယ်တည်းက ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ် ခဲ့ရတယ်ဆိုတာကလည်း မိဘတွေက အဆင်မပြေလို့ . . . မိဘနှစ်ပါးလုံး မရှိကြတော့လို့ ဘာဘာညာညာ လျှောက်တွေး ပြီး သနားချင်စရာမရှိပါဘူး . . . ။ မိဘနှစ်ပါးလုံး ခုထိသူတို့ အိမ် သူတို့ယာမှာ သက်ရှိထင်ရှား ကျန်းကျန်းမာမာ ချမ်း ချမ်းသာသာနဲ့ ရှိကြပါသေးတယ် . . . ။ အဲ့ဒီလောက်ပြောရင် သိကြရောပေါ့ . . . ။ ဟုတ်တယ်လေ . . . ငယ်ကတည်းက အိမ် ကထွက်ပြေးလိုက် . . . ပြန်ခိုဝင်လိုက်နဲ့ . . . ပျော်သလိုနေလာ ခဲ့တာပဲ . . . ။ ဘွဲ့တစ်ခု ဒီပလိုမာတစ်ခု . . . ပေါင်းနှစ်ခု ရထား တာကလည်း သူများခေါင်းပေါ်က နေချင်တဲ့လူဟာ အဲ့ဒီ လောက်တော့ လိုအပ်တယ်ထင်ပြီး ကိုယ့်အသိဉာဏ်နဲ့ကိုယ် ရယူထားတာမျိုး။ မိဘစကားနားထောင်မှသာ ဘွဲ့ရရမယ်ဆို ရင်တော့ သုံးတန်းတောင် ကောင်းကောင်း အောင်မှာမဟုတ် ပါဘူး . . . ။

လူပျိုကြီးကိစ္စကို ပြန်ရှင်းပြရဦးမယ် . . ။ အမေက ခြေငြိမ်အောင်ဆိုပြီး မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ပေးစားဖို့ ဇွတ် စီစဉ်ကြချိန်ဟာ မိဘအိမ်က နောက်ဆုံးတစ်ခေါက် (အပြီး) ထွက်ခဲ့ချိန်ပဲ ဆိုပါတော့ . . ။ ခုထက်ထိဆို ကိုးနှစ် ဆယ်နှစ် နီးပါးရှိပြီ . . ။ ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်မပြုချင်တာကို အကြောင်း ပြပြီး အမေအိမ်က ထွက်ခဲ့တဲ့ ကိုယ်ဟာ အိမ်ကထွက်ထွက် ချင်းပဲ အိမ်ထောင်ကျဖြစ်လိုက်ရော . . ။ အဲ . . . အိမ်ထောင် ကျတာတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ . . ။ ခုထက်ထိ ‘လူပျိုကြီး’ အမည်ကို ခံယူထားနိုင်ဆဲဥစ္စာ . . ။ အိမ်ထောင်ကျတာမဟုတ် တော့ ဘယ်လိုခေါ်မလဲ . . မိန်းမရတာပေါ့ . . ။ ဒါလည်း မဟုတ်သေးဘူး . . ။ ကိုယ်နဲ့အဲဒီမိန်းကလေးနဲ့ ငြိသွားမိကြ တယ်ပေါ့ . . ။ အင်း . . အဲဒါပဲ ကောင်းပါတယ်။

မကောင်းတာကတော့ အဲဒီမိန်းကလေးဟာ ကိုယ် ကြုံကြုံခဲ့သမျှ ကုတ္တိယအပေါင်းလို . . နဂိုတည်းက နာမည် ပျက်ရှိပြီး . . နောက်ကျပြီးသား ရေအိုင်တစ်ခုမဟုတ်ခဲ့တာ ပဲ . . ။ အဲဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးဆိုတော့ကာ . . သူက တာဝန် ယူဖို့ပြောလာခဲ့ချိန်မှာ . . “ငါနဲ့ဘာဆိုလဲ”လို့ ခေါင်းရွှောင် မျက်နှာလွဲလို့ လုံးဝမရနိုင်လောက်ဘူးဆိုတာ ကိုယ်သိပါ တယ် . . ။ ကိုယ်ကလူဆိုး၊ လူရှုပ်အမည်ခံပေမယ့် အဲဒီ လောက်ထိတော့လည်း၊ ပက်ပက်စက်စက်ကြီး မရက်စက် မယုတ်မာတတ်ပါဘူး . . ။

ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ . . မိန်းမမယူချင် လို့ . . မိဘအိမ်ကတောင် စုံကန်ထွက်ခဲ့ပါပြီဆိုမှ . . ထွက်

ထွက်ချင်း ခြေချုပ်တစ်ခု ထပ်မီရမယ့် အဖြစ်မျိုးကြီးတော့ ဘယ်သူက ကြုံချင်မှာလဲ . . ။ ရာဇဝင်ရိုင်းသွားမှာပေါ့ . . ။ ဒီလိုနဲ့ ယတိပြတ်ကလည်း မငြင်းချင် . . တာဝန်ကလည်းမယူ နိုင်နဲ့ လူလည်လူရှုပ်တို့ရဲ့ထုံးစံ အီးလေးဆွဲ အချိန်ဖြုန်းနေဆဲ တစ်နေ့မှာ အဲဒီမိန်းကလေးရဲ့အိမ်ကို ကိုယ်လိုက်သွားမိခဲ့ တယ်. . ။ အဲဒီမှာတင် “အဖူး” ကို ကိုယ်စတွေ့ခဲ့ပါတယ်။

‘အပွင့်’ . . အဲ . . ကိုယ့်မိန်းကလေးနာမည်က အပွင့်တဲ့ . . အပွင့်တို့က မိဘမရှိ . . ညီအစ်ကိုမောင်နှမ ဆွေမျိုးသားချင်းလည်း နည်းလှတဲ့ ညီအစ်မကလေးနှစ် ယောက်တည်းမို့ ကိုယ် နည်းနည်းသက်သာနေတယ် ဆိုရ မှာပေါ့. . နို့မို့ဆို ဒီလိုဇာတ်လမ်းမျိုးဟာ အစ်ကိုမောင်ဘွား ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ . . ဦးလေးတွေ အဖေတွေနဲ့ တုတ်တစ် ပြက်၊ ဓားတစ်ပြက် ဖြစ်လို့ကောင်းလိုက်မယ့် အမျိုးပေါ့ . . ။ အပွင့်တို့ကတော့ ရှင်းတယ် . . ညီအစ်မလေးနှစ်ယောက် တည်း . . သူ့ညီမလေးကို အပွင့်ကပဲ ရှာကျွေးကျောင်းထား နေပြီး ရပ်ကွက်ကလေးတစ်ခုထဲ အိမ်ကလေးတစ်ခြမ်းကို ငှား နေကြတာမျိုး။

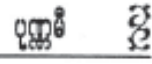
တစ်နေ့တစ်နေ့ ကျလိုက်ရတဲ့ အပွင့်ရဲ့မျက် ရည်တစ်ဂါလန် နှစ်ဂါလန်လောက်တွေကို ဘယ်လိုမှမတုန် လှုပ်ခဲ့တဲ့ကိုယ်ဟာ . . အိမ်ကလေးရဲ့ဧည့်ခန်းထောင့်ကလေး တစ်ခုမှာ သူ့အစ်မမျက်နှာပဲ အားကိုးတကြီး လှမ်းလှမ်း ကြည့်ရင်း . . သူ့ပါ မျက်ရည်ခိုးကျနေခဲ့တဲ့ ‘အဖူး’ လို့ ခေါ် တဲ့ အပွင့်ရဲ့ညီမကလေးကို အမြင်မှာတော့ . . ရင်ထဲ ဘယ်

လိုကြီးဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်သွားတော့တာပဲ . . ။ ပြောရရင်တော့
ဒီအသက်အရွယ် ယောက်ျားရင့်မာကြီးတစ်ယောက် အနေနဲ့
ကဗျာဆန်ရာ နုလွန်းရာ ကျနေမလားတော့ မသိဘူးပေါ့ . . ။
“သံယောဇဉ်”ဆိုတာ အဲဒါကိုခေါ်မှန်း အဲဒီတစ်ချက်နဲ့တင်
ကိုယ်ပြောနိုင်တယ် . . ။

အင်မတန်မှ ဆန်းကြယ်သလောက် အံ့ဩစရာ
ကောင်းတဲ့အရာနော် . . ။ ကိုယ့်မိရင်းဘရင်း ညီအစ်ကိုမောင်
နှမအရင်းတွေကိုတောင်မှ ဦးနှောက်ထဲ သိပ်မထားဘဲ . .
ဘာသိဘာသာရှိလှတဲ့ ကိုယ်ဟာ . . အဖူးကိုတော့ မြင်မြင်
ချင်းပဲ သံယောဇဉ်ဖြစ်ပြီး . . ချစ်သွားမိတယ် . . ။ ဟုတ်တယ်
ချစ်ကိုချစ်တာ . . ။ အဲဒါဟာ ‘အချစ်’ ပဲဆိုတာ ကိုယ်ကောင်း
ကောင်း သေချာတယ်။ ဟာ . . ။ ပေါက်ကရဲတွေ တလွဲတွေ
တော့ လျှောက်မတွေးကြနဲ့နော် . . ။ အဲဒီအချိန်တုန်းကဆို
အဖူးဟာ ရှိလှမှ ကိုးနှစ်ဆယ်နှစ် . . ။ သို့သော် လူကောင်
လေးက တအားညှက်တော့ ပီဘီလေးငါးခြောက်နှစ်သမီး
ကလေးအရွယ်ပဲ ရှိသေးတာ . . ။ ကိုယ်ကတော့ အသက်သုံး
ဆယ်ပြည့်လုပြည့်ခင်ပေါ့ . . ။ သူ့အစ်မနဲ့တောင် ဆယ်နှစ်
ကျော်ကွာတဲ့ အဖူးဟာ ကိုယ်နဲ့ဆို အနှစ်နှစ်ဆယ်နီးပါးကို
ကွာပြီး သားအဖအရွယ်မကျတကျပေါ့ . . ။ ကိုယ် အပွင့်ကို
စောင့်ရှောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ် . . ။

ဘယ် . . ကိုယ့်ရဲ့ ‘လူပျိုဂုဏ်’ ကိုတော့ ဘယ်
အပျက်ခံပါ့မလဲ . . ။ ကိုယ့်ရဲ့ စောင့်ရှောက်နည်းက သူတို့
ညီအစ်မကို အဲဒီရပ်ကွက်ထဲက ခေါ်ထုတ်ပြီး ခပ်ဝေးဝေး . .

မြို့ရဲ့တောင်နဲ့မြောက်လောက်ရှိမယ့် နောက်ထပ်ရပ်ကွက် တစ်ခုမှာ အိမ်ငှားထားပေးလိုက်တယ် . . ။ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ပါ ရှာငှားပေးထားပြီး . . ကိုယ်နိုင်သလောက်လေးတော့ ထောက်တာပေါ့။ စိတ်ပျော့ပြီး ငိုဖို့လောက်ပဲသိတဲ့ . . ယုံလွယ်တဲ့ အပွင့်ကိုတော့ ဒီလိုပဲ လှည့်ပတ်နှစ်သိမ့်ရပြန်တာပေါ့ . . ။ “ကလေးကိုပဲ အောင်အောင်မြင်မြင် မွေးချေပါဦး . . မီးဖွားပြီးမှ ဘာညာသာရကာ” ပေါ့ . . ။

ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ရဲ့ ဘာညာသာရကာကို ကိုယ်ပြန်မဖြေရှင်းလိုက်ရပါဘူး . . ။ အပွင့်က သားတစ်ယောက်မွေးပေးလိုက်ပြီး မီးတွင်းထဲမှာပဲ ဆုံးသွားတယ် . . ။ ကဲ . . ရက်သားတစ်ယောက် . . ဆယ်နှစ်သမီးကတစ်ယောက်။ ခြေချုပ်မမိ အပူမများချင်လို့ အိမ်ထောင်မပြုပါဘူးဆိုမှ . . အလုပ်က ကြံဖန်ရှုပ်ဖို့ ဖြစ်လာတာတော့ ကိုယ့်ကံပဲထင်ပါရဲ့ . . ။ သို့သော် ကိုယ့်ကံဆိုတာ ကိုယ်ကလုပ်တာပဲ . . ။ မကောင်းတဲ့ ကံဇာတာရှိလာရင် ကောင်းသွားအောင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ ကြိုးစားပြင်ယူရမှာပေါ့ . . ။ ရက်သားမောင်ပီစီကို ရက်ပိုင်းပဲ ရှိသေးလို့ ကိုယ့်သွေး ကိုယ့်သားပေမယ့် သံယောဇဉ် မရှိလှသေးဘူးပဲထား . . အဖူးရဲ့ မျက်နှာကလေးက ရှိနေသေးတာလေ . . ။

ကိုယ်ဖြေရှင်းလိုက်ပုံလား . . လွယ်တယ်လေ . . ရက်သားရော . . ဆယ်နှစ်သမီးရော အမေအိမ်ပေါ် ပြန်တင်ပေးလိုက်တာပေါ့ . . ။ အမေဆိုတာ ရင်ဘတ်စည်တီးနဲ့ . . “ဘယ်လိုဖြစ်ရတာတုန်း” ပေါ့ . . ။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်နီးပါးက

မိန်းမမလိုချင်လို့ အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားတဲ့ သားမိုက်ကြီးဟာ ပြန်တက်လာတော့ ကလေးနဲ့ . . ။ ကလေးမှ တစ်ယောက်မဟုတ် . . နှစ်ယောက်တောင်ဆိုတော့ . . အမေ သူ့ရင်ဘတ်သူ တီးလည်းတီးချင်စရာ . . ။ ကိုယ်ကတော့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ထွေထွေထူးထူး ဘာမှမပြောပါဘူး . . “ကလေးအမေတော့ဆုံးပြီ” ပေါ့ . . ဒါပဲပေါ့။

အဖူးအကြောင်းလည်း ဘာမှကို မရှင်းပြပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အဖူးမှာ ပါလာမယ့် သူနဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ စာရွက်စာတမ်း အထောက်အထားများအရ အမေက အဖြစ်မှန်ကို သိသွားနိုင်ပါတယ် . . ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် . . ဘယ်သူတွေ ဘယ်လောက်ကြီးပဲ ဒုက္ခရောက် အခက်အခဲတွေ့နေကြပါစေ . . ။ သူများတကာအရေးကို ကိုယ်ရေးကိုယ်တာလောက် ဘယ်တော့မှ ဦးစားမပေးတတ်တဲ့ ခင်မောင်ကြည်လို လူစားက ဘာမဆိုညာမဆိုင် ခေါ်တင်လာခဲ့တဲ့ အဖူးကိုလည်း သူ့တစ်သက် စောင့်ကိုစောင့်ရှောက်မွေးမြူရတော့မယ်ဆိုတာ အမေ နားလည်ပြီးသား ဖြစ်မှာပါပဲ။

အမေ့ကို ဒုက္ခတုံးနှစ်တုံးနဲ့ အလုပ်ပေးလို့လည်း ပြီးရော . . ကိုယ်လည်း ယခင်ယခင်က ထုံးစံအတိုင်း ပြန်လွင့်တော့တာပါပဲ . . ။ အမေကတော့ မှာရှာတယ် . . “နင်နေချင်သလိုနေ . . ရှုပ်ချင်သလိုရှုပ် . . ဒါပေမယ့် နောက်ထပ်တော့ ဒါမျိုးတွေ ငါ့အိမ်ပေါ်ရောက်မလာစေနဲ့တော့” တဲ့။ အမေမမှာလည်း ကိုယ်က တစ်ခါသေဖူး ပျဉ်ဖိုးနားလည်ပြီး သားပဲဟာ . . အမေက ခေါ်လာဦးဆိုရင်တောင်မှ တော်ပါ

ပြီ. . .။ ဒီတော့ . . . အရင်ကလိုပဲ နေချင်သလိုနေ . . . စားချင်
သလိုစား၊ ရှုပ်ချင်သလိုရှုပ် . . .။ ဒါပေမယ့် အရင်ကထက်
နည်းနည်းကလေးသာလာတာကတော့ သုံးလေးလတစ်ခါဆို
သလို အမေ့အိမ်ပြန်ပြီး . . . မျက်နှာလေးတစ်ချက်လောက်ပြ
မုန့်ပဲသရေစာလေး . . . ပိုက်ဆံကလေးမဖြစ်စလောက်ပေးတာ
မျိုးရှိလာတာပါပဲ . . .။

အမေ့အတူနေ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေကတော့
ခင်မောင်ကြည်ဆိုရင် နဂိုကမှ အော့ကျောလန်ပြီးသားရယ်
ဆိုတော့ကာ . . . ခင်မောင်ကြည့်သားနဲ့ အဖူးတို့အပေါ်လည်း
ဘယ်ကြည်လင်ပါ့မလဲ . . .။ ကလေးကတော့ ထားပါတော့။
အဖူးလေးခမျာတော့ သိတတ်စပြုပြီဆိုတော့ ဇောင်းပဲနရွဲတွေ
ကြားမှာ နေ့စဉ်နေထိုင်စားသောက်နေရမှာ သနားစရာ . . .။
အဲဒီအချက်လေးတစ်ချက်နဲ့ပဲ ခင်မောင်ကြည်ကိုယ်တိုင်ကိုယ်
ကျကြီးက သုံးလေးလတစ်ခါဆိုသလို မျက်နှာလာလာပြနေ
ရတော့တာပဲ . . .။ ဒါပေမယ့် သူတို့ကလည်း သူတို့ကလေး
တွေနဲ့သူတို့ပါ . . .။

တစ်အချက် . . . အမေက အဲဒီအိမ်မှာ ရှာနိုင်
ဖွေနိုင် . . . အာဏာရ စကားတည်ဆဲ . . .။ နှစ်အချက် . . .
“မောင်မြေးချစ်”လို့ ရှာရှာကြံကြံနာမည်ရထားတဲ့ ဟိုအကောင်
ကလေးက ကိုယ်တို့ အပွင့်တို့နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘဲ အမေမှအမေ၊
အမေ့မျက်ခွက်ကြီး ယူစွပ်ထားသလား ထင်ရလောက်အောင်
ဖြစ်နေတယ် . . .။ သုံးအချက် . . . ဖင်ပေါ်အလိုက်သိပြီး အရိပ်
သုံးပါး အမြဲနားလည်တဲ့ အဖူးက အချိန်သိပ်မကြာလိုက်ခင်

မှာပဲ အမေ့လက်စွဲ . . လက်ကသုံးတောင်ဝှေး . . အချစ်
တော်ကလေး ဖြစ်သွားတယ် . . ။ ကဲ . . မကြည်လင်ကြသူ
တွေ လဲသေကြတာတောင်မှ အရာမရောက်နိုင်တော့ဖြစ်
သွားတော့တာပေါ့။

ကိုယ်က ရှုပ်ထွေးပွေလီပြီး လွတ်လပ်မှုကိုသာ
ကြိုက်တာ . . အလုပ်ကိုတော့ ခါးချိုးပြီး အလုပ်နဲ့တူအောင်
လုပ်တတ်တဲ့နေရာမှာတော့ စည်းကမ်းရှိတယ်နော် . . ။ ကိုယ်
က အစုံလုပ်ဖူးတယ် . . ။ လမ်းဘေးလည်း ဈေးရောင်းဖူး
တယ် . . ။ စတိုးဆိုင်အလုပ်သမားလည်း ဖြစ်ဖူးတယ် . . ။
ပုံနှိပ်စက် တစ်ခုမှာလည်း ခဏဝင်ဖူးတယ် . . တက္ကစီမောင်း
ဖူးတယ် . . နိုင်ငံခြားသား အိမ်တစ်အိမ်မှာ ညစောင့် (Night
Watch Man) လုပ်ဖူးတယ် . . ။ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်နေရာ
ပေါင်းစုံမှာ အလုပ်ရှင်မှန်သမျှ ကိုယ့်ကိုမကြိုက်ကြတာ မရှိ
ဘူး . . ကိုယ်က မကြိုက်လို့ အဲဒီအလုပ်ကို ဆက်မလုပ်တော့
ဘဲ စွန့်ပစ်ခဲ့တာသာလျှင်ရှိတယ် . . ။ နောက်ဆုံးတစ်ခေါက်က
သာ Night Watch Man လုပ်နေဆဲ . . နိုင်ငံခြားသားက
အလုပ်မှာ နှစ်စေ့လို့ သူ့နိုင်ငံသူ ပြန်ရမှာမို့ သူ့မိတ်ဆွေတစ်
ယောက်အိမ်မှာ ကိုယ့်ကိုဆက်သွင်းပေးခဲ့တာပဲရှိတယ် . . ။

ကိုယ်က အဲဒီမှာတော့ Night Watch Man
မလုပ်တော့ဘူး . . ။ လူဆိုတာ ကိုယ့်အခွင့်အရေးကို ကိုယ့်
ဘာသာရဲရဲတောင်းတတ်ရမယ်လေ . . ။ ကိုယ်က အဲဒီအိမ်မှာ
ကားမောင်းဖို့ပဲ တောင်းဆိုလိုက်တယ် . . ။ ဒါပေမယ့် ကြာ
ကြာ မမောင်းလိုက်ရပါဘူး . . ။ ကိုယ်က အဲဒီအချိန်လောက်

မှာပဲ ‘စာရင်းကိုင်ပညာဒီပလိုမာ’ တစ်ခုကို ထပ်ရလိုက်တာ ကိုး။ ကိုယ့်ဘေ့ဒ်နိုင်ငံခြားသားကြီးက ကိုယ်ဟာ B.Com ဘွဲ့ရ. . စာရင်းကိုင်ပညာဒီပလိုမာ လက်မှတ်ရဆိုတာကို သိသွားတယ် . . (မသိသိအောင်လည်း ကိုယ်ကပဲ ပြတာ ပြောတာကိုး)။ ကိုယ့်ဘေ့ဒ်က ကိုယ့်ကို နောက်ထပ်နိုင်ငံ ခြားသားတစ်ယောက်နဲ့ ထပ်ဆက်ပေးလိုက်တယ် . . ။

အဲဒီမှာတင် . . ထူးဆန်းပြီး အံ့သြစရာကောင်း တဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုနဲ့ မစ္စတာကာဆိဂီ အိုမီ (Kasigi Omi) ကို ကိုယ်တွေ့ခဲ့ရသလို ဘယ်သူနဲ့မှ မတူနိုင်အောင် သူမတူ၊ ကံကောင်းသလောက် တုံးအနိုင်တဲ့ ကောင်ကလေး “ဒိုးဒိုး” ကိုလည်း ကိုယ်သိခဲ့ရတယ်။

မစ္စတာကာဆိဂီ အိုမီ အကြောင်း နည်းနည်း ဖြတ်ပြောရဦးမယ် . . ။ သူက အသက်လေးဆယ်ကျော်လောက် ပဲရှိသေးတဲ့ လူလတ်ပိုင်း ကိုယ်နဲ့ မတိမ်းမယိမ်းတစ်ယောက် ပေါ့. . ။ လူပုံက တည်တည်ကြည်ကြည်နဲ့ ခပ်ပြတ်ပြတ် စကားနည်းနည်းဆိုတဲ့ အစားထဲက . . သိပ်ရောလို့ လုံးလို့ မရဘူး . . ။ ခေတ်အဆက်ဆက် . . အလုပ်ရှင်မှန်သမျှကို ကျ အောင်ပေါင်းလာနိုင်ခဲ့တဲ့ ခင်မောင်ကြည်တောင် သူနဲ့ကျမှ

လက်မြောက်ရမလို ဖြစ်နေတယ် . . ။ ဒါတောင် နောက်ပိုင်း
မှာ သူနဲ့ကိုယ်ဟာ ခရီးတွေ အတူတူ ခဏခဏ ဂဒီးဂဒီးနဲ့
ထွက်နေရတာနော် . . ဒါတောင် လိုအပ်တာထက် ပိုရင်းနှီး
မလာဘူး . . ။ လိုအပ်သလောက်ပဲ . . ။

သူ ဒီမှာလာဖွင့်ထားတဲ့ ကုမ္ပဏီက အထည်အလိပ်
နဲ့ Cosmetic ကုမ္ပဏီတစ်ခုပါ . . ။ ဂျပန်ပြည်ဖြစ် ပိုးတို့
ကီမိုနိုတို့နဲ့ အလှအပ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေကို မြန်မာ
ပြည်ဈေးကွက်မှာလာပြီး ခြေကုပ်ယူတဲ့ သဘောပေါ့ . . ။ သူ
တို့ကုမ္ပဏီက ဒီမှာတော့ သိပ်မပေါက်ရောက်လှသေးပေမယ့်
ဂျပန်မှာဆိုရင်တော့ ‘Kasigi’ ဆိုတာ အတော်လေး ကြီးကျယ်
အောင်မြင်ပြီး နာမည်ကြီးတဲ့ မိသားစုကုမ္ပဏီတစ်ခုလို့ သိရ
တယ် . . ။ မစွတာ ကာဆိဂိ အိုမိကလည်း မြန်မာနိုင်ငံ
အတွက် အထွေထွေ မန်နေဂျာဆိုတဲ့ ရာထူးနဲ့လာပေမယ့် . .
အဲဒီမိသားစုထဲက မိသားစုဝင်တစ်ယောက်ပါပဲ . . ။

သူ့ရဲ့ထူးဆန်းပုံကဘာလဲဆိုရင် သူ့ကုမ္ပဏီမှာ
အလုပ်ခန့်သမျှလူတိုင်းဟာ . . မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အမြီးဖျားပိုင်း
မော်လမြိုင်၊ ရေး၊ မြိတ်၊ ထားဝယ်၊ ကော့သောင်း . .
တနင်္သာရီဘက်က လူတွေပဲ ဖြစ်ရမယ် . . ကိုယ်တိုင်မဟုတ်
ရင်တောင်မှ မိဘဘိုးဘွား အမျိုးအဆွေကတော့ အဲဒီဘက်
တွေမှာပဲ အတိအကျ နေထိုင်တဲ့သူတွေ ဖြစ်ရမယ်တဲ့ . . ။
အဲဒါနဲ့ပဲ ခင်မောင်ကြည်တို့လည်း တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးဘဲ
နဲ့ မြိတ်သားစစ်စစ် ဖြစ်ရတော့တာပေါ့ . . ။ မြိတ်မှာ မွေးက
တည်းကနေ ဆယ်တန်းအောင်တဲ့အထိ နေဖူးပါတယ် ဖြစ်ရ

ရော။ ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်မဟုတ် နောင်ကိစ္စကတော့
နောင်ခါလာ နောင်ခါဈေးပေါ့ . . ။

ကိုယ့်ကို ပထမစခန့်တုန်းကတော့ လက်ထောက်
စာရင်းကိုင်နဲ့ပါ . . ။ ဒါပေမယ့် သိပ်မကြာခင်မှာပဲ
'ခင်မောင်ကြည်'ဟာ လူလည်တစ်ယောက်ဖြစ်မှန်း သူရိပ်မိ
သွားပုံရတယ် . . ။ ရောလို့လုံးလို့ မရပေမယ့် သူထွက်ထွက်
သမျှ ခရီးစဉ်တိုင်းမှာ လူရေလည်တဲ့တစ်ယောက် ပါနေစေ
ချင်ပုံရတာမို့ ကိုယ်လည်း စာရင်းကိုင်ဘဝကနေ . . အပါး
တော်မြဲလိုလို . . (အင်း . . မဟုတ်ပါဘူး . . သူ့ရဲ့
Secretary အပါးတော်မြဲ . . စကားပြန်မလေးက အမြဲရှိ
နေတဲ့ဟာပဲ။) ဘာလိုလိုနဲ့ . . ရာထူးရာခံ အတည်တကျ
မပြောနိုင်တဲ့ “ခရီးထွက်” ဘဝကို ရောက်ရရောဆိုပါတော့။

အဲဒီအခါတွေတုန်းက ကိုယ့်စိတ်ထဲ အတော်ကြီး
ထူးဆန်းနေတာက . . “အထည်အလိပ်၊ အလှအပ” ကုမ္ပဏီ
ကိစ္စအတွက် ရောက်လာရတဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ ကုမ္ပဏီကိစ္စ
နဲ့ခရီးတွေ ထွက်ဖြစ်ရတော့မယ်ဆိုရင် . . တိုင်းနဲ့ပြည်နယ်
မြို့တော်ကြီးတွေကိုသာ ဦးစားပေးရမယ် မဟုတ်လား . . ။
အရင်ဦးဆုံးကတော့ ရန်ကုန်မှာ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းဖွင့်ပြီးရင်
ဒုတိယအနေနဲ့က ‘မန္တလေး’ လို့ နေရာမျိုးကို မသွားမဖြစ်
သွားပြီး ကုမ္ပဏီခွဲအနေနဲ့ အထက်မြန်မာပြည်ဈေးကွက်ကို
ရယူနိုင်ဖို့ ကြိုးစားရမယ်။ ပြီးမှသာ ကျန်မြို့ကြီးများပေါ့။

ကိုယ်တိုင်မသွားနိုင်တောင် . . မြို့ကြီးတွေမှာ
Sale Promotor တွေခန့်ပြီး ဆောင်ရွက်ရမယ်။ ဒါက

ကိုယ်နားသလောက် ဘောင်အတွင်းက ပြောတာပါ။
 ခုဟာကတော့ သူက မန္တလေးလို နေရာမျိုးတောင် ကိုယ်တိုင်
 မသွားနိုင်ဘဲ လူစားပဲလွှတ်လိုက်ကာ သူကကျတော့ . . စော
 စောက ပြောခဲ့တဲ့တိုင်း မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အမြီးဖျားပိုင်း
 မော်လမြိုင်၊ ရေး၊ မြိတ်၊ ထားဝယ်သို့ . . ။ အဲဒီနေရာတွေဟာ
 လည်း မြို့ကြီးတွေ မြို့ကြီးတွေပါပဲ . . သို့သော် ဘယ်လို
 ခေါ်မလဲ . . ။ သူ့လို ဂဒီးဂဒီးတွေ သွားနေစရာမလိုဘူး
 ထင်တာပါပဲ . . ။

သူကတော့ Yangon Airways တို့ မြန်မာ့လေ
 ကြောင်းတို့ကို လုပ်ကျွေးနေသလား ထင်ရလောက်အောင်ကို
 သွားတာနော် . . ။ ပြီးကျတော့ မြို့ကြီးတွေတင်မက . . မြို့
 ငယ် . . ရွာငယ်တွေအထိပါ ခြေဆန့်လာသောအခါကျတော့မှ
 လူလည်ကြီး ခင်မောင်ကြည်တစ်ယောက် မစွတာ ကာဆီဂီ
 အိုမိရဲ့ ကိစ္စဝိစ္စများဟာ အထည်အလိပ်၊ အလှအပ အသုံး
 အဆောင် Promotion အတွက် မဟုတ်လေတော့မှန်း ရိပ်မိ
 ရတော့တာပါ . . ။

သူ့အပါးတော်မြ၊ စကားပြန်မလေး **“ခင်ရှင်းဆီ”**
 တို့ကလည်း ကိုယ့်သူဌေးရဲ့ အရေးကိစ္စအကြောင်းကို လုံလိုက်
 တာမှ . . ပါးစပ်ကို အပ်နဲ့များပိတ်ချုပ်ခံထားရသလား ထင်
 ရလောက်အောင်ကို လုံတော့သည်မှာ လူလည်လူနပ် ခင်
 မောင်ကြည်ပင်လျှင် . . ဘယ်လိုမှ အစ်လို့အောက်လို့ လှည့်
 ပတ်နှုန်းနှပ်ယူလို့ မရလောက်အောင်ပင် . . ။ ခါတိုင်း အသုံး
 ပြုနေကျ ‘ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ မိန်းကလေးများ ကျလောက်

သောနည်းနာနိဿယများ' ကို အသုံးပြုကြည့်ဖို့ ပြင်တော့လည်း . . အမယ် . . သင်းက ခါးခါးသီးသီး . . ရွံ့ရှာပုံများ တောင်ပြလိုက်သေး . . ။ နေနှင့်ဦးပေါလေ . . ။

အသက်သာလေးဆယ်နား ကပ်နေတယ် . . နုပျိုမြ၊ နုပျိုဆဲ ခင်မောင်ကြည်ဟာ . . ခင်နှင်းဆီလို မိန်းကလေးမျိုးတော့ . . အေးအေးဆေးဆေး အချိန်ပေးပြီး (သူတို့လိုမိန်းကလေးမျိုးကျတော့လည်း သူတို့နည်း သူတို့ဟန်နဲ့ သတ်သတ်ရှိတာပေါ့) စိတ်ရှည်လက်ရှည် လုံးပန်းယူရရင် အလွန်ဆုံးကြာမှ ခြောက်လ၊ ဒီထက်ပိုလိုက်ဦး တစ်နှစ်ပေါ့။ “ပျင်းစရာကြီး”ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း တကယ်တမ်း ဆန္ဒရှိရင်တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်သည်လည်း ပျင်းစရာမဟုတ်ပါ။ သို့သော် ခင်မောင်ကြည်က ဆန္ဒမှမရှိဘဲ ကိုယ်သိချင်ရာ တစ်ခုအတွက်သာ ချဉ်းကပ်လိုတာပဲ . . ။

သူ့မကျေနပ်တာနဲ့ ပြောလက်စ အကြောင်းတွေ ကတောင် သွေဖီကုန်ပါပြီ . . ။ ကဲ . . တိုတိုပဲဆိုကြပါစို့။ မစ္စတာ ကာဆိဂိ အိုမိ တစ်ယောက် မြန်မာနိုင်ငံသို့ (General Manager) အထွေထွေမန်နေဂျာရာထူးဖြင့် ရောက်ရှိလာခြင်းဟာ သူတို့ကုမ္ပဏီရဲ့ အထည်အလိပ်၊ အသုံးအဆောင်ကိစ္စတွေအပြင် . . နောက်ထပ် အဓိကကျသော၊ အရေးကြီးလှသော အကြောင်းအရာတစ်ခုကတော့ . . သူတို့ Kasigi မိသားစုဝင် ဘကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် မစ္စတာ Kasigi Sudara (ကာဆိဂိ ဆူဒါယာ) ဟာ စစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံကို ရောက်လာခဲ့စဉ်က အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကြောင့်သာ

စစ်မှုထမ်းဖြစ်နေရပြီး စစ်ကိုရွံ့မုန်းစက်ဆုပ်လှတဲ့ “ဆူဒါယာ” ဟာ နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းလှတဲ့ မြန်မာ့လူနေမှု အကျင့်စရိုက်တွေ၊ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတွေကို ကြုံရတဲ့အခါမှာ မြန်မာလူမျိုး များကို အင်မတန်မှပင် ခင်မင်တွယ်တာ . . စာနာနားလည် တတ်သော ဂျပန်စစ်ဗိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သတဲ့။

ဂျပန်တွေ စစ်ပြေးဖို့ ကြုံတွေ့လာတဲ့အခါမှာ တော့ ငှက်ဖျားမိကာ အတော်လေး နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ပြီး သူ့စစ်တပ်နဲ့လည်း ကွဲကွာသွားတဲ့အခါ . . ဆူဒါယာဟာ ကယ်တင်ရှင် မြန်မာ(မွန်)မိသားစုတစ်စုနှင့် ကြုံဆုံခဲ့ရပါသတဲ့။ အဖျားအနာ ပျောက်ကင်းအောင်လည်းပြုစု၊ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ရဲ့ ရန်ကလည်း ဖုံးကွယ်ဖွက်ပေးထားခဲ့ကြပြီး၊ ကိုယ့်ဆွေမျိုးသား ချင်းတစ်ယောက်လိုကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ထားခဲ့ကြသော၊ ထိုမိသားစုထဲမှ အိမ်ထောင်ဦးစီး ယောက်ျားလုပ်သူခမျာ . . ဆူဒါယာရဲ့ ပယောဂကြောင့် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ရဲ့ လက်ချက် နှင့်ပင် အသက်ပါပေးခဲ့ရသောအခါ . . ကျေးဇူးကြီးမားလှတဲ့ ထိုမိသားစုအပေါ် ဆူဒါယာရဲ့ ကျေးဇူးဆပ်လိုစိတ်ကလည်း အသည်းထဲထိ စွဲမြဲခိုင်မြဲခဲ့ရပြီ . . ။

ဆူဒါယာ တစ်ယောက် ကိုယ့်တပ်နဲ့ အဆက် အသွယ်ပြန်ရပြီး၊ ပြည်တော်ပြန်ဖို့ ဖြစ်လာချိန်မှာ လင် ယောက်ျားဆုံးပါးပြီး အမေတစ်ခု သမီးတစ်ခု ဖြစ်ကျန်ရစ် သော မြန်မာအမျိုးသမီးကို ကျေးဇူးဆပ်ခွင့်ရအောင် အမေရော သမီးပါ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ လိုက်ပါခဲ့ကြဖို့ . . ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ကလေးကိုပဲ ထည့်ပေးလိုက်ဖို့ ဆူဒါယာက တောင်းပန်ခဲ့ဖူး

သည်တဲ့ . . ။ သို့သော် ထိုမြန်မာအမျိုးသမီးဟာ တစ်ပြည်တစ်ရွာ
ကို မလိုက်သွားခဲ့တဲ့အပြင် ကလေးကိုလည်း လုံးဝထည့်မပေး
လိုက်ပါတဲ့။ အဘိုးကြီးကလည်း ဟိုမှာလည်း မိသားစုရှိနေလေ
တာမို့ . . စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာနဲ့ပဲ ပြန်သွားခဲ့ရပြီးတဲ့နောက်၊
ပထမပိုင်းတော့ စာအဆက်အသွယ်လေး သတင်း စကားလေး
ကျဲကျဲတောက်တောက် ရနေရာက နောက်ပိုင်းကျတော့ လုံးဝ
အဆက်အသွယ် ပြတ်တောက်သွားခဲ့သတဲ့။

ခုကျတော့ အဲဒီအဘိုးကြီးက ဆုံးပါးခဲ့ပြီ . . ။
ဂျပန်ပြည်မှာလည်း သူ့ရဲ့အမွေအနှစ်ကို ဆက်ခံဖို့ရာ သား
သမီး မထွန်းကားခဲ့သောအခါ သူ့ရဲ့သေတမ်းစာမှာ မြန်မာ
နိုင်ငံက ထိုမိန်းမနဲ့ကလေးကို ပြန်ရှာပြီး သူတို့ Kasigi
မိသားစုပိုင် အမွေအနှစ်များထဲမှ သူပိုင်ထိုက်ကို ထိုကလေးသို့
လွှဲပြောင်းပေးဖို့ ရှေ့နေရှေ့ရပ်များနဲ့ စီစဉ်ခဲ့သတဲ့။ မစ္စတာ
ကာဆိဂိ အိုမိကတော့ သူ့ဘကြီးရဲ့ အမှာစကားအရ မြန်
မာနိုင်ငံသို့ ကုမ္ပဏီတာဝန်နဲ့ရော . . လူမှုရေးတာဝန်ကြီးနဲ့
ပါ ရောက်လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသတဲ့ . . ။

ဒီသတင်းတွေ ကြားလိုက်ရတော့ ခင်မောင်ကြည်
တစ်ယောက် နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်လိုက်ရတာ။ Kasigi
မိသားစုရဲ့ အမွေတစ်ပုံဆိုတာ နည်းတဲ့ကိစ္စလား . . မမျှော်
မှန်းနိုင်လောက်အောင်ကို ဖြစ်နေမှာ . . ။ ကိုယ့်မှာ ကိုယ့်ကို
ကိုယ်ပဲ မစ္စတာ ကာဆိဂိကြီး၏ ကျေးဇူးရှင် မိသားစုရဲ့
နောက်ဆုံးမျိုးဆက်ဟု ထင်ရတော့မလိုလို . . ။ ဂျပန်ရပ်များ
တစ်စက်တလေလောက် ရှိလေသလားလို့ မှန်ပဲအခါခါကြည့်ရ

တော့မလိုလို . . ။ ကိုယ့်မွေးမိခင်ရင်းကိုပဲ ပြေးပြီး “ဂျပန်နဲ့ ပတ်သက်ဖူးသေးလား”လို့ မေးရတော့မလိုလို . . ။ ရူးမလို နှမ်းမလို ပေါတောတော ချာတာတာတွေ ဖြစ်လိုက်ပြီးသော အခါ . . နောက်ဆုံး ရရှိလိုက်သည့် သတင်းကား . .

“မြန်မာ(မွန်)အမျိုးသမီးကြီး ဒေါ်လှရီမှ မွေးဖွား ခဲ့သော သမီးတစ်ယောက်နှင့် . . ထိုသမီးမှ ထပ်မံပြီး . . မွေးဖွားခဲ့သော တစ်ဦးတည်းသော သားကလေးတစ်ယောက် မှာ . . မစ္စတာ ကာဆီဂီ ဆူဒါယာကြီး၏ ကျေးဇူးရှင်မိသားစုရဲ့ နောက်ဆုံးမျိုးဆက်သွေး၊ သမီးနှင့်မြေးယောက်ျားလေးတို့အဖြစ် သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေကြပါသည်”တဲ့။ ပိုမိုအံ့သြစရာကောင်း သည့်အချက်ကား ခင်မောင်ကြည်တို့အားလုံးရော . . မစ္စတာ ကာဆီဂီ အိုမီ ကိုယ်တိုင်ပါ ဘယ်လိုမှမျှော်လင့်မထားမိကြဘဲ ထိုအမွေခံကလေးမှာ ခင်မောင်ကြည်တို့၏ရုံးမှဝန်ထမ်း . . ကိုယ့်မျက်စိရှေ့မှောက်မှာတင် ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်ကလေး တစ်ယောက်ဟု သတ်မှတ်ထားခဲ့မိသည် “ဒိုးဒိုး” ဟူသော ကောင်လေးပဲ ဖြစ်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည် . . ။

တစ်နှစ်လောက် စုံစမ်းယူခဲ့ပြီး အဘက်ဘက်မှ အချက်အလက်ပေါင်းစုံနှင့် တိကျသေချာနေခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မို့ “မဟုတ်နိုင်ပါဘူး” ဟုလည်း ဝင်ငြင်းချင်လို့မရပါ။ ကိုယ့် မှာလည်း အကျိုးရှိလာမှာ မဟုတ်ဘဲ သူတစ်ပါးကိစ္စကိုလည်း ဝင်မစွက်ချင်ပါ။ မစ္စတာ ကာဆီဂီ အိုမီ လိုလူကလည်း မသေချာဘဲနှင့်တော့ ကြေညာမှာမဟုတ်တာကို ခင်မောင် ကြည်က ယုံပြီးသား . . ။

လူလည်လူရှုပ်တစ်ယောက်အနေနှင့် “ကိုယ်သာ မစ္စတာ ကာဆီဂီ အိုမိ တို့ရောမှာဆိုရင်တော့ လိုက်စုံစမ်း ပေးကမ်းမနေတော့ဘဲ ဒီအတိုင်းပဲ မြဲနေလိုက်တော့မည် . . ။ ကာကယံရှင်တွေလည်း သိနိုင်တာလိုက်လို့ . . ”ဟု လောက် တွေးမိပေမယ့် . . ခိုးခိုးတစ်ယောက် အမွေတွေရတော့မှာကို တော့ ခင်မောင်ကြည်က ဘာမှမကျေနပ်နေစရာ အကြောင်း မရှိ . . ။ အဲ . . တစ်ခုတော့ရှိသည်။ ဒါကတော့ ခင်မောင် ကြည်တင်မက ဒီက ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများအားလုံးရဲ့ အရေး နှင့်ဆိုင်လေသည်။

“ဂျပန်နိုင်ငံသို့တော့ မလိုက်နိုင်ပါ . . မြန်မာ နိုင်ငံတွင်သာ နေမည်” ဟူသော ခိုးခိုးရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဟိုကအမွေအနှစ်တွေ . . ရှယ်ယာကိစ္စတွေကို ဟိုကရှေ့နေ ဒီကရှေ့နေတွေနှင့် ဆက်လက်စီမံကြရဦးမည်ဖြစ်ပြီး . . လောလောဆယ်မှာတော့ မစ္စတာ ကာဆီဂီ အိုမိ က သူတို့ မိသားစုရဲ့ ကျေးဇူးရှင်စာရင်း ဝင်သွားပြီဖြစ်သည့် ခိုးခိုးကို လေးငါးခြောက်လလောက် လက်တွဲခေါ်သင်ကြားကာ . . စိတ်ချရလောက်ပြီဆိုလျှင် သူက သူ့နိုင်ငံသူပြန်ကာ ခိုးခိုးကိုသာ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ကုမ္ပဏီ၏ အထွေထွေမန်နေဂျာအဖြစ် တရားဝင် ခန့်အပ်သတ်မှတ်ပေးထားခဲ့ပေလိမ့်မည်။ အဲဒီအခါ ကျရင်တော့ ခင်မောင်ကြည်တို့အားလုံးဟာ ခိုးခိုးရဲ့ လက် အောက်ခံဝန်ထမ်းများ ဖြစ်ကုန်ကြရပြီ . . ။ ခိုးခိုးလက် ခိုးခိုးခြေ . . သူ့မျက်နှာကြည့်ပြီး သူ့ဆန္ဒအရ . . လိုက်လှုပ် ရှားကြရပေတော့မည်။

ဟိုးအရင်ကတော့ ဒိုးဒိုးဆိုတာ ခင်မောင်ကြည့်
 အတွက် ခေါင်းထဲထည့်ထားရလောက်အောင် အရေးပါတဲ့
 ကောင်ကလေးမဟုတ်ပါ . . ။ သူကတော့ ရန်ကုန်မှ တခြား
 ဂိုဒေါင်တို့ ဆိပ်ကမ်းတို့ အရောင်းဌာနခွဲတို့မှ လူများမပါ။
 ရုံးဖွင့်ထားသည့် ရန်ကုန်ရုံးချုပ်ရုံးခန်းမှာတော့ . . . သူရယ် . .
 ကိုယ်ရယ် . . ဒရိုင်ဘာရယ် သုံးယောက်သာ ယောက်ျားဝန်
 ထမ်းရှိသည့် ရုံးမို့လို့လားတော့မသိ . . ကိုယ့်ကိုမြင်ကတည်း
 က မသိမသာ ပေါင်းဖို့ရောဖို့ ကြိုးစားရှာသား . . ။ အလကား
 နေ လက်ဖက်ရည်တိုက်ချင်ရတာနဲ့ . . ရုံးဖယ်ရီမှာ ခေါင်း
 ခန်းက နေရာပေးချင်ရတာနဲ့ . . ။

ဒါပေမယ့် ကိုယ်ကိုယ်၌က မစွတာ ကာဆီဂီ
 အိုမိကို လုံးမရ ပြုမရ ဖြစ်နေချိန်မို့ ကောင်ကလေးကို အာရုံ
 ထဲကို ပြန်မထည့်ခဲ့ဘဲ လျစ်လျူရှုသလို ဖြစ်ခဲ့မိသည်။ ကိုယ်
 အနားကပ်လို့မရတဲ့ ခင်နှင်းဆီက ဒိုးဒိုးအပေါ်ကျတော့ မျက်
 နှာသာခပ်ပေးပေး ဖြစ်နေတာကို အမြင်ကတ်မိတာလည်း
 ပါချင်ပါမှာပေါ့ . . ။ ဒီတော့ . . ခပ်တင်းတင်း ခပ်မာမာ
 စတိုင်လည်း ချိုးချင်ချိုးခဲ့မိလိမ့်မည် . . ။ အမှန်စင်စစ်က
 တော့ သူ့ရုပ်ဘယ်လိုရှိသလဲဆိုတာမျိုးကိုတောင် ကိုယ်က
 တစ်နှစ်တာပတ်လုံး သေချာမကြည့်မိတာမျိုး ဖြစ်သည်။
 ခုတော့ သူက ကိုယ့်အလုပ်ရှင်ဖြစ်လာပြီ။ သူက ကိုယ့်ကို
 လိုက်ပေါင်းဖို့ မလိုတော့တဲ့အပြင် . . ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ မူအရ
 ကိုယ်ကပဲ သူ့ကို လိုက်ပေါင်းရတော့မည်။

သူက အရင်က သူ့ကို ကိုယ်က အရေးမစိုက်ခဲ့

မိသည့်ကိစ္စကို အငြိုးထားကာ ခုနိုင့်ကွက်ရမှ ထပြီးအလုပ်
ဖြုတ်မည်ဆိုရင်လည်း ခင်မောင်ကြည်လို လူမျိုးမှက အလုပ်
မရှားလှပါ . . ။ သို့သော်ငြား . . ခုလို လခကောင်းပြီး နာမည်
ကောင်းသော၊ တည်ငြိမ်သော အလုပ်မျိုးပြန်ရဖို့ကိုတော့
မနည်းရှာရဦးမှာပင် . . ။ ဒီတော့ မပြုတ်တာက အကောင်း
ဆုံးပေါ့။ ပြီးကျတော့ သူ့ဘာသာသူ ခြံထဲမှာပဲ နေရမည့်
ဒရိုင်းဘာကောင်လေးကို ဖယ်လိုက်ရင် ဒီရန်ကုန်ရုံးချုပ်တစ်ခု
လုံးမှာ ယောက်ျားဆိုလို့ သူနဲ့ကိုယ်ပဲရှိမည် ဖြစ်သောအခါ
သူ့မှာ မပေါင်းမဖြစ် ကိုယ့်ကိုသာ ပေါင်းရတော့မည်။ အဲဒီ
အခါကျ . . ခပ်အေးအေးအေးအေးပုံ ပေါက်နေသော ဒီကောင်
လေးမျိုးကို . . ခင်မောင်ကြည်က အလွယ်တကူပင် ဆရာ
လုပ် . . အထက်စီးနေရာကနေ ပေါင်းနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ရ
သောအခါ . . ။

အင်း . . ကံကြမ္မာက မျက်နှာသာမပေးလို့
ကိုယ်ဟာ Kasigi မျိုးရိုးရဲ့ ကျေးဇူးရှင် မျိုးဆက်မဖြစ်ရလည်း
နေပါစေတော့ . . ။ ဟန်ဟန်ပန်ပန် အောင်မြင်အခြေကျနေသော
မြန်မာနိုင်ငံရုံးစိုက် နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ကိုယ့်လက်
ကိုယ့်ခြေ ဦးစီးချုပ်ကိုင်ရမည်ဆိုလည်း ဒါ နည်းတဲ့အခွင့်
အရေးလား . . ။ တစ်သက်လုံး ဘယ်တုန်းကမှ မမျှော်လင့်
ခဲ့ဖူးသော အခွင့်ထူးတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ပြီးကျတော့
ကိုယ့်ကို ရွံသလိုလို ရှာသလိုလို . . . အဖက်မတန်သလိုလို
ဆက်ဆံနေခဲ့သော အခြေကြီးကြီး သူဌေးသမီး အထက်တန်း
စားမကြီး ဒေါ်ခင်နှင်းဆီ အပေါ်မှာလည်း ကိုယ်က ကျော

နိုင်... နိုင်နိုင်... ပြန်အကြောင်းပြနိုင်လာပေမည်။

ခင်မောင်ကြည်က မစွတာ ကာဆီဂီ အိုမိ
မပြန်သေးခင်... ဒိုးဒိုးရဲ့ အာဏာတွေ ဒီလောက်ကြီး စတင်
မကြီးမားသေးခင်မှာပင် အမြင်ကျယ်ကျယ်နှင့် စတင်ကာ
ဒိုးဒိုးကို ရောနှောလုံးထွေးပြီး သူငယ်ချင်းကြီးတွေလို ပေါင်း
ဖို့ရာအတွက် ကမ်းလှမ်းကြိုးစားကြည့်လိုက်သည်။

အံ့ဩစရာပင် (အင်းလေ အံ့ဩစရာတွေ မဟုတ်
ပါဘူး၊ ကောင်လေးပုံစံက နဂိုကတည်းက ဒီလိုပဲ ကြုံမှန်း
နိုင်လောက်ဖွယ်ရာ... သူများစကားအောင်မည့်ပုံပဲ ခပ်အေး
အေးအအပုံထဲကပဲဟာ)...။ ဒိုးဒိုးက ခင်မောင်ကြည်ရဲ့
ကမ်းလှမ်းချက်ကို ဝမ်းပန်းတသာပင် ကြိုဆိုလက်ခံခဲ့လေ
သည်။

ကျွန်တော့်မှာ . . . ဟိုး ငယ်ငယ်လေးတည်းက
အသည်းထဲမှာ စွဲမြဲပြီး ခင်မင်ကျွမ်းဝင်ခဲ့ရတဲ့ သူငယ်ချင်း
မလေးတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးတယ် . . . ။ သူငယ်ချင်းမလေးဆိုပေ
မယ့် သူနဲ့ကျွန်တော်ဟာ အတန်းချင်းလည်း မတူ . . . နေတဲ့
ရပ်ကွက်ချင်းလည်း ခြားပြီး အလှမ်းဝေးပါတယ် . . . ။ ကျွန်
တော်တို့နှစ်ယောက် ဆုံဖြစ်ခဲ့ကြတာကတော့ သူရော ကျွန်
တော်ပါ ကိုယ်စီကျောင်းတက်ရတဲ့ အ-လ-က(၃)ကျောင်း
ကလေးမှာပေါ့ . . . ။

သူ့ကို စတွေ့ဖူးခဲ့တဲ့ နေရာက ကျောင်းထိပ်က
ခရေပင်ကြီးအောက်မှာ . . . ။ ခရေပန်းကောက်နေတဲ့ မျက်လုံး
ဝိုင်းဝိုင်းနဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ဘာသာ သူ

အလိုလိုနေရင်းထိုင်ရင်းကကို အားငယ်ကြောက်ရွံ့တတ်တဲ့ ပုံကလေး ပေါက်နေခဲ့တာဟာ . . ကျွန်တော့်အတွက် သူ့အပေါ် ပထမဦးဆုံး သံယောဇဉ် စဖြစ်သွားမိစေတဲ့ အချက်ပဲ. . ။ ကောင်မလေးရဲ့မျက်နှာဟာ . . ဘယ်လိုပြောရမလဲဆိုရင်. . ကျွန်တော်မှ မဟုတ်ဘူး ဘယ်သူ့အတွက်မဆို “မျက်နှာမြင်ရင် သနားကြင်နာ ချစ်ခင်ပါစေ” ဆိုတဲ့ ရုပ်မျိုးလေးနဲ့ပေါ့ . . ။

ခရေပန်းဝိုင်းကောက်ပေးရင်းနဲ့ စတင်ရင်းနှီးသွားခဲ့ပြီးတဲ့နောက် . . ကျွန်တော်ဟာ ကောင်မလေးအတွက် အစ်ကိုကြီးလိုတစ်မျိုး . . သူငယ်ချင်းလိုတစ်သွယ် အားကိုးအားထား ခင်မင်ရတဲ့ အရေးပါတဲ့ သူတစ်ယောက် ဖြစ်သွားခဲ့ရောဆိုပါစို့ . . ။ ချို့တဲ့ပြီး မပြည့်စုံတဲ့ ကောင်မလေးအတွက် ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖတ်စာအုပ်အဟောင်းတွေကို လက်ဆင့်ကမ်းတာတို့ . . မုန့်ဝယ်ကျွေးရတာတို့အပြင် . . ကျောင်းနဲ့အလှမ်းခပ်ဝေးဝေးက သူကလေးတို့အိမ်အထိ လိုက်လိုက်လည်ပြီး ကောင်မလေးလုပ်ရမယ့် အိမ်အလုပ်မျိုးတွေကို ဝိုင်းကူလုပ်ပေးတဲ့အထိ ကျွန်တော်က ကူညီကြည့်ရှုခဲ့ဖူးတယ်. . သူနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခင်မင်မှုကို သူ့အိမ်က ကန့်ကွက်ဖို့ မရှိသလို ကျွန်တော့်မေမေကလည်း မပိတ်ပင်ခဲ့ပါဘူး . . ။

ကျွန်တော်တို့က အမေတစ်ခု သားတစ်ခုပါ။ ကောင်မလေးကို ကူညီထောက်ပံ့နိုင်ဖို့ အမြဲစဉ်းစားကြိုးပမ်းနေပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ကလည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံကြီးထဲကတော့ မဟုတ်ဘူးလေ . . ။ မုဆိုးမမေမေဟာ သားတစ်ဖက်

ဆိုင်တစ်ဖက်နဲ့ အတော်ကြီး ရုန်းကန်ကြိုးစားရရှာတာပါ။
 ဖေဖေကတော့ ကျွန်တော်ငယ်ငယ်လေးတည်းက ငှက်ဖျားနဲ့
 ကွယ်လွန်ခဲ့တယ်တဲ့ . . ။ ဖေဖေဆုံးပြီးတဲ့နောက်မှ တစ်ကောင်
 ကြွက်မေမဟာ သားတစ်ယောက်နဲ့အတူ မော်လမြိုင်ကနေ
 ရန်ကုန်ကို စွန့်စွန့်စားစား ပြောင်းရွှေ့လာပြီး လာအခြေစိုက်
 ခဲ့တာ . . ။

မော်လမြိုင်က ပြောင်းလာပေမယ့် မေမေတို့
 ဖေဖေတို့ရဲ့ ဇာတိကတော့ မွန်ပြည်နယ် အပေါင်မြို့ကပါ။
 ဖေဖေက မွန်အမျိုးသားဖြစ်သလို မေမေအမေ ကျွန်တော့်
 အဘွားကလည်း အင်မတန် ကြည့်လို့ကောင်းခဲ့တဲ့ မွန်အမျိုး
 သမီးကြီးတစ်ယောက်ပဲတဲ့ . . ။ မေမေက ကျွန်တော့်ကို ငယ်
 ကတည်းက ချစ်စနိုးနဲ့ “ဂျပန်ကြီး . . ဂျပန်ကြီး”လို့ နာမည်
 ပြောင်အနေနဲ့ ခေါ်တတ်ရင် ဖေဖေက လုံးလုံးမကြိုက်ခဲ့ဘူး
 ဆိုတာကို မေမေ ပြန်ပြောပြတတ်တဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေအရ
 ကျွန်တော်သိနေခဲ့ရတယ် . . ။ ဖေဖေမရှိတော့တဲ့နောက် . .
 မေမေဟာ တခြားဖေဖေမကြိုက်နိုင်မယ့် အရာမှန်သမျှကို
 ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေပေးခဲ့ပေမယ့် ဒီ “ဂျပန်ကြီး”ဆိုတဲ့ နာမည်
 ပြောင်ကိစ္စကိုတော့ ဆင်ခြင်နိုင်ပုံမရပါ။ နောက်များမှာတော့
 အဲဒီ “ဂျပန်ကြီး” ဆိုတဲ့ နာမည်ပြောင်ဟာ ကျွန်တော့်ဘဝ
 အတွက် အတော်အရေးပါ အရာရောက် . . ဘဝကို တစ်ဆစ်
 ချိုးကွေ့ကြီး ပြောင်းလဲစေခဲ့တဲ့ နာမည်ဖြစ်နေတော့တယ် . . ။

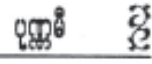
ကောင်မလေးအကြောင်း ပြန်ဆက်ရရင် . .
 ကျွန်တော်တို့ချင်း တကယ်တမ်း ခင်မင်ကျွမ်းဝင်လိုက်ကြရ

တာက သုံးနှစ်ကျော်ကျော် . . လေးနှစ်နီးပါးလောက်ပဲရှိမှာ ပါ. . ။ ရှစ်တန်းရောက်တော့ ကျွန်တော်က အ-လ-က ကျောင်းကနေ အ-ထ-က ကျောင်းကြီးကို ပြောင်းခဲ့ရ တယ်. . ။ နဂိုတည်းက အိမ်ချင်းက အလှမ်းခပ်ဝေးဝေးမှာ ကျောင်းချင်းပါ ကွဲသွားလေတော့ ကောင်မလေးနဲ့ ကျွန် တော်တို့ အမြဲတွေ့ခွင့်ရဖို့ အခွင့်အရေးဟာလည်း အတော် အလှမ်းဝေးသွားခဲ့တာပေါ့ . . ။

ကျောင်းပြန်ချိန်တွေကျတော့လည်း ကျွန်တော်က ကိုယ့်ကျောင်းစာကတစ်ဖက် . . အမေ့ဆိုင်ကို ဝိုင်းကူခဲ့ရတာ ကတစ်ဖက် ရှိသေးတယ်လေ . . ။ ကျောင်းပိတ်ရက်တချို့တ လေလောက်ပဲ အလှမ်းဝေးတဲ့ ကောင်မလေးတို့အိမ်ကို ကျွန် တော်ရောက်နိုင်တော့တယ် . . ။ တစ်ရက်မှာတော့ . . (အဲဒီ တစ်ရက်ကတော့ အတော့်ကိုဆိုးဆိုးဝါးဝါးနိုင်ပြီး အခံရခက် လှတဲ့ တစ်ရက်ပါပဲ . .) ကောင်မလေးအိမ် ကျွန်တော် ရောက်အသွားမှာ အိမ်တံခါးဟာ သော့ခတ်ပြီး ပိတ်ထားလေ ရဲ့ . . ။ အပြင်သွားကြတယ်ထင်ပြီး ထိုင်စောင့်ဖို့ပြင်တဲ့ ကျွန် တော်ကို ဘေးအခန်းက အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်က . . “ဟဲ့ . . သူတို့က အပြီးပြောင်းသွားကြတာ” ဆိုတဲ့ သတင်းဆိုးကြီးကို ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးနဲ့ ပေးခဲ့တယ် . . ။ “ဘယ်ကိုလဲ” ဆို တော့လည်း “သိနိုင်ဘူးတော်” တဲ့ . . ။ ပြီးရော . . ။ ပြတ် ရော . . ။

ငယ်သေးတဲ့ ကောင်မလေးဟာ သူ့အိမ်က အိမ်ပြောင်းမယ့် အစီအစဉ်ကို ကြိုသိချင်မှ သိခဲ့လိမ့်မယ် . . ။

သိခဲ့တယ်ဆိုရင်တောင် ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပြောပြထားရ
 ကောင်းမွန်း သိချင်မှသိမယ်။ ။ ဒါမှမဟုတ် ပြောင်းမယ့်နေ့
 ကျမှ သိရရင်လည်း ကျွန်တော့်ဆီ အကြောင်းကြားဖို့တို့ . .
 ဆေးခန်းမှာ မှာခဲ့ဖို့တို့ . . စာတစ်စောင်လောက် ဖြစ်ဖြစ်
 ထားရစ်ခဲ့ဖို့တို့ . . ။ ရှစ်တန်းကျောင်းသား ကျွန်တော့်အနေနဲ့
 မျိုးစုံ ရှောက်တွေးနိုင်ပေမယ့် ကလေးသာသာ ကောင်မလေး
 ကတော့ ဒါတွေကို တွေးမိချင်မှ တွေးမိမှာပေါ့ . . ။ တွေးမိ
 ရက်နဲ့ အခွင့်အရေး မရခဲ့တာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်တာပါပဲ . . ။
 ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ကောင်မလေးတို့ ဝေးခဲ့ကြတယ် . . ။

ပုစိပွစိ ကလေးမလေးတစ်ယောက်အပေါ် သနား
 ကြင်နာမိရာက စခဲ့တဲ့ ခင်မင်ကျွမ်းဝင်မှုဟာ ဒီလောက်ထိ
 ခိုင်မြဲလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော်တောင် သိပ်
 မယုံဘူးဖြစ်နေတယ် . . ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တက္ကသိုလ်ကျောင်း
 သားတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တဲ့အထိ ကလေးမပီစိလေးတစ်
 ယောက်အပေါ် အမှတ်တရနဲ့ အမြဲသတိရမိနေဆဲဆိုတာကို
 ကြားရတဲ့သူအပေါင်းဟာ မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်နဲ့ အနည်း
 ဆုံး လူတိုင်းက ရယ်တော့ရယ်ချင်နေကြမှာပဲ . . ။ ကျွန်တော်
 ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောမပြခဲ့ဘူး . . အရင်းနှီး အနီးကပ်ဆုံး
 မေမေ့ကိုတောင်မှ ဖွင့်မပြောပြခဲ့ဖူးဘူး . . ။

တက္ကသိုလ်သက်တမ်း တစ်လျှောက်မှာတော့
 နောက်ထပ်ခင်မင်စရာကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းမတစ်ယောက်
 ကို ထပ်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ် . . “ခင်နှင်းဆီ” တဲ့ . . ။ ဆရာဝန်
 သမားတော်ကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ သမီး . . အခြေကြီးကြီး . .

ထိပ်သီးထဲကဖြစ်တဲ့ ခင်နှင်းဆီဟာ . . . ခြောက်တီးခြောက်
ချက် ဆိုင်ကလေးတစ်ဆိုင်ပိုင်ရှင် . . . မုဆိုးမတစ်ယောက်ရဲ့
သား ဒိုးဒိုးဆိုတဲ့ ကောင်ကလေးတစ်ယောက်ကိုမှ နှစ်နှစ်
ကာကာ လာခင်နေပါသတဲ့။

သူငယ်ချင်းတွေကတော့ “မင်းလိုရုပ်ရည်မျိုး
သာ ငါတို့မှာ တစ်ဝက်လောက်ဖြစ်ဖြစ် ရှိခဲ့ရင်တောင် ခင်
နှင်းဆီလိုဟာမျိုး ခုနစ်ယောက်လောက်တော့ လက်ဖြောက်
တီးပြီး ရနိုင်လောက်ပါတယ် . . .”လို့ ဝိုင်းဝန်းထောပနာရင်း
မြှောက်ပေးဘေးတီးရင်းပေါ့ . . .။ ခက်တာက ကောင်မလေး
နဲ့တုန်းက ကျွန်တော့်ဘက်ကပဲ အမြဲအနစ်နာခံ အားပေး
ဖေးကူခဲ့သလိုမျိုး . . . ခင်နှင်းဆီကလည်း အဲသလိုပဲ ကျွန်
တော့်အပေါ်မှာ သနားသလိုလို . . . ကိုယ်ချင်းစာသလိုလို
အချိုးမျိုးနဲ့ တွေ့လိုက်တိုင်း အမြဲကူညီစောင့်မ နေချင်တော့
တာပဲ . . .။ ကျွန်တော်ကလည်း အဲဒီအဖြစ်အပျက်မျိုးကို
ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်သင့်မခံချင် . . .။

လူလတ်တန်းစား မုဆိုးမတစ်ယောက်ရဲ့ တစ်ဦး
တည်းသော သားတစ်ယောက်ပီပီ အမေ့အပေါ် သိတတ်စိတ်
ကိုယ့်ဘဝကိုယ် သိတတ်တဲ့စိတ်မျိုးတွေနဲ့ ခပ်အေးအေးလိမ်
လိမ်မာမာပဲ နေဖြစ်ခဲ့တယ် ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော်လည်း
ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲလေ . . .။ “အေးခြင်း” ဟာ “ပျော့ညံ့
ခြင်း” မဟုတ်သလို . . . “ရိုးသားခြင်း” နဲ့ “အတီးအတနိုင်
ခြင်း”တို့ကလည်း တစ်ခြားစီပဲ မဟုတ်လား . . .။ ခင်နှင်းဆီ
အပေါ်မှာ “ယောက်ျားမာန်” ဆိုတာတွေပြပြီး စိတ်ဆိုးနေဖို့

လည်း မလိုပါဘူး . . ။ ဒီလိုပဲ ခပ်အေးအေးနဲ့ ပုံမှန်ဆက်ဆံ
ရေးလောက်နဲ့ပဲ နေကိုနေခဲ့တယ် . . ။

ခင်နှင်းဆီဘက်ကတော့ သူ့မိဘတွေနားအထိ
ပေါက်အောင်ကို ခင်ပြခဲ့တာပဲ . . ။ အိမ်လည်တွေဘာတွေ
ခေါ်ပေါ့ . . ။ သူ့မိဘတွေကတော့ တကယ့်ပညာတတ်
ပညာရှိတွေပါ . . ။ ကိုယ့်သားသမီးရဲ့ အချိုးအချိတ်ကို အစဉ်း
သိမြင်နိုင်နေကြတဲ့သူ . . ပညာရှိတွေပီပီ . . ကျွန်တော်နဲ့
ခင်နှင်းဆီတို့ရဲ့ ခင်မင်ခြင်းကို မပိတ်ပင်ကြတဲ့အပြင် . .
တခြား ဂုဏ်သရေရှိ တန်းတူရည်တူ . . သမီးရှင်များ အကြိုက်
သကောင့်သားလေးများနည်းတူပဲ ဝင်ထွက်စားသောက်ခွင့်ကို
ပေးခဲ့ကြသေးတယ် . . ။ သို့သော် ပြောရခက်မယ့် သူတို့သမီး
ရဲ့ဦးနှောက်ထဲထိ ပေါက်သွားအောင်တော့ အလျဉ်းသင့်ရင်
သင့်သလို ယှဉ်တွဲ နှိုင်းယှဉ်ပြတတ်တာမျိုး . . ။ ‘တန်း’ ခြင်း
မတူတာကို အချို့သာ အသိမ်မွေ့ဆုံးသော စကားလုံးတွေနဲ့
မသိမသာ ထောက်ပြ တတ်တာမျိုးတွေတော့ ရှိနေတာပေါ့
လေ . . ။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ သိပ်အခံရခက်လှ
တယ်လည်းမရှိပါဘူး . . ဒါ သူတို့သမီးအတွက် သူတို့ပူပင်
ကောင်းစားစေချင်ကြတာမျိုးပဲဟာ . . ကျွန်တော့်ကိုမှ ကွက်
ပြီးမုန်းတီးလို့ . . မုဆိုးမသားမို့ တမင်သက်သက် နှိမ်ထား
ချင်လို့မှ မဟုတ်တဲ့ဟာ။ (အဲဒီလိုမှန်ကန်ဖြောင့်စင်းတဲ့ အတွေး
မျိုးတွေ တွေးပေးတတ်လွန်းလို့လည်း ကျွန်တော့်ကို တစ်ချို့
က ဂွတီးဂွကျ၊ အတီးအတကောင်တစ်ကောင်လို့ သတ်မှတ်

ထင်မြင်နေကြတာဖြစ်လိမ့်မယ် . . ။) သူတို့ရဲ့ အပြုအမူ အပြောအဆိုတွေကို သိသိကြီးနဲ့ပဲ . . သည်းခံနေနိုင်သေးရင် ဆက်လက်ဝင်ထွက် ပတ်သက်ရုံ . . ။ အခံရခက်လာပြီဆိုရင် တော့လည်း အသွားအလာ အဝင်အထွက်ကို ဆင်ခြင်နေလိုက် ရုံပဲ ရှိတာပေါ့ . . ။

အဲဒီလို အနေမှန်ခဲ့လို့လည်း အခြေကြီးတဲ့ ခင်နှင်းဆီနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ ရှေ့မတိုး နောက်မဆုတ်ပုံမှန်အသွင်နဲ့ပဲ ကျောင်းပြီးကြတဲ့အထိ ခိုင်မြဲ ခဲ့တာပေါ့ . . ။ ခင်နှင်းဆီရဲ့ ရင်ထဲဦးနှောက်ထဲ ဘာတွေရှိ မယ်မှန်း ကျွန်တော်ကောင်းကောင်း မသိလှသလို သိချင်စ ရာအကြောင်းလည်း မရှိပါဘူး . . ။

ကျောင်းပြီးကြတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်က ရိုးရိုးဘွဲ့ ရ ကျောင်းပြီးလူငယ်တစ်ယောက်အဖြစ် . . အမေ့ကိုပဲ ကူညီရနိုးနိုး . . ကိုယ့်ဘာသာပဲ သင့်တင့်ကောင်းမွန်တဲ့ အလုပ်အကိုင် တစ်ခုကို ရှာရကောင်းနိုးနိုး ဖြစ်နေချိန်မှာ . . အမြင်ကျယ်လှတဲ့ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ သမီးရတနာ . . ကိုယ်တိုင် ကလည်း အမြင်ကျယ်ကျယ် ထက်ထက်မြက်မြက် ရှိခဲ့တဲ့ ခင်နှင်းဆီတို့ကတော့ . . ကျောင်းတစ်ဖက်နဲ့ လျှောက်တက် ထားခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ်စကားပြော၊ ဂျပန်စကားပြောနဲ့ ကွန်ပျူတာ ကျွမ်းကျင် . . ပြီးကျတော့ Secretary Course ဆိုတာ တစ်ခုကိုပါ အောင်မြင်ပြီးသားတွေ ဖြစ်နေပြီး . . ပြောင်းလဲ လာတဲ့ ခေတ်နဲ့အတူ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်တစ် ခုကို အလွယ်တကူပဲ တန်းခန့် ရသွားခဲ့ပါရော . . ။

တစ်နေ့မှာတော့ ခင်နှင်းဆီက ကျွန်တော့်အိမ်
ကို ရောက်ချလာခဲ့ပြီး . . “ဂျပန်လေး . . တို့ မင်းကို အလုပ်
တစ်ခုမှာ သွင်းပေးနိုင်တယ် . . လုပ်မလား”တဲ့။ (ကျွန်တော့်
ကို ကျွန်တော့်အမေက ချစ်စနိုးနဲ့ အိမ်နာမည်ကို ‘ဂျပန်ကြီး’
လို့ ပြောင်ခေါ်မှန်း သိသွားတဲ့နေ့ကတည်းက ခင်နှင်းဆီက
လည်း ကျွန်တော့်ကို ‘ဂျပန်လေး’ လို့ပဲ တောက်လျှောက်ခေါ်
ခဲ့တော့တာလေ . . ။)

ပထမတော့ သူ့အကူအညီကို မယူချင်တာနဲ့ပဲ
ငြင်းပစ်မလိုပါပဲ . . ဒါပေမယ့် မေမေ့ကြည့်ရတာလည်း
လုပ်စေချင်ပုံရှိတာရယ် . . ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကိုက ခေတ်
စားနေတဲ့ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းဆိုတဲ့ အတွေ့အကြုံကို လိုချင်တာ
ရယ်နဲ့ “ကောင်းသားပဲ”လို့ အဖြေပေးလိုက်တယ် . . ။
တကယ်တမ်းကျတော့ ခင်နှင်းဆီက “တို့မင်းကို အလုပ်
သွင်းပေးနိုင်တယ်” လို့ ဆိုခဲ့ပေမယ့် . . နှုတ်၏စောင်မခြင်း
နဲ့ တကယ် ကူညီပေးခဲ့တာက သူ့မိဘများပဲ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဒီနေရာမှာ ခင်နှင်းဆီရဲ့ မိဘများက ကျွန်တော့်
ကို ဘာကြောင့်များ သူတို့သမီးနဲ့ အမြဲတွေ့မြင်ပတ်သက်နေ
ရမယ့် နေရာမျိုးမှာမှ ရအောင်သွင်းပေးလိုက်ကြသလဲလို့
မေးစရာဖြစ်လာမယ်ထင်တယ် . . ။ သူတို့က ပညာရှိတွေ
လေ . . ။ အဲဒီအချိန်မှာ ခင်နှင်းဆီဟာ သူ့ရဲ့အရည်အချင်း
အရည်အသွေးများကို သူပြန်မြင်တတ်နေပြီး ဘယ်ယောက်ျား
ကိုမှ လူမထင် စာရင်းမတင်ချင်တော့တဲ့ . . . Over

confidence နဲ့ မာနအိုး မာနအတုံးအခဲတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ပြီ . . ။

ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ရသွားပေမယ့် ဂျပန်စကားလည်း တစ်လုံးမှမတတ် . . အင်္ဂလိပ်စကားဆိုလည်း ကြိုးစားပြောတာတောင် ကျိုးပဲ့မှားယွင်းနေတဲ့ အဖြစ်သနစ်နဲ့ . . ကွန်ပျူတာဆိုလည်း အလုပ်ဝင်မှ စမြင်ဖူးတဲ့ ကျွန်တော့်လို ကောင်ကလေးမျိုးအတွက် . . အချိန်အခါ အခြေအနေကလည်း မပေးရင် သာမန်စာရေးကလေးဘဝလောက်နဲ့ပဲ အရိုးထုတ်သွားစရာရှိတာကိုလည်း ခင်နှင်းဆီရဲ့ မိဘများက အကဲမခတ်နိုင်ဘဲ ရှိပါ့မလား . . ။ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် မြင့်ဖို့သာရှိတော့တဲ့ ခင်နှင်းဆီဟာ နေရာတင်ရပ်ကျန်ရစ်တော့မယ့် ကျွန်တော့်အခြေအနေကို မြင်ကိုမြင်နေရအောင်ပဲ သူ့မိဘများက ရည်ရွယ်ခဲ့ပုံပါ။ ကျွန်တော့်ဘာသာ အမေ့ဆိုင်ကလေးကိုပဲ ဆက်ဦးစီးဖြစ်တယ်ဆိုရင်တောင် အလုပ်ချင်းက လိုင်းချင်းမတူလေတော့ “ဘယ်လောက်ကွာခြားပါတယ်”ဆိုတာကို ယှဉ်ပြနိုင်ဖို့ရာ သိပ်မြင်သာထင်သာ ရှိမယ်မဟုတ်ဘူးလေ . . ။

“ဂျပန်လေး . . ဂျပန်စကားပြောကို မတတ်နိုင်သေးရင်တောင် အင်္ဂလိပ်စကားပြောသင်တန်း တစ်ခုခုတော့ ညှိပိုင်းကလပ်(စ်)အနေနဲ့ တစ်ဖြစ်အောင်တတ်ဟာ . . ကြားလား”

ခင်နှင်းဆီကတော့ ကျွန်တော့်ကို ဆွဲတင်ချင်ရှာပါတယ် . . ။ ကျွန်တော်ကလည်း သူ့မိဘတွေ မျှော်မှန်း

သလို နေရာတင် ရပ်နေချင်တဲ့ အစားထဲကမဟုတ်ပါဘူး။
မျက်စိတွေ နားတွေ ပွင့်လာတာနဲ့အမျှ ကိုယ်ဘာလုပ်ရမလဲ
ဆိုတာ ကိုယ်သိသိလာပြီး . . သိလာတဲ့အတိုင်း ဖြစ်အောင်
လည်း ကြိုးစားနေတဲ့သူ တစ်ယောက်ပါပဲ . . ။

အဲဒီလို အခြေအနေမှာပဲ လောကကြီးက မထင်
မှတ်စရာတွေ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲသွားပြီး . . “ဂျပန်ကြီး”
အမည်ရတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ တကယ့်ကိုပဲ ဂျပန်လူမျိုးတို့နှင့်
ပတ်သက်သော အတိတ်ရှိဖူးသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့တော့
တယ် . . ။ (မေမေက ကျွန်တော့်ကို ဘာမှပြောမပြထားခဲ့
ဘူးလေ။) ကံကြမ္မာဇာတ်ဆရာက မျက်လှည့်ပြုထည့်လိုက်တဲ့
နေရာမှာတော့ ကမ္ဘာကျော် “ဒေး ဗစ်ကော်ပါဖီး” ထက်တောင်မှ
အကွက်မိမိနဲ့ တိကျသပ်ရပ်ပြီး လန့်ဖျားဖျားချင်စရာ ကောင်း
လှပါတယ် . . ။ ကျွန်တော်ဟာ ကုမ္ပဏီက GM မစ္စတာကာဆီဂီ
အိုမိရဲ့ အလေးထားရမယ့် ကျေးဇူးရှင် မျိုးဆက်တစ်ယောက်
ဖြစ်နေသတဲ့ . . ။

အရာရာအားလုံးဟာ မထင်မှတ်နိုင်လောက်
အောင် ခပ်မြန်မြန်ပဲ ပြောင်းလဲသွားခဲ့တယ် . . ။ အထူးသ
ဖြင့်ကတော့ “ကိုခင်မောင်ကြည်” တစ်ယောက် . . ပြောင်း
ပြန်လှစ်ပစ်လိုက်သလိုပဲ . . ရုတ်ချည်းကို ပြောင်းလဲသွားခဲ့
တော့တယ် . . ။

ပြောရဦးမယ် . . ။ ခင်နှင်းဆီရဲ့ အကြောင်းတွေကိုချည်း ဆက်တိုက်ပြောဖြစ်နေပြီး “ကောင်မလေး” ကို ခဏဘေးဖယ်ထုတ်ထားမိသလို ဖြစ်ခဲ့ရတာက အကြောင်းရှိပါတယ် . . ။ ကျွန်တော် နောက်ဆုံးနှစ်အောင်အပြီးမှာ ကောင်မလေးကို (ဘုရားပေးတဲ့ဆုအဖြစ်) ပြန်ဆုံတွေ့ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးထားပြီး အဝေးသင်တက္ကသိုလ် ဆက်တက်နေတယ်လို့သိရတဲ့ ကောင်မလေးဟာ ကျွန်တော့် မျက်စိထဲမှာတော့ သေးသေးကွေးကွေး ပုလုကလေးနဲ့ ကလေးလေးတစ်ယောက်လို ချစ်စရာကောင်းနေဆဲ။

ကျွန်တော် သိပါတယ် . . ခုနစ်နှစ် ရှစ်နှစ်သမီးကလေးရဲ့ ရုပ်ရည်ကို ဆယ့်ခုနစ် ဆယ့်ရှစ်မှာမှ ပြန်တွေ့ရတာတောင် ကျွန်တော့်ဘက်က မှတ်မိနေသေးတာ . . ကောင်မလေးလည်း ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိဆဲပဲနေမှာပါ . . ။ ဒါပေမယ့် ကောင်မလေးက ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်အသိအမှတ်ပြုခြင်းလုံးဝမရှိတော့ဘူး . . ။

သူ့အိမ်ကို သွားလည်မိလို့ သူတို့ရပ်ကွက်ထဲက ကောင်မလေးနဲ့ ပြန်ဆုံတွေ့ခွင့်ရခဲ့တာဖြစ်တဲ့ ကျေးဇူးရှင်သူငယ်ချင်း ‘ထွန်းသန်း’ကတော့ သတင်းပေးသား . . ။

“သူ့အမျိုးတွေ တစ်အိမ်လုံးက မလွယ်ဘူးကွာ . .

ကောင်မလေးက အဲဒီအိမ်မှာ အဘွားလုပ်သူရဲ့ တစ်
 မျက်နှာတည်းနဲ့ ဒီလိုပဲကြည့်ကျက်နေနေရတာ . . ။
 မင်းကို တကယ်ပဲ မှတ်မိတယ်ဆိုရင်တောင် တုံ့ပြန်
 စရာအကြောင်းမရှိဘူး . . မလွယ်ဘူးကွ ခိုးခိုးရ . .
 ပိုဆိုးတာက . . တစ်ခါတလေမှ ပေါ်ပေါက်လာတတ်တဲ့
 သူ့အဖေဆိုတဲ့လူကြီးပဲ . . ငါတို့ရပ်ကွက်ထဲက ကောင်
 တွေသဘောရိုးနဲ့ပဲ သူ့သမီးနဲ့ တစ်ခါလောက် မျက်လုံး
 ချင်းဆုံရင်တောင် ရိုက်မတတ် သတ်မတတ် ဒေါသ
 ဖြစ်တတ်တာကွ . . သူများရပ်ကွက်ထဲ လာကျယ်ရဲ
 စရာအကြောင်းလည်း ရှိတယ်လေ . . ဒီရပ်ကွက်ထဲက
 ကာလသားခေါင်း လူမိုက်နဲ့ အဲဒီလူကြီးနဲ့က ပုလင်း
 တူဘူးဆိုလည်ပင်းဖက် ပေါင်းထားကြတာကွ . .
 ဒီလူကြီးက ဟိုးအရင်ကတည်းက ဒီရပ်ကွက်ထဲမှာပဲ
 မွေးခဲ့ကြီးခဲ့တာဆိုတော့ ငယ်ပေါင်းချင်းကလည်း ဖြစ်
 နေတယ်တဲ့ . . ”

သူငယ်ချင်းကတော့ (သူတို့မျက်စိအမြင်နဲ့) မက်
 လောက်လွမ်းလောက်စရာ မရှိတဲ့ ကောင်မလေးကို ဖြစ်နိုင်
 ရင် ပြန်ကိုမဆက်စေချင်တော့တဲ့ပုံပါ . . ။ ဒီကောင့်စေတနာ
 ကို လေးစားပေမယ့် . . မမှတ်မိချင်ယောင် အတင်းဆောင်
 သွားတဲ့ကြားက မျက်လုံးလေးစွေကြည့် ခိုးဝှက်ချောင်းမြောင်း
 သွားတဲ့ သူ့အကြည့်လေးတစ်ချက်ကပဲ ကျွန်တော့်ကို “ဆက်
 လုပ် . . ဆက်လုပ်”လို့ တွန်းအားပေးနေသလိုမို့ ထွန်းသန်း
 တစ်ယောက် အဟုတ်ကို စိတ်ညစ်နေတာကိုသိတဲ့ ကြားထဲ

ကပဲ သူ့အိမ် သူတို့ရပ်ကွက်ထဲ ကျွန်တော့်မှာ တချောင်းချောင်း ရောက်ရပြန် . . ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ကောင်မလေးဟာ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့အမြင်မှာ ဘာမှစိတ်ဝင်စားလောက်စရာ မရှိပေမယ့် ကျွန်တော့်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ နှစ်ရှည်လများ အမြစ်တွယ်ခိုင်မြဲခဲ့တဲ့ သံယောဇဉ်နဲ့ ခင်မင်ကျွမ်းဝင်မှုအရဆိုရင်တော့ . . ကျွန်တော့်အတွက် ဒီဘုရားပေးတဲ့ ဆုကလေးဟာ ခင်နှင်းဆီမပြောနဲ့ နတ်သမီးငါးရာနဲ့တောင် မလဲနိုင်အောင် တန်ဖိုးကြီးနေတော့မှန်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အံ့ဩတကြီး သိရှိသေချာလိုက်ပြီးပြီလေ . . ။ ဂုဏ်တော်ထောင်မကလို့ ယက္ခတစ်ရာပါ ထပ်ပေါင်းပစေဦး . . ။ နောက်တွန့် လက်ရွံ့စရာအကြောင်း ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရှိနိုင်တော့ဘူးပေါ့ . . ။

ထွန်းသန်းပြောတာလည်း မှန်တာပဲ . . ။ သူတို့ရပ်ကွက်ထဲ ကျွန်တော် အရောက်အပေါက် များလာရတဲ့အခါ . . တစ်နေ့မှာတော့ သူ့ကတိပေးစကားကို ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကြုံလိုက်ရတော့တာပါပဲ . . ။ အဲဒီနေ့က ရပ်ကွက်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့က ဖြတ်လျှောက်လာခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို “ဟေ့ကောင် . . ထွန်းသန်း” ဆိုတဲ့ခေါ်သံတစ်ခုက ဟန့်တားထားလိုက်ပြီး . .

“မင်းသူငယ်ချင်းက မင်းအိမ်ကို အလာစိပ်လှချေလား၊

မင်းမှာလည်း နှမ၊မရှိ အစ်မ၊မရှိနဲ့ . . ”

“ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းစာကိစ္စအတွက်ပါ ကိုဖိုးနီ”

“နေပါဦး . . မင်းက ကျောင်းပြီးသွားပြီဆို . . ”

ထွန်းသန်းမှာ ပြန်ဖြေစရာစကား မရှိပါ . . ။
ကိုဖိုးနီဆိုတဲ့ ကာလသားခေါင်းကြီးကတော့ ထွန်းသန်းကို
ရော ကျွန်တော့်ကိုပါ ခပ်အေးအေးနဲ့ ခြုံငုံကြည့်ရင်း . .
“အေး . . အေး . . မင်း တာဝန်မင်းယူနိုင်လည်း ကောင်း
သားပေါ့ ထွန်းသန်းရာ . . ”တဲ့။ တစ်ချိန်လုံး ကိုဖိုးနီက
သာ ဦးဆောင်မေးနေပြီး ကောင်မလေးရဲ့ အဖေဆိုသူကတော့
ကျွန်တော်တို့ကို ကျောပေးထားရက်သား အနေအထားနဲ့ပဲ
သူ့ရှေ့က လက်ဖက်ရည်ခွက်ကိုသာ အာရုံထားနေခဲ့တာပါ။

ကျွန်တော်နဲ့ စ,သိစကတော့ ကောင်မလေးမှာ
အဖေမရှိတော့ပါဘူး . . ။ ဘယ်ကဘယ်လို ခုမှ အဖေတစ်
ယောက် ပေါ်လာသလဲလဲ မသိပါ . . ။ အဖေသာဆိုတယ် . .
လေးဆယ်နှီးပါးလောက်ပဲ ရှိဦးမယ့် အဲဒီလူကြီးက ကောင်
မလေးလို ဆယ့်ရှစ် ဆယ့်ကိုးပေမယ့် ဝိစိလေး ဖြစ်နေဆဲ
သမီးမျိုးနဲ့မို့ သားအဖလို့ ခေါ်လို့ရရုံပါ . . ။ နို့မို့ဆို . .
လူရွယ် လူလတ်တစ်ယောက်လို့သာ ပြောလို့ရဆဲ ရုပ်ရည်
မျိုးနှင့်ပါ . . ။

ခပ်အေးအေး ကုပ်ကုပ်ပဲ နေတတ်ခဲ့ပေမယ့်
တကယ့်တကယ်တမ်း ကောင်မလေးအတွက်သာ ရင်ဆိုင်ရ
တော့မယ်ဆိုရင်တော့ . . အဲဒီအဖေဆိုသူရော ကိုဖိုးနီဆိုတဲ့
လူမိုက်ဆိုသူကိုပါ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မူမနေချင်တော့ပါဘူး။
ဒါပေမယ့် သူငယ်ချင်း ထွန်းသန်းရဲ့မျက်နှာ . . ကျွန်တော်
သာတစ်ခုခုဆိုရင် ဗျာများပူပန်နေရဦးမယ့် မေမေမျက်နှာ . .
ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်က “လျှောက်ပြန်သံပေး” လာလုပ်

ခြင်းကို ခံရသည်ဆိုရုံနှင့် သူ့အဖေဖြစ်သူ၏ ရိုက်နှက်ဆူပူ
 ခြင်းကို မတရားသဖြင့် လှိမ့်ခံလိုက်ရရှာသည် . . ဆိုသော
 ကောင်မလေးရဲ့ မျက်နှာတို့ကိုထောက်ပြီး အဲဒီရပ်ကွက်ထဲကို
 သွားလာနေတဲ့ကိစ္စကို ကျွန်တော် ဆင်ခြင်လိုက်ပါတယ် . . ။
 တစ်ခါတစ်ရံ ဈေးသွား . . အဝေးသင်ကိစ္စအတွက် ကျောင်း
 သွားတာမျိုးလောက်ကလွဲရင် . . အိမ်ထဲက အိမ်ပြင် သိပ်
 ထွက်လေ့မရှိတဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဒုတိယအကြိမ်
 မြောက် ဝေးဝေးကွာကွာ ဖြစ်သွားကြပြန်တာပေါ့ . . ။

ဖူးစာပါခဲ့မယ်ဆိုရင်တော့ ကြံဖန်လွဲစရာ
 အကြောင်းမရှိပါ . . ။ ကြံဖန်နီးစပ်စရာသာ အကြောင်းရှိပါ
 တယ် . . ။ ကျွန်တော့်ကို အဲဒီတုန်းကတည်းက ဦးနှောက်ထဲ
 သိပ်ထည့်ခဲ့ပုံ မရတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့အဖေနဲ့ . . ကျွန်တော်
 ပြန်ဆုံတယ် . . ။ ထင်တဲ့အတိုင်း သူက မမှတ်မိပါ။ ဒါပေ
 မယ့် ဒီတစ်ခါမှာလည်း ဦးနှောက်ထဲ သိပ်ထည့်တွက်ပုံမရ
 ပြန်ပါ . . ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကံကြမ္မာက ဝါးလုံးနဲ့ ထိုးတင်လိုက်
 သလို ရုတ်တရက် မြင့်မားထိုးတက်သွားတဲ့အခါကျမှသာ
 သူ့ရဲ့အချိုးအချိတ်တို့ကလည်း ရုတ်ချည်းဆိုသလို ပြောင်း
 ပြန်ကြီး ပြောင်းလဲသွားခဲ့တော့တာပါ . . ။

ဟုတ်တယ် . . ။ ကျွန်တော့်ကောင်မလေးနာမည်
 က “အဖူး”လို့ခေါ်ပြီး သူ့အဖေဆိုသူကတော့ လူပျိုကြီး
 အမည်ခံ . . “ကိုခင်မောင်ကြည်” ဝဲ ဖြစ်ပါတယ် . . ။

အခန်း(၁)

“ဒိုးဒိုးရေ . . တို့တော့ ရှင့်ကိုတမင်သက်သက် တွေ၊
ချင်လို့ကို အလုပ်ပျက် အကိုင်ပျက် ကြိုးစားပြီး လာ
တွေ့တာနော် . . သိလား . . ”

ဒိုးဒိုးက ကိုယ့်ရုံးခန်းထဲ ဝင်ရောက်လာသော
ခင်နှင်းဆီကို ဆီးကြိုနေရာပေးလိုက်ကာ ခပ်ပြုံးပြုံးနှင့်ပင် . .

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ ခင်နှင်းဆီ”

“အို . . ပြောစရာ . . သတိပေးစရာတွေရှိလို့ပေါ့ . . ”

အကျင့်ပါနေဟန်တူသော ခင်နှင်းဆီမှာ ဒိုးဒိုးက
သူ့ရောက်မလာခင် စစ်ဆေးကြည့်ရှုနေခဲ့သော ဖိုင်လ်တစ်ထပ်
ဆီမှ အကြည့်လွှဲကာ ရပ်နားလိုက်သည်ဆိုသည်နှင့် ထိုဖိုင်လ်
များကို ဆွဲယူချည်နှောင်သိမ်းဆည်းပေးလိုက်သော သက်ဆိုင်

ရာဖိုင်လ်အံထဲသို့ပါ တစ်ခါတည်း ထည့်သိမ်းပေးလိုက်ပါသည်။

ခင်နှင်းဆီရဲ့ လုပ်ပုံကိုင်ပုံများကို စေ့စေ့လိုက်ကြည့်နေမိရင်းက ခိုးခိုးရဲ့ရင်ထဲမှာ Kasigi ကုမ္ပဏီအတွက် ထက်မြက်ထူးချွန်သော ဝန်ထမ်းကောင်း တစ်ယောက်ကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရသည့်အဖြစ်ကိုပဲ နှမြောလို့မဆုံးနိုင် ဖြစ်နေရပါသည်။ သို့သော်လည်း ဒါဟာ ကိုယ်မပိုင်တဲ့ ကိစ္စလေ . . ။ လူတိုင်း လူတိုင်းလိုလိုမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုယ်စီနှင့်ဖြစ်နိုင်သလို . . ခင်နှင်းဆီလို မိန်းကလေးမျိုးမှာတော့ ပိုလို့တောင် ဆိုးနေဦးမည် မဟုတ်လား . . ။

မစ္စတာ ကာဆိဂိအိုမိ တစ်ယောက် ခိုးခိုးကို စိတ်ချလက်ချနှင့် ဂျပန်သို့ ပြန်ခါနီးမှာပင် ခင်နှင်းဆီက မစ္စတာ ကာဆိဂိအိုမိထံ ခွင့်တောင်း၍ အလုပ်မှထွက်ချေတော့သည်။ တကယ်တမ်း မစ္စတာ ကာဆိဂိအိုမိ ပြန်သွားပြီး ရင် ခင်နှင်းဆီရဲ့ဘော့စ်ဟာ ခိုးခိုး ဖြစ်တော့မည်။ ခင်နှင်းဆီဟာ ခိုးခိုးရဲ့ ရုံးရေးရုံးတာကိစ္စများရော . . ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စအချို့မှာပါ အသုံးချရမည့် စက္ကတရီမလေး တစ်ယောက်ဖြစ်ရတော့မည်။ အဲဒီအဖြစ်မှာပဲ ခင်နှင်းဆီက လခကောင်းသော အခြေကျပြီးဖြစ်နေသော ဒီအလုပ်မှ ထွက်ပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

မစ္စတာ ကာဆိဂိအိုမိကတော့ ခိုးခိုးအတွက် ခင်နှင်းဆီကိုမှ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ လိုလားနေသူမို့ . . အလုပ်မှထွက်လိုရသည့် အကြောင်းရင်းကို မသိသိအောင်

လုပ်ပြီး ညှိကြဖို့ အပြင်းအထန် ကြိုးစားခဲ့ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုမှ ရမှာမဟုတ်တာကို အဲဒီကတည်းက ဒိုးဒိုးက ကြို သိနေခဲ့ပါသည်။ ခင်နှင်းဆီဟာ “ခင်နှင်းဆီ”ပဲ ဖြစ်သည် လေ...။ သူတစ်သက်လုံး ဖေးကူလက်တွဲ အကြင်နာပြပေး ချင်ခဲ့သည့် ကောင်ကလေးတစ်ယောက်ကို သူ့ရဲ့ အထက်က သူ ရိုသေရမည့် ဘော့စ်နေရာမျိုးမှာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ထားမ ပေးလိုခြင်းဟာ . . ခင်နှင်းဆီကို ခင်နှင်းဆီအဖြစ် လူသိများ ကျော်ဇောစေခဲ့သော သူမရဲ့ “လှပတဲ့အတ္တများ” ကို အရေးကြုံ သောအခါမှာ ထုတ်ချပြသလိုက်ခြင်းတစ်မျိုးပင် ဖြစ်လေသည်။

ဒိုးဒိုးအပေါ်မှာ (ဒိုးဒိုးရဲ့သူငယ်ချင်းများ ထင် မြင်ယူဆကြသလိုမျိုး) ခင်နှင်းဆီဘက်က ကျိတ်ပြီး ချစ်မြတ် နိုးနေခဲ့ခြင်း ရှိမရှိကို ဒိုးဒိုး မသေချာ . . ။ သို့သော် ခင်နှင်းဆီဆိုတာကတော့ တကယ်ပဲ ချစ်မြတ်နိုးနေခဲ့လို့ နောင်တစ်ချိန်မှာ အိမ်ထောင်ဘက် လက်တွဲဖော်ဘဝ ရောက် ကြရသည်အထိ တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ကြိုးစားကောင်း ကြိုးစားမည် ဖြစ်သော်ငြား . . အချစ်ကအချစ် . . သူ့အတ္တ နဲ့မာနကတော့ သူ့ဟာနဲ့သူ သတ်သတ်စီပဲ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ . . (အဲဒါကိုတော့ တကယ်ပဲ တွေးလို့မရ) . . မေမေ့အတိုင်းလိုက်ကာ “ဂျပန်လေး” လို့ ချစ်စနိုး ပြောင်စခဲ့တဲ့ အခေါ်အဝေါ်ကိုတောင် “ဒိုးဒိုး” ရယ် ဟုသာ အတည်ပေါက် ပြန်ပြောင်းပစ်လိုက်တာ ကြည့်ပါလား။ ဒိုးဒိုးအဖို့ကတော့ မစ္စတာ ကာဆီဂီအိုမိ ပြန်သွားပြီးတဲ့ နောက်မှာ ခင်နှင်းဆီနဲ့ ကိုခင်မောင်ကြည်တို့ ရုတ်တရက်

ပြောင်းလဲသွားကြတာကို အထာကျအောငလုပ်ယူနိုင်ပြီးတဲ့ သကာလ . . ကျန်ဝန်ထမ်းများအားလုံးနှင့် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝဟာ ပြေပြေလည်လည် ချောချောမွေ့မွေ့ပဲ ဖြစ်ပါသည်။

“ဒီနေ့ ရုံးမတက်ရဘူးလား ခင်နှင်းဆီ . . ”

“တို့ ဘော့စ်က ဗန်ကောက်ကို တစ်ပတ်သွားနေတယ်လေ . . တစ်ပတ်တော့ ခပ်အေးအေးပဲ . . အနားရတာပေါ့ . . ရုံးတော့သွားရတယ် . . ခါတိုင်းလောက်တော့ မကျပ်ဘူးပေါ့ . . ”

ခင်နှင်းဆီလို မိန်းကလေးမျိုးအတွက် ဒီတစ်နေရာက ထွက်ရင် ဟိုတစ်နေရာမှာတန်းပြီး အလုပ်ရနိုင်တာလည်း အဆန်းတော့ မဟုတ်ပါပေ။

“ပြောစရာရှိလို့ဆို”

“ဟုတ်တယ် . . တို့ မင်းသတင်းတွေ ကြားနေရတာ သိပ်စိတ်ပူတာပဲ . . မင်းက ဟိုလူရှုပ်ကြီးကို ဆရာတင်ထားလို့ဆို . . ”

ဒိုးဒိုးက ပြုံးရုံပြုံးနေသည်။ ဒါကိုပဲ ခင်နှင်းဆီက အားမလိုအားမရတွေဖြစ်ကာ . .

“ဒိုးဒိုး ရှင်က သိပ်သဘောကောင်း ရိုးအေးနေလို့ မရတော့ဘူးနော် . . ဘယ်သူ့ဘာပြောပြော ပြုံးပြီး လက်သင့်ခံနေတတ်တဲ့ အကျင့်မျိုးတွေကိုလည်း ဖျောက်ကို ဖျောက်ပစ်ရတော့မယ် . . အထူးသဖြင့်တော့ အဲဒီဦးခင်မောင်ကြည်ဆိုတဲ့ လူမျိုးဟာ ရှင်အတွက်ဆိုရင်

အနားမှာထား၊ထားဖို့ မကောင်းလောက်အောင်ကို
လည်လွန်းနေတာ . . လူယုံအဖြစ် မွေးကြည့်ဖို့ဆိုတာ
တော့ စဉ်းစားကြည့်စရာတောင် မလိုဘူး”

“ကိုကြည့်အကြောင်း ကျွန်တော်သိပါတယ် ခင်နှင်းဆီ
ရဲ့”

“အို . . အားလုံးတော့ မသိနိုင်ပါဘူးနော် . . ကဲ . .
ဒါဖြင့် ရုံးဝင်တဲ့ သူ့ကိုယ်ရေးရာဇဝင်စီစီ (CV) မှာ သူ
ဘယ်လိုဖော်ပြထားသလဲ . . ”

“အိမ်ထောင်မရှိလို့ ရေးထားမှာပေါ့ ခင်နှင်းဆီရဲ့ . .
ဟုတ်လည်း ဟုတ်တာပဲဟာ အိမ်ထောင်မရှိမှမရှိ
တာ . . ကလေးသာနှစ်ယောက်ရှိတာပဲ . . ဟင်း . .
ဟင်း . . ဟင်း . . ”

“အင်းပါ . . ရယ်နေ . . ရယ်နေ . . သူ့သတင်းလွှင့်
ထားတာက ‘အိမ်ထောင်မရှိ’ မဟုတ်ဘူးရှင် . . လူပျို
ကြီးလို့ကို သုံးစွဲထားတာပါ . . ကဲပါ . . အဲဒါက
ထားဦး . . မြတ်သားစစ်စစ် ရေမရောတဲ့လူ . . မွေးက
တည်းကနေ ဆယ်တန်းအောင်တဲ့အထိ ဆယ့်ငါးနှစ်
ဆယ့်ခြောက်နှစ်လုံးလုံး နေလာပါတယ်ဆိုတဲ့လူက
မြတ်လည်းရောက်ရော ဘာမှန်ကန်တစ်လုံးမှ မသိတာ
ရော . . ဒီမှာ အတူတူခရီးပေါင်းစုံထွက်လာတာ
နော် . . ရှင့်ထက်တော့ တို့က သူ့အကြောင်းတွေကို
ပိုသိလိမ့်မယ်ဆိုတာ ယုံစမ်းပါ”

“ဒါကတော့ မစွတာ ကာဆီဂိက အလုပ်စခေါ်က

တည်းက ဆန်းဆန်းပြားပြားတွေ လုပ်ခဲ့တာကိုး ခင်နှင်းဆီရဲ့ . . . အလုပ်ကောင်းကောင်းတစ်နေရာရဖို့ဆိုတာကလည်း ခဲယဉ်းသားဆိုတော့”

“ကြည့်စမ်း . . . ရှင့်မှာ သူ့အပေါ် လျှော့တွက် အကောင်းမြင်ပေးတဲ့ အတွေးတွေရှိနေပြီ . . . ရှင်တော့ ခံရတော့မယ်နဲ့တူတယ် . . . အဲဒီလို လိမ်ညာဖို့ကို ဝန်မလေးတဲ့အပြင် စာရိတ္တကျတော့လည်း ဇီးရီးပဲနော် ဒိုးဒိုးရဲ့ . . . တို့တောင် တင်းတင်းမာမာနဲ့ အဘက်မတန်သလို ဆက်ဆံပစ်လွန်းလို့ သူ့စက်ကွင်းက လွတ်ခဲ့တာ . . . အို . . . ပြောရတာတောင် ရွံလိုက်တာ”

ခင်နှင်းဆီက ဒီအကြောင်းအရာကိုတော့ဖြင့် ဒိုးဒိုးတစ်ယောက် အနည်းငယ်ကလေးဖြစ်ဖြစ်တော့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားမှာပဲဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်စွာ အကဲခတ်လိုက်ပြန်ရာ . . . ဒိုးဒိုးကား အသည်းယား ခံရခက်စရာ ပြုံးရုံပြုံးနေပြန်လေသည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ကို ခရီးထွက်လည်း အတူထည့်ခေါ်သွားပြီး လိုတာထက် နေရာပိုပေးထားတာတို့ . . . ရုံးတစ်ရုံးလုံးအပ်ပြီး ရှင်က အပြင်ထွက်၊ ပျောက်နေတာမျိုးတို့ကတော့ သိပ်ကို မျက်စိမှိတ်အတင့်ရဲလွန်းရာကျနေပါတယ် ဒိုးဒိုးရယ် . . . မစ္စတာ ကာဆီဂီတို့ကလည်း ရှင့်ကို ဒီလိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ ရှိနေစေချင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး . . . သူတို့ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်မျိုးဆက်အမွေခံက ရှင်ပဲ . . . ဦးခင်မောင်ကြည် မဟုတ်ဘူး . . . ဒီရုံးကိုဆုံးဖြတ်

ချက်ချပြီး အမိန့်ပေးအုပ်ချုပ်ရမှာကလည်း ရှင်နော် . .
သူ မဟုတ်ဘူး . . ဘယ်နည်းနဲ့မှ သူဖြစ်လို့မရဘူး . .
ကြာကြာနေရင် ရုံးပါပျက်သွားလိမ့်မယ် . . ”

“ကျွန်တော် အပြင်ထွက်ပြီး ပျောက်မနေပါဘူး ခင်
နှင်းဆီ . . ဒီရုံးထဲမှာပဲ အမြဲရှိပါတယ် . . အချိန်ရရင်
ရသလို . . အင်္ဂလိပ်စကားပြော၊ ဂျပန်စကားပြောနဲ့
ကွန်ပျူတာတို့ကို ရုံးကိုပဲ ဆရာတွေခေါ်ပြီး အပြင်း
အထန်သင်နေရတယ်လေ . . ကိုခင်မောင်ကြည်ကို
ရုံးကြီးတစ်ခုလုံး ထိုးအပ်ထားတယ်လည်း မဟုတ်ပါ
ဘူး . . အရေးပါတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ . . အမိန့်ချ
တာတွေကို သူမပြောနဲ့ ကျွန်တော်တောင် မလုပ်ရပါ
ဘူး . . ဂျပန်ကရုံးချုပ်ကို ဖုန်းနဲ့ ဖက်(စ်)နဲ့ အကြောင်း
လှမ်းကြားပြီး နာခံရတာပါ . . ဟိုက Vice president
တစ်ယောက်က ဒီကို တိုက်ရိုက်လှမ်းအုပ်ချုပ်ပါတယ်၊
ကိုခင်မောင်ကြည်က သူ့ဘာသာသူ ဝါသနာပါလို့
လေလျှောက်ပေါ်နေရုံ သက်သက်ပါ . . ရုံးလည်း
မပျက်နိုင်ပါဘူး . . ”

“အဲဒါဆို နည်းနည်းတော့ တော်သေးတာပေါ့ . .
ဒါပေမယ့် သူ့အာဏာတွေပြပြီး လေပေါ်နေတယ်ဆိုရင်
ကော ရှင်က လက်ခံစရာလား . . ကြာရှင် ရှင့်ခေါင်း
ပေါ် သူတက်ထိုင်နေလိမ့်မယ်နော် . . သူက ရှင့်ဆရာ
ဖြစ်ပြီး အကျင့်ဆိုးတွေ ရှင့်ဆီ ကူးကုန်မယ်ဆိုရင်တော့
ရုံးမပျက်တောင် ရှင်ကတော့ ပျက်ကိုပျက်စီးသွားတော့

မှာ သေချာပေါက်ပဲ . . သူ ဟီးဟီး . . ဟီးဟီးနဲ့ ဖား
တိုင်း ရှင်ယုံမနေနဲ့ . . အရင်ကဆို သူက ရှင့်ကို လှည့်
ကြည့်,အဖက်လုပ်တာမျိုးတောင် တစ်ခါလောက်ရှိခဲ့
လို့လား . . သေချာစဉ်းစားပါ ခိုးခိုးရယ် . . ဒီလောက်
သိသိသာသာကြီး ပြောင်းပြန်ကြီး ပြောင်းလဲသွားခဲ့
တာကို . . လူလည်လူရှုပ်တစ်ယောက်မှာ သူ အခွင့်
အရေး အပြည့်အဝရဖို့အတွက် အကြံကောင်းတွေ
အပြည့်ရှိနေနိုင်တာ မမေ့ပါနဲ့ . . ”

“ဒီလိုပါပဲ . . လူဆိုတာ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါကို
လိုက်ပြီး ပြောင်းလဲတတ်ကြတာပဲ . . မဟုတ်ဘူးလား
ခင်နှင်းဆီ”

ခိုးခိုးက သဘောရိုးနှင့် ပြောလိုက်သော်ငြား
ခင်နှင်းဆီက ခိုးခိုးကို သူ့မျက်လုံးရွဲကြီးများနှင့် အဖြေရှာ
သလို လာစိုက်ကြည့်နေတော့ကာ . .

“ဘာလဲ . . ရှင်က တို့အလုပ်ထွက်သွားတာကို မကျေ
နပ်ဘူးပေါ့လေ . . တကယ့်ကို ကိုယ့်အကျိုးအမြတ်
ဘာမှမရှိဘဲ စေတနာကောင်းနဲ့ လာသတိပေးတာကို
တောင် ပြန်ခန့်လွှတ်တယ်ဆိုတော့ ရှင့်အာယာတက
တို့အပေါ်မှာ အတော်ကြီး . . ကြီးမားနေပြီနဲ့တူတယ်”

“မဟုတ်တာပဲ ခင်နှင်းဆီရယ် . . ကျွန်တော်က
ဒီသဘောမျိုးကို မရည်ရွယ်ပါဘူး . . အမှန်အတိုင်း
ပြောရရင် ခင်နှင်းဆီ ထွက်သွားတာကို ကုမ္ပဏီဘက်က
ကြည့်ရရင်တော့ မကျေနပ်နိုင်ဘူး . . ကုမ္ပဏီအနေနဲ့

ဝန်ထမ်းကောင်း တစ်ယောက်ကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံး
လိုက်ရတယ်လို့ မြင်တယ်”

“ကုမ္ပဏီဘက်ကကြည့်ရင်ဆိုတော့ . . အဲဒီဘက်က
မကြည့်ဘဲ ရှင့်ဘက်ကနေ ကြည့်ရမယ်ဆိုရင်ရော”

ခင်နှင်းဆီကား မသိလိုက် မသိဘာသာလိုလို
ဘာမှမရေးမကြီးလှသလိုလိုနှင့် လျှပ်တစ်ပြက်တိုက်ကွက်
တစ်ခုကို ထုတ်သုံးလိုက်လေပြီ။

“ဘာဖြစ်လို့ . . ကျွန်တော်နဲ့ ကုမ္ပဏီဆိုပြီး သတ်သတ်
စီနှစ်ပိုင်းခွဲပြီး ကြည့်မှလဲ ခင်နှင်းဆီရဲ့ . . ကျွန်တော်
ကလည်း ကုမ္ပဏီ . . ကုမ္ပဏီဆိုတာကလည်း ကျွန်
တော်ပဲ ဖြစ်ရမယ်လေ”

“တော်စမ်းပါ . . အဲဒါ ရှင့်ကို မစွတာ ကာဆီဂီ,က
သင်ပေးခဲ့တဲ့ စကားလုံးတွေပဲ . . ဟင်း . . ရှင်လည်း
စကားအပြောအဆိုမှာတော့ အတော်လေးလည်မွတ်နေ
ပြီနော် . . လူပါလိုက်ပြီး လည်မွတ်မသွားပါစေနဲ့လို့ပဲ
ဆုတောင်းပါတယ် . . ”

ခင်နှင်းဆီမှာ သူ လျှပ်တစ်ပြက် မေးခွန်းထုတ်
ကြည့်လိုက်ပြီး အဖြေကောင်း ပြန်မရသည့်အတွက် . . ရှိုးတို့
ရှုနဲ့တန်နှင့် ဒုက္ခရောက်သွားခြင်းမျိုး လုံးလုံးရှိသည့်ပုံ မရပါ။
ပြောမရ ဆိုမရ ရှိလှသည့် မောင်ငယ်လေးတစ်ယောက်ကို
စိတ်ပျက်လက်လျော့ရတော့မည့် အစ်မကြီးတစ်ယောက်၏ ပုံ
မျိုးကသာ သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ အထင်းသား ပေါ်နေလေတော့
ပြီး . . နှစ်ယောက်သား စကားကိုယ်စီ တိတ်သွားကြဆဲ

အခန်းထဲသို့ (တံခါးခေါက်သံ တစ်ချက် နှစ်ချက်နှင့်အတူ) ကိုခင်မောင်ကြည်တစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာလေတော့သည်။

“ဟလို . . မခင်နှင်းဆီ . . ဘယ်တုန်းကရောက်နေတာလဲ . . ကျန်းမာရဲ့နော် . . ဘာလဲ . . ဒီကိုပြန်ပြောင်းလာတော့မလို့လား . . ”

မရိုင်းလှသော ရွတ်နောက်နောက် အပြောကလေးမျိုးနှင့် နှုတ်ဆက်ခံလိုက်ရတာကိုပင် ခင်နှင်းဆီမှာ တီကောင်ဆားပက်ခံရသလိုမျိုး အတော်ကြီးနာကျင်ခံခက်သွားရပုံနှင့် လူမှုရေးတွေ ဘာတွေ ဂရုစိုက်မနေနိုင်တော့ဘဲ ပြန်နှုတ်ဆက်ဖို့ ဝေးလို့ လှည့်လို့တောင်မှ မကြည့်ပါ။ ဒါမျိုးတော့ ခင်မောင်ကြည်တို့ကလည်း လေပြည်လေးတစ်ချက် အသွေးခံရသလောက်သာရှိလျက် . . ဘယ်လိုမှ မနေတဲ့အပြင် အပြုံးမပျက်နှင့်သာ ခိုးခိုးကိုကြည့်ပြီး . .

“ခိုးခိုးရေ . . ကိုယ်ပြောထားတဲ့ ကိစ္စလေး ဘယ်လိုနေလဲ . . ”

“ကျွန်တော် မေမေနဲ့ ညှိနေတယ် ကိုခင်မောင်ကြည်၊ အိမ်မှာက မေမေနဲ့ ကျွန်တော် နှစ်ယောက်ပဲဆိုတော့ ကိုယ့်ဆန္ဒချည်းပဲ စွတ်တင်လိုက်လို့ မဖြစ်သေးဘူး . . မေမေဆန္ဒလည်း လိုသေးတယ်လေ . . မေမေက အသက်လည်းကြီးပြီ . . တစ်သက်လုံး လှုပ်ရှားရုန်းကန်လာရတာ ခုမှ အနားရကာစဆိုတော့ သူစိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မယ့် ကိစ္စမျိုးဆိုရင်တော့ . . ”

“ဟာ . . ဟုတ်တာပေါ့ . . လူကြီးက အရေးကြီးတယ်

နော် . . လူငယ်ဆိုတာက ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် နေလို့ဖြစ်
သေးတယ် . . ပြီးတော့ ‘အမေ’ဆိုတာကတော့ ဘာနဲ့
မှယှဉ်စရာမလိုပါဘူး . . ကိုယ်တို့လည်း ဒီအတိုင်းပဲ
အမေနဲ့ယှဉ်ရင်တော့ ဘာမဆို ‘ရှောင်’ပဲ . . ဟုတ်
တယ် . . အမေဆိုတာကတော့ ဘယ်လိုမဆို ကျေးဇူးက
ကြီးပြီးသားဖြစ်နေတာ . . ဒိုးဒိုးတို့လို အမေတစ်ခု
သားတစ်ခုဘဝနဲ့ လှုပ်ရှားရုန်းကန်ပြီး ကျွေးမွေးစောင့်
ရှောက်ခဲ့ရတယ် ဆိုရင်တော့ ပြောမနေနဲ့တော့ . . ”
“ဟုတ်ကဲ့ . . ”

ခင်နှင်းဆီတစ်ယောက် မသိမသာလေး မှဲ့လိုက်
တာကို ဒိုးဒိုးက လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ကိုခင်မောင်ကြည်
ကတော့ သူ့ထုံးစံအတိုင်း ပိုင်နိုင်နေသော လေသံကျယ်ကြီး
နှင့် အာဘောင်အာရင်းသန်ဆဲ . .

“လုပ် . . လုပ် . . ညှိပါ . . ညှိပါ . . အချိန်ဘယ်
လောက်ယူရတယ်နော် . . ဒါအကြောင်းမဟုတ်
ဘူး . . ကိုယ်ကလည်း ကြားဝင်ပြီး အကျိုးဆောင်
ပေးရုံသက်သက်ရယ် . . အေးလေ . . အကျိုးဆောင်
တော့လည်း ကုသိုလ်ရတာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား . .
ဒိုးဒိုးတို့အမေကလည်း မွန်အမျိုးသမီးကြီးပဲဆိုတော့
အစဉ်အလာရှိပါတယ် . . သဒ္ဓါတရားနဲ့ ကုသိုလ်ရေး
မှာ တွေဝေနေပေမယ့် သူထဲက ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး . .
ဒါပေမယ့် ညှိဦးလေ . . ဟုတ်လား . . ခု ဒိုးဒိုးတို့
နေနေရတဲ့ အိမ်ကြီးကလည်း အကြီးကြီးပဲဟာ . .

အနှောင့်အယှက်တော့ သိပ်ရှိမယ် မထင်ပါဘူး . . ”

သူ့စကားဆုံးသည်နှင့် ကိုခင်မောင်ကြည်က သူ့ကိုကျောပေးထားသည့် ခင်နှင်းဆီ၏ ရှေ့မြင်ကွင်းတည့်တည့်သို့ တမင်ပင် လျှောက်လှမ်းသွားလိုက်ကာ . . လူတစ်ကိုယ်လုံးကို ခါးနေရာမှ အပြားလိုက်ချိုးချကာ ကုန်းကိုင်ဦးညွှတ်လိုက်ပြီးလျှင် . .

“သွားလိုက်ပါဦးမယ်ခင်ဗျား . . ဆောင်ရွက်ပြီး . . ဆောင်ရွက်ဆဲ . . ဆောင်ရွက်လတ္တံ့ လုပ်ငန်းဆောင်တာ၊ အကြံအစည်ကိစ္စအဝဝအားလုံး တစ်လုံးတစ်ခဲအပြည့်အဝနဲ့ အောင်မြင်နိုင်ပါစေ . . ကဲ . . ဒိုးဒိုးကိုယ်သွားပြီ . . ဒီနေ့ အစ်မကြီး ဒေါ်အေးမြင့်နဲ့ ဆိပ်ကမ်းရိုဒေါင်ကို လိုက်ပေးရမယ်”

ခင်နှင်းဆီကား ကိုခင်မောင်ကြည် ထွက်သွားလျှင် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ကာ ကျန်ခဲ့တော့၏။

“နောက်သွားတာပါ ခင်နှင်းဆီရယ် . . ဒီလူက ဒီလိုပဲဟာ . . ”

“အိုး . . သူ့အသက်အရွယ်ကြီးမှ မထောက် . . ဒီလိုနောက်ပြောင်နေစရာလား . . ပြီးကျတော့ တို့ကိုလာပြီး နောက်ရစရာအောင်လည်း သူနဲ့တို့နဲ့က ဘယ်တုန်းကများ အရောတဝင် ရင်းရင်းနှီးနှီးနဲ့ ဆက်ဆံဖူးလို့လဲ၊ ပြောသွားတဲ့စကားကိုကြည့်ဦး . . ဒါ သက်သက်မဲ့ကလိပြီး ရိသွားတာ . . တောက် . . ”

လက်သီးတဆုပ်ဆုပ် . . အံတကြိတ်ကြိတ် . .

တောက်တစ်ခေါက်ခေါက်နှင့် ဆွေ့ဆွေ့ခွန်ဒေါသထွက်နေဆဲ ကပင် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရသွားသော ခင်နှင်းဆီက သူ့ဒေါသတွေကို သူချက်ချင်း ဖြတ်ချ ရပ်တန့်ပစ်လိုက် လျက်..

“နေပါဦး .. ခုနက သူတတိုက်တိုက် တတွန်းတွန်း နဲ့ အတင်းတွန်းထိုး ပြောနေတာ ဘာကိစ္စများလဲ .. တို့ သိခွင့်များ ရှိမလား ..”

“ရှိတာပေါ့ ခင်နှင်းဆီရဲ့ .. ဒါ လျှို့ဝှက်ထားစရာကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး .. ကျွန်တော် .. ကလေးတစ်ယောက် မွေးစားမလားလို့လေ .. အဲဒါလေးပါ”

“ဘာ .. ဘာရယ် .. ဘုရားရေ .. ဒိုးဒိုးက”

“ဟုတ်တယ် .. စိတ်ကူးတာပါ ခင်နှင်းဆီရဲ့ .. စိတ် ကူးရုံပဲရှိသေးတာပါ ..”

“ဘုရား .. ဘုရား .. ရှင် ဘာတွေလျှောက်လုပ်မလို့ လဲ ဒိုးဒိုးရဲ့ .. ကလေးမွေးစားတယ်ဆိုတာမျိုးဟာ လွယ်တယ်မှတ်လို့လား .. အင်မတန် ဒုက္ခများသွား နိုင်တဲ့ကိစ္စနော် .. ပြီးကျတော့ ရှင့်အသက်လည်း ငယ်ငယ်ပဲ ရှိသေးတာ .. ကိုယ်တစ်နေ့ကျ အိမ် ထောင်ပြုဖြစ်ရင်လည်း ဒီကလေးက ရလာဦးမှာပဲဟာ အခုလောလောဆယ်ကြီးမှာ အဆောတလျင်ကြီး ထမွေး စားနေစရာ ဘာလိုလို့လဲ .. ရှင်နော် .. မစဉ်းမစား နဲ့ မလုပ်လိုက်နဲ့ ..”

ခင်နှင်းဆီက ဒိုးဒိုးကို ဖျတ်ခနဲကြည့်လိုက်သည်။

“တို့သိပြီ . . ဒါ ဟိုလူ့လက်ချက်ပဲဖြစ်မယ် . . သူ ဒီလောက် တိုက်တွန်းနေပုံထောက်ရင် ဒီကိစ္စဟာ သူက စတာပဲ ဖြစ်ရမယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး . . ကျွန်တော် စတာပါ . . တကယ်ပါ ခင်နှင်းဆီရဲ့”

“အို . . ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး . . ရှင် ဒီလိုနေ ရင်းထိုင်ရင်း စိတ်ကူးပေါက် အရူးထလာဖို့ ဘာ အကြောင်းမှမရှိဘူး . . ”

“ကျွန်တော်က ကလေးချစ်တတ်တယ် ခင်နှင်းဆီရဲ့ . . ပြီးတော့ ချို့တဲ့ပြီး မိမစုံ ဘမစုံ ဖြစ်နေတဲ့ ကလေး မျိုးဆို အရမ်းသနားပြီး သူတို့အတွက် ကိုယ်ဘာလုပ် ပေးနိုင်မလဲပဲ အမြဲတွေးဖြစ်နေတတ်တာ . . အရင်တုန်း ကတော့ ကိုယ်တိုင်ကိုက သိပ်မပြည့်စုံတော့ . . ထိုက် သင့်သလောက် လှူရတန်းရတာမျိုးပဲ ရှိခဲ့ရတာ . . ”

“ခုလည်းပဲ မိဘမဲ့ဂေဟာတို့ . . လူငယ်ပြုပြင်ရေးကျောင်း တို့ . . လူမှုဝန်ထမ်းဌာနတို့ ရှင်ကြိုက်သလောက် လိုက်လှူပစ်လေ . . အဲဒီလိုလုပ်တာက ပိုအကျိုးမရှိဘူး လား . . လိုအပ်နေတဲ့ ကလေးတွေက အများကြီးပဲ ဟာ . . အားလုံးကို ဖြန့်လှူရင် အများကောင်းစားမှာ ရှင်တစ်ယောက်တည်း ကောက်မွေးစားလိုက်ရင် အဲဒီ တစ်ယောက်ပဲ ကွက်ကံကောင်းမှာပေါ့ . . မဟုတ်ဘူး လား . . ”

“အဲဒီနေရာတွေမှာလည်း လတိုင်း တစ်နေရာမဟုတ်

တစ်နေရာ လိုက်လျှံနေပါတယ် . . နောင်လည်း ဆက်
လျှံနေဦးမှာပဲ . . ”

“ပြီးတော့ ကလေးလည်း မွေးကိုမွေးစားဦးမှာပဲ . .
ဟုတ်လား . . ”

ခင်နှင်းဆီမှာ ပြုံးနေပြန်သော ခိုးခိုးကို ဖြစ်နိုင်
ရင် ကိုင်ဆောင်ပစ်ချင်လာသည်အထိ ကရုဏာဒေါသော
ဖြစ်လာပုံရလေသည်။

“ဒါ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ရှင့်ပျော့ကွက်ကို သိသွားလို့
ဟိုလူကနင်းပြီး သူ့စကားအောင်၊အောင် လုပ်သွားတာ
ပဲဖြစ်မှာ . . ပြောနေပုံကိုကြည့်စမ်း . . သူ့ကိုယ်သူ
တော့ လည်လှ စကားတတ်လှပြီပေါ့လေ . . ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် အမေက အဓိကပဲတို့ . . သူ့ပုံစံလား အမေမိဘ
ကို သိတတ်မယ့်ပုံ . . ပြီးကျတော့ မွန်အမျိုးသမီးကြီး
မို့ သဒ္ဓါတရားက မချို့တဲ့နိုင်ပါဘူးတို့ . . အန်တီက
လက်မခံချင်ရင်ဘဲ သူ့အမျိုးသားထု တစ်ရပ်လုံးပါ
နာမည်ပျက်ရဦးတော့မလိုလို . . အိမ်ကကြီးတော့
အနှောင့်အယှက် မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုတာကပါသေး . .
ကိုယ့်ဘာသာကိုယ့်ကုသိုလ်နဲ့ကိုယ် အိမ်အကြီးကြီးမှာ
နေခွင့်ရနေတာ သူ့အပူဘာပါလဲ . . ဒါ ထည့်ပြောစရာ
လား . . မဟုတ်ဘူးနော် ခိုးခိုး . . အဲဒီလူဟာ ရိုးကို
မရိုးဘူး . . တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုရှိရှိရှိရမယ်”

မစ္စတာ ကာဆိဂိအိုမိ ဂျပန်သို့ ပြန်သွားသော
အခါ . . ရန်ကုန်ရုံးခွဲမှ ကုမ္ပဏီ၏ GM နေထိုင်ရန်အတွက်

သုံးနှစ်စာချုပ်ဖြင့် ငှားရမ်းထားခဲ့သော အိမ်ကြီးမှာ . . နှစ်
မစေ့မသေးချင်း လက်ရှိ GM ဖြစ်သွားပြီဖြစ်သော ဒိုးဒိုးတို့
သားအမိ တက်ရောက်နေထိုင်ကြရန်အတွက် ဂျပန်မှလှမ်းပြီး
ခွင့်ပြုပေးခဲ့တာမို့ . . ခြံကျယ်ကျယ် . . ရေကူးကန်ကြီးနှင့်
ကောင်းမွန်လှသော အိမ်ကြီးတစ်ခုမှာ (အိပ်မက်တောင်
မမက်လိုက်ရဘဲနှင့်) ဒိုးဒိုးတို့ ပြုန်းစားကြီးပင် တက်နေခဲ့ကြ
ရတော့သည်။ ဒီအိမ်ကြီးမှာ နှစ်စေ့သွားရင်တော့ နောက်ထပ်
သင့်တော်ရာ အိမ်တစ်လုံးလုံးကို ထပ်ငှားလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် . .
ဒိုးဒိုးတို့အတွက် ကိုယ်ပိုင်အိမ်တစ်ခုကို ဝယ်ဖို့ပဲဖြစ်ဖြစ်ဟု
သီးသန့်အစီအစဉ်ရှိလေသည်။

“မွေးစားဖို့အတွက် သူက မတိုက်တွန်းခဲ့ဘူးဆိုရင်
တောင် ဘယ်သူ့ကို မွေးစားမလဲဆိုတဲ့ နေရာမှာတော့
သူ့လက် သူ့ခြေပဲ ဖြစ်မှာပဲ . . ”

ဒိုးဒိုးက ဝန်ခံသလို တစ်မိမိမ့်ပြုံးနေပြန်သည်။

“ရှင် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ဒိုးဒိုးရဲ့ . . ခုပုံအတိုင်း
ဆို တို့က အဲဒီဆေးဆိုတာတွေ ဘာတွေကို အယုံ
အကြည်မရှိလှပေမယ့် ရှင်ကိုတော့ ဆေးမိနေသလား
လို့ပဲ မေးရတော့မယ်ထင်တယ် . . အေးပေါ့လေ . .
ကလေးမွေးစားပြီး ကုသိုလ်ယူမယ့်သူနဲ့ . . အကျိုး
ဆောင်ပြီး ကုသိုလ်ယူမယ့်သူနဲ့ ကုသိုလ်တွေကြီးပဲ
လိုမ့်ရနေကြမယ့် လူတွေရဲ့ကြားထဲမှာ ကလေးမမွေး
စားဖြစ်အောင် လိုက်ဖျက်နေတဲ့ နှင်းဆီက နေရင်း
ထိုင်ရင်းနဲ့ ပြိတ္တာမကြီး ဖြစ်ရဦးမယ် . . ဒါပေမယ့်

ရှင်ယတိပြတ်မွေးစားဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်လည်းကျပြီး . .
အန်တီကလည်း ခွင့်ပြုပြီ . . ကလေးလည်း တွေ့ထား
ပြီဆိုရင်တော့ တို့ကို တစ်ချက်ကလေးလောက်တော့
အကြောင်းကြားစေချင်တယ် . . ဖြစ်မလား”

ဒိုးဒိုးက “အကြောင်းကြားဖြစ်အောင် ကြားပါ
မယ်”ဟု ကတိပေးလိုက်သည်။ ခင်နှင်းဆီက ထိုင်နေရာမှ
ထရပ်ကာ ပြန်ဖို့ဟန်ပြင်လိုက်ပြီးလျှင် . .

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား . . ဒီလောက်ရှုပ်ပွနေတဲ့လူ
ရှာဖွေလာမယ်ဆိုတဲ့ ကလေးက တော်ကြာ သူ့ကလေး
လည်း ဖြစ်နေဦးမှာစိုးလို့ . . တို့က ရှင့်လိုတော့
တွေ့တဲ့လူတိုင်းကို ဖမ်းယုံမနေနိုင်ဘူး . . ရှင့်မှာမလို
အပ်ရင်တောင် တို့ဝတ္ထရားလို့ ကိုယ့်ဘာသာသတ်မှတ်
ပြီး တို့ကလိုက်ကိုစုံစမ်းပေးဦးမှာ”

ခင်နှင်းဆီ ပြန်သွားပြီးနောက် ဒိုးဒိုးမှာ ခင်နှင်း
ဆီနှင့် ကိုခင်မောင်ကြည်တို့ကို တစ်လှည့်စီ မြင်ယောင်ကြည့်
ရင်း . . နှစ်ယောက်စလုံးအပေါ် သဘောတကျစိတ်များနှင့်
မပြုံးမိဘဲ မနေနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်နေရတော့သည်။

“အမေ . . ကျွန်တော်ပြောတာ သဘောပေါက် . .
ကိုယ့်အတ္တအတွက်ချည်းပဲ ကိုယ်စဉ်းစားမနေနဲ့ . .
သူများတကာရဲ့ ရှေ့ရေးနောက်ရေးလည်း ထည့်တွက်
ဦး . . ”

“အောင်မယ် . . နင့်လိုလူကများ ငါ့ကို အတ္တမကြီးနဲ့
လို့ လာဆုံးမနေရတယ်ရှိသေးတယ် . . ကမ္ဘာပေါ်မှာ
သူများအရေးကို မကြည့်ဘဲ ကိုယ့်အတွက်ပဲ ကိုယ်သိ
တတ်တဲ့လူ တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်ဆိုရင်တောင် အဲဒါ
နင်ပဲဟဲ့ ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ . . သူများကို အပြစ်ပြော
ချင်ရင် ကိုယ့်ကိုကိုယ်လည်း ပြန်ငဲ့ကြည့်ပါဦး . . ”

အိပ်ရာထက်မှာ ကြုံလို့သေးကွေးပိန်ဖျော့နေသည့်
အဘွားအိုတစ်ဦးရဲ့ အဖြစ်နဲ့မှမလိုက် စကားအရှည်ကြီးကို
အားရပါးရ ဆက်တိုက်ကြီး ပြောချလိုက်ပြီးသော် ကိုခင်
မောင်ကြည်၏အမေ ဒေါ်လေးတင်ခမျာ အမောဖောက်သွား
သလို ဖုတ်လှိုက်ဖုတ်လှိုက်နှင့် အသက်ကို မနည်းကြီးလုရှူ
နေရလေသည်။

“တွေ့လား လူကဖြင့် ကိုယ့်အသက်တောင်ကိုယ်
မနည်းရှူသွင်းနေရတဲ့အချိန်မျိုး ရောက်နေတာတောင်
မှ ငါ့မြေ၊ ငါ့ရေ၊ ငါ့မြေ၊ ငါ့မွေးစားသမီး ငါပိုင်တယ်

ဆိုတဲ့ ငါ၊ငါ၊ငါ . . ငါစွဲတွေက ခုထိမကျွတ်နိုင်သေး
ဘူး . . အဲဒီလို အစွဲတွေကို ချွတ်နိုင်မှ ခုချိန်မှာ နတ်
ပြည်ကိုကြိုပြီး ဘွတ်ကင်လုပ်ထားနိုင်မှာပါ။ အမေရ၊
တရားပြကိုယ်တော် မဟုတ်တော့ ကျွန်တော်လည်း
ဒီလောက်ပဲ ပြောတတ်တယ် . . ”

ဒီသားတစ်ယောက်ကို ဒီလိုအပြောအဆို အပြု
အမူတွေကြောင့်သာ ဗွေယူနေရမည်ဆိုရင် ကိုယ်ပဲ အမောထ၊
ဖောက်ကာ ဒုက္ခရောက်ရဦးတော့မှာ သေချာနေသော ဒေါ်လေး
တင်က ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ မှိန်းရုံသာ မှိန်းနေပါတော့
သည်။ တကယ်တော့လည်း လက်သင့်သာမခံချင်တာ သူပြော
နေတာတွေကလည်း ဟုတ်တုတ်တုတ် . . ။

ကိုယ်ဟာ လူ့ပြည်မှာ သိပ်ကာလကြာကြာကြီး
ဆက်နေခွင့် မရနိုင်တော့ဘူးဆိုတာကို . . သေခြင်းတရားကို
နှလုံးသွင်း မျက်မှောင်ပြုထားနိုင်ပြီဖြစ်သည့် ဒေါ်လေးတင်က
သေချာသိပြီးဖြစ်သလို . . အဲဒီအတွက်လည်း စိတ်ထဲမှာ ဘယ်
လိုမှမနေ . . မထူးခြားလှတော့ပါ။ သို့သော် တစ်ဖက်မှာ
တရားသဘောကို မြင်နိုင်ပြီး တစ်ဖက်မှာ (ခင်မောင်ကြည်
ပြောသလို) ငါစွဲကို မချွတ်နိုင်ရခြင်းမှာ . . သူမျက်ကွယ်ပြု
သွားပြီးသည့်နောက်ပိုင်း မျက်နှာငယ်ငယ်နှင့်ကျန်ရစ်ကြရ
မည့် ‘မြေးချစ်’ နှင့် ‘အဖူး’တို့ကို စိတ်မချ လက်မချ ရှိရလွန်း
၍သာဖြစ်ပါသည်။

ခုလို ကိုယ်ကမရှာနိုင် မဖွေနိုင် အိပ်ရာထဲလဲပြီ
ဆိုသောအခါမျိုးမှာတောင် မျက်နှာစငယ်ကြရပြီဖြစ်သည့် ဒီ

နှစ်ယောက်ခမျာ ကိုယ်သာမရှိတော့ရင် ဘယ်လောက်များ
ဒုက္ခလှိမ့်ရောက်လိုက်ကြမလဲ . . ။ အလိုလိုက်ထားမိသည့်
မြေးချစ်ကလည်း စိတ်ကပုံမှန်ရှိတာမဟုတ် . . ။ တစ်ခါ
တစ်ရံ သူ့မတူအောင် (ကလေးနဲ့တောင်မတူ) ဆိုးလွန်းလှ
သလောက် . . တစ်ခါတလေကျပြန်တော့လည်း . . ဘေးပတ်
ဝန်းကျင်က အံ့ဩရလောက်တဲ့ ကလေးလိမ္မာတစ်ယောက်
ဖြစ်နေပြန်ရော . . ။ အဖူးခမျာမှာတော့ ဤအိမ် ဤယာ
ဤဆွေမျိုးတစ်သိုက်နှင့် ဘာမှကို မသက်ဆိုင်သည့်သူကလေး
ဖြစ်နေလေရာ ဘယ်လိုပင် လိမ္မာ လိမ္မာ . . ကိုယ်သာမရှိ
တော့ရင် သူ့အတွက်နေရာဟာလည်း အော်တိုမက်တစ်ပင်
မရှိနိုင်တော့မည့် အခြေအနေမျိုးပါတည်း . . ။

ဒီအချိန်မှာ တစ်သက်လုံး ယုံစားလို့မရသည့်
ခင်မောင်ကြည်က . . “မြေးချစ်ကို သူပထမခေါ်သွားမည် . .
ပြီးမှ အဆင်ပြေရင် အဖူးကိုလည်း လာထပ်ခေါ်ယူကာ နှစ်
ယောက်လုံးကို အမေ့လက်ထက်ကထက် သာအောင်ထားပြ
လိုက်ဦးမည်’ ဟု အဆိုတစ်ရပ် တင်သွင်းလာတော့တာ။
ဘယ်လိုမှ မယုံကြည်ရသည့် ခင်မောင်ကြည်နှင့်တော့ ဒေါ်
လေးတင်က ကလေးနှစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုများ စိတ်ချလက်
ချရှိရပါမည်နည်း။ အထူးသဖြင့် အဖူးက အရွယ်ရောက်နေပြီ
ဖြစ်သည့် အပျိုမိန်းကလေး . . ။

ဘယ်လိုပင် ငယ်ကတည်းက စောင့်ရှောက်လာ
သည်ဆိုပါစေ . . ။ ခဲအိုနှင့် ခယ်မ မသင့်တော်လှသလို . .
အပြောကြီးသလို မဟုတ်ဘဲ ပြီးမှ မျက်နှာလွှဲခဲပစ် ထားပြန်

ရင်လည်း မြေးချစ်က ယောက်ျားလေးမို့ မထောင်းတာဘူး ထား
. . အဖူးမှာတော့ ဘာမဆိုဖြစ်သွားကာ ပျက်စီးသွားနိုင်
လောက်ပေသည်။ ဒီမှာကမှ ဘာပဲပြောပြော ကိုယ်မရှိတော့
ရင်တောင် နာတာရှည် တရှောင်ရှောင်နှင့် အိပ်ရာထဲလဲနေ
ပေမယ့် ကိုယ့်လို ဖျိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ မဖြစ်နိုင်ဘဲ အများကြီး
အသက်ရှည်နေဦးမည့်ပုံရသည့် အဘိုးကြီးက ရှိနေသေးတာ။
ဒီလိုသားသမီးမျိုးတွေနှင့် အဘိုးကြီးမှာ အာဏာမရှိနိုင်တော့
ပေမယ့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထောက်ထားစရာ ‘မျက်နှာ’ တစ်ခု
အဖြစ်ကတော့ ရှိနေဦးမည်သာ . . ။

ဒီတော့ ကိုယ်မရှိတော့ချိန်မှာ ကလေးတွေ
ဘယ်လောက်ပဲ မျက်နှာငယ်ငယ် . . အချိန်ရသရွေ့လေးတော့
ဒီအိမ်မှာပဲ အဘိုးကြီးတစ်မျက်နှာနှင့် ကုပ်ကပ်နေကြစေချင်
သည်။ ခင်မောင်ကြည် ခေါ်ချသွားတာထက်တော့ အများကြီး
စိတ်ချရလောက်ဦးမည် ထင်တာပဲ . . ။ အဘိုးကြီးပါ မရှိတော့
ဘူးဆိုတဲ့ နောက်တော့လည်း မတတ်နိုင်တော့ဘူးပေါ့လေ . .
ကိုယ်မှ မတတ်နိုင်တာ ဘာဖြစ်ဖြစ်လို့သာ သဘောထားလိုက်
ရတော့မှာပေါ့။

“အမေ့မှာ အဲဒါတွေ ခက်နေတာပေါ့၊ နောင်လည်း
ဘာဖြစ်ဖြစ်လို့ သဘောထားရမယ့်အတူတူ ခုလည်း
အဲဒီလိုပဲ တစ်လက်စတည်း သဘောထားကြည့်လိုက်
ပေါ့ . . ”

“မရဘူးဟဲ့ . . အခုဟာက ငါကသက်ရှိထင်ရှားကြီး
ရှိနေသေးတယ် . . ”

“အဲဒါပဲ . . အမေဟာ ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်ရှာနေတာပဲ”

“အဲဒီဒုက္ခက ငါ့ဘာသာ ရှာထားတာမဟုတ်ဘူး နင် လာပေးထားတာဟဲ့”

“အေးလေ . . အဲဒါကြောင့် ကိုယ်ပေးထားမိတဲ့ ဒုက္ခ ကို ကိုယ်က တာဝန်သိသိနဲ့ လာပြန်တောင်းတာ ပေါ့”

“အမယ်လေး . . တာဝန်ကလည်း ဆယ်နှစ်ကြာမှပဲ ထသိတော့သတဲ့ . . ကြား,မကြားဖူးပေါင် အရပ်ကတို့ ရေ . . နားထောင်ကြည့်ကြပါဦး . . ”

“ဟာ . . ဒီကိစ္စဟာ အရပ်ကို ထ,တိုင်ရမယ့် အရပ်ပါ ပါလာရမယ့်ကိစ္စလည်း မဟုတ်ပါဘူး . . ”

“ဘာလို့မဟုတ်ရမလဲ . . အရပ်က ဒီလောက်ကောင်း လို့ ကလေးနှစ်ယောက်လုံး ဒီလောက်ထိ အနေချောင် တာ . . တစ်ခါ တစ်ခါ နင်ရောက်ရောက်လာတိုင်း လုပ်လုပ်သွားပုံတွေက မဟုတ်ပေမယ့် အရပ်က ကလေး တွေအပေါ် ချစ်ခင်ရင်းစွဲလေးရှိနေလို့သာ တော်သေး တာ . . ”

“ကျွန်တော်က ဘာလုပ်လို့လဲ . . ”

“တစ်ရပ်ကွက်လုံးက ကာလသားမှန်သမျှဟာ မင်းမျက် စောင်းနဲ့ လွတ်တယ်ဆိုတာများ ရှိလို့လား . . အဖူးက ဖြင့် ကလေးရုပ်ကလေးနဲ့ အားလုံးက ကိုယ့်နှမလေး လိုပဲ သဘောထားကြတာ ပြစ်မှားပါဆိုလို့တောင် မပြစ်မှားဘူး”

“မပြစ်မှားလို့ပဲ ဟိုးတုန်းကတစ်ခါ ဖိုးနီနဲ့ အတော် ကြီး လှန့်ထုတ်ပစ်လိုက်ရတာ . . ”

“ဘယ်တုန်းကလဲ . . ဘယ်သူလဲ . . ”

“ကြာပါပြီ . . ဘယ်သူလဲတော့ ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ အလကား ကလေးကဝဲက နေမှာပေါ့ . . ”

ဒေါ်လေးတင်က မောသွားသလို သက်ပြင်းချသည်။ သူလုပ်နေပုံတွေနဲ့ ကလေးမလေးလည်း နဖူးစာပါရင် တောင် ဖူးစာဖက်ရဖို့ တယ်မမြင် . . တကယ်ဆို အဖူးရဲ့ အခြေအနေဟာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်လေးထဲက နှစ်သက်သူရှိလာခဲ့ရင် အိမ်ထောင်ချပေးလိုက်တာကသာ စိတ်အချရဆုံးနဲ့ အဆင်အပြေနိုင်ဆုံး ထွက်ပေါက်တစ်ခုပဲ မဟုတ်လား။ ခင်မောင်ကြည်နဲ့တော့ဖြင့် ခက်ပါသေးသည်။

သို့သော် ကိုယ့်သားအကြောင်း ကိုယ်အသိဆုံး ပင်ဖြစ်သော ဒေါ်လေးတင်မှာ အင်မတန် ပွေလိမ်ရှုပ်ထွေးလှသော ဒီသားတစ်ယောက် အဖူးအပေါ်မှာတော့ဖြင့် တကယ့်သမီးရင်းလေးလို . . နှမငယ်ထွေးလေးတစ်ယောက်လို ချစ်ခင်နေမှန်း သေချာပေါက်သိသဖြင့် . . အတင်းကြီးလိုက်ပြီး သဝန်တို့ ပိတ်ပင်ချုပ်ချယ်ချင်နေတာတွေကို ဘာမှမပြောသာပါ။ . .။ ပြောရမယ်ဆိုရင် သူ အဖူးအပေါ် ချစ်လှပုံမှာ သားအရင်းဖြစ်သည့် ‘မြေးချစ်’ ထက်တောင်မှ ပိုချင်ချင်မို့ အင်မတန်မှ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်လည်း ဖြစ်နေပါသည်။

“ဟော . . ပြောမှပဲ သတိရတော့တယ် . . အခု ဘယ်မလ အဖူးက . . ”

“ဈေးခိုင်းလိုက်တယ်ဟယ် . . ”

“ကျွတ် . . သူ့ပဲ ဈေးခိုင်းနေတာပဲ . . အမေ့မှာ တခြားမြေးတွေ မရှိတော့ဘူးလား . . ဟိုကောင် မြေးချစ်ကရော ဘယ်မလဲ . . သူ့ခိုင်းလဲ ရတာပဲ . . ”

“ဖမ်းလို့တောင် မမိဘူး . . ငါ့နားမှာ တကယ်တမ်းက အဖူးတစ်ယောက်ပဲရှိတာပါ ခင်မောင်ကြည်ရယ် . . ”

သနားပြီး ဇွတ်အတင်းအဓမ္မ ခေါ်ထုတ်ယူသွား ဖို့ကိစ္စကို စွန့်လွှတ်စိတ်ပြောင်းလိုပြောင်းငြား အယူခံဝင် ကြည့်သော်လည်း ခင်မောင်ကြည်ကတော့ နားထဲဝင်ပုံပင်မရ ကာ . . ပုန်းခနဲ ထိုင်ရာက ထရပ်လိုက်ပြီး . .

“ကျွန်တော်ရောက်နေတာကပဲ နာရီဝက်လောက်ရှိပြီ၊ ဈေးကဒီလောက်ကြာစရာလား . . အမေတို့ အဲဒါတွေ ခက်နေတာပေါ့ . . ဒါလား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင် တာ . . ပါသွားရင် သိလိုက်မှာတောင် မဟုတ်ဘူး”

သစ်သားခင်း ကြမ်းပြင်တစ်ခုလုံး သွက်သွက်ခါ ကျန်ရစ်အောင် ဒေါသတကြီးနှင့် ထထွက်သွားတော့သောအခါ ဒေါ်လေးတင်မှာ အိပ်ရာထဲ၌ ရင်ဗတ်ကလေးအသာဖိကာသာ ကျန်ရစ်ရပါသည်။ ဘုရား . . ဘုရား ဘယ်သူဘယ်ဝါကို မဆိုင်ဘဲသွားရမ်းဦးမည်မသိ . . ။ ခုနစ်ရက်သားသမီး အပေါင်း ခင်မောင်ကြည့် ဒေါသစက်ကွင်းမှ လွတ်ကင်းကြပါစေ . . ။ ဒီလိုသာကြာလာရင် သူ့တော့ လူမုန်းကများပြီးသားထဲကမို့ ကိစ္စမရှိသော်ငြား၊ အဖူးမှာ နေရင်းထိုင်ရင်းနှင့် လူအမြင်ကတ် အမုန်းပွားခံရစရာ ဖြစ်ရဦးတော့မည် . . ။

ဈေးဘက်သို့ ဦးတည်ကာ သုတ်ခြေတင်ခဲ့သော ခင်မောင်ကြည်မှာ ဈေးမရောက်ခင် ဖြတ်သွားရသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲအရောက် ‘ဖိုးနီ’ များ တွေ့ဦးမလားလို့ ဖြတ်ရင်းနှင့် ငဲ့စောင်းကြည့်ကာ ဝေ့ဝေ့ရှာလိုက်သည်။ ဖိုးနီကိုတော့ မတွေ့ . . . ကိုယ့်ကြည့်ပြီး အလကားနေရင်း မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးဖြစ်နေသည့် ကောင်ကလေးတစ်ယောက်ကိုသာ တွေ့လိုက်တာမို့ . . .

“ဟေ့ . . . ဒီမှာ . . . ကိုဖိုးနီ တွေ့မိလား . . . ”

“မ . . . မတွေ့မိဘူး အစ်ကိုကြီး . . . ဒီနေ့ ကိုဖိုးနီ စက်မှုဇုန်ဘက် အလုပ်ဆင်းရမယ် ပြောသံကြားတယ်”

လူတစ်ယောက်ကို တစ်ခါနှစ်ခါလောက် မြင်ဖူးရုံနှင့် ဘယ်တော့မှ မမှတ်မိတတ်သည့် ခင်မောင်ကြည်က ဒိုးဒိုးရဲ့သူငယ်ချင်း ထွန်းသန်းကိုလည်း လုံးဝမမှတ်မိပါ။ ဒီအကျင့်ကို မိန်းမပေါင်းစုံနှင့် ပွေ့ရှုပ်တတ်ရာမှ သူရရှိခဲ့ခြင်းပင် . . . ။ မမှတ်မိတော့ အေးရော . . . မှတ်မိနေရင် ဘယ်လောက် ပင်ဟန်ဆောင်ကောင်းနိုင် ကောင်းနိုင် . . . မျက်နှာပူရမည့်ကိစ္စမျိုး ဖြစ်ပွားမိခဲ့သူနှင့်ဆိုရင် အလကားနေရင်း မျက်နှာပူနေရဦးမည်လေ . . . ။

ဈေးထဲရောက်တော့ ဘာမှမကျယ်လှသည့် ရပ်ကွက်ဈေးကလေးအတွင်း ခြေရာချင်းထပ်အောင် အထပ်ထပ် လှည့်ပတ်ရှာပါသော်လည်း အဖူးကားမရှိ . . . ။ ပြန်သွားတာလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ . . . ။ အပြန်နှင့်အသွား ဒီတစ်လမ်းသာရှိသည့် လမ်းမှပင် ခင်မောင်ကြည်က ဖြတ်လာခဲ့တာပဲ မဟုတ်

လား . . ။ တောက် . . နွားမ . . တွေ့ပစေဦး . . တွေ့မှ နား
ရင်းကို ပိတ်အုပ်ပစ်လိုက်ရဦးမည်။ နွားတစ်ထောင်ဆိုတာ
ဒါကိုခေါ်တာထင်ပါရဲ့ . . ။ နေနှင့်ဦး . . နွားတစ်ထောင်မက
လို့ တစ်သောင်းပဲ ဖြစ်ပါစေ . . ကြိမ်ကောင်းကောင်းသာရှိ
ရင် မှုစရာဘာလိုလဲ . . ။

သွားရင်းလာရင်း ဈေးရဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်လမ်း
မကျယ် တစ်ဘက်ကမ်းမှာ ရုံးကကားကြီးလိုလို တွေ့လိုက်
ရသဖြင့် လူပျောက်ရှာနေသည့် ခင်မောင်ကြည်မှာ ကိုယ်တိုင်
က ပြန်ပုန်းရမလိုလို ဖြစ်သွားရသေးသည်။ ဟာ . . အစစ်ပဲ
ဟာ . . (--/၄၄၃၈) ဒရိုင်ဘာလား . . ခိုးခိုးလား . . ဘယ်
ကောင် ဘာလာလုပ်ပါလိမ့် . . ။ မဖြစ်ဘူး . . ပုန်းဦးမှ ဘယ်
ကောင်ပဲဖြစ်ဖြစ် . . ခင်မောင်ကြည်ကို ဒီရပ်ကွက်ထဲမှာ
တွေ့သွားခြင်းဟာ လာလတ္တံ့သော အနာဂတ်ရှေ့အစီအစဉ်
များအတွက် လားလားမျှနမိမိကောင်းဘဲ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။
ခင်မောင်ကြည်ကို လျှပ်တစ်ပြက် တွေ့လိုက်ရသော . . ဒီ
ရပ်ကွက်ထဲမှာ ခင်မောင်ကြည်အမေအိမ်ရှိနေမှန်း ခိုးခိုးသိ
သွားခဲ့ရင် . . အားလုံးအခြေပျက်စရာ ဖြစ်ကုန်မည်။

ကျွတ် . . ကားကလည်း ဒီလောက်ကြာကြာ
ပုန်းနေတာတောင် ကျောက်ချပြီး ပျက်နေရောသလား ထင်
ရအောင် လူမမြင်ရဘဲ . . နေရာမှလည်း တစ်စက်မျှမရွေ့၊
နောက်ဆုံးတော့ ခင်မောင်ကြည်က ဘယ်သူဘာထင်ထင် . .
ခါးကပုဆိုးကို ခေါင်းထိပ်ထိမ,တင်ကာ ခေါင်းကိုပါ သိုင်း
ခြုံရုပ်ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီး ပုန်းရပ်နေရာက ထွက်လာခဲ့ပါတော့

သည်။ နေဦး . . . ဈေးဘေးက လမ်းကြားလေးတစ်ခုမှာ
ဟိုဟာမလေး ရှိနေနိုင်သေးတယ် . . . ။

ဟင် . . . ဟင် . . . ကြည့်စမ်း . . . ထင်တဲ့အတိုင်း
ပဲ . . . ဟိုဟာမလေး ဘေးနားမှာ အကောင်တစ်ကောင်
အောင်မာ . . . လမ်းလယ်ခေါင် မတ်တတ်ကြီးရပ်ပြီး တတွတ်
တွတ်နဲ့ . . . တွတ်ထိုးနေကြတယ် ထင်ပါရဲ့ . . . ။ ခင်မောင်
ကြည်က ရုပ်ဖျက်သိုင်းခြုံထားသော ပုဆိုးကို ပြန်ချကာ
ခါးမှာတင်းတင်းပြင်ဝတ်လိုက်သည်။

အင်း . . . အရေးအကြောင်းဆိုရင် . . . ထောက်
လာတဲ့အသက်ကို တိတိကျကျ ညွှန်ပြချင်နေတဲ့ ဒီမျက်လုံး
က အဝေးမှုန်၊ အနီးမှုန်၊ အားလုံးပင် မှန်ချင်ပြီ . . . ။ အဲဒီ
လောက်ဝေးဝေးဆိုရင် အဖူးကိုသာ (ကျောပေးပြီး စောင်ပါ
ခြုံထားပစေဦး) မမှတ်မိချင်စရာ မရှိသည့် စိတ်အသိအရ
လှမ်းသိလိုက်ရတာ . . . ။ ဘေးက ခွေးကောင်ကိုတော့ သဲကဲ
စွာ မမြင်ရ . . . ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်မှန်း သေချာရုံ
လောက် . . . ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်ဖြူဖြူဆိုတာလောက် မှန်းနိုင်တာ
မို့ . . . ခင်မောင်ကြည်က တုံ့ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ပြေးလွှား၍
ပင် လှမ်းသွားလိုက်ပါတော့သည်။

ဟာ . . . ဟာ . . . ကြည့်စမ်း . . . ကြည့်စမ်း . . .
ငါပြေးလာတာကို မြင်သွားပြီး ထွက်ပြေးပြီ . . . တစ်ချိုးတည်း
ကို လစ်ပြေးတော့တာပဲ . . . ကျန်ရစ်ခဲ့ရတဲ့ မိန်းကလေးကိုမှ
အားမနာ . . . တစ်ခါတည်း နောက်တောင် တစ်ချက်လှည့်
မကြည့်တော့ဘဲ လစ်လိုက်တာမှ . . . ခင်မောင်ကြည်လည်း

အဖူး အနားရောက်သွားရော ထိုခွေးကောင်ကို အစအနမျှပင်
မမြင်ရတော့ပေ . . ။

ခင်မောင်ကြည်က အဖူးရဲ့နားရွက်ကို ဆွဲလိမ်
ပစ်လိုက်ကာ နားရွက်မှကိုင်ပြီး ဒရွတ်တိုက် ဆွဲလာလိုက်
သည်။

“အ . . အ . . အာ . . အား . . အဖေ . . အဖေ . .
နာ . . နာတယ် . . ”

အဖူးမှာ အဘွားဒေါ်လေးတင် တရစပ်ကျိတ်
သင်ခဲ့တဲ့အတိုင်း ငယ်ကတည်းကပင် ခင်မောင်ကြည့်ကို
‘အဖေ’ဟုသာ ခေါ်ပေသည်။

“နာပေစေ . . နာပေစေ . . နင်တော့ သေခါနီးပြီနော်၊
ဈေးကိုထွက်သွားတာ တမေ့တမော ကြာနေပြီ၊ ငါ
တောင်လိုက်လာရတဲ့အထိ ဖြစ်ရအောင် ဘယ်လိုဖြစ်
တာလဲ . . နင်က ဒီနားမှာကော ဘာလုပ်နေ
တာလဲ . . ဘာကိစ္စ ဒီလမ်းကြားထဲ ရောက်နေရ
တာလဲ”

“ဟို . . ဟို . . ခိုး . . ခိုး . . အဲ . . မဟုတ်ဘူး . .
မဟုတ်ဘူး . . ”

“ဘာခိုးလဲ . . ရှင်းရှင်းပြောစမ်း . . သေချာမပြောနိုင်
ရင် နင်ဒီကနေ့ ဒီနေရာမှာတင် သေရစေမယ် . .
မလုပ်ဘူးမထင်နဲ့ . . ငါ့အကြောင်း နင်သိတယ်”

“ဟို . . ဟိုဟာခိုး . . ခိုးဆိုတာ ကျောက်ခိုး . .
ကျောက် . . ကျောက်ဂေါ်လီကိုပြောတာ . . သားသားက

ဈေးကနေ ကျောက်ခိုးမှာလိုက်လို့ မရမက လိုက်ရှာ
ဝယ်နေရတာ . . ကြိုကြိုကြားကြား အနံ့ရှာကြည့်ပြီး
ရအောင်ဝယ်ခဲ့ပေးတဲ့ . . အဲ. . အဲဒါ. . ”

ခင်မောင်ကြည်က အဖူးရဲ့မျက်နှာကို မျက်လုံး
များများစင်းစင်းအောင်ပင် စိုက်ကြည့်အကဲခတ်နေရင်း ဟာ
ကွက်. . လိမ်ကွက်ကို မရရအောင် ရှာကြည့်နေသည်။ ရှာ
လို့မရ. . အဖူးအနေနှင့် အလိမ်အညာမှာ ပိရီလွန်းလှလို့
မဟုတ်ပါ. . ဒီကောင်မလေးကိုက ခင်မောင်ကြည့်ရှေ့ရောက်
ရင် နေရင်းထိုင်ရင်း ဒီလိုပဲ စကားတွေ အ,ထစ်. . ကြံဖန်
ကြောက်ရွံ့နေတတ်တာက အမြဲလိုဖြစ်နေတော့ တကယ်လား
လိမ်နေတာလား . . အကဲဖမ်းလို့မရ. . ။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်
စိတ် သမ်းနေတတ်သည့် မျက်လုံးဝိုင်းများကလည်း သူ့ရဲ့
ကိုယ်ပိုင်အမှတ်တံဆိပ်လိုဖြစ်နေတာ. . ။ အဲဒါတွေကိုလည်း
အတည်ယူလို့မရ . . ။

“ရပြီလား အခု . . ”

“မ,မရသေးဘူး . . ”

“ဒါဖြင့် ခုနက နင့်နားမှာ တောက်တဲ့လိုက်ကပ်နေတဲ့
ကောင်ကရော ဘာလဲ”

“ဘာ. . ဘာကောင်လဲ”

“အောင်မာ. . သူကပဲ ပြန်မေးရတယ်ရှိသေး . . နင်
နော်. . ညာဖို့ကြိုးစားဦးမလို့လား . . ”

ခင်မောင်ကြည်က ဇက်ပိုးတစ်ချက် လှမ်းအုပ်
ထည့်လိုက်သဖြင့် အဖူးခမျာ လမ်းရှောက်နေရာမှ ရှေ့သို့

ငိုက်စိုက်ငိုက်စိုက်နှင့် မှောက်ရက်လဲကျမတတ် ဖြစ်သွားရလေသည်။

“ငါလာမှ ခွေးလို နွားလို ကိုယ်လွတ်ရုန်းပြီး ထွက်ပြေးသွားတဲ့ကောင်ကိုပြောတာ . . အဲဒါ ဘာကောင်လဲ . . ဘယ်ကလဲ . . ဘယ်သူလဲ . . ”

“မ . . မသိဘူး . . ”

ခင်မောင်ကြည်က “တယ် . . ငါ”ဟု ရေရွတ်ကာ လက်ရွယ်လိုက်မိပြီးမှ ကိုယ့်လက်အရွယ်ကို သူ့လက်ကလေးနှင့် လှမ်းကာထားကာ မျက်လုံးဝိုင်းကလေးနှင့် ရှိနေပြန်သော အဖူးရဲ့ မျက်နှာကလေးကိုကြည့်ပြီး . . ကိုယ့်လက်ကို အသာပြန်ချထားလိုက်သည်။

“အဖူး တကယ်မသိပါဘူး . . သူက သူ့ဘာသာ လာစကားပြောတာ”

“သူ့ဘာသာ လာစကားပြောတာကို နင်က ရပ်နားထောင်နေရသလား . . ”

“ရပ်နားမထောင်ရင် သူက ဘေးကနေ လမ်းလျှောက်လိုက်လာပြီး ယှဉ်ရက်ကြီး လိုက်ပြောတယ် . . ”

“တောက် . . သေဦးမယ့်ကောင် . . အလကား . . အလေနတော . . ဂျပိုးကောင် . . ငါ့လက်နဲ့မတွေ့လိုက်ရတာ နာတယ် . . ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ နင်ကကော ဘာတွေပြန်ပြောလိုက်လဲ . . ”

အဖူးရဲ့ မျက်နှာကလေးမှာ ဘာပြန်ဖြေရမှန်းမသိသလို ရုတ်တရက် စိတ်အိုက်သလိုတစ်ချက် ဖြစ်သွားရပြီးမှ . .

“ဟို . . . ဟိုဟာ . . . အဖေအကြောင်း”

“ဘာ . . . ငါ့အကြောင်း”

ရုံးကား (--/၄၄၃၈)ကြီးကို တွေ့ထားရသည့် အချိန်နှင့် ခင်မောင်ကြည်တစ်ယောက် ပြူးပြူးပျာပျာ ဖြစ်သွားရသည်။

“ဟို . . . ဟို . . . အဖေအကြောင်းတော့ အတိအကျကြီး မဟုတ်ဘူးပေါ့ . . . အဖေ အမေတွေက ဘယ်သူလဲတဲ့ ခု ဘယ်သူနဲ့ နေတာလဲတဲ့ . . . အဖေက ဒီမှာလည်း အမြဲမတွေ့ပါလားတဲ့ . . . သားသား နာမည်ကရော ဘယ်သူလဲတဲ့ . . . ဘယ်လိုတော်ကြသလဲတဲ့ . . .”

ရုံးကားကြီးကိုသာ မြင်တွေ့လန့်ထိတ်မထားလျှင် . . . လူလည်လူနပ်တစ်ယောက်ဖြစ်သော ခင်မောင်ကြည်တစ်ယောက် အဖူးရဲ့ မျက်နှာကလေးကို ကြည့်လိုက်ရုံနှင့် လျှောက်ပြောဝါးချနေပြီမှန်း ချက်ချင်းပင် သိနိုင်ကောင်းပါသည်။ ခုတော့ ခင်မောင်ကြည်ကလည်း ကိုယ့်အပူနှင့်ကိုယ်မို့ . . .

“နင်ကကော ဘာတွေပြန်ဖြေလိုက်သလဲ . . .”

“အဖူးက ဘာမှပြန်မပြောလိုက်ဘူး . . . သူချည်းပြောနေတာပဲ . . .”

ခင်မောင်ကြည်က သက်ပြင်းတစ်ခုလုံးကို ဟင်းခနဲ ချပစ်လိုက်သည်။

“အေး . . . ကောင်းပြီ . . . နောက်တစ်ခါ ဒီရပ်ကွက်ထဲက မဟုတ်ဘဲ . . . အပြင်သူစိမ်းတွေထဲက . . . အဲဒီလို

မေးလာခဲ့တဲ့သူရှိရင် နင်နဲ့ငါ ဘာမှမတော်ဘူး . .
အပွင့်တွေ ဘာတွေနဲ့လည်း ဆွေမျိုးလျှောက်စပ်ပြစရာ
မလိုဘူး နားလည်လား . . ”

အဖူးက မျက်လွှာတစ်ချက် လှန်ကြည့်သည်။
“ဟုတ်တာပြောတာပဲ . . အမေ အတင်းဆွေမျိုးလိုက်
စပ်ထားတိုင်း နင်ကပါလိုက်ယောင်မနေနဲ့ . . ငါက
အကြောင်းရှိလို့ ပြောတာနော် အဖူး . . မြဲမြဲမှတ်ထား
နောက်ပြီး မြေးချစ်ကလည်း ငါနဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူး . .
ငါ့အမေ ဒေါ်လေးတင်သည်ပင်လျှင် ငါနဲ့ ဘာမှမပတ်
သက်ဘူး . . နားလည်ရဲ့လား . . ”

“ဟုတ် . . ”

“အေး . . ကောင်းပြီ . . ငါ့မှာ အကြောင်းရှိတယ်ဆို
တာကလည်း နင်နဲ့ မြေးချစ်တို့အတွက်ပဲ သိလား၊
အေး . . ခြင်းတောင်းကြီး ငါ့ပေးရင် ပေးထား၊ နင်
လေးနေလိမ့်မယ် . . နောက်တစ်ခါဆို ခုနကလိုကောင်
မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် တခြား တောင်တောင်အီအီကောင်ပဲ ဖြစ်
ဖြစ် နင့်အနားကပ်လာခဲ့ရင် ယောက်ျားဆိုတာ ဘယ်
တစ်ကောင်တစ်ယောက်မှ မကောင်းဘူးဆိုတာ နင်စွဲစွဲ
မြဲမြဲမှတ်ထားနော် အဖူး . . နင့်အဖေလို့ဆိုတဲ့ ငါ
တောင် နင့်မျက်စိရှေ့မှောက်မှာတင် ဘယ်မှာကောင်း
လို့လဲ တွေ့တယ်မဟုတ်လား . . ”

အဖူးက ခေါင်းကြီးငုံ့ချထားသည်။
“ရုတ်ရုတ် . . ရုတ်ရုတ် မလုပ်နဲ့ . . ငါကလိုက်၊လိုက်ပြော

ပြီး ထိန်းသိမ်းနေရတော့ ငါ့ပဲ လူတွေက ကြာရင်
မကောင်းမြင်မယ်. . နင်က ငယ်ငယ်လေးရှိသေးတာ
လောကကြီးအကြောင်း နင်ဘာမှမသိသေးဘူး . .
ကြားလား”

ခေါင်းငုံ့နေသော အဖူးရဲ့ မျက်နှာမှာ မြင်ရခဲ
သော အပြုံးတစ်ခု ရုတ်တရက် လှစ်ခနဲ ပေါ်လာလေသည်။

“ကဲ . . လုပ်ပါဦးကွ . . မင်းနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်
သတဲ့လဲကွာ . . ”

ဒိုးဒိုးက မြေးချစ်ရဲ့ ပခုံးလေးကိုဖက်ကာ မျက်
နှာလေးကို ဆွဲမော့ယူပြီး မေးလိုက်သည်။ မြေးချစ်ကား ပြန်
မဖြေ. . ။ အိမ်ကြီးတစ်အိမ်လုံးကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေရ
သဖြင့် စိတ်ရောလူပါ မအားမလပ် ဖြစ်နေလေသည်။
မြေးချစ်ရဲ့ စိတ်ကူးထဲမှာတော့ အိမ်ရှေ့ခြံထဲက ရေကူးကန်
ကြီးကိုပဲ သဘောအကျဆုံး ဖြစ်လို့နေသည်။ ဒီအိမ်မှာနေပြီး
ရင်တော့ နေ့တိုင်းပင် ကန်ထဲ ဒိုင်ဗင်ထိုးချပစ်ရဦးမည်ဟု
စိတ်ထဲ တေးထားလိုက်မိ၏။

“ဦးဦး မေးတာဖြေလေကွာ . . သားသားနာမည်က
ဘာလဲကွ . . ”

ဒိုးဒိုးက ထပ်ပြီးမေးလိုက်ပြန်သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်ပြီး ရပ်ကြည့်နေသည့် ခင်မောင်ကြည်မှာ မျက်နှာကိုပြုံးပြုံးကြီး လုပ်ထားရငြား စိတ်ထဲမှာတော့ ကျလိကျလိနှင့် မြေးချစ်ဆိုတဲ့ အကောင်ကို ဒေါသတွေက ထွက်လှပြီ။ အိမ်မှာတင် ဇက်ပိုးအခါခါအုပ်ပြီး သင်ကြားလာခဲ့သမျှတို့ဟာ ဒီကောင်လုပ်ပုံနဲ့ အလဟဿ ဖြစ်ရတော့မှာလား . . ။

မြေးချစ်ကို ခင်မောင်ကြည်က ယုံသည်။ ဒီကောင်ဟာ တခြားကလေးတွေနဲ့မတူ . . အသက်က ရှစ်နှစ်ကျော် ကိုးနှစ်ထဲမှာဆိုပေမယ့် လူကြီးနဲ့မခြား အသိဉာဏ်ရှိလှတာ မို့ ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ အစီအစဉ်တွေထဲမှာ လှလှပပ မပါဝင်နိုင်စရာအကြောင်းကိုမရှိပေ . . ။ သို့သော် ယုံသလို ကြောက်ကလည်းကြောက်ရပါသေးသည်။ ဒီကောင်မို့ ဆိုးပြီနဲ့ပြီဆိုရင်လည်း တော်ရုံလူ လိုက်မမီတော့ကာ ခင်မောင်ကြည်သည်ပင်လျှင် ဇက်ပိုးတစ်အုပ်အုပ် . . တုတ်ချက်တဖြောင်းဖြောင်းတို့ကြားက တစ်ခါတစ်ရံကျ စိတ်ပျက်လက်လျှော့ရမလို ရှိသေးတာ . . ။

“ဟေ့ . . ဖြေလိုက်လေကွာ . . ”

ခင်မောင်ကြည်က ဝင်ထောက်လိုက်သည်။ ဒီတော့မှပဲ မြေးချစ်က ခင်မောင်ကြည်ထံ တစ်ချက်စွေကြည့်လိုက်ရင်းက . .

“မြေး . . ”

“ဘာ . . မြင်း . . ဟုတ်လားကွ . . ”

“မြေး . . မြေး . . ”

“ဟား ဟား . . နာမည်ကလည်းကွာ . . ရှာရှာကြံကြံ
မြင်းရယ်လို့ပဲ . . ”

ဒိုးဒိုးက သိပြီးကြားပြီးဖြစ်ရက်နဲ့ တမင်ပင်
မြေးချစ်ကို လိုက်စနေလေသည်။ စိတ်မရှည်တော့စွာ . .
“မြေး” ဟု ကျုံးအော်လိုက်သော အသံမှာ အိမ်တစ်အိမ်လုံးသို့
ရော . . ခြံထဲတစ်ခွင်သို့ပါ စူးရှကျယ်လောင်စွာ ပျံ့နှံ့သွားပါ
တော့သည်။ ဒိုးဒိုးတောင်မှ နားအူသွားသဖြင့် မြေးချစ်နှင့်
ကပ်နေရာမှ မျက်နှာက နောက်ဘက်သို့ ခပ်လန်လန်ဖြစ်
သွားရလေသည်။

ဟာ . . ဒီကောင် . . ။ ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ လက်
တစ်ဖက်က နောက်ဖက်သို့ ပစ်ထားရာမှ ရုတ်တရက်
ယောင်ယမ်းမြောက်တက်ပြီး ရှေ့ဖက်သို့ဝဲခနဲ ဖြစ်သွားမိ
သည်။ ပြီးမှ . . “အင်း . . မဟုတ်သေးဘူး” ဟု အမြန်ဆုံး
ပြန်ရုတ်သိမ်း ဖွတ်ပစ်လိုက်ရလေတော့သည်။ ကိုယ့်အထက်
အရာရှိကြီး GM တစ်ယောက် မွေးစားမည့်ကလေးသည်
တကယ်ဆိုလျှင် ထိုရုံးမှဝန်ထမ်းဖြစ်သော ခင်မောင်ကြည်နှင့်
ဘာမှမဆိုင်ဘူး မဟုတ်လား . . ။ ထိုကလေးဘာသာ ဆိုးဆိုး
ကောင်းကောင်း . . ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်က ဘာမှဇက်ပိုး
ဝင်အုပ်နေစရာ အကြောင်းမရှိပေ . . ။ အင်း . . စိတ်ထိန်းမှပေါ့
ခင်မောင်ကြည်ရယ် . . ။

ခင်မောင်ကြည်က “ဟာ . . တယ်စွာပါလားကွ”
ဟုဝင်ပြောလိုက်ပြီးလျှင် “တဟီးဟီး . . တဟဲဟဲ” ပါ ရယ်

ပစ်လိုက်ကာ . .

“ကလေးကတော့ ထက်ထက်မြက်မြက်ကလေးထဲက ပဲ ဒိုးဒိုးရေ. . ဟဲ ဟဲ ဟဲ . . ဒီလိုပါ. . သူ့နာမည်က မြေးချစ်ရယ်လို့ ဖြစ်နေရတာက အဘွားနဲ့ပဲနေခဲ့ရတာလေ. . မိဘမဲ့ကလေး မဟုတ်လား . . အဖေအမေတွေမရှိကြတော့ဘူးဆိုတော့ အဘွားလုပ်သူကလည်း အချစ်ပိုပြီး မြေး . . မြေးချစ်နဲ့ ခေါ်ရာကကြာတော့ ဒီနာမည်ပဲ တွင်သွားတာပေါ့ . . ”

မြေးချစ်ရဲ့အကြည့်က ခင်မောင်ကြည့်ထဲ ဒိုင်းခနဲရောက်လာသဖြင့် ခင်မောင်ကြည့်က အမြန်မျက်နှာလွှဲမမြင်ချင်ယောင် ဆောင်လိုက်ရပါသည်။ ဒီကောင် လုပ်နေပုံနဲ့တော့ ခက်တော့မယ်. . ။ တကယ်ဆို သန်းခေါင်စာရင်းကအစ မွေးစာရင်းကအစ ကိုယ့်နာမည်တစ်လုံးမှ မပါသော ဒီကောင့်ကို လိုက်စုံစမ်းကြည့်ရင်လည်း မရနိုင်တော့လောက်အောင် ခင်မောင်ကြည့်က ခြေရာဖျောက်ဇာတ်လမ်းတွေ ဆင်ခဲ့ပြီးသား။ ခုတော့ ဒိုးဒိုးက လိုက်လုံစမ်းလို့ ပေါ်မှာမဟုတ်ဘဲ ဒီကောင် ကင်္ကျီကရောင်နိုင်တာနဲ့ပဲ ပေါ်ရမယ့်အဖြစ်မျိုး။

“ကိုးနှစ်ထဲမှာဆိုတော့ ကျောင်းတော့ နေနေပြီပေါ့နော်. . ”

“နေပြီ. . နေပြီ. . ဒီကောင် ဒီနှစ်သုံးတန်း”

“သူတို့ရွာကလေးဆိုတာက အတော်ခေါင်တယ်ဆို. . ကျောင်းတော့ရှိတယ်ပေါ့”

“ဟာ. . သူ့အဘွားက ကျောင်းချိန်ဆို ရန်ကုန်ပို့ထား

တာပဲ.. ဒီမှာ ကျောင်းလာတက်ရတာ.. ဒါပေမယ့်
ရန်ကုန်အိမ်ခံက မကောင်းဘူး .. သဘောထားမကြီး
ကြဘူးဆိုရမှာပေါ့ .. ဒီကလေးလေးတစ်ယောက်
စားတာသောက်တာ ဘာရှိမှာလဲ .. အဲဒါကိုပဲ မသထား
ကြတော့ ဒီကောင်လည်း ငတ်တစ်လှည့်ပြတ်တစ်လှည့်
ပေါ့ ဒိုးဒိုးရာ.. ခုကျတော့ သူ့အတွေးကလည်း ဆုံး
သွားပြီဆိုတော့ စဉ်းစားကြည့်တော့ .. ”

မြေးချစ်ရဲ့ အကြည့်တွေက ခင်မောင်ကြည့်ထံ
ရောက်လာပြန်သည်။

“ရန်ကုန်အိမ်က အမျိုးမတော်ဘူးပေါ့ .. ”

“မတော်ဘူး .. မတော်ဘူး .. ကိုယ်သာ အချိန်မီ
သွားမခေါ်လိုက်ရင် ဒီကလေးကို နှင်ချပစ်ဖို့အထိ
စီမံနေကြပြီ.. ရက်စက်တဲ့လူတွေ.. ”

“အင်း .. ကျောင်းက ဒီအိမ်နဲ့တော့ မနီးလှဘူးနော်၊
တက်နေရတာ နှစ်တစ်ဝက်ရှိနေတုန်း တန်းလန်းကြီး
ဆိုတော့”

“ဟာ.. မပူနဲ့ .. ကိုယ် တစ်ခါတည်း ကျောင်းထွက်
လက်မှတ်ပါ ယူလာခဲ့ပြီးပြီ.. ဟုတ်တယ်လေ ..
နို့မို့ဆို ဒိုးဒိုးမှာက အလုပ်ကအများသား”

အင်း .. ကိုကြည်.. ကိုကြည်.. ။ အတော်
ဟုတ်တဲ့လူပဲကိုး .. ကျောင်းထွက်လက်မှတ်ပါက တစ်ခါတည်း
အပြီးယူချလာခဲ့တော့ ဒိုးဒိုးဘက်ကသာ စဉ်းစားဦးမယ် ဘာ
ညာလုပ်နေရင် ကလေးက နေရင်းထိုင်ရင်း ကျောင်းတစ်နှစ်

က ပုပ်ဦးတော့မယ် . . ။ ရန်ကုန်မှာက ဆွေမရှိမျိုးမရှိ . .
 မိဘကမဲ့သေး . . အဘွားကတော့ ဟိုးဝေးသီခေါင်ဖျားက
 တောရွာလေးတစ်ရွာမှာသေပြီ . . ကျောင်းကလည်း နုတ်လာ
 ခဲ့ပြီဆိုတော့ တကယ့်ကို အပြီးအပြတ်ပဲ . . နောက်ကြောင်း
 ရာဇဝင်ကို ဘယ်လိုမှလိုက်လို့မရလောက်အောင် ဇာတ်လမ်း
 က ပြီးပြတ်နေတော့တာပေါ့။ ကိုကြည် . . ကိုကြည် . . ။

ပုဆိုးကွင်းသိုင်းကြီး တစ်ခုကို တင်းတင်းပြန်
 ပြင်ဝတ်ကာ တအားကုန် ပြေးချလာသော ဒေါသမျက်နှာကြီး
 တစ်ခုကို ပြန်မြင်ယောင်မိရင်တော့ ခိုးခိုးမှာ မရယ်မိအောင်
 မနည်းစိတ်ထိန်းကာ နှုတ်ခမ်းကို ခပ်နာနာဖိကိုက်ပစ်လိုက်
 ရပါသည်။ အဲဒီတုန်းက ကိုယ်လည်း ဘာထူးလဲ . . ဘေးလူ
 တွေကသာ စောင့်ကြည့်နေခဲ့ရင် တအားကို ရယ်စရာကောင်း
 နေတော့မှာပေါ့ . . ။

“ပြေး . . ပြေး . . ပြေးပါ ခိုးခိုးရယ် . . အဖူး
 ကြောက်တယ် . . ပြန်လှည့်မကြည့်နဲ့တော့ . . လွတ်အောင်
 သာပြေး”ဆိုတဲ့ စကားသံ တုန်တုန်ယင်ယင်ကလေးကို နာခံ
 ရင်း . . နောက်လှည့်မကြည့်စတမ်း ပြေးလိုက်ရတာ . .
 တကယ်ပဲ ခွေးပြေးဝက်ပြေး . . ရယ်စရာ . . ဟား ဟား
 ဟား။

“ဘာရယ်တာလဲ ခိုးခိုး . . ”

“ဟာ . . မဟုတ်ပါဘူး . . မြေးချစ်ကို သဘောကျလို့
 ပါ . . တော်တော်သဘောကျစရာကောင်းတဲ့ ကောင်
 နော် ကိုကြည် . . လူလည်း မကြောက်ဘူး . . ကျွန်

တော်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းကများ ဒီအရွယ်ဆို အမေ့ထာဘီ
နောက်နားလောက်မှာ ချောင်ကပ်နေတုန်း . . ”

ဧည့်ခန်းထဲက အလှပြအရုပ်တွေကို တစ်ခုချင်း
ယူကိုင်လိုက် ပြန်ချလိုက် လုပ်နေသော မြေးချစ်ကို လှမ်း
ကြည့်လိုက်ပြီး ခင်မောင်ကြည့် မျက်နှာကြီးက ဝင်းထိန်သွား
လေသည်။ ခိုးခိုးက သဘောကျသည်ဆိုရင် . . ဒါ ပြီးပြီပေါ့။
ခိုးခိုးဆိုတဲ့ ငအကောင်လေးဟာ သူများစကားအောင်တတ်မှန်း
သိနေပေမယ့် တော်ကြာကျ မြေးချစ်ရဲ့ ဆိုးပုံကပုံတွေကြောင့်
သဘောမကျပါဘူးဆိုရင် သွားပြီလေ . . ။ (တယ်လီဖုန်းတဝှမ်း
ဝှမ်းနဲ့ နေ့စဉ်မှန်မှန် သွေးထိုးနေတဲ့ ဟိုဟာမ တစ်ယောက်ရဲ့
ရန်ကလည်း ရှိနေသေးတာ။)

“ကျွန်တော်တို့များ အမေ့ထာဘီနောက်နားမှာ
တင် ချောင်ကပ်နေတုန်း” တဲ့ . . ဟား ဟား . . အဲဒါကြောင့်
ပဲ မင်း ခုလိုဝှက်တီးဝှက် . . အတီးအတပုံပေါက်နေတာပေါ့
ငတုံးကောင်ကလေးရဲ့ . . ဟား ဟား ဟား . . ။ ခင်မောင်
ကြည်ကလည်း မြေးချစ်ကိုပင် လှမ်းကြည့်နေကာ သဘော
တကျကြီး ရယ်ပစ်လိုက်ပါတော့သည်။

“သား . . ခိုးခိုး . . ကလေးလေး ရောက်နေပြီဆိုလို့”

အပေါ်ထပ် ဘုရားခန်းထဲမှ ခိုးခိုး၏အမေ ဒေါ်
လှလှ ဆင်းလာချေပြီ။

“ဟင် . . ဒီအရွယ်တောင် ရှိနေပြီလား . . ကလေးမွေး
စားမယ်ဆိုတော့ မေမေက ခင်ငယ်ငယ်ပေါက်စနလေး
မှတ်နေတာ . . ”

ခင်မောင်ကြည်က တစ်ခုခုကို ခပ်မြန်မြန် ဝင်ပြောဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်ဆဲမှာပင် ခိုးခိုးက အရင်ဦးအောင် . .

“ပေါက်စနလေးဆိုရင် ကရိုက်ထပိုပြီးများမယ် မေမေ”

“ဒါပေမယ့် . . ဘာမှမသိတတ်သေးတဲ့ အရွယ်ဆိုတာ ကြီးလာရင် ကိုယ့်ကိုပဲ စုပုံပြီး ခင်မင်တွယ်တာစိတ် ပိုများမယ် ခိုးခိုးရဲ့ . . သိတတ်နေတဲ့ အရွယ်ကျတော့ သူတို့ရဲ့ အတွေးအခေါ်လေးတွေက တစ်မျိုးဖြစ်စပြုပြီလေ. . ”

“ဟို. . ဒီကောင်ကတော့ နောက်ကြောင်းရှင်းရှင်းနဲ့ ခင်မင်တွယ်တာစရာကလည်း ဘာမှမရှိ. . ”

ခိုးခိုးက ဝင်ပြောပြန်သော ခင်မောင်ကြည့်ကို လက်ကာပြထားလိုက်ကာ. .

“ကျွန်တော် သူ့ကို မွေးစားချင်တယ် မေမေ. . ”

သားတော်မောင်ရဲ့ရုပ်ကိုကြည့်ရင်း ဒေါ်လှလှ တွေဝေသွားသည်။ ကလေးမွေးစားဖို့ စပြောလာကတည်းက တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲဟု အထင်ရှိခဲ့မိသော ဒေါ်လှလှမှာ တစ်သက်တာပတ်လုံး မဟုတ်တာ မမှန်တာဆိုလို့ ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ခဲ့သည့် သားခိုးခိုးကို ယုံကြည်စိတ်ချစွာပင် ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် အပြည့်ပေးထားပြီး ဘေးကနေ လမ်းကြောင်းချပေးရုံလောက် ပဲ့ပြင်ထိန်းကျောင်းလာခဲ့တာမို့ သားရဲ့ဆန္ဒ. . သားရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်သမျှကို ငြင်းပယ်ရန်ဘာကြောင်းမှ ကိုမရှိပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အမြင်မှာ ခပ်အေးအေး. . သဘောကောင်းကောင်းနှင့် ခပ်အာပုံပါ ပေါက်နေခဲ့သော

ဒိုးဒိုးဟာ ဘဝဒဏ်ကို ခံရလွန်းလို့ လောကကြီးအကြောင်း လူတွေရဲ့အကြောင်းကို နဲ့စပ်နေအောင် သိပြီးဖြစ်နေသည့် ဒေါ်လှလှ၏ အမြင်မှာတော့ . . သဘောကောင်းသော်ငြား ပြတ်သားသော . . အေးဆေးသော်ငြား ဉာဏ်ရည်မြင့်မား အစွမ်းအစရှိသော သားလိမ္မာကလေးတစ်ယောက်ပင်တည်း။

ပြောရမယ်ဆိုရင် ကိုယ်တိုင်အကဲခတ်နိုင်သ လောက် သားရဲ့လက်အောက်က ဒီခင်မောင်ကြည်ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ကို ဒေါ်လှလှက ဘဝင်မကျ . . ။ သို့သော် ဒီလူ့ ပုံစံက သိပ်မဟုတ်လှတာကို ကိုယ်သိသလောက်တော့ သား လည်းသိကိုသိနေပေလိမ့်မည်ဆိုတာကို ယုံကြည်သဖြင့်သာ ဒေါ်လှလှက သားရဲ့အပေါင်းအသင်း . . အလုပ်အကိုင်နဲ့ အစီအမံကိစ္စတွေကို ဘာတစ်ခုမှ ဝင်မစွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အခု နေရင်းထိုင်ရင်းကြီးနှင့်ပင် ကလေးတစ် ယောက် ကောက်မွေးစားချင်တာ . . ဒီကလေးမှ ဒီကလေး ဖြစ်ရတာသည်လည်း သားအကြောင်းနှင့်သား . . သူ့မှာ ခိုင်လုံသော . . မဟုတ်တရုတ်ကိစ္စ မဖြစ်နိုင်သော အချက် များရှိနှင့်နေပေလိမ့်မည်။ ဒေါ်လှလှက သိပ်စိတ်တိုင်းမကျ ချင်လှသော မျက်နှာထားကို ချက်ချင်းပြတ်ပစ်လိုက်တာ ခပ် အေးအေးနှင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်သာ လုပ်နေလိုက်ပါတော့ သည်။

“မင်္ဂလာပါ ဘွားဘွား”

လူကြီးသုံးယောက်စလုံး ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ငြိမ်သက်နေကြဆဲ . . လူလည်ကြီး၏သား . . လူလည်က

လေးတစ်ယောက်ပင်ဖြစ်သော မြေးချစ်က ရုတ်တရက် ဒီဘက် လှည့်လာကာ ဒေါ်လှလှကို နှုတ်ဆက်ပစ်လိုက်လေသည်။
ဒေါ်လှလှမှာ အံ့အားတသင့်နှင့် ခပ်ကြောင်ကြောင်ပင် ဖြစ် သွားရပြီမှ . .

“ဪ. . အေးအေး . . ကလေးက လိမ္မာတယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . သားကို ဘွားဘွားက ခေါ်ထားမှာလား”

“ဒါ မင်းဦးဦးကိုပဲ မေးပါကွယ် . . မင်းဦးဦးကြည့် လုပ်ပါလိမ့်မယ်. . ”

“ဦးဦး . . ”

မြေးချစ်က ဒိုးဒိုးနှင့် ထပ်ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။
မြေးချစ်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဒီအိမ်ကို အရမ်းကိုကြိုက်နေပြီ . . ။
မျက်နှာထားကိုယ်စီ အေးဆေးနေကြသော ဒီလူကြီးနှစ်ယောက် ဟာလည်း ဟိုအိမ်က လူကြီးသူမဆိုသူတွေလို လစ်ရင်လစ် သလို ဆော်မည့် တေမည့် ငေါက်မည့်ပုံမရကြ. . ။ အနိုင် ကျင့်ချင်သည့် ကိုယ့်ထက်အကြီးများလည်းမရှိ. . ။ အဖေ ကိုယ်တိုင်တောင် ရိုက်ချင်စိတ်တွေ တစ်ခုနှင့် လက်ရွယ်ပြီး ကာမှ မရိုက်ရဲတော့သည့်အဖြစ်အထိပါ လူလည်ကလေးက သိရှိသေချာသွားပြီးသော အခါတွင်မကတော့ . . ဤအိမ်ဟာ မြေးချစ်အတွက် နတ်ပြည်ဗိမ္မာန်တစ်ခုလို ဖြစ်နေပြီတည်း . . ။

တစ်ခုပဲရှိတာက ဟိုအိမ်ကဘွားဘွားနှင့် ဖူးဖူး တို့ကို ခွဲခဲ့ရခြင်းပင် . . ။ ဒါပေမယ့်လည်း အဖေကပြောတော့ ဘွားဘွားက သေတော့မှာဖြစ်သည့်အတွက် သေသွားရင်လည်း ဘယ်မှာနေနေ ခွဲရမှာပဲတဲ့ . . ။ ဖူးဖူးကတော့ သိပ်မကြာခင်

မှာ မြေးချစ်နှင့် ခဏ၊ ခဏ၊ နေ့တိုင်းနီးပါး တွေ့ကြရမည့် အစီအစဉ်တွေ အဖေ့မှာရှိသေးသည်ဟု ကတိပေးထားလေသည်။ ဒီတော့ ဒီအိမ်မှာ မြေးချစ်က နေခွင့်ရမှုကိုဖြစ်မည်။ နေရဖို့ကလည်း ဒီဦးဦးနှင့် ဘွားဘွားတို့၏ အဆုံးအဖြတ် ပေါ်တွင်သာ မူတည်နေတာပဲ မဟုတ်လား . . ။

“ဦးဦး”

“အေးပါကွာ . . မင်းကို ငါ ဒီမှာပဲ ခေါ်ထားမှာပါ . . သားကလည်း လိမ်လိမ်မာမာနေရမယ် . . ဘွားဘွား ပြောတာ . . ဦးဦးပြောတာဆိုတာတွေကို နားထောင်ရမယ် . . ဟုတ်ပြီလား . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ”

ကိုခင်မောင်ကြည့် ရင်ထဲမှာ အလုံးကြီးတစ်လုံး ကျသွားသည်မှာ ‘ဝုန်း’ ခနဲပင် မြည်သွားရောသလားဟု ထင်ရပါတော့သည်။

“ဒိုးဒိုးရေ ဒါဖြင့်ရင် ရုံးကိစ္စတွေအတွက် သုံးနေတဲ့ မစ္စတာ ကာဆီဂိုတို့ရဲ့ ရှေ့နေကြီးကိုပဲ သုံးမလား . . ဒါမှမဟုတ် တခြားက ဒိုးဒိုးတွေထားမြင်ထား စီစဉ်ထားပြီးသား ရှေ့နေတစ်ယောက်ယောက်ကိုပဲအကြောင်းကြားပေးရမလား”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ ကိုကြည် . . ”

“ဪ . . ဒီလိုပဲလေ . . ကလေးမွေးစားတယ်ဆိုတာ စာချုပ်စာတမ်းနဲ့ဘာနဲ့ အတိအကျ . . ”

“မလိုပါဘူး ကိုကြည် . . ကျွန်တော်ကတော့ ဒီတိုင်း

အလွတ်သဘောပဲ မွေးစားမှာ . . ကိုယ့်စိတ်ကပဲ
အရေးကြီးပါတယ်. . ”

“ဪ. . ဒီလိုလား . . ကိုယ်ဆိုလိုတာက . . ဒိုးဒိုး
တို့ဘက်အတွက်ပဲ ပြောတာပါ. . မွေးစားပြီဆိုရင်
မွေးစားမိဘတွေဘက်ကပဲ ပိုပြီးပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဖြစ်ချင်
ကြတာမျိုးလေ. . တော်ကြာ လာပြန်တောင်း ဘာညာ
နဲ့ ကိစ္စတွေက ရှုပ်ကြဲတတ်တာ မဟုတ်လား . . ”

“အင်း . . ကျွန်တော့်မှာတော့ အဲဒီကိစ္စမျိုး မရှုပ်
လောက်ဘူး ထင်ပါရဲ့ . . ဟိုးအရမ်းဝေးခေါင်နေတဲ့
ရွာကလေးက တစ်ဦးတည်းသော ဘွားအေးကြီးကလည်း
ဆုံးသွား . . နဂိုတည်းကလည်း မိဘမဲ့. . ရန်ကုန်မှာ
ကလည်း အစောကတည်းက မလိုလားကြတဲ့ အမျိုး
လုံးဝမတော်တဲ့ သူတွေချည်းပဲဆိုတော့လေ. . ဘယ်သူ
မှ ဘာပြဿနာမှ လာပေးဖို့ မရှိလောက်ပါဘူး . . ”

“ဟုတ်တယ်. . ဘယ်သူလာခေါ်ခေါ်. . ဘယ်သူက
ပဲခေါ်ခေါ်. . ရိုက်ခေါ်ခေါ်. . သားက မလိုက်တော့
ဘူး . . သားက ဒီမှာပဲ နေတော့မှာ. . ”

မြေးချစ်ကလည်း သူ့အဖေမျက်နှာကို စေ့စေ့
ကြည့်ကာ ဝင်ပြောလိုက်ပါသေးသည်။ ခင်မောင်ကြည်မှာ
တော့ ဒိုးဒိုးအပေါ်မှာရော. . အဖြစ်အပျက် အပေါ်မှာရော
မကျေမနပ်ကြီးနှင့် အီလည်လည်ကြီး ဖြစ်သွားရပေမယ့် သူ
အနေအထားကိုက ဘာမှတိုက်တွန်းပြောဆိုခွင့် မရှိသည့်နေ
ရာကိုယူထားပြီးဖြစ်ရာ ဒီထက်ပိုပြီး ဘာမှထပ်ပြောလို့ မရ

တော့ပေ. . ။ အင်း. . ဒီကောင်လေး. . အ,တယ်. . တုံး,တယ်
ဆိုတာ ဒါမျိုးနေရာကျတော့ မအ,ပါ. . မတုံးပါလား. .
ရှေ့နေရှေ့ရပ်နှင့် အတိအကျ စာမချုပ်ခြင်းဟာ သက်သက်
မဲ့လူလည်ကျလိုက်တာပဲဟု ခံယူသဖြင့် ခင်မောင်ကြည်က
တန့်န့်ပင် ဖြစ်နေရပါတော့သည်။

ပြောနိုင်တာမဟုတ်. . ဟိုဟာမ ခင်နှင်းဆီများ
သင်ကြားပို့ချပေးထားလေရောသလား မသိပါဘူး. . ။

ဒိုးဒိုးက အိမ်မှအလုပ်သမားအဒေါ်ကြီးကို လှမ်း
ခေါ်လိုက်ကာ မြေးချစ်ကို အဒေါ်ကြီးနောက်သို့ ထည့်လိုက်
လေသည်။ ဒေါ်လှလှကလည်း မြေးချစ်တို့နောက်သို့ ထ,
လိုက်သွားသည်။ ခင်မောင်ကြည်က ခုမှပင် ဆက်တီကုလား
ထိုင်တစ်လုံးထက် ဝင်ထိုင်လိုက်စဉ်မှာ . . ဒိုးဒိုးက . .

“ကိုကြည်. . အေးအေးဆေးဆေးပဲဆိုရင် ထမင်းစား
သောက်ပြီးမှပြန်နော်. . ကျွန်တော်တော့ ခဏ. .
ဖုန်းဆက်စရာလေးတစ်ခုရှိလို့. . ”

“ဟာ. . ရတယ်. . ဆက်ဆက်. . ဒီမှာ. . မောင်
မြေးချစ်ရဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေအတွက်
ဖိုလ်တွဲနော်. . ကိုယ်တော့ အချိန်သိပ်မရတော့ဘူး
လစ်တော့မယ်. . ”

ခင်မောင်ကြည်က ပြောပြောဆိုဆိုပင် ထိုင်ရာမှ
ပြန်ထကာ. . ဖိုလ်အစိမ်းလေးတစ်ခုကို ဧည့်ခန်းနှင့်တစ်ဆက်
တည်းက ဒိုးဒိုးရဲ့အိမ်ရုံးခန်းထဲ သွားဝင်တင်လိုက်ပြီး ဧည့်ခန်း
ထဲ ပြန်ထွက်လာမှာ. . ဒိုးဒိုးက ဖုန်းပြောလို့ နေချေပြီ။

“ခင်နှင်းဆီ”

ခင်မောင်ကြည် တစ်မျိုးဖြစ်သွားရသည်။
ဒီနောက်မှာတော့ ဧည့်ခန်းက ဆက်တီတစ်လုံးမှာ ခင်မောင်
ကြည်က ပြန်ပဲဝင်ထိုက်လိုက်ပါတော့သည်။

“ခင်နှင်းဆီ.. ကျွန်တော် ဒိုးဒိုးပါ.. ဟိုဟာလေ..
ခင်နှင်းဆီက.. ကလေးမွေးစားဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင်
သိချင်တယ်ဆိုလို့ .. ဟုတ်ကဲ့ .. အခု မွေးစားဖြစ်ပြီ
ဆိုပါတော့ .. ဟုတ်တယ်.. အိမ်ရောက်နေပြီ ..
ဒီမနက်ပဲ ကိုကြည် လာပို့ပေးတာလေ..”

ဒိုးဒိုးမျက်နှာ ခပ်ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့ ဖြစ်သွားတာကိုမြင်
လျှင် တစ်ဘက်မှ တစ်စုံတစ်ခုကို အတိုက်အခံ ပြောဆိုအော်
ဟစ်ပစ်လိုက်ပြီမှန်း ခင်မောင်ကြည်က သေချာလိုက်လေ
သည်။ အင်း.. ဒီမိန်းမဟာ အစောကတည်းက ကလေးမမွေး
စားဖို့အရေးနဲ့ မွေးကိုမွေးစားတော့မည်ဆိုရင်လည်း သူ့ကိုယ်
တိုင် အပင်ပန်းခံပြီး လှည့်ပတ်စုံစမ်း ရှာဖွေပေးပါမည်ဟု
တစ်ပြောတည်း ပြောနေတာ ကိုယ်မသိဘဲ နေမလား ..။
ပြဿနာ.. ပြဿနာမ..။ ဒိုးဒိုး စာမချုပ်ဖြစ်ခြင်းဟာလည်း
ဒီပြဿနာမရဲ့ စကားအောင်ထားတာပဲနေမှာ..။

တောက်.. ယောက်ျားဈေးကျတဲ့ကောင် ..
ဒီဟာမက ချက်ချင်းအကြောင်းကြားရမည်ဆိုလည်း စက္ကန့်
မဆိုင်းပင် ပြေးသံတော်ဦးတင်တော့တာပဲ..။ ခင်မောင်ကြည်
စိတ်ထဲမှာ ဒိုးဒိုးကို မမှုသော်လည်း ဒီပြဿနာမကိုတော့
လန့်ပေသည်။ ဒီဟာမက မစ္စတာ ကာဆီဂီနှင့် လက်တွဲပြီး

ပျောက်နေတဲ့ အပ်တစ်ချောင်းကို ကောက်ရိုးပုံပေါင်းများစွာ
 ထဲမှ မတွေ့တွေ့အောင်ရှာကြတဲ့ Training (ထရိနင်)ကို
 အပြည့်အဝရထားတဲ့သူ . . ။ အတူခရီးသွားခဲ့ဖူးသဖြင့် ဒီဟာမ
 ဘယ်လောက် ထက်မြက်စွမ်းဆောင်နိုင်သလဲဆိုတာ ခင်မောင်
 ကြည်က မြင်တွေ့နေရပြီးသားလေ . . ။ အဓိကဟာ မစွတာ
 ကာဆိဂိဖြစ်သော်လည်း ဒီဟာမရဲ့ အကြံဉာဏ်တွေကြောင့်
 ပွင့်သွားရတဲ့ လမ်းစတွေဟာလည်း အများကြီးပဲ မဟုတ်
 လား . . ။

ဒိုးဒိုးပုံစံ ကြည့်ရတာ သူသဘောကျပြီဆိုရင်
 ပြီးပြီ . . မြေးချစ်ရဲ့ နောက်ကြောင်းကို စေ့စေ့ပေါက်ပေါက်
 လိုက်မည့်ပုံ လုံးဝမရှိ။ (ဒါကိုတွက်မိလို့လည်း ခင်မောင်ကြည်
 က ဒီအကြံကို အကောင်အထည်ဖော်ဖြစ်ခြင်းပင်။) သို့သော်
 “တရားလို တရားခံ ကျေပေမယ့် ကြားထဲက ကျော်ကြီး
 မကျေ”ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးဟာ ဒီဟာမမှာ ရှိကိုရှိနေမှာ
 သေချာသည်။ အထူးသဖြင့် ‘ခင်မောင်ကြည် ခေါ်ဆောင်လာ
 ခဲ့သော ကလေး’ဆိုတဲ့ အချက်နဲ့ပဲပေါ့။ ဒိုးဒိုးက လိုက်မစုံ
 စမ်းပေမယ့် ခင်နှင်းဆီကတော့ မြေးချစ်ရဲ့ နောက်ကြောင်း
 ရာဇဝင်ကို လိုက်စုံစမ်းဖြစ်ဖို့ သေချာသလောက်ပင် ဖြစ်နေ
 ပြီ။ စုံစမ်းရမယ့် ကိစ္စကလည်း မစွတာ ကာဆိဂိ အိုမိ,ကြီး
 လူပျောက်ရှာသလို ခက်ခဲမည့်ကိစ္စမျိုးလည်းမဟုတ် . . ။
 မြေးချစ် အရင်ကနေခဲ့သော ရပ်ကွက်ကို သိလိုက်တာနဲ့
 (အရင်က ဘာအကြံမှမရှိတိုင်း) အထူးတလည် ဖုံးကွယ်ထား
 မိသော ဒီကိစ္စက ‘ဘူး’အပေါ်သလိုပင် ပေါ်နေလောက်ပြီ။

ခင်မောင်ကြည်မှာ ချွေးများပင် ပြန်လာရပါတော့သည်။

“ရှစ်နှစ်သား . . ယောက်ျားလေးလေ . . ချစ်စရာလေးပါ . . အသွက်ကလေးပဲ . . တမင်အသက်ကြီးကြီးကိုပဲ ရွေးလိုက်တာ . . နောက်ကြောင်းလား . . ရှင်းပါတယ် . . ရှင်းတာမှ ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှကိုမကျန်ဘူး . . ဆွေမဲ့မျိုးမဲ့ မိဘမဲ့ . . ဟိုး . . အညာဘက်က ရွာကလေးတစ်ရွာက . . ကျွန်တော်တောင်နာမည်အတိအကျ မခေါ်တတ်တော့ဘူး . . လာကြည့်မလား . . လာခဲ့လေ . . ကျွန်တော် ရှိနေမယ် . . ဟုတ်ကဲ့ . . ကောင်းပြီ . . ”

တောက် . . ကျောင်းသားကလေးတစ်ယောက်က ဆရာမကြီးဆီမှာ စာဖြေနေရတာ ကျနေတာပဲ . . ။ ဒီကောင်တော့ မဟုတ်သေးဘူး . . ဒီမိန်းမရဲ့စကား ဒီလောက်အောင်နေရင် . . ကြာရင်ခက်မယ် . . အင်း . . မြေးချစ်ကိုလည်း ဒီဟာမနဲ့အဆင်မပြေစေဖို့ . . မလုံးဖြစ်ဖို့ မှာထားရမယ် . . ။ သေချာပြန်သင်မှ . . မြေးချစ်ရဲ့နောက်ကြောင်းကိုလွှဲထားဖို့ကိုလည်း ဒဂုံဘက်မှာ မိသားစုနဲ့အိမ် ရှိသေးတဲ့ဖိုးနီကို အကူအညီတောင်းရမယ် . . ။ ကျောင်းနဲ့အိမ်က မနီးပဲ သပ်သပ်စီ . . တစ်မြို့နယ်စီမို့သာ တော်ပါသေးရဲ့ . . ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် . . အဓိကကတော့ ကျန်တာတွေကို မရမက လိုက်အုပ်နိုင်တယ်ပဲထား။ ဒိုးဒိုးအပေါ် ဒီမိန်းမရဲ့စကား ဒီလောက်အောင်နေလို့တော့ မဖြစ်ပေ . . ။ ခုတောင်

ဒီလောက်ဆိုတော့ မတော်တဆ သူတို့နှစ်ယောက်များ လက်ထပ်ဖြစ်သွားကြရင် . . အဖူးကိုပါ နောက်ထပ်အခြေတကျ ထပ်လုပ်ပေးနိုင်ဖို့ဝေးလို့ မြေးချစ်တောင်မှ လွင့်ချင်လွင့်သွားရမှာ . . ။ လက်ထပ်ဖြစ်ဖို့ဆိုတာကလည်း အနှေးနဲ့အမြန် သေချာပေါက်ပါပဲ . . ။ ဒီမိန်းမဟာ ဒိုးဒိုးရဲ့အခြေအနေက ခုလိုခပ်မြင့်မြင့် မဖြစ်ခင်ကတည်းက ကောင်လေးရဲ့ ရုပ်ကလေးမက်ပြီး မျက်နှာသာပေး လိုက်လုံးနေတာပဲဟာ . . ။ ချမ်းသာမြင့်မားလာပြီဆိုတော့ ဘာပြောကောင်းတော့မလဲ။ အမြဲတမ်း အနားမှာ တကပ်ကပ် မဟုတ်တော့ဘဲ(-)ရူးထစတန့်ထွင်ပြီး အလုပ်ထွက်ပစ်တာလေးတစ်ခုကပဲ ကိုယ့်ဘက်မှာ ဘုရားမချင်လို့ဖြစ်လာတာ။ တော်သေးရဲ့။

ဒိုးဒိုးဆိုတဲ့ အကောင်ကတော့ ခုထဲက နွားကျချင်နေတဲ့ပုံကြီးက ပေါ်နေပြီးသားဟာ . . ခင်နှင်းဆီကို ရှိန်လို့၊ ကြောက်လို့ အရင်က မကပ်ရဲရင်တောင် ခုဆိုရင်တော့ သူ့ရဲ့မြင့်တက်နေတဲ့ ကံဇာတာအရှိန်နဲ့ ဖွင့်မပြောဝန့်စရာ ဘာမှမရှိတော့ပေ . . ။ ကြိုက်ချင်မှ ကြိုက်မှာပေါ့လို့ ပြောလို့မရ . . ။ ထိုမိန်းမရဲ့ ရုပ်ရည်မျိုးက ဒီလိုငတုံးကောင်ကလေး မပြောနဲ့ ခင်မောင်ကြည့်လို့ အတွေ့အကြုံများပြီးသား လူမျိုးတောင်မှ စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေသေးတယ်လေ . . ။

“ဟော . . ကိုကြည် . . အချိန်မရလို့ ပြန်ပြီဆို . . ”

တွေ့လား . . ဧည့်ခန်းမှာ လူတစ်ယောက်လုံး ကြီး ငုတ်တုတ်ပြန်လာထိုင်နေတာတောင်မှ မမြင်နိုင်လောက်အောင် မွန်တာ . . မွန်တာ . . ။

“စိတ်ပြောင်းသွားပြီကွ. . ထမင်းတော့ စားသွားဦး
မယ်ကွာ. .”

ခင်နှင်းဆီ ရောက်မလာခင် မြေးချစ်ကို လိုက်ရှာ
ချောင်းရတာသည်လည်း ခင်မောင်ကြည့်အတွက် အလုပ်
အကိုင်ကြီးတစ်ခု. . ။ ထိုမိန်းမရောက်လာပြီးချိန်မှာ ဒိုးဒိုးနား
မှာ ကပ်မခွာဆက်လုပ်နေရတာသည်လည်း အလုပ်ကြီးတစ်ခု
ပါပေ။

အခန်း(၂)

ဒိုးဒိုးက အရမ်းကြောက်နေရှာသည့် အဖူးကို ကရုဏာသက်စွာနှင့် အားပေးပြုံး ပြုံးပြလိုက်ပါသည်။

“အဖေသိသွားရင် အားလုံး ခက်ကုန်ကြလိမ့်မယ် ဒိုးဒိုးရယ်. .”

“မသိနိုင်ပါဘူး အဖူးရယ်. .”

“ဟင့်အင်း . . ပြောနိုင်တာမဟုတ်ဘူးနော်. . အဖေက အဲလိုအချိန်တွေဆို အကြားအမြင်များ ရနေသလား မပြောတတ်ဘူး . . အဘွားတို့အိမ်ကို ပေါက်,ပေါက်ချ လာတတ်တာ. . ခုလောက်ဆို ရောက်များရောက်နေ ပြီလားတောင် မသိဘူး . .”

ဒိုးဒိုးက အဖူးပုံကလေးကို ချစ်စနိုးနှင့် “တဟင်း

ဟင်း”ရယ်လိုက်မိပြီးမှ “မရောက်ပါဘူး”ဟု ပြောလိုက်၏။

“အို. . ရောက်ချင်ရောက်မှာပေါ့. . ရောက်ပြီဆိုရင် တော့ သူငယ်ချင်းအိမ်ကို ဘာကိစ္စထည့်လိုက်ရတာလဲ လို့ အဘွားနဲ့ရန်ဖြစ်လောက်ပြီ. . ပြီးရင်တော့ မြမြတို့ လိပ်စာကို မရမကတောင်းပြီး မြမြတို့အိမ်အထိ လိုက် ချသွားမှာပဲ. . အဲဒီအခါကျရင် မြမြခမျာလည်း ဘာ လုပ်ရကိုင်ရမှန်း သိမှာမဟုတ်တော့ဘူး. . အဖေဒေါသ က မလွယ်ဘူးနော်. . ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း လူမှုရေး တွေ ယဉ်ကျေးမှုတွေ ဂရုစိုက်နေတတ်တာ မဟုတ် ဘူး. . မြမြတို့အိမ်မှာ လျှောက်ရမ်းကုန်ရင်တော့ မြမြမိဘတွေနဲ့. . ခက်ကုန်ကြတော့မှာ ဒိုးဒိုးရဲ့”

“ဟင်း ဟင်း. . စီကာပတ်ကုံးနဲ့ စာရေးဆရာမ လုပ်ပါလား”

“အို. . သူက ဘာမှမသိဘဲနဲ့ လျှောက်ပြောနေ. . အဖူးက အမြဲခံနေရကျကို. . နောကျေနေပြီပေါ့. . ပြန်မယ်. . ပြန်မယ်. . မဖြစ်ဘူး. . ပြန်ပို့. . ”

“ကဲ. . ကဲ. . ကဲ. . ကိုယ်ကစနေတာပါ အဖူးရဲ့၊ အဖူးစိုးရိမ်နေတာတွေ ဘာတစ်ခုမှ မဖြစ်စေရဘူး. . ကိုယ်အာမခံတယ်. . ဟုတ်ပြီလား. . ”

“အို. . သူက ဘယ်လိုလုပ်ဝင်ပြီး အာမခံနိုင်ရမှာလဲ”

“ကိုကြည်က ရန်ကုန်မှာမှ မရှိဘဲ. . ကိုယ် သူ့ကို မန္တလေးလွှတ်လိုက်တယ်”

“ဪ. . စောစောက ပြောပါလား. . ”

အမြဲအားငယ် သွေးဆုတ်နေတတ်သော နှုတ်ခမ်း ကလေးတစ်ခုက စူထော်ထော်လေး ဖြစ်သွားကာ.. စိတ်လုပ် ချင်သွားတာကို မြင်လိုက်ရတော့ ဒိုးဒိုးက အသည်းတယား ယားနှင့် အရမ်းကို သဘောကျနေမိပါတော့သည်။

“အဲဒီလောက်တောင် ကြောက်ရသလား အဖူးရဲ့..”

“အဲဒီထက်တောင် ကြောက်သေးတာပေါ့.. ဟိုးလွန် ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်ကျော်လောက်ကလေး.. ဒိုးဒိုး တစ်ခါ လမ်းထဲရောက်လာတုန်းကဆိုရင်..”

“ကြည့်စမ်း.. သိရက်သားနဲ့ သရုပ်ဆောင်ကလည်း ကောင်းပါ့ဗျာ..”

“အို.. ဒါတောင်.. လှိုမ့်နေအောင် အရိုက်ခံလိုက်ရ တာ သိရဲ့လား..”

“ပြစမ်း.. ဒီလက်ကလေးတွေလား.. အတော်နာသွား မှာပဲနော်.. အရှိုးရာထင်ကျန်ရစ်သေးလား..”

ဒိုးဒိုးက ညာတာပါတေးနှင့် အဖူးရဲ့ လက်ကလေး တွေကို လှမ်းဆွဲကာ ယူကိုင်ကြည့်လိုက်လျှင် အဖူးမှာ ဘုမသိ ဘမသိ အူကြောင်ကြောင်ကလေးနှင့်.. သူ့လက်က လေးတွေကို လှမ်းပေးအကိုင်ခံလိုက်ရပြီးမှ.. “ဟင်း” ခနဲ အကျယ်ကြီးအော်ကာ ဒိုးဒိုးရဲ့လက်ထဲကနေ သူ့လက်တွေကို ဆောင့်ရုန်းထွက်ပစ်လိုက်လေသည်။ ဒိုးဒိုးမှာ ခပ်အအကလေး မကလေးရဲ့ အူကြောင်ကြောင် အမူအရာလေးတွေကို သဘော ကျရလွန်းသဖြင့်.. “တဟင်းဟင်း”နှင့် ပါးစပ်မပိတ်နိုင် အောင်ပင် ဖြစ်နေရပါတော့သည်။

“အဲဒီလောက်ကြောက်နေတာတောင်မှ . . ဘာလို့များ
ကိုယ်က မြမြကနေ တစ်ဆင့်ခေါ်ချိန်းလိုက်တာကို
ပါလာရတာလဲ အဖူးရယ်. . ဟင်. . ”

“ဟာ. . မမေးနဲ့ . . မမေးနဲ့ . . အဲဒီလိုမမေးနဲ့ကွာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ. . ”

“မဖြေတတ်တာတွေ မမေးနဲ့ပေါ့. . ”

ဒိုးဒိုးက ဒီတစ်ခါတော့ အဖူးရဲ့ လက်ကလေး
တွေကို တမင်ပင် “ဇတ်”ခနဲ ဆွဲယူကာ ကိုယ့်လက်ဖဝါးနှစ်
ဖက်ထဲ ခပ်ကျပ်ကျပ် ထည့်ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ပြီးလျှင်. .
ရှက်ယမ်းရုန်းဖယ်နေသော အဖူးရဲ့ မျက်နှာလေးကို စေ့စေ့
လိုက်ကြည့်နေရင်း. .

“အဖူး မဖြေတတ်ရင် ကိုယ်ပဲ ဖြေပြတော့မယ် . .
အဲဒါ အဖူးကလည်း ကိုယ့်ကို ကိုယ်ချစ်သလိုပဲ ပြန်
ချစ်နေလို့ပေါ့. . ”

“ဟာ. . ဘာလဲမသိဘူး . . ဒိုးဒိုးက အရင်ကနဲ့ မတူ
တော့ဘူး . . အရမ်းဆိုးလာတယ်. . အရင်က ဒိုးဒိုး
မှဟုတ်ရဲ့လား မသိဘူး . . သွား . . မကိုင်ထားနဲ့ . .
လွှတ်. . ”

“မှတ်မိတယ်ဆို. . ကဲ. . အရင်က ဒိုးဒိုးလည်း
မဟုတ်ဘဲနဲ့ အဖူးကို ညာခေါ်လာတာဆို ဘယ်နှယ်
လုပ်မလဲ. . ကြောက်စရာကြီး. . ”

ဒိုးဒိုးက တမင်ပင် အသံကြီးကို အောအောကြီး
လုပ်ကာ ပြောလိုက်ရာ ရွှင်ပြစွာရယ်ချလိုက်သော အဖူးအသံ

လေးက ခပ်ဝေးဝေးနေရာသို့ ထိလွင့်ပျံ့ရောက်ရှိသွားပါတော့သည်။ အဖူးလေး ဒီလောက်ပျော်နေတာကို ခိုးခိုးရဲ့ တစ်သက်မှာ ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်ဖူးခဲ့ဘူး ထင်ပါသည်။ အမြဲအားငယ်ရိပ် သန်းနေသော . . ကြောက်ရွံ့မှိုင်းအံ့နေတတ်သော မျက်လုံးလေးတစ်စုံမှာ ဒီလိုဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ချလိုက်သောအခါတွင်မတော့ . . အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင်ပင် တလက်လက် တောက်ပလက်ဖြာနေတော့ကာ . . သာမန် ကလေးရုပ်ကလေးလောက်သာဖြစ်သော အဖူး တစ်ယောက် တအားကြီး ကြည့်ကောင်းလှပသွားတာကို ထူးဆန်းစွာပင် မြင်တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။

ကိုကြည်ကြီးကို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာ မြှောက်ပင့်ပြီး မန္တလေးကိုလွှတ်လိုက်ရကျိုး . . အဖူးရဲ့ အဝေးသင်အတူတက်သော သူငယ်ချင်း မြမြလွင် ဆိုသူကို လုံးဝမသိမမြင်ဖူးပါဘဲနှင့် အတင်းအိမ်ပေါ်တက် မျက်နှာပြောင်တိုက်ကာ အကူအညီတောင်းခဲ့ရကျိုးတွေမှာ . . ဒီမျက်လုံးကလေးတွေ တလက်လက် တောက်ပကုန်ကြတာလေးတစ်ခုနဲ့တင် အရင်းကျေရုံမျှမက အမြတ်ပါထွက်သလို ဖြစ်ရပါတော့သည်။

“ကိုကြည်က အဖူးကို တိုထွာချုပ်ချယ်တာ တဆိတ်တော့ လွန်လွန်းတယ်ကွာ . . တကယ်ဆို အဖေအရင်းလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့များ . . ”

“ဒါပေမယ့် အဖေက အဖူးကို တကယ်ပဲ သံယောဇဉ်အရမ်းရှိတာကိုတော့ အဖူးသိတယ် ခိုးခိုး . . ”

“သူသံယောဇဉ်ကလည်း စိတ်ကုန်စရာ. .”

“သူကယောက်ျားတိုင်းကို သူနဲ့ချည်းပဲနှိုင်းတာ. . တစ်ယောက်မှ ယုံကြည်စရာမရှိဘူးတဲ့. . တစ်ယောက်မှ မကောင်းကြဘူးတဲ့”

“အဖူးကရော ဘယ်လိုထင်လဲ. . ကိုယ်က ကိုကြည့်လိုပဲ လူရှုပ်လူပွေ တစ်ယောက်လို့ အဖူး ထင်သလား”

“အဖူးက . . အဖေပြောတဲ့အထဲမှာ ခိုးခိုးတော့ မပါနိုင်ပါဘူးလို့ ဟိုးအစောကြီးတည်းက ထင်ထားတာ. . အားလုံးတော့ တူတူချည်းပဲတော့ ဘယ်ဟုတ်နိုင်ပါ့မလဲနော်. . ။ ခိုးခိုးကတော့ အဖူးအပေါ်မှာ ဟိုးငယ်ငယ်လေးတည်းက ကောင်းခဲ့တာပဲဟာ. . အဖူးက သိတာပေါ့. .”

“ဟုတ်တာပေါ့ . . ကြီးလာမှသာ ညာတာပါစေးနဲ့ လက်ကိုင်ထားတတ်တာ. .”

“ဟာ. . ဘာမှန်းလဲမသိဘူး. .”

“ဟား ဟား ဟား . . စတာ. . စတာ. . အလကားစတာ. . အဲဒီတော့ ပြောပါဦး . . ကိုကြည့်က အဖူးကို တစ်သက်လုံး ဘယ်သူနဲ့မှ သဘောမတူတော့ဘူးပေါ့”

“ဟုတ်. . ရည်းစားထားရင် ယောက်ျားယူရင် နှစ်လောင်းပြိုင်ကို သတ်ပစ်မှာတဲ့ . . သိကြားမင်းရဲ့ သားဖြစ်ပါစေ. . သဘာကိုမတူဘူးတဲ့ . . ပြောပြီးသား”

“ဟား . . နှစ်လောင်းပြိုင် လူသတ်မှုကြီးတော့ ဖြစ်

တော့မှာပဲ. . ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်တော့ ဂျာနယ်တွေ
ထဲ ပါတော့မယ်. . ”

“ဒိုးဒိုးရယ်. . နောက်မနေပါနဲ့. . အဖူးကဖြင့် သိပ်
စိတ်ညစ်တာ. . အရှည်ကြီး လျှောက်တွေးကြည့်လိုက်
ရင်လေ. . သိပ်ကြောက်ပြီး သိပ်ဝမ်းနည်းလာတာပဲ. .
လွယ်လွယ်လေးနဲ့ ပြီးသွားမယ့်ကိစ္စ မဟုတ်ဘူးထင်
တယ်နော်. . ”

“တကယ်လို့ . . အဖူးရဲ့လူက သူ့ဟီးဟီးဟဲဟဲနှင့် သိပ်
ခင်နေပုံပြတဲ့ ဒိုးဒိုးပဲလို့ သိသွားရင်ကော . . ပြီး
မသွားနိုင်ဘူးလား”

“အမယ်လေး . . ပိုဆိုးမှာ. . ပိုဆိုးမှာ သိရဲ့လား . .
အဖေအကြောင်း မသိလို့ ဒါမျိုးပြောတာ. . အဖက
လေ သူ့ကိုယ်သူတော့ သိပ်လည်လှပြီလို့ အဟုတ်ကြီး
သိပ်ထင်တတ်တာ. . သူများက သူ့ထက်လည်မယ်
ကျောမယ်ဆိုရင် နည်းနည်းလေးမှ ခံနိုင်တာမဟုတ်
ဘူး . .

ခုဟာက ဒိုးဒိုးကို တကယ်ခင်တာထက် ဇာတ်
လမ်းတွေဆင်နေတာပဲဟာ. . သူကတော့ သူ့ဟာနဲ့
သူ အဖွင့်နဲ့အပိတ်နဲ့ အကွက်စေ့စေ့ ဇာတ်လမ်းတွေ
ဆင်နေတော့တာကို ဒိုးဒိုးက ကြိုသိနေနှင့်တယ်ဆိုရင်
အဲ့ဒီမှာတင် ရှက်ယမ်းယမ်းပြီး ပိုဆိုးကိုဆိုးမှာ သေချာ
တယ်. . တခြားလူနဲ့ဆိုရင်တောင်မှ သတ်ရုံပဲ သတ်
မှာ. . ဒိုးဒိုးလို့သာ သိလိုက်ရရင်တော့ သေပြီးတာတောင်

နုတ်နုတ်ထပ်စင်းပစ်ဦးမှာ.. သိရဲ့လား ..”

“အင်း .. ကိုယ်ကတော့ သူ့ဆန္ဒတွေအတိုင်း အလိုက် သင့်ကလေး လိုက်ခေါင်းညိတ်နေပေးရင် အခြေအနေက ကောင်းများလာမလားလို့ .. သူ့ဇာတ်ထဲ ကိုယ်ပါမျှော လိုက်လာခဲ့တာပဲ.. ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်လည်း နီးစပ် ကြဖို့က လုံးဝမမြင်ဘူးလေ..”

ဒိုးဒိုးက ပျော်နေရာမှ စိတ်ပြန်ညစ်သွားသော မျက်နှာကလေးကိုကြည့်ကာ “စိတ်မညစ်နဲ့ .. စိတ်မညစ်နဲ့ အဖူးက ပျော်မှလှတာ .. ရယ်နေရင် သိပ်ကြည့်ကောင်းတာ ပဲ..” ဟု အားပေးလိုက်ပြီးမှ..

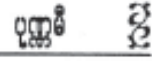
“အဖူး .. ကိုကြည့်ကို လုံးဝထည့်မစဉ်းစားတော့ဘဲ သတ္တိမရှိရဲဘူးလား”

အဖူးခမျာ .. ချစ်ရသူရှေ့ .. လှချင်.. ကြည့် ကောင်းချင်ပါသော်လည်း ဘယ်လိုမှ ရယ်လို့ပျော်လို့မရ တော့ဘဲ ငိုငင်တွေတွေ.. တွေးဆဆနှင့်သာ..

“မရှိရဲတာရော.. မရှိချင်တာရောပဲ ထင်တယ်..

အဖူးက အဖေ့ကို သနားတယ်”

ဒိုးဒိုးက “ဟူး”ခနဲ သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုသာ မှုတ်ထုတ်လိုက်မိပါတော့သည်။ အေးလေ.. ပထမဦးဆုံး ပြန်ပြီး စကားကြာကြာပြောကာ တွေ့ဆုံဖြစ်ကြရသော နေ့ မျိုးမှာတော့ ကိုယ့်ဆန္ဒချည်း ကိုယ့်ဘက်ချည်း အပြည့်ပါလာ အောင် ဘယ်လိုလုပ်ယူလို့ ရပါ့မလဲ.. အတင်းအကျပ်ကြီး ဆိုလည်း သူကလေးပဲ စိတ်ညစ်စရာတွေ ဖြစ်နေတော့မှာပေါ့။

ကိုယ်နှင့်က သုံးနှစ်ကျော်ကျော်ကလေးပဲ ကလေးအတွေးတွေ
နဲ့ ခင်မင်လိုက်ကြရတာ. .။ သူ့အဖေဆိုသူနှင့်က ဆယ်နှစ်
လောက် ကြာမြင့်ခဲ့သော အသိဉာဏ်ရှိလာသော ဦးနှောက်
နှင့် စဉ်းစားတတ်လာခဲ့သော သံယောဇဉ်. .။ ချက်ချင်းဘက်ီး
တက်နှိုင်းပြီး ‘ဗြုန်း’ခနဲတော့ ဘယ်ကိုယ့်ဘက်ပါပါမလဲ. .။

“စိတ်မညစ်ပါနဲ့ အဖူးရယ်. . အားလုံး အဆင်ပြေ
အောင် ကိုယ်ကြိုးစားနေဦးမှာပါ. . ဟုတ်တာပေါ့ . .
အဖူးက မိန်းကလေးဆိုတော့ အုပ်ထိန်းသူတွေကို
ဆန့်ကျင်ပြီး ဆုံးဖြတ်ရမယ်ဆိုတာ ဒီလောက်ကြီး
ဘယ်လွတ်ပါမလဲ. . အထူးသဖြင့် ကိုကြည်လိုလူမျိုး
နဲ့ဆိုတော့ ဘယ်ပိုလွယ်မလဲ. . ကိုယ်နားလည်ပါ
တယ်. .”

“အဖေက အဖူး အပေါ်မှာတော့ ကောင်းရှာပါတယ်
ဒိုးဒိုးရယ်. . အဘွားကပြောတယ်. . အဖေဟာ ကမ္ဘာ
ပေါ်မှာ တစ်ကိုယ်ကောင်းအဆန်ဆုံး . . ကိုယ်ကျိုး
အကြည့်ဆုံး . . သူများတကာအတွက် ထည့်ပြီးမစဉ်း
စားတတ်ဆုံး လူတစ်ယောက်တဲ့ . . အဖူးကတော့
အဲလိုမထင်ဘူး . . သားသားနဲ့ အဖူးအတွက် သူ့အများ
ကြီး စဉ်းစားပေးနေတာ အဖူးသိတယ်. . ခုလည်း
ဒိုးဒိုးအပေါ်မှာ ဇာတ်လမ်းတွေ လာထွင်နေတာ အဖေ
ကိုယ်ကျိုးထက် အဲဒါကြောင့်ပဲဟာ. . အဖေက ပြော
တယ်. . သားသားပြီးရင် အဖူးအတွက်လည်း အစီ
အစဉ်တွေရှိတယ်တဲ့. .”

“ဘာလဲ. . ကိုယ်က နောက်ထပ် သမီးတစ်ယောက် ထပ်မွေးစားရဦးမှာလား. . ”

“လျှောက်ပြောနေ. . ဒီအရွယ်နဲ့ဒီအရွယ်. . အသက်မှ မကွာတာ. . ဘယ်သူက မွေးစားခိုင်းမှာလဲ. . ”

“မသိပါဘူးဗျာ. . ကိုယ်က ဒီလိုမှန်းသိရင်. . ရှစ်နှစ် သားတစ်ယောက် မမွေးစားဘဲ ဆယ့်ကိုးနှစ်သမီးတစ်ယောက်ပဲ မွေးစားချင်တယ် ကိုကြည်လို့ ပြောခဲ့မှာပေါ့. . အဲဒါဆိုရင်တော့ အပိုင်ပဲ. . ကိုကြည်ဖြစ်စေ ချင်တဲ့ စာချုပ်စာတမ်းကိစ္စလည်း တစ်ခါတည်း လုပ်လို့ရတယ်”

“စာချုပ်စာတမ်းက ဘာလဲ”

“ဪ. . ဆယ့်ကိုးနှစ်သမီးဆိုတော့ ကိုယ့်လက် ကိုယ့်ခြေ ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ကိုယ် လက်မှတ်ထိုးလို့ ရနေပြီပဲ. . မွေးစားတယ်ဆိုပြီး စာချုပ်နှစ်စောင်မှာ လက်မှတ်ကောက်ထိုးထားကြရုံပဲ. . ”

“ကြည့်. . နောက်ပြန်ပြီ. . ဒါနဲ့ သားသားတစ်ယောက်ကော အဆင်ပြေရဲ့လားဟင်. . ”

“ပြေပါတယ်. . ကိုကြည့်သားပဲဟာ. . အဖူး တူတော် မောင်က ဂျင်ကလေးပဲ. . ကိုယ့်အမေကို ကပ်ပေါင်းထားလိုက်တာ. . ခဏတွင်းချင်းနဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်လိုကို ဖြစ်နေရော. . ”

“ဟုတ်မှာ. . ဟုတ်မှာ. . အိမ်မှာဆိုလည်း အဘွားဆိုတာ အရည်ကိုပျော်နေတာပဲဟာ. . အဘွားလည်း

သနားပါတယ်. . အဖေ့ကိုပြောမရလို့သာ သားသားကို မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ ထည့်လိုက်ရတာ. . ခုတလော မှာ လွမ်းတာရော ဘာရောနဲ့ အဘွားရောဂါက ပိုဆိုး လာသလိုပဲ. . အဖူးက ပြုစုနေရတဲ့လူဆိုတော့ သိတယ်၊ ဒီပုံအတိုင်းဆို အဘွားခမျာ သိပ်ကြာကြာခံမှာတောင် မဟုတ်ဘူး . . ”

“ကိုယ်လည်း မြေးနဲ့အဘွားကိုတော့ တစ်ပတ်တစ်ခါ နှစ်ခါလောက်ဖြစ်ဖြစ် ပြန်၊ပြန်ပေးတွေ့ချင်ပါတယ် အဖူးရယ်. . ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုဇာတ်လမ်းဆင်ပြီး ကိုကြည့်ကိုပြောရမလဲ မသိသေးဘူး . . စလိမ်ညာတာ က သူပေမယ့် ကိုယ်လည်း သူ့ဇာတ်လမ်းထဲ ခုန်ဝင် ပြီးမှတော့ . . ပိပိရီရီနဲ့ လိုက်ညာတတ်မှပဲ ရတော့ မယ်”

အဖူးကား ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ပြန်လည်မလန်း ဆန်းနိုင်တော့ပြီ. . ။ အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် ချစ် ဖွယ်ကလေး ဖြစ်နေသော အရယ်မျိုးဖြင့် ပြန်ရယ်နိုင်လာဖို့ ဝေးလို့ မဲ့မဲ့ငိုငိုကလေး မဖြစ်နေအောင်တောင် မနည်းထိန်း နေရပုံရလျက်. .

“ပြန်ကြစို့ ခိုးခိုးရယ်. . နော်. . ”

“အင်း . . ပြန်မယ်လေ. . ကိုယ်တို့ ဘယ်တော့လောက် ထပ်တွေ့ရဦးမလဲ”

“အဖေက. . ငါ အခုတလော မန္တလေး သိပ်သွားရပါ လားလို့လည်း ထင်နေဦးမယ်”

“လွယ်ပါတယ် . . ဒီတစ်ခါ တောင်ကြီးပေါ့ . .
နောက်တစ်ခါကျတော့ ပဲခူး . . ပြီးရင် ဧရာဝတီဘက်
စစ်ကိုင်းတိုင်းဘက် . . မွန်၊ တနင်္သာရီဘက်၊ ကချင်
ပြည်နယ်ဘက် . . ”

“အိုး . . အဖေတော့ လမ်းပေါ်မှာ ခရီးသွားနေရတာနဲ့
တင် အသက်က ကြီးသွားတော့မယ် . . ”

ဒါပေမယ့် ကားပေါ်ပြန်ရောက်ကြတော့ အဖူးက
တိုးတိုးကလေးနှင့် . .

“မြမြကို ဖုန်းဆက်ခိုင်းလိုက်မယ်နော် . . ဒိုးဒိုးလည်း
သူ့ဆီဆက်ရင် ရပါတယ်”

ဒိုးဒိုးက အဖူးကို လှိုက်လှဲသော အားပေးပြုံး
တစ်ခု ပြုံးပြလိုက်ပါသည်။ ကိုကြည့်လို လူရှုပ်တစ်ယောက်၏
သွေးမတော် သားမစပ်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အပေါ်
ထားရှိနေသော သံယောဇဉ်ဆိုတာကြီးက သံသယစိတ်နှင့်
တွက်ကြည့်လျှင်တော့ ကြောက်စရာကြီးလိုလိုပင် . . ။ ဒီလူ
ဟာ ခုချိန်အထိလည်း ရှုပ်လို့ ပွေလို့ ကောင်းနေဆဲ . . ။
အဖူးလောက်ပင် သူ့အသက်ခေါက်ချိုးလောက်ပဲရှိမည့် ကလေး
မလေးများနှင့်လည်း အီနေကြည်နေဆဲ . . လွယ်ရင်လွယ်သ
လို အခြေအနေအရ မီးစင်ကြည့်ကနေဆဲပဲ မဟုတ်လား . . ။
သို့သော် ဘာကြောင့်ရယ်တော့မသိ . . ဒိုးဒိုးက ဒီတစ်ချက်
မှာတော့ အဖူးကို ယုံသလိုပင်။ ဒီလူကြီးအပေါ်မှာလည်း
ခြွင်းချက်မရှိ အမှတ်ပြည့်ပေးကာ ယုံနေမိလေသည် . . ။

“ဟေ့ . . . ဟေ့ . . . ဟေ့ . . . မလုပ်နဲ့ . . . မလုပ်နဲ့ဆို
ပြောလို့မရဘူးလား . . . ”

မြေးချစ်က အော်သံထွက်ပေါ်လာရာသို့ လှမ်းငဲ့
ကြည့်လိုက်သည်။ အဖေမှာထားသော ဒေါ်ခင်နှင်းဆီဆိုသည့်
ဟိုအန်တီပင် . . . ။ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးတာနဲ့ မြေးချစ်
က ခင်နှင်းဆီကို ထပ်မကြည့်တော့ဘဲ ကိုယ့်ကိစ္စကိုယ်သာ
အာရုံပြန်စိုက်ထားလိုက်သည်။ သူ့စကားများ မဆီမဆိုင်နဲ့
ဘာကြောင့် နားထောင်နေရမှာတုန်း . . . ။ အဖေကလည်း . . .
“လုံးဝအရောမဝင်နဲ့ . . . သူကျွေးတာလည်း မစားနဲ့ . . . သူ
မေးတာလည်း မဖြေနဲ့ . . . ကြာကြာနေရင် မင်းကိုသူက
ဟောဒီလို လက်ထဲမှာ ‘ကွီ’ခနဲမြည်အောင် ထည့်ညှစ်ထားတာ
ခံရလိမ့်မယ် . . . သတိထား” လို့ကို အတိအကျ မှာထားတာ
လေ . . . ။

အဖေက “သူ့စကားနားထောင်စမ်းကွာ” လို့
ဆိုထားရင်တောင်မှ ခုချိန်မှာတော့ မြေးချစ်က နားကိုမထောင်
နိုင်ပါ။ ကိုယ်ပျော်သလို ကိုယ်ဆော့ကစားနေတာ သူက
ဘာလို့လာတားဆီးပိတ်ပင်နေရမှာလဲ . . . ။ မြေးချစ်က စက္ကူ
လှေကလေးများကို တစ်စီးပြီးတစ်စီး ရေကူးကန်ထဲသို့ တစ်ခု
ချင်း ဆက်ချနေလိုက်တော့သည်။

“ဟိတ် . . ဟိတ်. . မင်းကို မလုပ်ပါနဲ့လို့ ပြောနေတာ မကြားဘူးလား . . ရပ်. . ရပ်ဆိုခဲ့ရပ်. . ”

ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ရပ်နေခဲ့သော ခင်နှင်းဆီက တဖုန်းဖုန်းခြေသံများနှင့်အတူ မြေးချစ်ဆီသို့ အပြေးကလေးပင် ရောက်ရှိလို့ လာလေသည်။ အနားရောက်တာနဲ့ ကန်စပ်အုတ်ဘောင်ပေါ်မှာ လေးဘက်လေးထောက်နေသည့် မြေးချစ်ကို လက်မောင်းရင်းကနေ ဆွဲကိုင်ပြီး မထူပစ်လိုက်လေသည်။

မြေးချစ်ကား ငြိမ်ခံမနေပါ . . ရှစ်နှစ် ကိုးနှစ် သားတစ်ယောက်၏ အင်အားကို အပြည့်ပင်သုံးကာ ခင်နှင်းဆီရဲ့ လက်ထဲမှာ အတင်းရုန်းကန် ထွက်ပစ်လိုက်တာမို့ ခင်နှင်းဆီခမျာ ကိုယ့်အချိန်နှင့်ကိုယ် ခပ်ယိုင်ယိုင် ဖြစ်သွားရပြီး ချော်လဲကျမသွားအောင်တောင် မနည်းပြန်ထိန်းထားလိုက်ရပါသည်။

“ကြည့်စမ်း ဆိုးလိုက်တာ. . ”

မြေးချစ်ကလည်း အားကျမခံပင် “လာမကိုင်နဲ့ပေါ့ဗျ”ဟု ပြန်အော်လိုက်သည်။ ခင်နှင်းဆီခမျာ လက်တောက်လောက်ကလေးရဲ့ အအော်အငေါက်ကြောင့် ခုမှပင် တကယ်ဒေါသထွက်လာပုံ ရတော့သည်။

“မကိုင်လို့ ရမလား . . မင်းက ဒီလောက်ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေ လျှောက်လုပ်နေတာကို”

“လှေလွှတ်တာပဲ . . စက္ကူအသန့်တွေ . . ညစ်ပတ်တာမပါဘူး”

“အေး . . မင်းရဲ့ စက္ကူအသန့်တွေက ရေနဲ့ထိရင် ပျော့ပျော့နူးပွပြီး ရေကန်ထဲမှာ အမှိုက်စုတ်တွေ ဖြစ်ကုန်မှာ ရော မင်းသိလို့လား . . ဒါ မင်းတို့တောက ချောင်းတွေ မြောင်းတွေလို မဟုတ်ဘူး . . ရေကူးကန်လို့ ခေါ်တယ် . . ရေကို ဒီလိုအမြဲသန့်ကြည်နေပြီး အမှိုက်တစ်စမှမရှိအောင် မနည်းပိုက်ဆံအကုန်ခံထားရတာကွ မြင်မြင်ကရာတွေ လိုက်လျှောက်ထည့်နေဖို့ မဟုတ်ဘူး၊ အေး . . ရေကူးကန်တစ်ခုလုံး ညစ်ပတ်ရှုပ်ပွကုန်ရင်တော့ မင်းတာဝန်ပဲ . . ဟင် . . ကြည့်စမ်း . . ပြောရင်းဆိုရင်း . . မင်းရဲ့လှေဆိုတဲ့ စက္ကူအသန့်ဆိုတာတွေကို ကြည့်စမ်း . . ကြည့် . . ကြည့် . . ”

မြေးချစ်က ကန်ဘက်ကို တမင်ပင် ကျောပေးထားလိုက်ရာ ခင်နှင်းဆီခမျာ . . ကလေးလေးနှင့်ဆိုတော့လည်း ဘက်ပြိုင်ပြီး ဘာမှမလုပ်နိုင်တိုင်း အသည်းတယားယားနှင့် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်မတတ်သာ ဖြစ်နေရပါတော့သည်။

“ဒိုးဒိုးတို့လည်း ဘယ်ကလျစ်ကန်ကန် ပေါက်လွတ်ပဲ စား ကလေးတစ်ယောက်ကိုမှ ရှာတွေ့လာတယ် မပြောတတ်ပါဘူး . . ”

ဘာမှမလုပ်နိုင်တိုင်း မဲ့ရွဲ့ကာ ညည်းညူလိုက်လျှင် မြေးချစ်က အရွယ်နှင့်မလိုက် “တောက်” တစ်ချက်ကို ခပ်ကျယ်ကျယ်ကြီး ခေါက်ထည့်လိုက်ရင်း ရေကန်နှင့် မလှမ်းမကမ်းက ပန်းခင်းလေးတစ်ခုဆီ ရုတ်ချည်းပြေးထွက်သွားတော့သည်။ ပြန်ရောက်သောအခါတွင်မတော့ သူ့လက်

ထဲမှာ ပန်းစိုက်ခင်းမှ အုတ်နီခဲဘောင်ကလေးကို မရမက ဖျက်ပြီး ဖဲ့ထုတ်ယူလာခဲ့သော အုတ်နီခဲကြီးတစ်လုံး . . ။
ဒီတစ်ခါတော့ ခင်နှင်းဆီခမျာ နောက်ဘက်သို့ယောင်ယမ်း ပြီးတော့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်မိသည်အထိ စိုးရိမ်ထိတ် လန့်သွားရပါသည်။ သို့သော် မြေးချစ်က ခင်နှင်းဆီထံ အုတ်နီခဲနှင့် ရွယ်ရုံသာရွယ်ပြီး . . တကယ်တမ်းကျတော့ လှပကြည်လင်နေသော ရေကန်ထဲသို့ပင် ထိုသဲပေရွံ့ပေ အုတ်နီခဲအလုံးလိုက်ကြီးကို “ဗွမ်း” ခနဲနေအောင် ပစ်ပေါက် ချလိုက်ပါတော့သည်။

သည်းမခံနိုင်တော့သည့် ခင်နှင်းဆီက စင်တက် လာသော ရေစက်ရေပေါက်များကို ရှောင်ရှားရင်း တစ်ဆက် တည်းပင် အိမ်ကြီးဘက်သို့ ပြေးမတတ် ပြန်လှမ်းလာခဲ့မိပါ တော့သည်။ ခင်နှင်းဆီ အိမ်ဘက်ပြန်မရောက်ခင်မှာပင် အိမ်ကြီးပေါ်မှ ဒိုးဒိုးက ခြံထဲသို့ဆင်းလာသည်နှင့် ကြုံလေသည်။

“ဒိုးဒိုး . . ဒိုးဒိုး . . ရှင့်ကို တို့ အတန်တန် သတိပေး ခဲ့တာတွေက ဒါကြောင့်နော် . . ခုတော့ . . ”

“ဘာဖြစ်လာတာလဲ ခင်နှင်းဆီ”

“ဟိုမှာကြည့်ဦးလေ . . ရှင်ခေါ်မွေးလိုက်တဲ့ ကောင်က လေးဟာ . . ”

ဒိုးဒိုးက ခင်နှင်းဆီ ညွှန်ပြရာသို့ လှမ်းကြည့် လိုက်စဉ်မှာ ရေကူးကန်ထဲသို့ဆင်းသည့် လှေကားကလေးမှ တစ်ဆင့် မြေးချစ်တစ်ယောက် ကန်ထဲသို့ ဆင်းချသွားတာ ကို မြင်လိုက်ရလေသည်။

“ဟာ..ဟေ့ ..ဟေ့ ..ဟေ့ကောင်..မြေး ..
မင်း ဘာလုပ်တာလဲ”

ဒိုးဒိုးကား ရေကန်ဆီသို့ ပြေးရချေပြီ.. မြေးချစ်
ကတော့ ဖိနပ်လေးသာ ချွတ်ထားရစ်ကာ အင်္ကျီမချွတ် ..
ဘောင်းဘီမချွတ်နှင့် ရေကန်ထဲသို့ ဒီအတိုင်း ရောက်ရှိနေ
ခဲ့ပြီ။

“ဟာ..ဟေ့ကောင်..တက်စမ်း .. မင်းကို ငါ
လူကြီးမပါဘဲ ရေကန်ထဲကို လုံးဝမဆင်းရဘူးလို့ မှာ
ထားတယ် မဟုတ်လား ..”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးဦး .. ဒါပေမယ့် သားက အမှိုက်ကောက်
မလို့”

“အမှိုက်ကောက်ချင်ရင် ဟိုမှာ အမှိုက်ဆယ်တဲ့ ဝါး
လုံးနဲ့ဇကာရှိတယ်.. ဒါပေမယ့် မင်းလည်း ဆယ်စရာ
မလိုဘူး .. ခြံအလုပ်သမားက သူ့ဟာနဲ့သူ ကြည့်လုပ်
လိမ့်မှာပေါ့ .. ပြန်တက်ခဲ့စမ်း ..”

“သားရေကူးတတ်ပါတယ်”

“မလိုချင်ဘူး တက်ဆို တက်ခဲ့”

မြေးချစ်က ဒိုးဒိုးကိုတော့ သိပ်အတိုက်အခံ
လုပ်မနေဘဲ လှေကားလေးမှတစ်ဆင့် အပေါ်သို့ ပြန်တက်
လာသည်။

“သွား .. အဝတ်အစားတွေ အကုန်သွားလဲချေ..
ဟာ.. ကန်ထဲမှာလည်း စက္ကူဖတ်တွေနဲ့ပါလား ..
ဟ.. အုတ်ခဲကလည်း တစ်လုံး ..”

“အဲဒါ ဟိုအန်တီက ရေကန်ထဲမှာ အမှိုက်တွေရှုပ်ပွဲ နေတာပဲဆိုလို့ သားက ဆင်းကောက်တာ..”

ဒိုးဒိုးက ခင်နှင်းဆီထံ ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ခင်နှင်းဆီမှာ မြေးချစ်ရဲ့ မလှိမ့်တပတ်နိုင်လှသော စကားကြောင့် ဒိုးဒိုးက ကိုယ့်အပေါ်ပဲ လာအထင်မှားနေတော့မှာ စိုးရတာမို့ လျှာပင် ခလုပ်တိုက်တော့မတတ်..

“ဟေ့ .. မင်းကို ငါက မင်းကိုယ်တိုင်ဆင်းကောက် ချေစမ်းလို့ ပြောလို့လား .. ဘယ်တုန်းကမှ မပြောခဲ့ဖူးဘူးနော်.. အဲဒါတွေ မင်းကန်ထဲပစ်ထည့်နေတာကို သာ မလုပ်နဲ့လို့ တားခဲ့တာ”

“ဒါပေမယ့် အန်တီပဲပြောတော့ မင်းတာဝန်ပဲဆို.. မင်းတာဝန်ဆိုတာ ဆင်းကောက်လို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးလား ..”

ခင်နှင်းဆီမှာ ထိုင်၍သာ ငိုချလိုက်ရတော့မလိုလိုဖြစ်လာပါတော့သည်။ ဒိုးဒိုးက အရိပ်အခြေကို အကဲခတ်ကာ သက်ပြင်းတစ်ချက်နှင့် “ဟိတ်ကောင် .. သွား .. သွား .. မင်းသွားတော့” ဟုသာ ဆိုလိုက်ပါသည်။ မြေးချစ်ထွက်သွားပြီးမှ ခင်နှင်းဆီရဲ့အနားသို့ ဒိုးဒိုးက ပြန်လျှောက်လာခဲ့ကာ..

“ကလေးဆိုတာ လူကြီးရဲ့စကားကို သူတို့အဓိပ္ပာယ်ကောက်ချင်သလို ဖမ်းကောက်ပစ်တတ်ကြတာ ခင်နှင်းဆီရဲ့ .. သူတို့နဲ့ဆိုရင် လူကြီးချင်း စကားပြောသလို ပြောလို့မရဘူး .. ဘာမဆို အတိအကျကြီးပဲပြောမှ..”

ခင်နှင်းဆီက အိမ်မှာ ကလေးငယ်ငယ်မရှိတော့ ဒါကို ဘယ်သိဦးမလဲ. . သူတို့ရဲ့ အသိဉာဏ်လေးတွေက ဘယ်ဟာကတော့ စကားတန်ဆာဆင်တာ. . ဘယ်ဟာ ကတော့ တကယ်လုပ်ခိုင်းတာရယ်လို့ မဝေခွဲနိုင် လောက်ကြသေးဘူးလေ. . ”

ခင်နှင်းဆီမှာ ဒိုးဒိုးကိုပြန်ပြီး မငြင်းဆန်ချင်၍ သာ နေ့နေလိုက်ရသော်လည်း ဒီသတ္တဝါလေးကတော့ဖြင့် အသိဉာဏ်မရှိသေးတာ မဟုတ်နိုင်ဘူး. . ရှိလွန်းလို့ ဟိုဘက် တောင်ရောက်နေပြီး တမင်စကားကို လှည့်ပစ်တာပဲဆိုတာ ကိုတော့ ကိုယ့်စိတ်ထဲ ကိုယ့်ဘာသာပင် သေချာနေရပါ သည်။

“တို့က သူရေကန်ထဲ စက္ကူတွေ ထည့်နေလို့ ပြောမိ တာပါ ဒိုးဒိုးရယ်. . ပြီးတော့ ဟိုအုတ်ခဲကြီးကလည်း တို့ကို ပစ်ပေါက်မလိုလိုနဲ့ ပြီးမှ ကန်ထဲကို ပစ်ချပစ် လိုက်တာလေ. . ”

ရယ်နေတော့သော ဒိုးဒိုးရဲ့ အပြုအမူမှာ ကိုယ့် သားသမီးက ဆိုးလွန်းလို့ အိမ်လာလည်သည့် ဧည့်သည်တစ် ယောက်အပေါ် အားနာခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်နေရသည့် အိမ်ရှင် မိဘတစ်ယောက်၏ အရယ်မျိုးမှန်း ခင်နှင်းဆီက သိပါသည်။ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်ဆိုးနေသည့် ကလေးတစ်ယောက်အပေါ် ဒေါသတော့ဖြင့် ထွက်မလာဘဲ အားနာရယ်သာ ဆက်ရယ် နေနိုင်သည့် ဒိုးဒိုးကိုတော့ ခင်နှင်းဆီက နားမလည်ချင်စွာ နှင့် စိတ်ထဲကသိကအောင့်ကြီး ဖြစ်လာရသည်။

“ဒါကြောင့် တို့ပြောတာ.. ကလေးဆိုတာ သူကြီး ပြင်းလာရတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းရော.. မျိုးရိုးဗီဇကရော သိပ်အရေးကြီးတယ်.. ဒီကလေးဆို ကိုးနှစ်သား လောက်ရှိနေပြီဆိုတော့ ကိုးနှစ်တိတိ သူဘယ်မှာ ဘယ်သူတွေကြားမှာ ဘယ်လိုကြီးပြင်းခဲ့သလဲ .. သူ့ မိဘမျိုးရိုးထဲမှာ ခုလိုလှစ်ကျကျ.. လည်လည်မွတ် မွတ်၊ ခပ်ရှုပ်ရှုပ် အကျင့်စရိုက်မျိုး ရှိသူတွေပါမပါ.. ဒါတွေကို သေချာစုံစမ်းပြီးမှ လုပ်ရမယ့်ကိစ္စကို ရှင် က ဘာမှမစဉ်းစားတော့ဘဲ မြင်တာနဲ့ ကောက်လက်ခံ ပစ်လိုက်တော့တာကိုး ဒိုးဒိုးရဲ့ .. ရှင့်ကို တို့ သတိ ပေးခဲ့တာ အဲဒါတွေပေါ့ .. တကယ်လို့များ ဒီကလေး မှာ ဗီဇစရိုက်ဆိုးတွေ သူ့သွေးထဲမှာကိုက ပါလာခဲ့ ပြီးသားဆိုရင် ရှင် ဘယ်လိုမှ ပြုပြင်လို့ မရနိုင်ဘူး နော်.. ကိုယ့်သားသမီး မဟုတ်တော့ သေလောက် အောင် လှိမ့်ချနေလို့လည်း မဖြစ်သေးဘူး .. ရှင်ပဲ ဒုက္ခရောက်မှာ..”

“ခုဟာကတော့ ရိုးရိုးသာမန် ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဆော့ကစားချင်တဲ့ စိတ်မျိုးပဲ မဟုတ်လား ခင်နှင်းဆီ ရဲ့..”

“တော်ပါပြီ.. ရှင်နဲ့စကားပြောရတာ တို့ပဲ စိတ်ပုပ် ကြီး အမြဲဖြစ်ရတယ်”

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း .. မဟုတ်တာပဲ ခင်နှင်းဆီရယ်”
ခင်နှင်းဆီမှာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ဘာမှ

ထပ်မပြောတော့ဘဲ ဒိုးဒိုးနှင့်နှစ်ယောက်သားသာ အတူယှဉ်တွဲပြီး လမ်းပြန်လျှောက်လာကြပါသည်။ ခင်နှင်းဆီရဲ့ ရင်ထဲမှာတော့ တကယ့်ကို မကောင်း . . ။ ခင်နှင်းဆီမှာ ဒိုးဒိုးနှင့်ပတ်သက်လာရင် လူတာကို လိုက်ရှင်းပြလို့ မရနိုင်သော အမျိုးအမည်မသိ ခံစားချက်တစ်ခုက ဟိုးတုန်းကတည်းကနေ ခုချိန်ထိ အမြဲရှိနေခဲ့တာ. . ။ အဲဒါဟာ “အချစ်” ဟု မခေါ်ဆိုနိုင်သေးပေမယ့် အခြေအနေတစ်ခုက ဖန်တီးလာခဲ့ပြီဆိုရင်တော့ “အချစ်”ဟူသော ဖြစ်ရပ်ဆီအထိ အလွယ်တကူပင် ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားနိုင်မည့် ခံစားချက်ပဲဆိုတာကိုတော့ ခင်နှင်းဆီက ရိပ်မိနေပါသည်။

ကြည့်ကောင်းလွန်းလှသော စိတ်ဝင်စားစရာ ရုပ်ရည်ကလေးနှင့်ဖြစ်နေသည့် ဒီတစ်ယောက်ကို ကျောင်းတုန်းတည်းက ခင်နှင်းဆီမှာ သံယောဇဉ်တွေများ အကြင်နာတွေ ပွားလိုက်ရတာ. . ။ သို့သော် ခင်နှင်းဆီဆိုသော မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ မူပိုင်အတ္တအဆရဆိုရင်တော့ ထိုအခြေအနေလောက်နှင့် ကောင်လေးမျိုးဟာ ကိုယ့်ရဲ့အိမ်ဦးနတ်အဖြစ်သို့တော့ ဘယ်တော့မှ ပို့မတင်ပေးနိုင်တာ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ ဒိုးဒိုးကိုယ်တိုင်ကလည်း နိမ့်ပါးနေသော အခြေအနေနှင့်ဆိုလျှင်တော့ ခင်နှင်းဆီကို ဘယ်တော့မှ ဖွင့်မပြော ခွင့်မတောင်းမယ့်ပုံပဲ ရတာမို့. . ကိုယ့်ရဲ့ အကြင်နာ သံယောဇဉ်တွေကို ဖွက်သိမ်းထားစရာ မလိုဘဲ ရဲရဲတင်းတင်းပင် ဖွင့်ပြထားနိုင်ခဲ့တာ. . ။ ကျောင်းပြီးတော့လည်း အလုပ်ကလေး ဘာလေးကူရှာပေး . . အချိန်တန်ရင်တော့ ကိုယ်လည်း ကိုယ်နဲ့ထိုက်

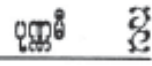

တန်မယ့် အိမ်ထောင်ဘက်ကိုရှာ. . သူလည်း သူ့လမ်းသူ သွားဟူသာ သဘောထားဖြစ်ခဲ့တာပါ. . ။

ကိုယ်နဲ့တန်တဲ့လူဆိုတာက ဆင်းရဲတာ ချမ်းသာ တာကို အဓိကထား ပြောနေတာမဟုတ်. . ။ အဓိကမဟုတ် ဘူးဆိုပေမယ့် အဲဒါကလည်း အနည်းငယ်တော့ ပါတာပေါ့ လေ. . ဒါပေမယ့် နည်းနည်းပါ. . ။ အဓိကကတော့ အရည်အချင်းရှိသော လူတော်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့နဲ့ . . လူ ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့။ ဒိုးဒိုးဟာ လူကောင်းတစ်ယောက် ဆိုတာတော့ ခင်နှင်းဆီက သေချာပါသည်။ ကောင်းလွန်း လို့တောင်မှ ခက်နေဦးမည်။ ဒါပေမယ့် အမှတ်ပြည့် အရည် အချင်းပြည့်မီသူဟုတော့ ဘယ်တုန်းကမှ မထင်ခဲ့သလို ခုထိ လည်း ထင်ကိုမထင်သေး . . ။

ခု ခင်နှင်းဆီက သူ့ကိုစောင့်ကြည့်နေတာ . . မစ္စတာ ကာဆီဂီအိုမိ ထားရစ်ခဲ့သော ဒီလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခု ကို အကြီးအကျယ်ကြီး ထပ်တိုးတက်မလာတာတောင်မှ သေသေသပ်သပ်နှင့် အရှိန်အဟုန်မပျက်တော့ ဆက်လက် လည်ပတ်နိုင်နေပါရဲ့ . . ။ သို့သော် အဲဒီလောက်နဲ့ကတော့ တော်လှပြီလို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြောနိုင်မှာလဲ. . ။ မရှော်ရုံ . . မဆိုးရုံလောက် ရှိမှာပေါ့ . . ။ ဒီလောက်မှ ဆက်လက်မလည် ပတ်နိုင်တော့သည့် ဦးနှောက်မျိုးနဲ့သာဆိုရင်တော့ ခင်နှင်းဆီ က သူ့အနားသို့လည်း လာကိုလာနေတော့မည် မဟုတ် ပေ။

ခက်တာက သူ့မှာ သဘောကောင်းသည် . .

ကောင်းသည်ဆိုပြီး ဘယ်သူဘာပြောပြော. . “အင်း . . အင်း”
 နှင့် သဘောတူထောက်ခံချင်စိတ်တွေ များနေပုံရတာပင်. . ။
 ဒီလောက် လုပ်ငန်းကြီး လည်ပတ်နေတော့မှဖြင့် . . သူများ
 ပြောတိုင်း လက်သင့်မခံဘဲ. . ငြင်းပစ်ပြီး သူ့ကိုယ်ပိုင်ဆုံး
 ဖြတ်ချက်ကိုသာ အတည်ပြုရတာမျိုးတော့ အမြဲမဟုတ်တောင်
 တစ်ခါတစ်ရံတော့ ရှိတော့ရှိဖူးမှာပေါ့ . . ။ ကိုယ်နဲ့ မကြုံ
 ကြုံကြလို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ကိုယ်မြင်လိုက်ရပြီဆိုရင်
 တော့ တပြုံးပြုံးနှင့် “အင်း” လိုက်နေသည်ချည်းသာ . . ။
 အထူးသဖြင့်ကတော့ ဟိုလူနဲ့ . . ။

သူက ခပ်ရိုးရိုးအေးအေး . . ဟိုလူက လျင်၊
 ပန်ကာ။ ခုကလေးမွေးစားသည့် ကိစ္စမှာပဲကြည့်လေ. . ။
 ဟိုလူအဆက်အသွယ်နှင့် ရောက်လာခဲ့ရသည့် ကလေးမို့
 ခင်နှင်းဆီ ကိုယ်တိုင်က အမြင်မကြည်ဖြစ်နေမိတာမျိုးလည်း
 ဖြစ်နိုင်ပေမယ့် ခုပဲကြည့်ပါလား . . ။ ကလေးက သူ့ ‘ဇ’က
 လေးကို သူထုတ်ပြခဲ့ပြီ။ ခင်နှင်းဆီကတော့ ဒီကိစ္စဟာ သာမန်
 ဝင်ကူညီ အကျိုးဆောင်ရုံသက်သက်ကလေး ဘယ်နည်းနဲ့မှ
 မဟုတ်နိုင်ဟုပဲ သံသယတွေ ပွားနေမိပါတော့သည်။ နေကို
 မနေနိုင်ပါဘူး . . ကိုယ့်ထမင်း ကိုယ်စား၊ ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်
 ရှာပြီး လိုက်ကိုစုံစမ်းကြည့်ဦးမှ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဘာလို့ဆို ဒီကိစ္စကြီးဟာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ခင်
 နှင်းဆီနှင့် တိုက်ရိုက်မသက်ဆိုင်လာနိုင်ဘူးလို့ ဘယ်သူ
 အတင်ပြောနိုင်မှာလဲ. . ။ အခြေအနေတွေ မြင့်မားတိုးတက်လာ
 ခဲ့ပြီဖြစ်သော ဒိုးဒိုးဟာ ဟိုးတုန်းက သူ့ယောက်ျားမာနက

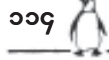

လေးနဲ့သူ . . ဖွင့်မပြောဖြစ်ခဲ့တာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်တဲ့စကား
မျိုးတွေကို ဖွင့်ပြောလာခဲ့ပြီ ဆိုပါတော့ . . ။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် ခုလက်ရှိ အတွေးအခေါ်
အရည်အချင်းလောက်နဲ့လည်း ဒိုးဒိုးကို ခင်နှင်းဆီက လက်
မခံချင်လိုလှသေး . . သူ့ပင်ကိုယ်စရိုက်အချို့ကို ဒို့ထက်တိုး
တက်လာအောင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေချင်သေးသည်။ ချမ်းသာ
လာပြီဆိုတိုင်း . . တစ်ချို့လူတွေလို ငမ်းငမ်းတက်ကြီးနှင့်
ကိုယ့်သဘောထားကိုယ် ပြောင်းပြန်ဇောက်ထိုး လုပ်ပစ်ရ
လောက်အောင်အထိတော့ ခင်နှင်းဆီတို့က မမိုက်မဲ . .
အဆင့်မနိမ့်လှသေးဘူးလေ။

ကိုယ်နဲ့သူသာ မတော်တဆ ညှိလို့ပြုလို့ရပြီး
လက်ရှိသံယောဇဉ်တွေကို အနေအထားပြောင်း မြှင့်တင်ကာ
လက်တွဲဖြစ်ကြလျှင် . . ဒီအိမ်မှာ ဒီလောက်သောင်းကျန်းဆိုး
ဝါးပြီး ဂျစ်ကန်နေမည့် ကလေးမျိုးရှိနေမှာကိုတော့ ခင်နှင်း
ဆီက ဘယ်လိုလုပ် အေးအေးဆေးဆေး လက်သင့်ခံနိုင်ပါ
မလဲ . . ။ ကိုယ်လက်ခံမှာက တစ်ခုလပ်မဟုတ်၊ မုဆိုးဖို့ မ
ဟုတ် . . လူပျိုစစ်စစ်ကိုပဲဟာ။ ပုံမှန်အခြေအနေနှင့် အလိမ်
အကောက် အကွယ်အဝှက် မပါဘဲ မွေးစားဖြစ်ခဲ့သည့်
ကလေးဆိုရင်တောင်မှ . . ပြန်မစွန့်ပစ်နိုင်ရင်တောင် . .
ကိုယ့်စိတ်ကိုယ့်သဘောကျ ဆုံးမပဲ့ပြင်လို့ ရမှသာ အဆင်ပြေ
နိုင်တော့မှာပေါ့ . . ။

“တိတ်လှချေလားဟင် . . ခင်နှင်းဆီ . . မြေးချစ်ကိစ္စ
အတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေတယ်ထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ် . . . တို့က မကွယ်ဝှက်တတ်ဘူးနော်
ဒိုးဒိုး . . . တို့ အဲဒီကိစ္စကို အေးအေးလေးနဲ့ ဘယ်လိုမှ
မကျေနပ်လိုက်နိုင်ဘူး”

“မြေးချစ်ကိုခေါ်ပြီး ခင်နှင်းဆီကို တောင်းပန်ပေးခိုင်း
ရမလား . . . ”

“ဟာ . . . ဒါကိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး . . . သူ ဒီကို
အလွယ်တကူလေး ရောက်လာလိုက်ရတာကို ပြောနေ
တာ . . . တို့ကို အဲဒီမြေးချစ်ရဲ့ အရင်က တက်ခဲ့ဖူး
တယ်ဆိုတဲ့ ကျောင်းလိပ်စာတို့ . . . သူလာနေခဲ့ဖူးတယ်
ဆိုတဲ့ ရန်ကုန်အိမ်လိပ်စာတို့ ပေးပါလား . . . ”

“အဲဒါမှ ဒုက္ခ . . . အတော့်ကို ဝှက်တုတ်ကိစ္စပဲ”
ဟု ဒိုးဒိုးက ကျိတ်ညည်းလိုက်မိပါပြီ . . .။ ခင်နှင်းဆီလျှောက်
လုပ်တာနဲ့တော့ အားလုံးတော့ ပေါ်ကုန်တော့မှာပဲ . . .
ပြဿနာတွေတက်ကာ . . . တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်
လှည့်ပတ်ထားကြလေသမျှ အားလုံး အစဉ်းသားကြီး
သိကုန်ကြရလျှင် . . . စမယ်တောင် မကြံထားရသေးသော
ဒိုးဒိုးတို့ရဲ့ “ငယ်ဖော်နှစ်ယောက်” ဇာတ်လမ်းကလေးဟာ
မြန်းစားခြင်းစားကြီးဆိုသလို ပြိုကွဲပျက်စီးသွားရတော့မှာပေါ့။
ခင်နှင်းဆီကလည်း “လုပ်ပြီဟေ့” ဆိုရင် အဆုံးအထိကို
လုပ်တော့မယ့် မိန်းကလေးမျိုးလေ . . .။

လောလောဆယ် ကိုယ်ဘယ်လိုမှ မကြံတတ်
တော့သည့်ကိစ္စကို ဉာဏ်ကြီးရှင် အချင်းချင်း ခေါင်းချင်း
ဆိုင်ပေးလိုက်မှ ဖြစ်ပေတော့မည်။

“အင်း . . . အဲ. . . ကျောင်းလိပ်စာတော့ ပေးလိုက်မယ်
လေ. . . ရှိတယ်. . .”

“ဟင်. . . အိမ်လိပ်စာကရော. . . ဘာဖြစ်လို့ . . .”

“အဲဒါပါ ပြောလိုက်လို့ကတော့ အခုပြောလိုက်ရင်
ဒီညနေလောက်မှာပဲ အားလုံး ရှင်းရှင်းကြီး အဖြေပေါ်
ကုန်မှာစိုးလို့ပေါ့ အမိရဲ့ . . .”

ဒိုးဒိုးက စိတ်ထဲကနေ ညည်းညူအော်ဟစ်လိုက်
ရပြန်တာ. . .

“အဲ. . . အဲဒါက ကျွန်တော် မသေချာဘူး . . . ကိုကြည့်
ကို ပြန်မေးပေးမယ်. . .”

ဟုတ်တယ်လေ. . . ကိုကြည့် ဘာသာ ကြည့်
စီစဉ် ဦးနှောက်ခြောက်ပစေပေါ့ . . . သူထွင်ချင်တဲ့ ဇာတ်လမ်း
ပဲဟာ. . . ။

“ဟင် . . . ဒိုးဒိုးရယ်”

ခင်နှင်းဆီမှာတော့ ဒိုးဒိုးအပေါ် ပိုပြီးစိတ်ပျက်
လက်ပျက်ကြီး ဖြစ်သွားရပါတော့သည်။ ပိုက်ဆံချမ်းသာလာ
ပေမယ့် ချက်ချင်း လက်မခံနိုင်သေးဘူးဆိုတာ အဲဒါမျိုး
ဦးနှောက်ရှိနေသေးလို့ပေါ့။ ကြည့်ပါဦး . . . ကိုယ့်ဘက်က
ဘာမှသေသေချာချာ စူးစူးစမ်းစမ်း မလေ့လာ မသိရှိဘဲနဲ့
များ . . . သူစိမ်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကောက်ခါငင်ခါကြီး
လက်ခံလိုက်သတဲ့။

ဒိုးဒိုးကလည်း ခင်နှင်းဆီရဲ့ ပုံစံက လုံးဝစိတ်
ပျက်လက်ပျက်ကြီး ဖြစ်သွားတာကို ရိပ်မိလိုက်ပါသည်။

မတတ်နိုင်...။ ကိုယ့်ကို ညံ့လှချည့်ဟု အထင်ခံရတာထက် ရှုပ်ထွေးလိမ်ကျစ်နေကြသည့် ကိုယ်တို့ကိစ္စတွေ ပေါ်မကုန်ကြဖို့ကသာ အရေးကြီးပါသည်။

“အဲဒီလူဆီက ဘယ်တော့လောက် သိရမလဲ...”

ဒိုးဒိုးစိတ်ထင် ကိုကြည်ဟာ မြေးချစ် နေခဲ့ပါသည်ဆိုတဲ့ ရပ်ကွက်ကို သူတို့ရပ်ကွက် အစစ်အမှန် မဟုတ်ဘဲ တခြားတစ်ခုနှင့် လွဲပြဲပြောပေလိမ့်မည်။ ဒီတိုင်းကြီး ပြောချလိုက်လို့ကတော့ အားလုံးပေါ်ကုန်မှာကို သူလည်း အရူးမှမဟုတ်တာ... တွက်မိနိုင်မှာပေါ့...။ လွဲပြဲတဲ့နေရာမှာလည်း ပြီးပြီးရော တစ်ခုခုကို ပါးစပ်ထဲက ထွက်လိုက်လို့ ရတာမဟုတ်... ခင်နှင်းဆီဟာ အဲဒီလိပ်စာဆီအထိ မရမက သွားတော့မည်ဆိုတာကို သူသိသိမှ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါမှာ အနည်းဆုံးတော့ ရပ်ကွက်တစ်ခုခုမှ အိမ်တစ်ခုခုကို ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် ဖန်တီးသရုပ်ပြထားရတော့မည်။ အဲဒါတွေအတွက်က အချိန်လိုလေသည်။

“ဒီနေ့က စနေနေ့ကြီးဆိုတော့ သူလည်း ရုံးတက်ရတာ မဟုတ်... နက်ဖြန်လည်း တနင်္ဂနွေဆိုတော့ အမြန်ဆုံး တနင်္လာနေ့လောက်ကျမှ မေးလို့ရမှာပေါ့ ခင်နှင်းဆီရဲ့... ဒါတောင် တနင်္လာနေ့မှာ သူ့ကိုဖမ်းမိပါဦးမှ... များသောအားဖြင့်က တနင်္လာနေ့တွေဆို သူတို့ FE Bank ကို သွားလေ့ရှိကြတယ်လေ... ရုံးမလာတော့ဘဲ တန်းသွားချင်သွားကြတာဆိုတော့ အဲဒီနေ့ အကယ်၍ မမိခဲ့ရင်တော့ အင်္ဂါနေ့ပေါ့...”

ခင်နှင်းဆီ ကြည့်ရတာ အတင်းကာရောကြီးဆိုရင် မကောင်းတတ်လွန်းတော့လို့သာ ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင် ခုပဲ ကိုကြည့်အိမ်အထိ လိုက်မေးပါတော့လားဟု တိုက်တွန်းချင်ဟန်ကို ရှိနေလေသည်။ ကိုကြည့်အိမ်ကတော့ လိုက်ကိုလိုက်ရမှာပါ။ . . ။ ခင်နှင်းဆီ ပြန်ပြီဆိုတာနဲ့တောင် သွားသင့်သွားရတော့မည်။ ဘာလို့ဆို တကယ်ပဲ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါကျမှ ကိုကြည်နှင့် ဒိုးဒိုးတို့ တွေ့ဖြစ်ကြရင် ကိုကြည့် မှာ ထစီစဉ်စရာ ဘာအချိန်မှ ရတော့မှာမဟုတ်ဘူးလေ။ . . ။ ဒီနေ့လောက်ကတည်းက ဘာလို့လို့နှင့် လှည့်ပတ်ပြီး သွား ပြောပြထားတော့မှ စီစဉ်စရာအချိန် နှစ်ရက်လောက် ရသွား ရင်နည်းလား။ . . ။

“ကဲ . . ကဲ . . ဒါဖြင့် ပြန်တော့မယ် . . အင်္ဂါနေ့ သိသိရချင်း ဖုန်းဆက်လိုက် . . အဲဒီလိပ်စာဟာ အဲဒီ လောက် အရေးကြီးမှန်း . . ရှင်ကိုယ်တိုင် စိတ်ဝင်တ စားနဲ့ သိကိုသိထားရမယ့် လိပ်စာမှန်း ရှင်မသိဘူး လား . . ဟင် . . ဒိုးဒိုး . . တို့ အခုလို ထပြီး သိချင် ပြုချင်ဖြစ်လာတော့ကော ရှင် နည်းနည်းလေးလောက် မှ စိတ်ဝင်တစား ရှိမလာဘူးလား . . ပြောပါဦး . . ”

“ကျွန်တော် မြေးချစ်ကို မြင်မြင်ချင်းပဲ သဘောတကျ နဲ့ ချစ်ခင်သွားမိတယ် ခင်နှင်းဆီ . . ကျွန်တော့် အတွက် ကျန်တာ ဘာမှမလိုတော့ဘူးထင်တယ်”

“ဪ . . ဪ . . ဪ . . ဒါဖြင့် ရှင် ချစ်တတ် ပုံက မျက်ကန်းတစ္ဆေမကြောက် ပုံစံမျိုးလို့ . . တို့က

ယူဆကြည့်လိုက်ရတော့မှာပေါ့နော်. . ဒီလိုပုံစံမျိုးလေး
များ မြင်မြင်ချင်း ချစ်သတဲ့ . . အံ့ရောဟယ်. . ”

မဲ့မဲ့ရွဲ့ရွဲ့ ခေါင်းတခါခါနှင့် ပြန်သွားတော့သော
ခင်နှင်းဆီ၏ ပုံစံမှာ ဒိုးဒိုးအပေါ် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ရှိရ
လွန်းလို့ နောက်နေ့တွေမှာ အဘက်လုပ်ပြီး ထပ်မှဆက်သွယ်
ချင်ပါဦးတော့မလား . . ဟုတောင် အထင်မှားနိုင်ဖွယ် ဖြစ်
ပါသည်။

ဒီအိမ်ရှေ့အထိ ကားလမ်းက မပေါက်၍ လမ်း
လျှောက်ဝင်လာခဲ့ရသော ခင်နှင်းဆီသည် ကိုယ့်ကိုဝိုင်းအံ့
လှည့်ပတ်ရင်း လိုက်ပါလာသော ကလေးတစ်ချို့ကိုလည်း
ရှောင်ရ တိမ်းရ . . ရွံ့ဗွတ် ခဲလုံးများကိုလည်း ကြည့်ရှောင်
ရ. . ပိုက်ဆံအိတ်ကတစ်ဖက်. . လုံချည်စကို မ,တင်ထား
ရတာကတစ်ဖက်. . ဟိုးခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှာ ရပ်ထားခဲ့သော
ကိုယ့်ကားကို စိတ်မချ လက်မချနှင့် သမင်လည်ပြန် ဖြစ်နေ
ရတာကတစ်ဖက်. . အင်မတန် ဗျာများစိတ်ရှုပ်လာရသော
အခါ. . ပထမဦးစွာ ဒိုးဒိုး၏မျက်နှာ၊ ဒုတိယမှာတော့
ခင်မောင်ကြည်ရဲ့မျက်နှာ၊ တတိယကတော့ ဟိုသတ္တဝါ က
လေးလေးရဲ့ မျက်နှာတို့ကို ပြန်မြင်ယောင်မိရင်း မေတ္တာတွေ
ချည်း စွတ်ပို့နေမိပါတော့သည်။

အင်း . . ကိုယ်ကလည်းကိုယ် . . တကယ်ဆို လမ်းကမပေါက်တာမဟုတ် . . ပေါက်တော့အပေါက်အသား . . ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ့်ကားကိုယ် နှမြောပြီး အဝေးမှာရပ်ခဲ့မိတာကိုး . . ။ အမှန်ကတော့ လေးပဲကျိုးကျိုး . . ဘီးပဲ ပြုတ်ထွက်ထွက် မောင်းဝင်လာခဲ့တော့ ဘာဖြစ်တုန်း။ ကျွတ် . . ကိုယ်အလုပ်မဟုတ်ပုံကတော့ ဒီကိစ္စထဲမှာ ဒီလောက်စွမ်းစွမ်းတမံ ပါဝင်နေမိတာကိုက စပြီးမဟုတ်တာပါ။ ဟိုလူလည်လူရှုပ် လှူပြုတ္တာကြီးဟာ တမင်တကာများ ကိုယ့်ကို ချောက်ချဲတဲ့အနေနဲ့ ဒီလောက်ဝေးသီခေါင်ဖျား ဒုက္ခရောက်တဲ့ လိပ်စာတစ်ခုကို ပေးထည့်လိုက်လားမှ မသိတာ . . ။ ဒီလိုမှန်းသိခဲ့ထက်ထိ အမြင်မှန်မရှိ . . ဦးနှောက်အရည်အချင်း မတိုးတက်သေးတဲ့ ခိုးခိုးကို “မလိုက်မနေရ” အမိန့်တစ်ခု ချမှတ်ကာ ခေါ်လာခဲ့ရလည်း အကောင်းသား . . ။

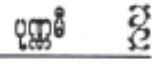
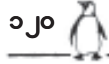
“ဟေ့ . . မင်းတို့ပြောပြောနေတဲ့ ဟိုရှေ့မှာ . . ဟိုရှေ့မှာဆိုတာကပဲ များလှပြီ . . ခုထက်ထိ မရောက်နိုင်သေးဘူးလား . . ”

“ရောက်ပြီ . . ဟိုရှေ့မှာပဲဟာ”

“လာပြန်ပြီ ဟိုရှေ့မှာ . . ”

“ဟိုမှာလေ . . သူမိန်းမ ထွက်ထိုင်နေတဲ့အိမ် . . အဲဒီအိမ်ပဲဟာ . . ”

ခင်နှင်းဆီ စိတ်ကိုထွက်ပေါက်ပေးသည့် အနေနှင့် လမ်းညွှန်လိုက်ပြပေးသော ကလေးတစ်သိုက်နှင့် ဘက်ပြီး ရန်ဖြစ်နေမိခြင်းကို ရပ်တန့်လျက် အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံ

အနည်းငယ်ကိုထုတ်ကာ ခေါင်းဆောင်ကလေးလက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ “ဝေး . . . ဟေးဟေး” ဟု ညာသံချီကာ လမ်းထိပ်သို့ ပြန်လှည့်ပြေးသွားကြသော ကလေးအုပ်မှာ ခင်နှင်းဆီကို ဝင်တိုးသူကတိုး . . . ခြေထောက်ကိုပါ တက် နင်းမတတ် ဖြစ်သူကဖြစ် . . . သူတို့အမှုမထားဘဲ ‘တဗွမ်း ဗွမ်း’ နင်းချသွားကြသော ရွှံ့ဗွက်မှ ရွှံ့စက်တွေက ကိုယ့် လုံချည်ကိုလာစင် . . . ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်ပျက်သွားပြီးမှ . . . မိန်းမတစ်ယောက် ထွက်ထိုင်နေသော အိမ်လေးရှေ့သို့ ရောက် ရပါတော့သည်။

“ဒါ . . . ကိုဖိုးနီတို့ အိမ်ပါလားရှင် . . . ”

“ဟုတ်တယ် . . . ဘာလုပ်မလို့လဲ . . . ”

ခင်နှင်းဆီ၏ ကုသိုလ်ကံ နည်းပုံမှာ ယခုလော လောလတ်လတ် ကလေးမှာတင် ကိုဖိုးနီနှင့် သူ့မိန်းမ မငယ်တို့နှစ်ယောက်သား နောင်ဂျိန်ပွဲ ဆင်နွှဲပြီးကြ၍ ခေတ္တမျှ အရှိန်သေနေချိန် ဖြစ်နေခြင်းပင်တည်း။ ခင်မောင်ကြည်တို့ အမေအိမ်ရှိသော ရပ်ကွက်ထဲမှာ တစ်အိုးတစ်အိမ်ရှိသေးသော ကိုဖိုးနီအတွက် မငယ်မှာ ပေးမှရ၊ ကျွေးမှစား၊ လာမှတွေ့ ရသော နောက်အိမ်ထောင်ဖြစ်လေရာ ခုတလောမှာ နောက် ထပ် ရုတ်ရုတ်ရုတ် . . . ရှုပ်ရှုပ်ရှုပ် သတင်းများ ထပ်မံကြား နေရသည်ဖြစ်၍ မငယ်ခမျာ မြင်မြင်သမျှ မိန်းမတိုင်းကို (ဖြစ်နိုင်၏ မဖြစ်နိုင်၏ မစဉ်းစားနိုင်) မဲမဲမြင် ရန်တွေ့လွှတ် ချင်နေသည့် အချိန်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ အပြင်က အသံကြား သဖြင့် ကိုဖိုးနီက အိမ်ထဲက ထွက်လာသည်။

မြင်လိုက်တာနဲ့ ခင်မောင်ကြည် ကြုံပြောထား သည့်မိန်းမမှန်း သိနိုင်လိုက်ပြီဖြစ်ရာ ကိုဖိုးနီက ချက်ချင်းပင် မထီလေးစား အသွင်သို့ ကူးပြောင်းသွားလျက် အိမ်ရှေ့မြေ ကြီးပေါ်သို့ပင် ‘ထွီ’ ခနဲ တံတွေးတစ်ချက် ထွေးချလိုက်သေး ကာ. .

“ဘာလဲဟေ့. .”

“ဒီမှာ . . ကျွန်မ တစ်ခုမေးချင်လို့ . .”

“ဘာမေးမှာလဲ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်. .”

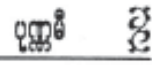
“မြေးချစ်ကို သိသလားလို့ပါ. .”

“ဘာလဲ ဒီကောင်. . ဒီကို ပြန်ပို့ချင်လို့လား မရဘူး လက်မခံနိုင်ဘူး . . အဓိပ္ပာယ်မရှိ. . ငါတို့နဲ့ ဘာဆိုင် လဲ. . ထွီ. .”

မငယ်ကလည်း ဘာအကြောင်းမှ မသေချာမသိ ပေမယ့် ကြားလိုက်ရသလောက်ကလေးနှင့်ပင် တစ်စခန်း ထလာကာ. .

“ဒီမှာ ကိုဖိုးနီ. . ကျုပ်အိမ်မှာ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်. . ရှုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး လူမပြောနဲ့ ဘယ်ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်တစ်မြီးမှ ထပ်လက်မခံနိုင်တော့ဘူးနော်. . အပြတ်ပြောလိုက်ပါပေရဲ့. .”

“မင်းကိုရော ဘယ်သူက ဘာပြောနေလို့လဲ . . ဒီမိန်းမ နှုတ်သီးက ကောင်းလိုက်တာ. . ငါ နားရင်း ထအုပ်လိုက်ရ. . တိတ်တိတ်နေစမ်း . . ပါးစပ်ဟာ မလာနဲ့. .”

ခင်နှင်းဆီမှာ ကြုံနေသမျှကို အတော်ကြီးပင်
စိတ်ပျက်နေပါသော်လည်း ကိုယ့်မှာက သိချင်စိတ် တစ်ခု
လည်း ရှိနေသေးတာမို့ . .

“မြေးချစ်က အရင်ကတော့ ဒီမှာနေတာပေါ့နော်. . ”

“အရင်ကနေပေမယ့် ခုမနေဘူး . . နေလို့ မရတော့
ဘူး . . ”

“သန်းခေါင်စာရင်းတွေ ဘာတွေသွင်းပြီး ပုံစံ(၁၀)မှာ
နာမည်ပါပြီး နေတာလား”

“ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ. . ”

“တကယ်လို့ ရှိတယ်ဆိုရင် တဆိတ်လောက်ကြည့်
ချင်. . ”

“စာရင်းလည်းမရှိဘူး . . ဘာမှလည်းမရှိဘူး . .
တကယ်လို့ ရှိတယ်ဆိုရင်တောင်မှ မင်းက ဘာမို့
ငါက ထုတ်ပြရမှာလဲ. . ”

မဲမဲသဲသဲ ဗလတောင့်တောင့်လူက ရန်စကားစ
ဆိုလာတာမို့ ခင်နှင်းဆီခမျာ နည်းနည်းတော့ ဖြူသွားမိပါ
သည်။

“ဒါပေမယ့် မြေးချစ်နေတဲ့ ကျောင်းနဲ့ ဒီနေရာနဲ့က
တော့ သိပ်ဝေးလွန်းနေတာပဲနော်. . ကလေးက နေ့စဉ်
ဘယ်လိုများ ကျောင်းတက်နေသလဲရှင် . . ”

“မင်းက မေးမြန်းစုံစမ်း . . စပ်စုလှချေလား . . မင်း
က ဒီလိုလာမေးနေတော့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အမြင်
မှာ ငါတို့ကပဲ ဥပဒေနဲ့ မကင်းလို့လို့ ထင်မလာနိုင်

ဘူးလား . . ဒါ မင်း ငါတို့ကို တမင်သက်သက်လာ
လုပ်တာပဲ . . မင်း ဘယ်သူလဲ . . ဘယ်ကလဲ . . ဘာ
ကိစ္စကြောင့် ဒါတွေကို လာမေးနေရတာလဲ . . ပြောစမ်း”

ကိုဖိုးနီက အိမ်ကလေးပေါ်မှ ဆင်းချလာပြီး
ခင်နှင်းဆီအနားသို့ တိုးကပ်လာသောအခါ ခင်နှင်းဆီမှာ
နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းမက သိသိသာသာပင် ဆုတ်လိုက်
မိကာ . . ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ လှည့်ပတ်မျက်စိကစား . .
အကူအညီရလိုရငြား ဖွေရှာထားလိုက်မိပါသည်။ ကိုဖိုးနီက
ခင်နှင်းဆီရဲ့ ပုံစံကိုကြည့်လိုက်ကာ နှုတ်ခမ်းတစ်ဖက် တွန့်
တက်အောင် ပြုံးလိုက်မိရင်း . . ခပ်တိုးတိုးလေသံနှင့် . .

“မြေးချစ်အကြောင်း လုံးစေ့ပတ်စေ့ အားလုံးသိချင်
သလား”

ခင်နှင်းဆီက မယုံမရဲနှင့် ခေါင်းကိုတော့ အမြန်
ဆုံးညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ဒါဖြင့်လာ . . ဟိုရှေ့နားအထိသွားမယ် . . ”

“ဘာ . . ဘာလို့လဲ . . ”

“ငါ့ မိန်းမ မကြားစေချင်လို့ပေါ့ဟ . . ”

နီးနီးကပ်ကပ်ကြီး အတူယှဉ်တွဲလမ်းလျှောက်
လာရသောအခါ ထိုမဲ့မဲ့သဲသဲထဲမှ ထွက်ပေါ်နေသည့် ချွေးနံ့၊
ကွမ်းနံ့၊ ဆေးလိပ်နံ့၊ အရက်နံ့တို့မှာ ခင်နှင်းဆီကို မူးမေ့လဲ
ကျစေမတတ်ပင် ဖြစ်နေရတော့ကာ . . စိတ်ကိုဖွတ်ကြီး
ဆက်တင်းထားရပါသည်။ သူ့မိန်းမဆိုသူနှင့် မလှမ်းမကမ်း
မျက်စောင်းထိုးနေရာလောက်အရောက် ကိုဖိုးနီက ရပ်တန့်

လိုက်ကာ.. ခင်နှင်းဆီနား ပိုတိုးကပ်လာပြီး လူကတော့ သူ့မိန်းမ မငယ်ကိုသာပြန်ပြီး ခိုးဝံ့ကြည့်နေသည်။ သူ့မိန်းမ ကတော့ဖြင့် ရွှေလိုဥနေသည့် မိန်းကလေးနှင့် မဲမဲသဲသဲ သူ့ ယောက်ျားတို့ ဘယ်လိုမှ မအပ်စပ်.. ဆက်စပ်လို့မရတဲ့ ကြားတည်းကပင်.. မြင်နေရသည့် ခပ်ပူးပူးကပ်ကပ် တီးတိုး တီးတိုး မြင်ကွင်းကြောင့် ထိုင်ရာမှပင်ထကာ ထဘီကို ခပ်တင်းတင်း ပြင်ဝတ်လိုက်ချေပြီ..။ ကိုဖိုးနီက အားရသလို “တဟိဟိ” အသံထွက်ကာ ရယ်လိုက်၏။

ပိုမိုတိုးကပ်လာသည့် အနံ့အသက်များကို ပိုမို အောင့်အီးသည့်ခံနေရသည့် ခင်နှင်းဆီက ..

“ရှင်.. ဘာလုပ်နေတာလဲ.. ပြောမယ့်ဟာကို ပြော လေ..”

“ဘာမှပြောစရာမရှိဘူး..”

“ဟင်.. ရှင်.. ရှင်..”

“မင်းမလာခင် ငါနဲ့ဟိုကောင်မနဲ့ ရန်ဖြစ်ထားကြတာ၊ အဲဒါကြောင့် ဟိုကောင်မ အသည်းယားလာအောင် ငါလုပ်နေတာ.. ဟား ဟား ဟား ဟား..”

“ရှင်.. ရှင်..”

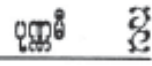
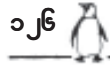
ခင်နှင်းဆီမှာ အသားများပင် တဆတ်ဆတ်တုန် ရီလာရတော့ကာ.. မျက်ရည်အပိုင်းပိုင်း .. ဘာလုပ်ရမှန်း မသိသည့်ပုံစံနှင့် ကိုဖိုးနီကိုပဲ သတ်ချင်ဖြတ်ချင်သလို တခဏ လောက် ကြည့်နေမိသေးသည်။ ဘာမှလုပ်လို့ မရနိုင်မှန်း ဦးနှောက်က ချက်ချင်းဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်သောအခါကျမှသာ

အပြိုင်ပြန်ကြည့်နေသည့် ကိုဖိုးနီရဲ့ရှေ့မှ ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်ခဲ့ရပါတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် မငယ်ထံမှ စောင်းမြောင်းအော်ဟစ်ကာ ဆဲဆိုသံများ . . ရန်တွေ့သံများက ခုနစ်အိမ်ကြား ရှစ်အိမ်ကြားပင် ပေါ်ထွက်လာကြတော့ကာ ထိုအသံများနှင့်အပြိုင် ကိုဖိုးနီရဲ့ ရယ်သံမြိုင်မြိုင်ကြီးကလည်း ခင်နှင်းဆီရဲ့ နောက်ဖက်မှာ အပြေးပင် ကပ်ပါလာကြပါတော့သည်။

ဒီလိုမိန်းမမျိုးထံမှ သူနှင့်အပြိုင် သတ်မှတ်ကာ ဒီလူကြီးမျိုးနှင့်မှ အထင်မှားပြီး အဆဲခံရခြင်း . . ဒီလို အောက်တန်းကျလှသော လူကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ခုတုံးလုပ် အသုံးချတာကိုမှ ခံလိုက်ရခြင်းတို့ကြောင့် ခင်နှင်းဆီခမျာ ကားပေါ်ပြန်ရောက်တဲ့အထိ မျက်ရည်မကျဖြစ်အောင် မနည်းကြီး စိတ်ထိန်းခဲ့ရပါတော့သည်။ ကားပေါ်ပြန်ရောက်လို့ မောင်းထွက်လာသည်အထိ ခင်နှင်းဆီရဲ့ ရင်ထဲမှာ အကျိတ်အခဲက မပြေနိုင်သေး . . ။ ဘာကိုမှန်းမသိ . . ဘယ်သူ့ကိုမှန်းမသိ အရမ်းကြီးပဲ စိတ်ဆိုးကာ နာကြည်းရတော့မလို ဖြစ်နေသည်။

ဒိုးဒိုးကိုလား . . ခင်မောင်ကြည့်ကိုလား . . ။ ပြောရမယ်ဆိုရင် မြေးချစ်ဟာ ဒီလိုအသိုင်းအဝိုင်းထဲကမှ ဖြစ်နေရခြင်းဟာ ဘယ်သူ့မှာမှ အပြစ်မရှိသလိုလို . . ။ သို့သော် အဲဒီလောက် အောက်တန်းကျသည့် အသိုင်းအဝိုင်းထဲက တစ်ယောက်ကိုမှ ဒိုးဒိုးဆီ ခေါ်လာခဲ့သည့် ခင်မောင်ကြည့်မှာ အပြစ်မကင်းသလို မစူးမစမ်း . . ဦးနှောက်မသုံး

ဘဲ လက်ခံခဲ့သည့် ခိုးခိုးမှာလည်း ကောင်းကောင်းအပြစ်ရှိ
နေတာပဲ. . ။

ဒါပေမယ့် နေပါဦး . . ဒီလူကြီးနဲ့ မြေးချစ်တို့
ဟာ ရင်းနှီးပြီးပုံ . . အကြောင်းသိပြီးပုံ ရသော်လည်း . .
ဒီလောက်ကလေး ပြောလိုက်ဆိုလိုက်ရတာနဲ့တော့ မြေးချစ်ဟာ
ရှစ်နှစ် ကိုးနှစ်လုံးလုံး အဲဒီအိမ်မှာ နေခဲ့စားခဲ့ရသည်ဆိုတာ
သေချာပြီလို့ ပြောလို့ရပါမလား . . ။ သူ့မိန်းမရဲ့ပုံစံကို
ကြည့်ရတာ မြေးချစ်ဆိုသည့် နာမည်ကိုတောင်မှ သိပုံရရဲ့
လားမသိ. . ။ အတိအကျကလည်း မမေးနိုင်ခဲ့တာ ခက်တာ
ပဲ. . ။ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်သွားမေးဖို့ရာကတော့ ဘယ်
လိုနည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ ကိုယ့်ထမင်း ကိုယ်စားပြီး
ကိုယ့်ဒုက္ခ ကိုယ်ရှာမည့်ကိစ္စမှာ ဒီအိမ်လိုနေရာမျိုးကို နှစ်
ခေါက်လောက် သွားဝန်ခြင်းမျိုးတော့ မပါပါပေ. . ။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်နှင်းဆီ အဖို့ကတော့
စိတ်တိုင်းကို မကျနိုင်သေးပါဘူးလေ. . ။ ကျောင်းကိုသွား
စုံစမ်းခဲ့တော့လည်း အဖြေက ပေါ်တာမှမဟုတ်တာ . .
မြေးချစ်ရဲ့ အုပ်ထိန်းသူ မိဘနေရာမှာ “ဦးလွန်း၊ ဒေါ်လေး
တင်”ဟု ပါနေပြီး လိပ်စာကတော့ ဒီလိပ်စာမဟုတ်သည့်
သတ်သတ်တစ်ခု. . ထိုလိပ်စာဆီ သွားပြန်တော့လည်း
အစက လူကြီးတစ်ယောက် အိမ်ငှားပြီး လာနေခဲ့သည်ဆိုတာ
သာ သိရလျက်. . ထိုလူကြီးက ခုမရှိတော့. . အိမ်ကိုပြန်
အပ်သွားလို့ နောက်ထပ်လူငှားတွေပင် ရှိနေနှင့်ပြီ။ ထိုလူကြီး
၏ နာမည်ကိုလည်း “ကိုကြီး” လိုလို. . “ကိုဂျင်” လိုလို . .

“ဖျံကြီး” လိုလို. . လိုလိုပဲ ပြောနိုင်သည့် လူတွေကသာ များနေပြီး ဘာမှအတိအကျ မသိခဲ့ရပါ။

(အမှန်ကတော့ သူ့မြေးဖြစ်သူကို ရပ်ကွက် ကျောင်းမှာ မထားချင်ဘဲ ကျောင်းကောင်းကောင်းကြီးမှာမှ ထားလိုသည့် ဘွားအေကြီးက. . ထိုကျောင်းကြီးနှင့် ပိုနီးစပ်သော လိပ်စာဖြစ်သည့် ကိုခင်မောင်ကြည့် လိပ်စာကိုသာ ကျောင်းစာအပ်စဉ်ကတည်းက ပေးထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဒါပေမယ့် တစ်နေရာ၊ တစ်နေရာမှာ ကြာကြာမြဲမြဲ မနေတတ်သည့်. . နေလို့မရသည့် ခင်မောင်ကြည့်မူအရ ထိုရပ်ကွက်ထဲမှ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရတာကိုက အတော်ကြီး ကြာသွားခဲ့လေပြီ။)

ခင်နှင်းဆီက အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါမှာတော့ ဒိုးဒိုးဆီသို့ ချက်ချင်းပင် ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်ပါသည်။

“ဒိုးဒိုး. . တို့ပါ. . တို့ ဟိုအိမ်ကိုရောက်ခဲ့ပြီ”

“ဘယ်အိမ်လဲ. . ”

“ဪ. . မြေးချစ်နေခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အိမ်လေ. . ”

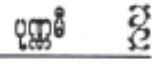
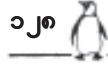
“ဪ. . ”

“ဪ. . မနေနဲ့. . . တို့ဘာတွေ တွေ့ခဲ့သလဲ သိရဲ့လား. . ”

“ဘာတွေ တွေ့ခဲ့သလဲ. . ဘာတွေ သိခဲ့ရသလဲ. . ”

ဒီလိုတော့လည်း အသံက အလောတကြီး နည်းနည်းနိုင်လာကာ စိတ်ဝင်တစားဖြစ်ဖို့အတွက် စဉ်းစားမိရှာသား. . . ဟု ခင်နှင်းဆီက တွေးလိုက်မိ၏။

“အလွန်တရာမှ အောက်တန်းကျ စက်ဆုပ်ဖို့ ကောင်း

တဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက်ပေါ့. . မိန်းမက တို့ကို လှမ်း
စောင်းပြီး ဆဲလိုက်တာ မွန်ထွန်နေသလို. . ယောက်ျား
ကလည်း ပထမတော့ သတ်မယ့်ပုတ်မယ့်ပုံကြီးနဲ့၊
နောက်ပိုင်းကျပြန်တော့ သူ့မိန်းမ အထင်မမှား မှား
အောင် တို့ကို အကွက်ဆင်အသုံးချပြီး စော်ကားလွတ်
လိုက်တယ်လေ. . ”

“ခင်နှင်းဆီရယ်”

ဒိုးဒိုး၏လေသံက တကယ်ပင် စိတ်မကောင်း
လက်မကောင်း ဖြစ်သွားရပါသည်။ ကိုကြည်တစ်ယောက်ဟာ
သူ့စိတ်ကြိုက် ဇာတ်လမ်းတွေ ဆင်ထားခွင့်ရှိသော်လည်း
ခင်နှင်းဆီတစ်ယောက် ဒုက္ခရောက် အရှက်ရမယ့်အထိကြီး
တော့ လုပ်မထားသင့်ဘူးပေါ့ . . ။ ခက်တာပဲ. . ခင်နှင်းဆီ
က သူ့ဘာသာသူ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် လျှောက်စုံစမ်းနေခြင်း
သာဖြစ်ပေမယ့် အဲဒီလို လိုက်လုပ်နေခြင်းဟာ ဒိုးဒိုးအပေါ်
မှာ ကောင်းစေချင်တဲ့စိတ်. . ဒိုးဒိုး ဒုက္ခရောက်မှာကို စိုးရိမ်
တဲ့သံယောဇဉ်နဲ့ လိုက်လုပ်နေခြင်းပင်ဖြစ်ရာ. . ဒိုးဒိုးမှာ
ကိုယ့်ကြောင့် သူတစ်ပါးဒုက္ခရောက်ခဲ့ခြင်းမှာ အားနာမျက်
နှာတွေပူနေမိပါတော့သည်။

“အားနာလိုက်တာ ခင်နှင်းဆီရယ်”

“ရပါတယ်. . မလိုပါဘူး . . ဒိုးဒိုးက သွားခိုင်းခဲ့တာ
မှမဟုတ်တာ၊ တို့ဘာသာ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် လိုက်
လုပ်နေတာပဲဟာ. . ခု တို့ပြောချင်တာက အဲဒီအလွန်
တရာအောက်တန်းကျသော လင်မယားထဲကယောက်ျား

ဟာ မြေးချစ်ကို အကြောင်းသိ ရင်းနှီးပြီးပုံတော့ ရပါတယ်.. ဒါပေမယ့် တို့ကပဲ သံသယတွေ သိပ် များနေခဲ့လို့လားတော့ မသိဘူး .. အဲဒီအိမ်ကလေး မှာ မြေးချစ် ချစ်နှစ် ကိုးနှစ် နေခဲ့ပါတယ်ဆိုတဲ့ အထောက်အထား ဘာမှမရှိဘူး .. ဘယ်သူမှ အတိ အကျမပြောနိုင်ဘူး .. ”

“ချစ်နှစ် ကိုးနှစ် ဘယ်ဟုတ်မလဲ ခင်နှင်းဆီရဲ့ .. ကျောင်းပဲလာနေတာပဲဆိုတော့ ငါးနှစ် ခြောက်နှစ်ထိ ရွာမှာပဲ ရှိခဲ့မှာပေါ့ .. အဲဒီကိုရောက်တာ သုံးနှစ် လောက်ပဲ ရှိဦးမှာပေါ့ .. ”

“အင်းပါ.. ထားပါ.. ဒါပေမယ့် အိမ်နဲ့ကျောင်းနဲ့ သိပ်ဝေးလွန်းနေတာက ဘဝင်မကျစရာ မကောင်းဘူး လား .. ကလေးတစ်ယောက်ဟာ တစ်နေ့ တစ်နေ့ အဲဒီကနေ ကျောင်းအထိ အသွားအပြန် ကျောင်းတက် ဖို့ကိစ္စဟာ လွယ်တဲ့ကိစ္စမဟုတ်ဘူးနော်.. တို့ကျောင်း ကိုလည်း ရောက်ခဲ့ပြီးပြီ.. ကျောင်းက လိပ်စာက ကျတော့ တစ်မျိုးလေ.. အဲဒီလိပ်စာကို လိုက်ပြန် တော့လည်း ဘယ်သူမှ မရှိဘူး .. အခု လက်ရှိအိမ် ငှားတွေနဲ့ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ စုံစမ်းတော့ အဲဒီအိမ် မှာ ကိုဂျင်ဆိုလား ဖျံကြီးဆိုလား .. လူကြီးတစ်ယောက် နေခဲ့ဖူးတယ်တဲ့ .. ”

ဒိုးဒိုးမှာ “ဟိုက်” ခနဲ မအော်မိအောင် မနည်း ထိန်းလိုက်ရရင်းက ..

“တစ်ချို့ကျတော့ ကျောင်းကောင်းကောင်းမှာ ထား
ချင်ရင် အဲဒီကျောင်းနဲ့ အနီးတစ်ဝိုက်က အသိတို့
ဆွေမျိုးတို့ရဲ့ လိပ်စာကို ပေးထားတတ်ကြတယ်လေ
ခင်နှင်းဆီ. . မြေးချစ်ကျောင်းအပ်စဉ်က အဲဒီအိမ်မှာ
ကိုလျင်ခေါ် ဖျံကြီးရှိချင်မှ ရှိဦးမှာပေါ့. . သူမတိုင်ခင်
က မိသားတစ်စုလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ မဟုတ်လား. . ”

“ဟုတ်ပါတယ် . . အဲဒီအထိတော့ လိုက်စုံစမ်းလို့
မရတော့ဘူး ဒိုးဒိုးရဲ့ . . ဝေးသွားပြီ. . ဒါပေမယ့် တို့
တစ်ခုစဉ်းစားမိတာက ကိုလျင်ခေါ်ဖျံကြီးဆိုတော့
ဟိုလူရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

“ဘယ်သူလဲ”

“ရှင့် အချစ်တုံးကြီး . . ကိုခင်မောင်ကြည်လေ”

“ဟာ ဘာဆိုလဲ. . ကျွန်တော်တို့လူက ခင်မောင်
ကြည်ပဲ. . ဂျင်တွေ ဖျံတွေနဲ့ ဘာဆိုလို့လဲ. . ”

“သိနိုင်ဘူးလေ. . ရှင့်လူကလည်း ခပ်လည်လည်ပဲ
ဟာ. . သူ့ကို လူတွေက အဲဒီလိုမျိုး ခေါ်ချင်လည်း
ခေါ်ကြမှာပေါ့. . ”

ဒိုးဒိုးက ရယ်ချလိုက်သဖြင့် ခင်နှင်းဆီကလည်း
မရမက လိုက်ဖြစ်ညစ်တွက်. . အပြစ်ဖို့ချင်နေပုံပေါ်နေပြီ
ဖြစ်သည့် ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ် သဘောတကျနှင့် လိုက်ရယ်
လိုက်မိပါတော့သည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်. . မြေးချစ်ဟာ ဗီဇမျိုးရိုးအထိ လိုက်
လို့မရသေးပေမယ့် ဝန်းကျင်ကတော့ အောက်တန်းကျ

ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာကိုတော့ ရှင့်ခေါင်းထဲ ထည့်ကိုထည့် ထားရလိမ့်မယ် ခိုးခိုး . . ”

“ကောင်းပါပြီ ခင်နှင်းဆီရယ်. . ကျွန်တော့်အတွက် ဒီလောက်လိုက်လုပ်ပေးခဲ့တာကို ကျေးဇူးလည်း အရမ်း တင်. . အားလည်းအရမ်းနာပါတယ်. . ”

“မလိုဘူး ခိုးခိုး . . ရှင့်အသည်းထဲ ခေါင်းထဲမှာ တို့ ပြောချင်တဲ့တစ်ခုကို ထည့်ထားနိုင်တယ်ဆိုရင် ပြီးတာ ပဲ. . ”

“ဘာ. . ဘာကိုလဲ. . ”ဟု ပြန်မေးလိုက်သော ခိုးခိုးခမျာ. . ကိုယ်က ခင်မင်အထင်ကြီး သံယောဇဉ်ရှိပေ မယ့် ဘယ်လိုမှ ချစ်မြတ်နိုးလို့ရတော့မှာမဟုတ်သော မိန်းမ သားတစ်ယောက်ထံမှ. . အတိအလင်း မပြောနဲ့ . . မိန်းမ သားတို့ရဲ့ ကုန်ကြွေးစည်းကမ်းဘောင်ကို မကျော်လွန်စေဘဲ မသိမသာ အရပ်အမြွက် စောင်းပါးရိပ်ခြေ ဖွင့်ဟပြသွားမှာ ကိုပင် လက်မခံချင်သည်ဖြစ်ရာ. . “ခင်နှင်းဆီထံမှ ဘာများ ကြားရတော့မလဲ”ဟု ထိတ်လန့်မိသလိုတောင် ဖြစ်သွားရပါ သည်။

“ဘာလဲဆိုတော့. . ရှင်ဟာ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုမှာ အထွေထွေမန်နေဂျာဆိုတဲ့ အဖြစ်ကြီးတောင်မှ ဖြစ်နေ ခဲ့ပြီ. . ဒီကိစ္စလောက် ကြီးကျယ်ရှုပ်ထွေးသွားနိုင်တဲ့ ကိစ္စမျိုးဆို ပြောမနေနဲ့တော့၊ ဘယ်လိုသေးသေးဖွဲ့ဖွဲ့ ကိစ္စမျိုးလေးပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ပဲ အရာရာကို အတည်ပြုရမယ်ဆိုတဲ့အသိ. . ပြီးတော့

မစူးမစမ်း မသေမချာဘဲနဲ့ ဘာမှမလုပ်သင့်ဘူးဆိုတဲ့ အသိ. . အဲဒါတွေပဲ. . အဲဒါတွေကို ရှင်ခေါင်းထဲထည့် လက်ခံပေးစမ်းပါ. . ဒီကိစ္စဆိုရင် တို့အခုလျှောက်လုပ် လိုက်သလောက်ကလေးတော့ အနည်းဆုံး ရှင်လုပ်ခဲ့ သင့်တယ် မဟုတ်လား. . ”

တခြားလူတစ်ယောက်အတွက် ဆိုရင်တော့ မိန်းမတစ်ယောက်ထံက ဆုံးမစကားဆန်ဆန် သတိပေး အမိန့်ပေးစကားတွေအတွက် အထိနာစရာ။ ဒိုးဒိုးကတော့ ကိုယ်စိုးရိမ်တာတွေ ထွက်မလာတာကိုပဲ “ဟူး”ခနဲ သက် ပြင်းချလိုက်မိတာ. .

“ကောင်းပါပြီ ခင်နှင်းဆီရယ်. . ခုကော ကျွန်တော် တို့တစ်တွေ. . အညာဘက်က ရွာကလေးအထိ လိုက်သွားကြဖို့များ လိုဦးမလား”

“သွားပါ. . လူကို သူက လာရွံ့နေတာ မသိဘူး မှတ် လို့လား. . ဟင်း. . ”

ဒိုးဒိုးကတော့ နောက်ထပ်ကျိတ်သက်ပြင်းတစ် လုံးသာ ထပ်ချလိုက်မိလေသည်။ ခင်နှင်းဆီ အတွက်ကတော့ ဒီလောက်လွယ်လွယ်ကလေးနဲ့ ပြီးသွားနိုင်ရဲ့လား. . ။

အခန်း(၃)

“မခင်နှင်းဆီ. . ဟိုးတစ်နေ့က ဟိုအိမ်ကိုသွားတွေ့တာ အဆင်ပြေလာခဲ့ရဲ့လားဗျာ . . ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

ခင်မောင်ကြည်က ခိုးခိုးကို လာထိုင်စောင့်နေသည့် ခင်နှင်းဆီရဲ့ အနားသို့ ကပ်လာကာ ပြောလိုက်ပါသည်။ သူ၏ “ဟဲဟဲဟဲ”မှာ အတော်အဓိပ္ပာယ်ပါလှသော ‘ဟဲဟဲဟဲ’ မို့ ခင်နှင်းဆီခမျာ ကျောထဲစိမ့်သွားရလောက်အောင်ပင် အသည်းယား စိတ်တိုသွားရပါသည်။ အရေးထဲမှာ ခိုးခိုးကလည်း သူ့ရုံးခန်းထဲမှာ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးမှ အလှကုန်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးနှင့် စကားပြောဆို ညှိနှိုင်းနေကြသည်မှာ မပြီးသေး . . ။ ခိုးခိုး မအားသည့်နေ့ဆိုတာကို မသိဘဲ ရုံးသို့ လာခဲ့လိုက်မိသည့် ခင်နှင်းဆီခမျာမှာတော့ ရုံးခန်းအပြင်ဘက်က

ဧည့်ခန်းကျယ်မှာ ထိုင်စောင့်နေရသဖြင့် ဟိုလူတစ်ယောက်ကို မတွေ့ချင်ပါဘူးဆိုမှ မြင်ရက်သား ဖြစ်နေရတော့လေသည်။

“ကျွန်မ အဲဒီကိုသွားတာ ရှင့်ကို ဘယ်သူပြန်ပြောပြ သလဲ. . ခိုးခိုးလား”

“ဟာ. . ခိုးခိုးကတော့ ပြောပျံ့မလား. . ”

“ဒါဖြင့် အဲဒီအိမ်ကလူပေါ့. . ”

“ဟုတ်ပါဗျာ. . ကိုဖိုးနီပါပဲ. . ဟဲ ဟဲ ဟဲ. . ”

“ဒါဆို ရှင်နဲ့သူနဲ့ ခင်မင်သိကျွမ်းကြတယ်ဆိုတာ ရှင် ဝန်ခံတယ်ပေါ့. . ”

“ဪ. . မခင်နှင်းဆီကလည်းဗျာ. . မသိဘဲ မကျွမ်းဘဲနဲ့တော့ ဘယ်လိုလုပ် အဆက်အသွယ်ရပြီး မောင်မြေးချစ် အဲဒီမှာရှိနေမှန်း၊ အကူအညီလိုနေမှန်း ကိုယ်ကသိနိုင်ပါ့မလဲ. . မဟုတ်ဘူးလား. . ”

ဟုတ်နေသဖြင့် ခင်နှင်းဆီက မျက်မှောင်ကုပ် ကုပ်နှင့်ပင် နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်ရပါသည်။ ခင်မောင်ကြည်က တော့ သိပ်အလုပ်ရှာပြီး လူလည်လုပ်ချင်လှသည့် ဒီမိန်းမကို ကလိခွင့်ရနေသဖြင့် စိတ်ထဲမှာ “တဟိုဟီနှင့်” ကျိတ်ဝမ်း သာနေရသည်။ ဖိုးနီပြန်ပြောသည့်နေ့ကများ ရယ်လိုက်ရ တာဆိုတာ. . ရယ်ရင်း ရယ်ရင်းနှင့် သတိလက်လွတ်ဖြစ် ပြီး ထိုင်နေသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ စားပွဲကို ခြေထောက် နှင့်တောင် ယောင်ယမ်းပြီး ကန်လိုက်မိသည့်အတွက် လက် ဖက်ရည်ပန်းကန်တွေ မှောက်ကျကုန်ကာ နှစ်ယောက်သား ပေကျံစို့ရွဲကုန်ရတဲ့အထိ. . ။

“အဲဒီလိုလူမျိုးနဲ့ ရှင်နဲ့ သိကျွမ်းခင်မင်တယ်နော်. .
အင်းပေါ့လေ. . ”

“ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ခင်ဗျာ. . ”

“ကျွန်မသာဆိုရင်တော့ ခင်မင်ဖို့နေနေသာသာ ရှင်တို့
တစ်တွေအားလုံး ဖြစ်စေချင်ကြတဲ့အတိုင်း အဲဒီလိုနေ
ရာမျိုးကို နောက်တစ်ခေါက် သွားထပ်ကြည့်ဖို့ကိုတောင်
စိတ်ကူးထဲ ထည့်လို့မရနိုင်ဘူး. . ဒါပေမယ့် သိပ်တော့
မထူးဆန်းလှပါဘူးရှင်. . ရှေးလူကြီးတွေ ပြောကြတဲ့
သူတော်ချင်း သတင်းလွေ့လွေ့ဆိုတဲ့ စကားလည်းရှိ
သားပဲ. . မဟုတ်ဘူးလား. . ”

ကိုယ့်ကို. . ခင်မောင်ကြည်ကြီး လာရီတော့
ကလိတော့မည်ဆိုတာကို အတပ်သိလိုက်ရပြီဖြစ်သည့် ခင်
နှင်းဆီက ဒီအတိုင်းကြီးတော့ ငုတ်တုတ်ထိုင် နားထောင်ပေး
လိုက်ရကာ အရှုံးခံလိုက်ရမည့်အစား ကိုယ်ကလည်း တတ်နိုင်
သရွေ့တော့ ပြန်ပြီးတိုက်စစ်ဆင်နိုင်လိုက်မှသာလျှင် မရှုမလှ
ကြီး ရှုံးနိမ့်ကျဆုံးရမည့် အရေးမှ ကာကွယ်နိုင်မည်ဖြစ်
ကြောင်းကို သဘောပေါက်လိုက်ပါပြီ. . ။

“သိတာကျွမ်းတာနဲ့ ခင်တာမင်တာနဲ့ သပ်သပ်စီပါ
မခင်နှင်းဆီရယ်. . သိတိုင်းကျွမ်းတိုင်း ခင်မင်နေကြ
ပြီလို့ ခေါ်နိုင်တာလိုက်လို့. . ဥပမာဆိုရင် ကိုယ်နဲ့
မခင်နှင်းဆီတို့ကိုပဲ ကြည့်ပါဦးလေ. . ဒါသိတယ်
ကျွမ်းတယ်လို့ ခေါ်မလား. . ခင်မင်နေကြပါပြီလို့
ဆိုနိုင်မလား. . ”

“ရှင် စကားကို ကပ်မပြောပါနဲ့ . . ကျွန်မ အဲဒီအိမ်
ရောက်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို ရှင်ကို ဟိုလူက တမင်သက်
သက်ကြီး လာပြောကတည်းက ရှင်နဲ့သူနဲ့ကြားက
အကျွမ်းတဝင်ရှိမှုဟာ သိကြရုံလေးတင် က,နိုင်ပါ့မ
လား . . ကျွန်မကို ရှင်ပြောတိုင်း ယုံမယ့်အစားထဲက
လို့မှတ်မနေနဲ့ . . ယုံလည်းမယ့်ဘူး . . စကားကို တမင်
သက်သက် ကပ်သပ်လှည့်ပတ်နေကတည်းကလည်း . .
ရှင်အချိုးအချိတ်က ဘယ်လိုလဲဆိုတာ အသိသာကြီး”
“ဪ . . လူတစ်ယောက်က နောက်လူတစ်ယောက်ကို
တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ အကြောင်းကို တမင်သက်သက်
ကြီး လာပြောရုံနဲ့ အဲဒီလာပြောတဲ့လူနဲ့ နားထောင်
လိုက်ရတဲ့လူတို့ဟာ သိပ်ပြီးအကျွမ်းတဝင်ရှိကြပြီလို့
သတ်မှတ်နိုင်ပြီဆိုရင်တော့ ဝမ်းသာစရာကြီးပဲပေါ့နော်
မခင်နှင်းဆီ . . ဘာလို့လဲဆိုတော့ အဲဒီသတ်မှတ်ချက်
ဟာ ခု ကိုယ်တို့နဲ့ အကျုံးဝင်နေပြီ . . ကိုယ်က မခင်
နှင်းဆီကို . . ကိုဖိုးနီရဲ့ အကြောင်းတွေ တမင်သက်
သက်ကြီး လာပြောပြနေတယ်လေ . . ”

ခင်နှင်းဆီမဟုတ် “အင်”ခနဲ အထိနာသွားပြီး . .
ခင်မောင်ကြည်ကတော့ဖြင့် ပြုံးပြုံးကြီးနှင့် အားရပါးရကြီးကို
ဖြစ်လို့နေလေသည်။ နုနုရွရွ အထက်တန်းကျကျ မိန်းကလေး
တစ်ယောက်တန်မဲ့နှင့် ကိုယ့်ကိုလာတုပြိုင်ပြီး အလိမ်ပဲ ဖော်
ချင်သလိုလို . . “နင့်အကြောင်း ငါသိပါတယ်ကွာ”ဟု
အထက်စီးကြီးကပဲ ပြောချင်နေသလိုလို အချိုးမျိုးကို ခင်မောင်

ကြည်က ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်သင့်မခံနိုင်ပါ။ . ။

နုနုရွရွ ပုပုကွကွ ဖူးဖူးလှလှ ဘယ်လိုကူထိံယ မျိုးကိုမဆို ကိုယ့်ရဲ့အဖော်အဖြစ်မျိုးနှင့်သာ စိတ်ကူးယဉ် တွေးမြင်လိုက်တတ်မြဲ ခင်မောင်ကြည်က ဒါမျိုး ‘ပြဿနာမ’ ဆိုရင်တော့ဖြင့် စိတ်ကူးယဉ်ဖို့ဝေးလို့ . . ဒီထက် နည်းနည်း လောက်များ ကဲတက်လာရင်. . ရန်သူအဖြစ်တောင် သတ်မှတ်ကာ အပြုတ်နှံ့ပစ်ဖို့လည်း ဝန်လေးလှမည့်သူ မဟုတ်ပါချေ။ . ။

ခင်နှင်းဆီနှင့် ခင်မောင်ကြည်တို့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စိုက်စိုက်ကြီးတွေ စိုက်ကြည့်နေကြ၏။ ခင်မောင်ကြည်၏ မျက်ဝန်းတို့က အရောင်တဖျပ်ဖျပ် တောက်ကာ “မင်းကို ငါမမူဘူး . . သတ္တိရှိရင် ဆက်စမ်းကြည့်လေ” ဟူသည့် အရိပ်အယောင်မျိုးတွေ အထင်းသားပင် ပေါ်လွင်နေသော်လည်း ကျန်တစ်မျက်နှာလုံးနှင့် နှုတ်ခမ်းတို့ကတော့ ပုရွက်ဆိတ်တက်မတတ် ချိုမြိကာ ပြုံးရွှင်ထားကြပေသည်။

ထိုအချင်းအရာကို သေချာပင် ရိပ်မိလိုက်နိုင်သော ခင်နှင်းဆီမှာ ပထမတော့ အနည်းငယ် လန့်ဖျပ်သွားရပေမယ့်. . ကိုယ်လန့်သွားရကြောင်း သူသိလိုက်မှာ စိုးတာရယ်. . ဒီလူ့ဆီမှာ အဲဒါမျိုး အမူအရာပေါ်လာမှာတော့ ဒီကိစ္စဟာ ဘယ်လိုမှရိုးစင်းရှင်းလင်းနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူးဟု သေချာပေါက်တွက်မိလိုက်တာရယ်တို့ကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မနည်းကြီးပင် ဟန်ကိုယ့်ဖို့ဆိုသလို မာန်ပြန်တင်းလိုက်ကာ. .

“ဒီမှာ ဦးခင်မောင်ကြည်. . သူများတကာ ဒုက္ခ

မရောက်ရောက်အောင် ကျွန်မက လိုက်လုပ်ချင်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး . . သူများတကာဆိုတာ ရှင့်ကိုပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော် . . ဟိုကလေးကို ဆိုလိုတာ . . ဒါပေမယ့် ကျွန်မက မဟုတ်တာ မမှန်တာဆိုရင် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ငြိမ်ခံမနေနိုင်ဘူး . . အထူးသဖြင့်ကတော့ ကိုယ့်ကိုလာလှည့်ထားပြီဆိုတာကို သိသိကြီးနဲ့ ငြိမ်နေလိုက်ရတယ်ဆိုရင် ဒါကိုယ့်ကို ငတုံးငအလို့ အပြောခံလိုက်ရတာနဲ့ တူတူပဲဆိုတော့ ကျွန်မအနေနဲ့ ပိုပြီးတော့တောင်မှ လက်မခံနိုင်သေးတယ် . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် . . ဘယ်လောက်ပဲကြာကြာ . . ရေဆုံးမြေဖျားအထိ လိုက်ရမှ . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ . . လိုက်ပါ . . လိုက်ပါ . . ဒီလိုခံယူချက်မျိုး ရှိတယ်ဆိုတာကို သိရတဲ့အတွက်လည်း လေးစားပါတယ် . . ”

“ရှင် ဘယ်အချိန်ထိ လေးစားနိုင်မလဲဆိုတာ ကျွန်မစောင့်ကြည့်ရဦးမယ် . . ခိုးခိုးကတော့ ကျွန်မကို ဟိုးအထက်အညာက ရွာကလေးဆိုတာအထိ လိုက်ကြမလားလို့ လာအဖော်စပ်နေတာပဲ . . ကျွန်မ သိပ်မအားသေးလို့သာ မသွားဖြစ်ကြသေးတာ ဆိုပါစို့ . . ”

ဒီတစ်ခါမှာ မျက်နှာအပျက်ပျက်နှင့် ပက်လက်လန်ကျမသွားအောင် မနည်းကြီး ထိန်းထားလိုက်ရသူမှာ ခင်မောင်ကြည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ခင်မောင်ကြည်မှာ ခိုးခိုးကစပြောသည်ဆိုတာကို သိပ်အယုံအကြည် မရှိလှပေမယ့် ဒီမိန်းမ

က တိုက်တွန်းနားချရင်တော့ ဟိုငတုံးကောင်ကလေးက သွားဖိုစဉ်းစားပြီး အကောင်အထည်ဖော်ဖြစ်မှာပဲ ဆိုတာကို သိနေပါသည်။

အခုအခါမှာတော့ အတိအလင်းကြီး စစ်ကြေညာ လိုက်ကြပြီဖြစ်သည့် ခင်နှင်းဆီနှင့် ခင်မောင်ကြည်တို့ဟာ . . တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အရွံ့မုန်းကြီးလည်း ရွံ့မုန်းနေ ကြ. . ခပ်လန့်လန့်ကလည်းရှိ. . ကိုယ်လန့်နေပြီဆိုတာကို လည်း တစ်ဖက်လူ သိမှာစိုး . . နှစ်ယောက်စလုံးပင် ရှေ့ မတိုးရဲ. . နောက်မဆုတ်နိုင်တွေ ဖြစ်နေကြပါတော့သည်။

“ဟဲ ဟဲ ဟဲ. . ခင်နှင်းဆီက သိပ်မအားဘူးဆိုတာ တော့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား . . အလုပ်သာထွက်သွားတယ် ကိုယ်မြင်တာတော့ ဒီရုံးခန်းထဲမှာချည်းပဲလားလို့ . . ဟဲ ဟဲ ဟဲ. . ”

အတွေ့အကြုံရှိပြီးဖြစ်သည့် ခင်မောင်ကြည်က အရင်ဦးအောင် အရှိန်မပျက် ဟန်မပျက် စကားပြန်စလိုက် သည်။ ခင်နှင်းဆီလို ဘယ်ယောက်ျားမျိုးကိုမှ လူမထင်ချင် သည့်မိန်းမမျိုးအတွက် ဘယ်လိုစကားဟာ အထိနာစေမလဲ ဆိုတာကိုလည်း အတပ်သိကာ တမင်ပင် ရွေးချယ်ပြောဆို ကြည့်လိုက်သည်။ ခင်နှင်းဆီကလည်း တယ်မခေပါ. . ။ တစ်ကိစ္စမပြတ်ခင် နောက်တစ်ဘက်ကနေ လှည့်တွယ်ပြီဆို တာကို ချက်ချင်းပင် သိလိုက်တာမို့ . .

“ဒါကတော့ မအားပေမယ့်လည်း မဖြစ်ဖြစ်အောင် လာ ရမယ့်နေရာကိုးရှင့်”

“ဗျာ. . ဗျာ. . ဗျာ. . ကိုယ်တို့လည်း မသိလိုက်ရပါလား . . ”

“မသိလိုက်ရင်လည်း မှတ်ထားလိုက်ပါ. . နောင်ဆိုရင်. . ဒီရုံးခန်းထဲမှာပဲ အမြဲထိုင်ရင် ထိုင်နေတော့မှာ. . သိပြီလား . . ”

ခင်နှင်းဆီက ဇွတ်ပင် ပြောချပစ်လိုက်တော့သည်။ ခိုးခိုးနားသို့ ပြန်ပေါက်လည်း အရေးမကြီးလှပါဘူး။ “ရှင်ကို ဒီလိုလူနဲ့ ဘယ်လိုမှ စိတ်မချထားနိုင်တော့လို့၊ တို့ဟိုအလုပ်က ပြန်ထွက်ခဲ့ပြီး . . ဒီအလုပ်ထဲမှာပဲ ရှင်ရဲ့ စက္ကထရီအဖြစ် ပြန်ဝင်တော့မှာကို ဆိုလိုတာပါ. . ”ဆိုရင် ပြီးပြီးပဲ. . ။ ခင်နှင်းဆီရဲ့ ဇွတ်လုပ်ရပ်ဟာ နည်းနည်းတော့ အောင်မြင်သွားပါသည်။

“ဘယ်တုန်းကများ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲသွားကြပြီလဲ. . ငါလည်း မသိလိုက်ရပါလား”ဟု ‘ဟိုက်’ခနဲ ဖြစ်သွားရကာ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူးပါ ဖြစ်ချင်သွားရသည့် ခင်မောင်ကြည်က စိတ်အတွင်းမှာ တကယ်ပဲ ဖြစ်ပျက်သွားသော ခံစားချက်ကို အပြင်မှာ ပိုပိုသာသာကလေးပါ ပိုလုပ်ပြလိုက်ရင်း . .

“မသိလိုက်ရပါကလား ခင်ဗျာ. . ဒါဖြင့် စားရသောက်ရတော့မယ်ပေါ့ . . ”

“စားရသောက်ရမှာကတော့ အထူးတလည် ပြောနေစရာလိုမယ် မထင်ပါဘူး . . ရှင်. . ခိုးခိုးဆီက အမြဲလိုလိုပဲ စားသောက်နေရာတာပဲ မဟုတ်လား”

ခင်မောင်ကြည် ဘာမှပြန်မချေပနိုင်ခင်မှာပင် ခိုးခိုးရဲ့ ရုံးခန်းတံခါးက ဖျတ်ခနဲ ပွင့်လာကာ ဧည့်သည် ရော့ . . ခိုးခိုးပါ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာကြသည်။ အပြင် ရောက်လာသော ခိုးခိုးက ထိုင်နေသော ခင်နှင်းဆီနှင့် အနီး အနားမှာ ကပ်ရပ်နေသော ခင်မောင်ကြည်တို့ကို လှမ်းမြင် လိုက်ရလျှင် ဒီနှစ်ယောက်တော့ နှုတ်တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲနေလောက် ပြီဆိုတာကို ရိပ်စားမိလိုက်ရပါသည်။

“ဟာ . . ခင်နှင်းဆီ . . ရောက်နေတာကြာပြီလား . . အားနာလိုက်တာ . . ”

“ကိစ္စမရှိဘူး ခိုးခိုးရဲ့၊ ရှင်ထွက်လာတာတောင်မှ စော သွေးသေးတယ် . . ဒီလောက် မစောခဲ့ဘူးဆိုရင်တော့”

ခင်နှင်းဆီက စကားစကို ခဏဖြတ်ကာ ခင်မောင် ကြည့်ဘက်ကို မျက်နှာလှည့်လိုက်ရင်း . .

“အဖြေပေါ်သင့်တာတွေက အားလုံးပေါ်ပြီးသားပဲ . . ”

ခင်မောင်ကြည်က “အိုးဟိုးဟိုး” ဟု ရယ်လိုက် ကာ ပခုံးတွန့် . . လက်နှစ်ဖက် မြှောက်ပြရင်းက . . ခေါင်းငုံ့၊ ဇက်ပုပြီး မျက်စိပါပစ်ထည့်လိုက်သေးသည်။ သို့သော် ခင်နှင်းဆီကတော့ဖြင့် ထိုအမူအရာများကို အဆုံးထိ စောင့် ကြည့်မနေတော့ဘဲ ခိုးခိုး၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်ချသွားခဲ့လေပြီ။ ခိုးခိုးက ခင်မောင်ကြည်ကို စိတ်ပျက်သလို လှမ်းကြည့်လိုက် ကာ . .

“ကိုကြည်ကလည်းဗျာ . . ကလေးတွေ ကျနေတာပဲ . . ”

“ဟ . . မောင်ရင်က ကိုယ့်ကျတော့ ပြောတယ် . .

ဟိုမဒီကိုကျ တစ်လုံးမှ မဟရဲတဲ့ သဘောလား . .
အေးပါ. . ကိုယ်မြင်ယောင်ပါတယ်. . မောင်ရင်တော့
ဒီပုံအတိုင်းဆိုရင် ရှေ့လျှောက်လွယ်မှာကို မဟုတ်ပါ
ဘူး . . တစ်ဘဝလုံးစာအတွက်တော့ သွားပါပြီဗျာ”

“ဟာ. . ဘာဆိုလို့လဲ. . ခင်ဗျားကြီးဟာ ပါးစပ်က
လျှောက်,လျှောက်ပြီး ပြောနေတာပဲ. . ဟိုမှာ ကြားသွား
ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ. . ”

“ဪ. . လက်မလွန်သေးဘူးလား . . ဝမ်းသာတယ်
ကွာ. . ကြားရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ. . ဒီလိုဆို ကိုယ်
အချိန်မီ ကူညီနိုင်သေးတယ်ပေါ့နော်. . သိပ်မများပါ
ဘူး . . ကိုယ့်ဆီမှာ တစ်လလောက်ပဲ ထရိန်နင်
(Training) ဆင်းလိုက်ပါလား . . ”

“တော်ပါပြီ”

ဒိုးဒိုး အခန်းထဲပြန်ဝင်သွားသောအခါ ရူးသလို
ပေါသလိုလို လုပ်ထားသော ခင်မောင်ကြည့် မျက်နှာက
ချက်ချင်း ပြန်တည်တန့်သွားသည်။ ပြီးတာနဲ့ တဖြည်းဖြည်း
ချင်း လန်းကြည်လာတော့ကာ. . ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့်
ဖြစ်နေလေတော့သည်။ အင်း . . ဟိုမိန်းမ ဝါကြွားသွားသ
လောက် အခြေအနေ မဆိုးသေးပါဘူးတဲ့ . . ဒါဖြင့် အချိန်
မီနိုင်သေးတာပေါ့ . . ။ ဖြစ်ခါနီးဆဲဆဲ. . မဖြစ်ပွားသေးဘူး
ဆိုတဲ့ အခြေအနေကနေ. . လုံးဝဥသို ဖြစ်ပေးမလာတော့
တဲ့အထိ ဖြစ်သွားရအောင်. . ငါ ဘယ်လိုလုပ်နိုင်မလဲ. . ။

ရန်သူတော်စစ်စစ်ကြီး ဖြစ်နေပြီး . . ကြည့်မရ

တော့သည့် ခင်နှင်းဆီကို ရုပ်ရှင်တွေ ဝတ္ထုတွေထဲကလို လူ ဆိုးကြီးဆန်ဆန် ဖျောက်ဖျက်သုတ်သင်ပစ်လိုက်ဖို့ အထိတော့ လူမိုက်မဆန်ဝံ့လှသေးသည့် ခင်မောင်ကြည်မှာ ခင်နှင်းဆီ တစ်ကိုယ်လုံးကြီးကို ဒီကမ္ဘာပေါ်က ပျောက်ကွယ်သွားအောင် မလုပ်နိုင်ရင်တောင်မှ . . ဒင်းရဲ့ နေရာအနေအထားတစ်ခုကို တော့ ခိုးခိုးထံမှ ပျောက်ကွယ်လွင့်ထွက်သွားအောင် လုပ်နိုင် ရပေမည်။

စဉ်းစား၊ စဉ်းစား၊ သေချာစဉ်းစား။ အချိန်က သိပ်မရလှတော့ဘူး။ ခင်နှင်းဆီဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ မာနကြီးသ လိုလို . . ဖင်ခေါင်းကျယ်သလိုလိုနဲ့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် တန်ဖိုး မမြင့်မြင့်အောင် မြှင်တင်ထားတတ်တဲ့ အစားထဲကမို့လို့သာ အခြေအနေက ဒီလောက် အီလေးဆွဲ ကြာမြင့်နေပြီး . . ကိုယ့်အတွက် အချိန်ရသလို ဖြစ်နေခဲ့တာ . . ။ နည်းနည်း လောက်များ ရေလာမြောင်းပေး အကွက်ချတတ်တဲ့ ဟာမမျိုး ကလေးများ ဖြစ်နေခဲ့ရင် ကိုယ်တို့လူက ခံနိုင်ရည်ရှိမှာ မ ဟုတ် . . တဟီးဟီး တဟဲဟဲနဲ့ ခေါင်းတွေ စွတ်ညိတ်နေ ကာ . . ခုလောက်ရှိ မင်္ဂလာရက်သတ်ပြီးကြလို့ ဖိတ်စာ တောင်မှ ရိုက်နေကြလောက်ပြီ . . ။

အကောင်းဆုံးနဲ့ အဖြစ်သင့်ဆုံး အဖြေကတော့ အဲဒီမိန်းမနေရာမှာ ကိုယ်ပိုင်နိုင်မယ့် တစ်ယောက်ယောက်ကို အစားထိုးထည့်လိုက်နိုင်ဖို့ပဲ . . ။ ကိုယ့်လူက နေရာရသွား လျှင် သူ နောက်ထပ် ဘာပဲပြောပြော၊ ဘာတွေပဲ နားချ တိုက်တွန်း တိုက်တွန်း . . အနီးကပ်ဖြစ်သည့် ကိုယ့်လူက ပယ်

ချပစ်ဖို့ ချုပ်ကိုင်နိုင်တဲ့အထိ ပိုင်နိုင်စကားအောင်ပြီးနေရင် ပြီးပြီ. . .။ ကိစ္စကပြတ်ပြီ. . .။ သို့သော် ထည့်ဟေ့ ထည့်ဟေ့ ဆိုတိုင်း ပြီးတာမဟုတ်. . . အသစ်ရောက်လာရမယ့် တစ်ယောက်ဟာ ခင်နှင်းဆီလောက်တော့ အနည်းဆုံး ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိကာ လှပဖို့ကောင်းတာပေါ့ . . .။ သူ့မမိတောင်မှ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့နီးပါးလောက် အနည်းဆုံးရှိမှသာ အာရုံပြောင်းစိတ်ဝင်စားလာအောင် လုပ်နိုင်စွမ်းမှာပေါ့ . . .။

အေးလေ. . . နည်းနည်းပါးပါးလောက် အညှါအခရာ ပညာစွမ်းကလေးတွေနဲ့ အစားထိုးလိုက်ရင်တော့လည်း ရုပ်ရည်ဟာ ဒီလောက်ကြီး အဓိကမကျတော့သလိုလို ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားမှာပါ. . .။ ဒါပေမယ့် . . .။ အင်း . . .။ အဲဒီ ဒါပေမယ့်ကလည်း အရေးကြီးသေးတာပဲ. . .။ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်က မိန်းမများဟာ ကိုယ့်စိတ်တိုင်းကျ ခင်နှင်းဆီကို ယှဉ်နိုင်ကြမည့် နေရာမျိုးမှာတော့ အားကိုးရလောက်ပါသည်။ ကိုယ်တောင် ခပ်ကျကျဖြစ်နေရသော မိန်းမမျိုးတွေ ဖြစ်နေမှတော့ ဟိုအတွေ့အကြုံ ကင်းမဲ့တဲ့ ငတုံးကောင်ကလေးကို တစ်လ နှစ်လလောက်ထက်ပိုပြီး ဆွယ်စရာလိုမယ် မထင်ပါဘူး . . .။

ဒါပေမယ့် . . . ခင်မောင်ကြည် ဆိုလိုချင်သော ‘ဒါပေမယ့်’မှာ ကိုယ့်လူတွေ မတော်လို့ ပြောနေရမှာမဟုတ်. . .။ တော်ကြာ တော်လွန်းလို့တောင်မှ ကိုယ်မွေးတဲ့ မျောက် ကိုယ့်ပြန်ချောက်တာ. . . ခင်နှင်းဆီတင်မက ကိုယ်ပါ လွင့်ထွက်သွားရမည့်အဖြစ်အထိတောင်မှ တော်တတ်နေ

ကြသေးရင် ဘယ့်နှယ့်လုပ်ရမလဲ။ .။ မိန်းမတွေက ပြောလို့ ရတာမဟုတ်။ .။ “အမှီကောင်းကောင်း . . . ခြေကုပ်မြဲမြဲနေ ရာတစ်ခုကို တွေ့ပယ့်”ဆိုပြီး သာမန် ဒေါက်တိုင်မျိုးတွေကို ခြေနဲ့ကန် စွန့်ပစ်ခဲ့ကြဖို့ ဝန်လေးနေကြပေမယ့် အစားမျိုးတွေ မဟုတ်ပေ။ .။ အဲဒီအခါကျ သူတို့က ‘တရားဝင်ဇနီး’ တွေ ဘာတွေအထိ ဖြစ်ပြီးနေကြပြီဆိုရင် ကိုယ်က ဘာများ တတ် နိုင်ဦးမှာလဲ။ .။

ဟိုကောင်လေး နားဝင်မည်။ . မဝင်တော့ မည်မသိ။ . “ဒီကိစ္စဟာ ကိုယ်ကစတာပါ။ . ကိုယ်လုပ်ခိုင်း မိတာပါ”ဟု သွေးရှူးသွေးတန်း အော်ဟပ်ပြောနေရရုံထက် ဘာမှပိုနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပေ။ .။ ကိုယ်ကတော့ သိပ် အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ . . ကိုယ်တင်မက။ . ကိုယ်ကြိုး စားမြှင့်တင်ပေးချင်နေမိသော မြေးချစ်နှင့် အဖူးတို့ပါ နေရာ မလှ အခြေမကျတော့မှာကိုသာ ကိုယ်ကပူ။ .။

အင်း။ . . နေပါဦး။ . . အဖူး။ အဖူး။ . .။ ကိုယ့် ပတ်ဝန်းကျင်က ကိုယ်ထည့်စဉ်းစားနိုင်သော မိန်းကလေးတွေ ထဲမှာ ‘အဖူး’ လည်း ရှိနေတာပဲ။ .။ ဒီဟာမလေးကလည်း အရွယ်ရောက်ပြီးသား မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ။ .။ ဟာ ဒါပေမယ့် အဖြစ်သေးပါဘူး။ . . အဖူးကိုတော့ ခင်မောင်ကြည် က အသုံးချခံ မိန်းမတွေစာရင်းထဲ မထည့်ချင်ပါဘူး။ . .။ ဒါပေမယ့် . . . ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သေးလဲ။ . မကောင်းတဲ့ ကိစ္စမှမဟုတ်တာ။ . . ဟိုငတုံးကောင်ကလေးဟာ လူရိုးလူ အေးကလေးပဲဟာ။ .။ တစ်ခုခုဆိုရင်လည်း တာဝန်ယူဖို့

ဝန်လေးမယ့် ကောင်စားမျိုးလေး မဟုတ်ပါဘူး . . ဝန်လေး
နေရင်လည်း အဲဒီအချိန်ကျမှ ခင်မောင်ကြည်ကဝင်ပြီး ဘေး
တီး . . နားရင်းတီး ဝင်လုပ်လည်း ရတာပဲ . . ။

တကယ်တမ်း အောင်မြင်သွားပြီဆိုရင် . . မြေးချစ်
ရော အဖူးပါ တစ်သက်တာ အခြေကျကြရမယ့်ကိစ္စလေ . . ။
ကိုယ့်မှာလည်း ဒီအကောင်ကလေးနဲ့ ငကြောက်မကလေးတို့
ရဲ့ တစ်သက်တာလုံးမှာ ကိုယ့်လက် ကိုယ့်ခြေ ကိုယ်ချည်းပဲ
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်နဲ့ ဝင်ပြီးကြိုးဆွဲစေစားနေနိုင်မှာပေါ့ . . ။ အပိုင်
ချည်းပဲ . . ။

ခင်မောင်ကြည်မှာ . . ‘အဖူး’ဆိုတဲ့အတိုင်း ဖူး
ဖူးမြတ်မြတ်ထားကာ သိကြားမင်းရဲ့ သားနဲ့တောင် သဘော
မတူနိုင်ခဲ့တဲ့အထိ သဝန်တို့ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ရသော ကောင်
မလေးကို နှမြောတွန့်တိုကာ ခိုင်းမစားရက် . . အသုံးမချရက်
ဖြစ်နေသော စိတ်ကတစ်ပိုင်း . . ။ အကယ်၍များ အောင်
မြင်သွားခဲ့သည်ရှိသော် ကိုယ်ရည်မှန်းတဲ့အတိုင်း သူကလေး
တို့ရဲ့ ဘဝတစ်သက်တာလုံးအတွက်ပါမက ကိုယ့်အတွက်ပါ
ပူစရာပင်စရာ မလိုတော့မှာကို အားရနေမိတာက တစ်ပိုင်း။

တစ်ယောက်တည်း ဦးနှောက်တွင်း လွန်ဆွဲပွဲ
ကျင်းပနေဖြစ်ကာ . . လူတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးစေးတွေနှင့် ခြေ
ကုန်လက်ပမ်းပင် ကျလာရပါသည်။ ဘာဖြစ်လဲ ခိုင်းစားတယ်
ဆိုပေမယ့် သူကောင်းစားဖို့ပဲဟာ . . ဒါပေမယ့် တော်ကြာ
မအောင်မမြင်နဲ့ ချွတ်ချော်ခဲ့ရင် . . အဖူးကလေး အသုံးချခံ
လိုက်ရတာသာလျှင် အဖတ်တင်မယ် . . ကိုယ့်ရဲ့ရှုပ်ရှုပ်ယှက်

ယှက်ကိစ္စတွေနဲ့ ကောင်မလေးကို ဘယ်တုန်းကမှ ပတ်သက်
စေခဲ့တာမဟုတ်ဘူး . . . တော်ကြာ ဟိုကောင်က မကြိုက်
တဲ့အပြင် အထင်တောင်မှ သေးသွားဦးမည်ဆိုရင် ကောင်မ
လေးတော့ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းနဲ့ သွားပါပြီ။ ဪ . .
စစ်မရောက်ခင် မြားမကုန်ချင်နဲ့လေ . . . အောင်မြင်ဖို့ဆိုတာက
တော့ မအောင်မြင် အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားရင် အောင်မြင်
လာနိုင်တာပဲ . . . ။

ဟာ . . . ဒါပေမယ့် ငါ့ရှေ့တည့်တည့်ကြီးမှာ
အဖူးက ဒီကောင့်ကို ညှုနေးရမယ့်ကိစ္စလည်း ငါ မမြင်နိုင်ပါ
ဘူး . . . ကောင်မလေးလည်း လုပ်တတ်မယ် မထင်ဘူး . . . ။
ဪ . . . ညှုတာတစ်ခုတည်းပဲ နည်းရှိသလား ခင်မောင်
ကြည်ရဲ့ . . . ကောင်မလေးရုပ်ကလေးကိုကြည့်စမ်း . . . ကရု
ဏာသက်ချင်စရာလေး . . . မင်းလိုလူတောင် စိတ်ကောင်းဝင်
လာရတဲ့ ရုပ်မျိုးပဲ . . . သနားကရုဏာ မကင်းချင်စရာ
ပုံစံမျိုးနဲ့ လှည့်ဝင်ရင်ကော . . . ။ ခင်နှင်းဆီရဲ့ အမိန့်တွေ အာ
ဏာတွေကိုချည်း နားထောင်နေရတဲ့ ဟိုကောင့်အတွက်
'ယောက်ျားမာန်' ကို ထိုးမြှင့်တင်ပေးနိုင်မယ့် မိန်းကလေးမျိုး
လိုအပ်မနေပေဘူးလား . . . ။

မြေးချစ်လို အိမ်အထိတော့ ပို့လွှတ်မထားနိုင်ပါ
ဘူး . . . ငါ့မျက်စိကွယ်ရာ နားကွယ်ရာကြီး . . . ဘယ်လောက်
တုံးတုံး ဘယ်လောက်အာ . . . ဟိုကောင်လည်း ယောက်ျား
ပဲဟာ . . . ဘာစိတ်ချယုံကြည်ထားချင်စရာရှိလဲ . . . ။ ကိုယ်
အမြဲ မြင်နေရမည့် ဒီရုံးမှာပဲ အလုပ်သွင်းနိုင်မှ . . . ။ သာမန်

စာရေးမပုံစံကတော့ ‘ထွတ်’ပဲ. . .။ အနားကပ်ခွင့်ရဖို့နေနေ သာသာ ရှိလို့ရှိနေမှန်းတောင် ကြာကြာနေရင် သိတော့မှာ မဟုတ်. . .။ ဟုတ်ပြီ. . .။ အနားကပ်ကြီးလည်း ဖြစ်နေအောင် အရေးလည်းပါအောင်. . .။ အစီအစဉ်တွေ မအောင်မြင်ခဲ့ရင် တောင်မှ အထင်သေးစရာလည်း မရှိရလေအောင်. . .။ ခုလော လောဆယ် ဒီကောင့်ဆီမှာ လစ်လပ်နေတဲ့ စက္ကယရီနေရာကို ရအောင်သွင်းမှ. . .။

ဒါပေမယ့် ဒီလိုနိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုမှာ အထွေထွေမန်နေဂျာတစ်ယောက်ရဲ့ စက္ကယရီရာထူးကိုရဖို့ ဆိုတာ. . .။ ဘွဲ့ရ၊ ပညာတတ်၊ ထက်ထက်မြက်မြက်နဲ့ သင် တန်းပေါင်းစုံက လက်မှတ်ပေါင်းစုံကို ရထားနိုင်ဖို့ဆိုတာ. . .။ အဲဒီလိုရထားတဲ့ လူချင်းတူတူဆိုရင်တောင်မှ အတွေ့အကြုံ ရှိသည့်သူကိုမှ ပိုပြီးဦးစားပေးတာ. . .။ အဖူးလို ဘာသာစကား နှစ်မျိုး သုံးမျိုး ကျွမ်းကျင်ကာ၊ ကွန်ပျူတာကျွမ်းကျင်ပြီး Secretary course ပါအောင်ပြီးဖို့ဝေးလို့ ဘွဲ့တောင်မှမရသေး သည့် ထုံထုံအအမ၊ကလေးမျိုးအတွက် ဒီရာထူးဆိုတာ အလွမ်း ဝေးလွန်းလှသည်။

ဪ. . . ဒါကတော့ ကြံရမှာပေါ့. . .။ စက္ကယရီလို ဟာမျိုးကိုခန့်ရင် ဂျပန်ရုံးချုပ်အထိ လှမ်းသတင်းပို့ အကြောင်း ကြားရမည်ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်က ခိုးခိုးကို မရမကစကား မအောင်အောင်၊အောင် ပြောမည်လေ. . .။ သူလည်း တစ်ဖက် မှာရအောင်ပြောပေါ့. . .။ အလုပ်ကိစ္စအတွက် သိပ်ကြီးအသုံး မကျလှသေးရင်တောင်မှ Personal Secretary (ကိုယ်ရေးကိုယ်

တာ စက္ကထရီ) သဘော ခန့်ပေးထားရင်ရတာပဲ. . ဟဲဟဲဟဲ။

ဟဲဟဲဟဲ. . ခင်နှင်းဆီရေ. . ကိုယ်ကတော့

“ထွက်ရေးမှာတော့ စက်သူဌေး”ဖြစ်နေပြီနော်. . “ထွက်

ကြည့်မှ စက်မရှိ” ဆိုတာမျိုး မဖြစ်ရလေအောင်. . “ထွက်

ကြည့်ရင်လည်း စက်ရှိ” နေအောင် လုပ်တော့မှာနော်. . ။

တစ်နေ့နေ့မှာ ခင်နှင်းဆီတစ်ယောက် ဒီရုံးရောက်လာပြီး

သူ တံခါးမရှိ ဓားမရှိ ဝင်ထွက်နေတဲ့ . . ခိုးခိုးရဲ့ အခန်းတံခါး

ကို ဆွဲအဖွင့် Personal Secretary မလေးက ထွက်လာပြီး . .

“ဆရာနဲ့ ကြိုတင် Appointment ယူ(ကြိုချိန်း)မထားလို့

တွေ့ခွင့်မရှိပါဘူးရှင်”လို့ ထွက်ပြောပြီး တံခါးကို ပြန်ဆွဲ

ပိတ်သွားတဲ့ အဖြစ်ကို ခင်မောင်ကြည်တို့ တစ်နေရာရာက

မြင်လိုက်ရရင်များ . . ဘာပြောကောင်းမလဲ. . ဟား ဟား

ဟား ဟား . . ။

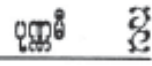
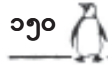
ကိုယ့်အတွေးတွေနှင့်ကိုယ် ပြန်လည်လန်းဆန်း

တက်ကြွလာပြီဖြစ်သော ခင်မောင်ကြည်မှာ “အဖူးကို အသုံး

ချပြီး အနိုင်ပြန်ယူနိုင်ရေး” အစီအစဉ်ကို နောက်တစ်ကြိမ်

ပြန်ပြင် ပြန်မစဉ်းစားနိုင်တော့ဘဲ ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုသာ

အတည်ပြုဖြစ်လိုက်ပါပြီ. . ။

“ခင်မောင်ကြည်ရယ်.. ငါ့ကိုသာ သတ်သွားလိုက်ပါ
တော့ဟဲ့ ..”

“ဟာ.. အမေကလည်းဗျာ.. အခုဟာက အဖူးကို
အပြီးခေါ်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး .. သူတစ်နေ့တစ်နေ့
အလကား အိမ်ထိုင် မတိုးတက် ဖြစ်နေရမယ့် အခြေ
အနေကြီးကနေ သူ့ဘဝလေး တိုးတက်လာအောင်..
အလုပ်တစ်နေရာမှာ သွင်းပေးဖို့ကိုပဲ ပြောနေတာ..
ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်ရတယ်ဆိုတာ အမေတို့က
ဘာမှသိတာမဟုတ်ဘူး .. စိတ်ရောကိုယ်ပါနှစ်ပြီး
လုပ်မှရတာ.. ကိုယ့်ဂျူတီ(Duty) အပြင် အိုဗာတိုင်း
(Over Time) တွေ ဘာတွေ အများကြီးရှိနေတာ..
အဲဒါကြောင့် ပြောနေတာ..”

“အဲဒါဖြင့် ငါ့မြေးက အဲဒီကုမ္ပဏီဆိုတာမှာပဲ အိပ်စား
ရမှာလား ..”

“ဘယ်ဟုတ်မလဲ.. အဲဒီနားက အဆောင်တစ်ခုမှာ
သေချာချာပြီး သွင်းပေးမယ်.. ခင်မောင်ကြည်
အကြောင်း အမေသိပါတယ်.. ကိုယ်သာဖြစ်ချင်ရာ
ဖြစ်နေပစေ.. အဖူးကိုထိရင်တော့ ဘယ်တုန်းက
ခံဖူးလို့လဲ.. အဖူး မဟုတ်တာဖြစ်မယ့်ကိစ္စကို ကျွန်

တော်က ကြံ့ပိုမလား . . ဟော . . အဆောင်မှူးဆိုမှာ
သေချာအပ်ပြုပြီး ဆုံးမခိုင်းထားမယ် . . အလုပ်ပိတ်ရက်
စနေ တနင်္ဂနွေတွေ အိုဗာတိုင် မရှိရင် အဖူးက
အမေ့အိမ် ပြန်လာလို့ ရနေတာပဲ . . မတွေ့ရမှာတော့
မပူနဲ့ . . ”

“အခု မြေးချစ်နဲ့ရော ဘယ်မှာတွေ့ရလို့လဲ . . ”

“ဒါကတော့ ကျွန်တော်မှ မလုပ်မအားတာ . . တကူး
တက ဘယ်ကြိုပို့နိုင်ပါ့မလဲ . . သူ့မွေးစားတဲ့အိမ်က
လည်း ကလေးလေးတစ်ယောက်တည်း အပြင်ကို
ဘယ်ပေးလွှတ်ပါ့မလဲ . . ဒါကြောင့်ပြောတာ အဖူး
အလုပ်ရပြီးလို့ . . ခုလိုအိမ်တွင်းပုန်းမလေး ဖြစ်မနေ
တော့ဘဲ သွားတတ်လာတတ်ပြီဆိုရင် စနေ တနင်္ဂနွေ
ကျ အဖူးပြန်လာရင် မြေးချစ်ကိုပါ သွားဝင်ခေါ်လာခဲ့
ရုံပဲ . . ပိုတောင်အဆင်ပြေသေးတယ် . . ”

“နင့်ဟာက ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားဟယ် . . အဲဒီအိမ်
တွင်းပုန်းဆိုတာက မဖြစ်ဖြစ်အောင် နင်ပဲ ထားခဲ့တာပဲ
ဟာ . . ခုကျမှ ရုတ်တရက် . . အိမ်ပြင်မထွက်လို့
မတိုးတက်ဘူးဆိုတော့ ငါ ဘယ်လိုယုံရမလဲ”

“ဒီမှာ အမေ . . ခေတ်ကြီးက ပြောင်းနေပြီ . . အတွေး
အခေါ်တွေကို တရားသေ တစ်နေရာတည်းမှာ ပုံသေ
ရပ်ထားလို့ ရတာမဟုတ်တော့ဘူး . . ”

“အဆောင်မှာ သွားနေရမယ့်အစား ဒီအိမ်ကပဲ
အလုပ်ဆင်းလို့ကော မရနိုင်ဘူးလား . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“မရဘူး . . အလုပ်တွေဆိုတာ . . သူတို့နဲ့နီးတဲ့ လိပ်စာနဲ့လူကိုမှ ပိုဦးစားပေးတာ . . ဒီရပ်ကွက်က အချက်အချာမကျဘူး . . ခေါင်လွန်း ဝေးလွန်းတယ် . . ပြီးတော့ အိုဟတိုင်ရှိရင် အချိန်မရှိ အချိန်ရှိ သွားလာနေရမှာ . . အဖူးအတွက်လည်း မကောင်းဘူး . . ကြာရင် ရပ်ကွက်ကလည်း အထင်မြင် မှားနိုင်တယ်၊ အဆောင်ဆိုတာက အဲဒီလိုမိန်းကလေးတွေချည်းပဲ . . ဘယ်သူ့ဘယ်သူမှ အထင်မမှားဘူး . . အလုပ်နဲ့လည်း နီးတယ် . . ကျွန်တော်က ကောင်းမယ်ထင်လို့ စီမံတာပါ အမေရယ် . . စိတ်ချစမ်းပါ”

“နင့်တော့ ငါနိုင်အောင် မပြောနိုင်ပါဘူးဟယ် . . ”

“အမေ့အတွက်လည်း လုံးဝမပူနဲ့ . . အမေ့ကိုကြည့်ဖို့ အိမ်ဖော်ကောင်မလေးတစ်ယောက် ကျွန်တော် ငှားပေးခဲ့ဦးမှာ . . ဟုတ်တယ်လေ . . အဖူးအတွက်ချည်းပဲ ကြည့်လို့မဖြစ်ဘူး . . မကျန်းမာတဲ့ ကိုယ့်အမေကိုယ်လည်း မျက်နှာလွဲခဲ့ပစ် လုပ်ပစ်ခဲ့လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ”

“အမယ်လေး . . ကြားသားမိုးကြိုး . . ငါစိတ်ဖောက်ပြန်ပြီး ကြားချင်ရာတွေ လျှောက်ကြားကုန်တာလား”

“အမေတို့က အဲဒါတွေခက်တာ . . လှေနံဓားထစ်ဝါဒ သိပ်ရှိတာပဲ . . အရာရာတိုင်း ပြောင်းလဲနေကြတဲ့ ဥစ္စာပဲ . . လူလည်း လိုက်ပြောင်းနေမှာပဲပေါ့ . . တရားသဘောနဲ့ကြည့်ရင် မမြဲတဲ့ သဘောတွေပေါ့”

“တော်စမ်းပါ ခင်မောင်ကြည်ရယ် . . ”

“အဟုတ်ပြောတာပါ။ ကျွန်တော်လည်း ကြီးပြီ။ အသက်ပဲလေးဆယ်နား ရောက်နေပြီ။ ဒီလောက်မှ မသိတတ်သေးရင်။ ခုနေ ရုတ်တရက် ဖျတ်ခနဲ သေ သွားရင်တောင် ငရဲပြည်လား။ အဝီစိလားနဲ့။ အသေတောင် ဖြောင့်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကုသိုလ် လေးဘာလေးဆိုတာ ရှာကြံယူတတ်မှ ဖြစ်တော့မှာ။ ကိုယ့်အမေမိဘ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မပြုစုနိုင်လို့ လူငှား ပေးတာဆိုလည်း။ ဒါကုသိုလ်ကတော့ ရတာပဲ။ အနည်းနဲ့အများပဲ ကွာမှာပေါ့။ ဒီလောက်လေးတော့ လုပ်ဦးမှ။”

“ကုသိုလ်တစ်ပဲ။ ငရဲတစ်ပိဿမဖြစ်ရင် ပြီးတာပါပဲ”
“အမေ မယုံတာကို ယုံအောင် အနိုင်လုပြီး ပြောနေရင် တော်ကြာ ငရဲတစ်ပိဿထဲက တစ်ကျပ်သားလောက် ကိုယ့်ပေါ်လာတင်ပြီး ဖြစ်နေဦးမယ်။ တော်ပြီ ဘာ မှမပြောတော့ဘူး။ လာမယ့် တနင်္လာကစပြီး ကောင်မလေးကို လာခေါ်မယ်။”

“ဟဲ့ ဟဲ့ ဟဲ့။ နေပါဦး။ ငါတို့ပြောနေကြတာ လူ အကြောင်းဟဲ့။ လူ။ လူ။ အရုပ်မဟုတ်ဘူး။ တိရစ္ဆာန်မဟုတ်ဘူး။ ကာယကံရှင်ရဲ့ ဆန္ဒကို ထည့် မေးဦးမှ ဖြစ်မှာပေါ့။ မေးစမ်းကြည့်ဦး။”

“ဘာမေးစရာ လိုသလဲ။ လူကြီးက ကောင်းတယ် ထင်လို့ စီမံမယ့်ဟာပဲ။ ဆီပူအိုးထဲ ခုန်ချစမ်းပါလို့ ခိုင်းတာလည်း မဟုတ်။”

“မေးမယ့်ဟာသာ မေးစမ်း . . ငါကြားအောင်မေး . .
ငါ့ရှေ့မှာ ခေါ်မေးပြ”

အမှန်ကတော့ မေးနေစရာတောင် လိုမှမဟုတ်
ပါ. . အဖေနှင့် အဘွားတို့ ပြောကြဆိုကြတာတွေကို အခန်း
ထောင့်တစ်နေရာဆီမှာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ကုတ်ထိုင်နေရင်းက
အားလုံးပင် ကြားပြီးသား ဖြစ်နေသော အဖူးမှာ. . အဖေ
စပြောလိုက်သည် ဆိုကတည်းပင်. . အံ့ဩခြင်းကြီးစွာနှင့်
ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေပြီးဖြစ်ပါသည်။ အံ့ဩလို့ဝသော
အခါ ပျော်လာသည်။ ထ၍ပင် က,ပစ်ချင်မတတ် ဝမ်း
သာကြည်နူးလာမိကာ. . လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်ချင်လာသော
ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ပြုံးပဲနေချင်တော့သော နှုတ်ခမ်းတို့ကို မနည်း
ထိန်းသိမ်းချုပ်တီးနေရတာသည်တောင်မှ ခက်ခဲလွန်းလှပေစွ။

အဆောင်တစ်ခုမှာ ပြောင်းနေရမည်ဆိုတာကို
အဖူး မကြောက်ပါ. . အဖူးဟာ မိဘတွေရော အစ်မကြီးပါ
မရှိကြတော့ကတည်းက ဖြစ်လေရာ ဘဝကြီးမှာ ဒေါင်ကျကျ
ပြားကျကျ အလိုက်လျော အဆင်ပြေဆုံးဖြစ်အောင် နေတော့
ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားဖြစ်သလို နေလည်း နေတတ်ပြီးသား။
အဘွားကို ငဲ့နေရလို့သာ အဖေ့အစီအစဉ်ကို နှစ်ခါပြန်စဉ်း
စားနေရမည်ဖြစ်သော အဖူးမှာ အဘွားအတွက်လည်း ပူစရာ
မလိုတော့ဘူးဆိုရင်တော့ . . နှစ်ခါပြန်မပြောနဲ့ တစ်ခါပြည့်
အောင်တောင် စဉ်းစားနေဖို့ မလိုတော့ပါ. . ။

အဖူးရဲ့ အတွေးထဲမှာ ခိုးခိုးပဲရှိသည်။ အဖူးသာ
အိမ်ပြင်ကို နေ့တိုင်းထွက်ရ၊ ကိုယ်မင်းကိုယ့်ချင်း အဆောင်

နေကာ လွတ်လပ်ခွင့်ရတော့မည်ဆိုရင် အဖူးတို့ရဲ့ အချစ်
 ရေးဟာ အတားအဆီး အနှောင့်အယှက် အတော်ကြီးကင်း
 သွားမည်။ ခုများမှာတော့ ချစ်ရသူ ခိုးခိုးအပေါ် စိတ်ချလွန်း
 ၍သာ ဒီလိုကြီး နေနေရသည်။ မျှော်ရမည့် မိန်းမသားမျိုးပီပီ
 တစ်လမှ တစ်ခါလောက် အနိုင်နိုင်လုံးပမ်းကာ မျက်ကလဲ
 ဆန်ပြာတွေ့ဆုံပြီး . . စကားမှ ၀၀မပြောရသေးခင် အချိန်စေ့
 လမ်းခွဲခဲ့ကြရသော အဖြစ်ကြီးမှာ အဖူးက ရင်နှင့်ပူပင်လွန်း
 လှပါပြီ. . ။

သူငယ်ချင်းမြမြအပေါ် ဒီထက်ပိုပြီးတော့လည်း
 အခွင့်အရေး မယူချင်တော့ပါ. . ။ ခိုးခိုးဟာလည်း ဟိုးပေါက်
 စနာဝက သံယောဇဉ်ကို ခုထက်ထိ စွဲမြဲစွာ သိမ်းဆည်းခဲ့
 ကာ ကိုယ်မှကိုယ် မရမက ပြန်ရှာတွယ်တာပြခဲ့တာပဲ
 မဟုတ်လား . . ။ ဒီကြားတည်းမှာ ခိုးခိုးသာ ဆန္ဒရှိခဲ့ရင်
 ဆယ်နှစ်အတွင်းမှာ မိန်းကလေးပါင်းစုံနှင့် မဆုံစည်းနိုင်တာ
 မျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ. . ။ ခုတော့ သူ့ခမျာ အဖေရန်က မအေးလှ
 တာတောင်မှ စွန့်စွန့်စားစား တွယ်တွယ်တာတာနှင့် ကိုယ့်
 အပေါ်မှာ စိတ်ရှည်လက်ရှည် သစ္စာလာရှိနေရှာတာ. . ။

အဲဒီလိုမျိုး ချစ်သူမျိုးကို အဖူးဘက်ကလည်း
 အခွင့်အရေးတွေပေးကာ သူတွေ့ချင်သည့် အချိန်မျိုးလေးတွေ
 မှာ တွေ့ခွင့်ရအောင် ဖန်တီးပေးချင်စိတ် အဖူးမှာရှိနေခဲ့တာ
 အပြစ်တစ်ခု ကျူးလွန်မိခြင်း မဟုတ်ဘူး ထင်ပါသည်။
 အဖေဟာ အလုပ်သွင်း၊ အဆောင်သွင်းပြီးရင် အဖူးကို ဒီအတိုင်း
 ကြီး လွှတ်ထားမှာတော့မဟုတ်. . ။ မကြာခဏဆိုသလို

လာရောက် ချောင်းမြောင်းကာ အကဲခတ်နေဦးမှာတော့ သေချာသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ။ အဖေပြောသလိုပဲ အိုဗာတိုင် ရှိတာတို့၊ ဂျူတီရှိတာတို့နှင့် အဖူးလည်း အဖေသမီးပီပီ အချစ်အတွက် လှည့်ဖြားလိမ်ညာတတ်ရတော့မှာပဲပေါ့။

“ဟဲ့ . . ကောင်မလေး . . ”

အတွေးလွန်နေမိသော အဖူးမှာ ခင်မောင်ကြည် အသံကြောင့် တုန်ခနဲပင် ဖြစ်သွားရကာ အဖေဘက် မြန်မြန် မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ခင်မောင်ကြည်ကတော့ လူလည်ပီပီ ကောင်မလေး အင်မတန် စိတ်ဝင်စားတက်ကြွနေပြီဆိုတာ ကို ရိပ်စားမိလိုက်ပါပြီ။

“ကြားတယ် မဟုတ်လား . . နင့်အဘွားက နင့်ဆန္ဒကို သိချင်နေတယ်။ . . ”

“ဟုတ် . . ဟုတ်ကဲ့ . . လုပ်မယ် အဖေ။ . . ”

“ဟဲ့ . . ခင်မောင်ကြည် . . ကလေးကို ငေါက်ငန်းသံ ကြီးနဲ့ မမေးနဲ့ . . ငါမမြင်အောင် မျက်နှာထိမျက်နှာ ထားကြီးနဲ့ မျက်ရိပ်လည်း ပြမနေနဲ့။ . . ”

“ဒါဖြင့်လည်း ကိုယ့်ဘာသာ ခေါ်မေးဗျာ . . သူ့မြေး ကဖြင့် တနင်္လာနေ့အထိတောင်မှ စောင့်နိုင်တဲ့ပုံ မပေါ် တော့ဘဲနဲ့များ . . ”

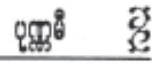
ခင်မောင်ကြည်မှာ ကိုယ့်စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်သော်လည်း အတက်ကြွလွန်နေသည့် အဖူးရဲ့ ဖြစ်အင်ကိုကြည့်ရင်းက သိပ်လည်း မသင်္ကာ . . ဒီလောက်အုပ်ထားတာတောင် ကောင်မလေးမှာ ရည်းစားသနာများ ရှိချင်နေသေးတာလား။

အေးလေ . . သိပ်စိတ်ပူစရာတော့ မရှိပါဘူး . . . အဆောင်
သို့ပြန်ချိန် ခဏကလွဲရင် ကိုယ့်မျက်စိရှေ့မှောက်အောက်မှာ
ရှိနေမှာပဲဟာ . . ရုံးကိစ္စ တချို့တလေအတွက် အပြင်တွေ
ဘာတွေကို ကိုယ်မပါဘဲ ထွက်ရရင်လည်း သူ့ဘေးမှာ သူ့
ဘော့စ်အဖြစ် ဒိုးဒိုးတစ်ယောက်လုံး ရှိနေမှာပဲဟာ . . ။
ကောင်မလေးစိတ်ကြိုက် သိပ်လှုပ်ရှားခွင့် မရှိပါဘူး . . ။

အဆောင်ဆိုတာကလည်း ခင်မောင်ကြည် ကိုယ်
တိုင် စပယ်ရှယ်စိတ်တိုင်းကျ ရွေးထားသော အဆောင်ဖြစ်
ပါသည်။ အမေအိမ်နေပြီး ရုံးတက်ခိုင်းလို့ကတော့ တမင်
တကာ လိုက်စုံစမ်းဦးမည်ဖြစ်သည့် ခင်နှင်းဆီနဲ့ မတော်တဆ
ရောက်ကောင်းရောက်သွားနိုင်မည်ဖြစ်သော ဒိုးဒိုးတို့ဟာ အမေ
နဲ့တွေ့ကုန်ကြတော့မှာပေါ့။ ဒီအဆောင်ကတော့ ခင်မောင်
ကြည်တစ်ယောက် ရှားရှားပါးပါး ရိုးရိုးသားသား ဆက်ဆံ
ကူညီခဲ့ဖူးသည့် အစ်မကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ အဆောင်ဖြစ်သည်။

သူ့ယောက်ျားသဘောသား ခရီးထွက်နေတုန်း
အဖော်အဖြစ်ရော အပိုဝင်ငွေရအောင်ရော ဖွင့်ထားသည့်
အဆောင်မျိုးဖြစ်ပြီး . . သူ ကျေးဇူးတင်ရင်းစွဲ ရှိနေသည့်
ခင်မောင်ကြည်ကသာ အကူအညီ ပြန်တောင်းရင် မလွဲမသွေ
ကူညီမည်ဖြစ်သည့် ထိုအစ်မကြီးမှာ . . ခင်မောင်ကြည်က
သာ . . “သူ့အပ်ပေးထားတာ . . သူ့အဆက်အသွယ်ဖြစ်ကြောင်း
ဘယ်သူလာမေးမေး မပြောနဲ့” ဆိုရင်လည်း တစ်သက်တာ
ပတ်လုံး နှုတ်လုံနေမှာပဲ ဖြစ်သလို . . “ဒီအဆောင်ကို အဖူး
ရဲ့ဧည့်သည်အဖြစ် ခင်မောင်ကြည်နဲ့ ဒိုးဒိုးကလွဲပြီး ဘယ်

ယောက်ျားလေး ဧည့်သည်လာတာကိုမှ လက်မခံပါနဲ့ ပြန် အသိပေးပါ” ဆိုလည်း တသဝေမတိမ်း မလွဲမသွေပင် လိုက်နာမှာပဲ ဖြစ်လေသည်။

စနေ၊ တနင်္ဂနွေတွေ အဖူးအိမ်ပြန်ဖြစ်မည့် အချိန် တွေမှာ ခင်မောင်ကြည်မှာ တစ်ခါတစ်ရံ မသိမသာ စောင့် ချောင်းသူခိုးဖမ်းပြထားလိုက်လျှင် တခြားအကောင်တစ်ကောင် ကောင်ဝင်လာပြီး ဇာတ်ရှုပ်နိုင်မယ့်အရေးက ကာကွယ်ပြီးနိုင် လောက်ပြီ။

“အေး . . နင်သဘောတူပြီးပြီဆိုလည်း ငါက ပြောရ ဦးမယ်. . ငါက နင့်ကိုယုံလို့ နင်တိုးတက်ပါစေဆိုတဲ့ စေတနာနဲ့ လုပ်ပေးမယ့် ကိစ္စမှာ. . နင်က ငါ့စကား နားမထောင်တာတို့ . . အပြင်ထွက်ရပြီဆိုပြီး အကောင် တွေ ဘာတွေနဲ့ ရှုပ်တီးရှုပ်ယှက် လုပ်ချင်တာတို့ဆို ရင်တော့ သေဖို့သာပြင်ထား . . ကြားလား . . လမ်း လည်ခေါင် လူလည်ခေါင်လည်း ငါကမူနေမှာ မဟုတ် ဘူး . . ရိုက်ကို သတ်ပစ်ဦးမှာ. . သိပြီလား . . ”

“ဟုတ်. . ဟုတ်ကဲ့ . . ”

“နင်လုပ်ချင်တိုင်းလည်း လုပ်လို့မရပါဘူး . . နင်က ငါ့ရုံးမှာ. . ငါ့မျက်စိရှေ့အောက်မှာ အလုပ်ဝင်ရမှာပဲ ဟာ. . ”

အဖူး စိတ်ထဲ “သွားပြီ” ဟု စိတ်ပျက်လက်ပျက် ငိုချင်သလိုလိုကြီး ရှိသွားရပြီးမှ . . “အဖေ့ရုံး . . အဖေ့ရုံး ဆိုတော့. . ”ဟု ပြန်စဉ်းစားလိုက်မိသောအခါ. . ပွင့်ဟ

လာသော နှုတ်ခမ်းကလေးကို လက်ကလေးနှင့် ခပ်မြန်မြန် အုပ်ပိတ်လိုက်မိသည် အထိပင် ဖြစ်သွားရပါသည်။ ဘုရား ရေ . . အဖေရုံးဆိုတော့ . . ဒိုးဒိုးရဲ့ရုံးပဲပေါ့ . . ဒိုးဒိုးဆီမှာ ပဲပေါ့ . . ။ ချက်ချင်းပင် ရင်ခုန်သံတို့က တဒိတ်ဒိတ် တဒုန်း ဒုန်း အခုန်မြန်လာရသောအခါ . . အဖေ ရိပ်မိသွားမှာ စိုးသဖြင့် အဖူးက မျက်လွှာချ ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်ရပါသည်။

အမယ်လေး . . ဒုက္ခပဲနော် . . ရှေ့ရှောက် အဖေ မရိပ်မိအောင် အဖူးက ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီးများ ဟန်ဆောင် ကောင်းရပါမလဲ . . ။ ဒိုးဒိုးကတော့ အဖေဖော်ရှုပ်ထဲမှာ ကတတ်ပြီးသားတစ်ယောက်ပီပီ . . ကျွန်မပျက်၊ အချိန် မပျက် ဆက်ကသွားတတ်မှာပါပဲ . . ။ အဖူးမှာသာ . . ဟန် မကောင်းနိုင်ရင်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကော အဖေပါ ရိပ်မိကာ အားလုံးဗွင်းဗွင်းကြီးပင် ပေါ်ကုန်တော့မှာပဲ . . ခက်လိုက်တာ။ ဒိုးဒိုးနဲ့ အမြဲတမ်းကြီး တွေ့မနေရသော နေရာမျိုးဆိုရင်တော့ လည်း မဆိုး . . ။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြီး ဖြစ်မနေရင် အဖူးရဲ့ ဟန်ပန်တို့က နည်းနည်းတော့ တည်ငြိမ်ဟန်ဆောင်နိုင်မည်။

“အဲဒီမှာ ဘာလုပ်ရမှာလဲဟင် . . ”

“ငါ့ဘော့စ်ရဲ့ စက္ကထရီအဖြစ် နင့်ကို ငါက ထည့်ပေး မှာ . . ငါ့မျက်စိအောက်မှာဆိုပေမယ့် သူ့စက္ကထရီ ဆိုတော့ သူ့ရုံးခန်းထဲမှာနေ . . သူ့ဝေယျာဝစ္စလေး လုပ် . . ဒီလောက်ပါပဲ . . သိပ်မခက်လှပါဘူး”

အဖူးမှာ ထိုင်နေရင်း ငုတ်တုတ်ကြီးပင် အသက် ပျောက်သွားရတော့မလားဟု တွေးမှတ်လိုက်မိပါသည်။

ဘုရား . . ဘုရား . . ဒိုးဒိုးရဲ့ ရုံးခန်းထဲမှာ ဝင်နေပြီး ဒိုးဒိုးနဲ့ တစ်နေကုန် နှစ်ယောက်တည်း မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြီးတဲ့ . . ။

ဘုရားရေ . . ချစ်သူနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ် ယှဉ်ယှဉ်တွဲတွဲ ဘဝမျိုး ကို လိုချင်ပေမယ့် ဒီလောက်ကြီးအထိတော့လည်း ဆုတောင်း မထားခဲ့မိပါဘူး . . ။ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားနော် . . ဒီအကြံအစည် ကို ဒိုးဒိုးကပဲ စတင်တာလား . . အဖေကပဲ တင်ပြပြန်တာ လားမသိ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒိုးဒိုးရယ် . . အဖူးတော့ ဒီဇာတ် ကို လုံအောင်မှ က,နိုင်ပါ့မလားပဲနော်။

“ဘာတုန်းဟဲ့ . . သူ့အခန်းထဲမှာ နှစ်ယောက်တည်း သူ့ဝေယျာဝစ္စလည်းလုပ်ဆိုတော့ ကြားလို့မှ ကောင်း သေးရဲ့လား . . တော်တော်ကြာ အလုပ်ရှင်က မကောင်း ရင် အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းတွေဖြစ် . . ”

“ဟာ . . အမေကလည်း . . အမေတို့ခေတ်ကနဲ့ မတူ တော့ပါဘူးဆိုနေမှ . . တကယ့်တကယ်တမ်း ကောင် လေးက လိုလားပါတယ်ဆိုရင်တောင် အမေတို့တွေ အိုးစည်ဒိုးပတ်ဝိုင်းငှားထားပြီး အရပ်ထဲလှည့်က,သင့် သေးတယ် . . ဟိုကလူပျိုလေး . . အရှုပ်အရှင်းကင်းကင်း နဲ့ . . အမေ့မြေးကိုတောင် မကြိုက်,ကြိုက်လာအောင် လုပ်သင့်လုပ်ရမယ် . . အောင်သွယ်သင့်သွယ်ရမယ်”

“အို . . မလုပ်နိုင်ပေါင် . . ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဆို လည်း ပြီးတာပဲပေါ့ . . ဘယ်နှယ့် မိန်းကလေးဈေးဖျက် ပြီး ကုန်ဆွဲမဲ့အောင် လုပ်နေရဦးမလား”

ခင်မောင်ကြည်က ဘာမှထပ်မပြောတော့ပေ . . ။

နောင်တစ်ချိန်မှာ လုပ်ရမယ့် လုပ်ငန်းစဉ်တွေအတွက် အဖူးသိအောင်လည်း စကားကို ကြိုသွင်းထားပြီးပြီဖြစ်ရာ . . ကိုယ့်ဟာနဲ့ကိုယ် ကျေနပ်နေတော့သည်. . ။ အဖူးမှာတော့ ထူးခြားဆန်းပြားလှသည့် အဖေစကားတွေကြောင့် ကိုယ့်ပေါင်ပဲ ကိုယ်ဆိတ်ကြည့်ရတော့မယောင်ယောင်. . အဖေစကားက ဒိုးဒိုးနဲ့ဆိုရင်တော့ သဘောတူတယ်လို့ ဆိုလိုလိုက်တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား . . ။

ဒိုးဒိုးရေ အဖေတော့ ဧကန္တတော့ ဧကန္တပဲ. . ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပလဲလဲ မသိပါဘူး . . ။ ဒါမှမဟုတ် အဖူးတို့ကိစ္စကို သိသွားလို့ မလိုမ့်တပတ်နဲ့ ချောင်းမြောင်းထောင်ဖမ်းချင်တာမျိုးလား . . ။ ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူးလေ. . အဖေဟာ ဒီကိစ္စမျိုးမှာ သူ့သဘောမပါရင် ဒီလောက်ထိ အပင်ပန်းခံ အချိန်ဆွဲနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး . . ။ စသိချိန်ကတည်းက နားရင်းပါးရင်းတီးပြီး ရှိတ်သတ်ပစ်လိုက်မယ့် လူမျိုးပါ. . ။ ဒါဆိုရင် . . ဒါဆိုရင်တော့. . အဟုတ်ကို သဘောတူနေတော့တာပဲလား . . ။

အဖူး၏ ပါးပြင်လေးနှစ်ဖက်မှာ ရဲတက်လာပြီး လက်ဖဝါး ခြေဖဝါးလေးတို့ကလည်း အေးစက်နေရာမှ ပြန်လည်ပူနွေးလာကြပါတော့သည်။ ခင်မောင်ကြည်က ခေါင်းကလေးငုံ့ထိုင်နေသော စုတ်စုတ်သေးသေးကလေးမလေးကို ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ရတက်အေးရပေမယ့်. . နောက်ကိစ္စတစ်ခုအတွက်တော့ ရတက်မအေးနိုင်သလို အကြာကြီးစိုက်ကြည့်နေရင်းက. .

“ဟဲ့ . . . ထစမ်း . . . အဝတ်အစားလေး ဘာလေးလဲ . .

နင်နဲ့ ငါ မြို့ထဲသွားကြရအောင် . . ”

“ဘာလုပ်ဦးမလို့လဲ ခင်မောင်ကြည်ရေး . . ”

“အမေ့မြေးပုံစံလည်း ကြည့်ဦး . . အမေတို့တွေစားနဲ့
လက်ခက်နေကြတာနဲ့ ခေတ်နောက်ကျတာနဲ့ ပေါင်းပြီး
စုတ်ထေမဲသဲနေတာပဲ . . အပျိုလေး အရွယ်လေးရယ်
လို့ ရုပ်လည်းတစ်စက်မှကို မရှိပါဘူး . . ။ ဒီပုံအတိုင်း
ဆို အလုပ်ရဖို့မပြောနဲ့ ရုံးထဲတောင် ဝင်ရမှာမဟုတ်
ဘူး . . ”

“ဟဲ့ . . နင်တို့ဟာက အလုပ်ရဖို့ကို ရုပ်လှဖို့လည်း
လိုသေးသလား . . ”

“ဒီအလုပ်မှာတော့ လိုကိုလိုတယ် . . လှကိုလှမှ . . ”

ဒေါ်လေးတင်က သူ့သားခင်မောင်ကြည်ကို
မသင်္ကာတော့သလိုကြီး တွေတွေကြီးပင် ကြည့်နေလေတော့
သည်။ ခင်မောင်ကြည်ကတော့ ဂရုကိုမစိုက် . . ။ အဲဒီနေ့က
အဖူး ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မရောက်ဖူးသောနေရာတွေ
ရောက် . . မဝယ်ဖူး . . မသုံးဖူးသော ပစ္စည်းတွေရကာ . .
မပျော်စဖူး အရမ်းကိုလည်း ပျော်လိုက်မိပါသည်။ ခင်မောင်
ကြည်နှင့် ရင်ဆိုင်ရလေတိုင်း အဖူးရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ပေါ်
လွင်နေတတ်တော့သော ရွံ့ကြောက်ကြောက် စိုးရိမ်တကြီး
အမူအရာတို့ အတော်ကြီး ကွယ်ပျောက်နေသဖြင့် ခင်မောင်
ကြည်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ထိုနေ့က အတော်ကြီး စိတ်ချမ်းသာ
ပျော်ရွှင်လိုက်ရသေးသည်။

“နင့်အပေါ် ငါ ဘယ်လိုကောင်းသလဲ . . စေတနာ ထားသလဲ နင်သိတယ်နော် . . အေး . . ငါ့အလှည့် မှာလည်း နင့်ဘက်က ပြန်ကောင်းဖို့ကို မေ့မနေနဲ့ ကြားလား . . ငါကသေဆိုသေ . . ရှင်ဆိုရှင်လိုက်ရုံ ပဲ . . ကုန်ကုန်ပြောမယ် ငါက ဒီလူနဲ့နင်ယူပေတော့ ဆိုရင်လည်း နင့်မှာ ငြင်းခွင့်ရှိမယ်မထင်နဲ့ . . ယူကို ယူရမယ် . . ငါ လုပ်ခိုင်းတာတွေ လုပ်ကိုလုပ်ရမယ် နားလည်လား”

အလှပြင်ဆိုင်တစ်ခုမှ ပြန်ထွက်လာတိုင်း ရုပ်က လေးက တစ်ခါတက်လာကာ လှပကြွေရှင်းလာသော အဖူးက စိတ်မသက်မသာလေးနှင့် ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ၊ ဆတ်ခနဲ အကြိမ်ကြိမ်ပင် ညိတ်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။ အပျော်တွေ ကြားထဲမှာ စိတ်လေးလေးကြီးနှင့် မျက်နှာတွေပူနေမိတာ တစ်ခုကတော့ အဖူးကို စိတ်အနှောင့်အယှက် ပေးလျက်ရှိနေ သည်။

အခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်ပေးသွားသော စာရေး မလေးရဲ့ ကျောပြင်ကို လိုက်ငေးကြည့်နေပြီးမှ အဖူးက တောင့်တောင့်မတ်မတ်ကြီး ဖြစ်နေသည့် ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖြေ လျော့သက်ပြင်းချလိုက်မိပါသည်။

“အဖူး . . သိပ်လည်း စိတ်တင်းတင်းကြီး ဖြစ်မနေပါနဲ့ အဖူးရယ် . . ဒီအခန်းထဲကို ရုံးကလူတွေအားလုံး ကိုယ်ခေါ်မှ ဝင်ခွင့်ရတာပါ . . ကိုယ်ခေါ်မှဖြစ်ဖြစ် သူတို့ဘာသာ ရုံးကိစ္စအကြောင်းရှိလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် . . ဝင် ချင်ရင်လည်း ဒီအတိုင်း ဝင်ချလာလို့ မရပါဘူး အဖူးရဲ့ . . တံခါးခေါက်ရတယ် . . ဝင်ခွင့်ပြုဖို့ပြော ရတယ် . . ကိုယ်က ဝင်ဆိုမှ ဝင်ရတာပါ”

အဖူးက သက်ပြင်လေးတစ်ခုနှင့် ယောင်ယောင် လေး လှမ်းပြေးပြလေသည်။ ဒီနေ့ အဖူး ရုံးသို့ရောက်လာသည် ဆိုရင်ပဲ ရုံးတစ်ခုလုံး အုတ်အော်သောင်းနင်း ဖြစ်ကုန်ကြတော့ တာ . . ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်တွေတော့ မဟုတ် . . တိုးတိုးကျိတ်ကျိတ်သံများသာ . . ။ သို့သော် အဖူးကတော့ ကာယကံရှင်မို့ ခံစားသိရှိနေသည်။

“လူလိုသည်”ဟု ပြောသံလည်းမကြား . . အလုပ် ခေါ်သံလည်း မကြားဘဲ ရုတ်တရက် ပြုန်းစားကြီးပင် မိန်း ကလေးတစ်ယောက် ပေါက်ချာလာပြီး အထွေထွေမန်နေဂျာ ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာစက္ကထရီပါဟု ဆိုသောအခါ အားလုံး မျက်လုံးပြူးကုန်ကြတာ ပါးစပ်ပေါက်တွေကို ဘယ်ပိတ်ချင် ကြပါတော့မလဲ . . ။ ဒီကြားတည်းမှာမှ ရုံးမှလူအင်အား staff စာရင်းထဲလည်း မဝင် . . Senior Accountant အစ်မ ကြီး ဒေါ်အေးမြင့်ကိုလည်း လစာထုတ်ပေးရေးအတွက် အသိမပေး အကြောင်းကြားမထား . . ၊ ဂျပန်ရုံးချုပ်သို့လည်း ဖက်(က်)(စ်) (Fax)တွေ ဖုန်းတွေနှင့် အသိမပေး . . အခွင့်

မယူဘဲ လူသစ်တစ်ယောက်က မိုးပေါ်ကကျလာသလို ဖြစ်နေရတဲ့အထဲ ထိုလူသစ် မိန်းကလေးဟာ ခင်မောင်ကြည်ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သော တစ်ယောက်ဖြစ်နေပြန်သောအခါ. . လူ့ဝသီအတိုင်း “ဘာအကွက်တွေလဲ”ဟု စပ်စုချင်ကုန်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ခင်မောင်ကြည်ကတော့ဖြင့် အားလုံးရဲ့ ပိကျိပိကျိမှန်သမျှကိုလည်း မှုပုံမရ. . စကားတင်းဆို ခံရတာလောက်ကတော့ အရေခွံထူနေပုံနှင့် ဟန်မပျက်ပင် ရှိလေသည်။ အဖူးမှာသာ ကိုယ့်ကိုပဲ ဝိုင်းကြည့်နေကြပြီဟု ထင်ရသော မျက်လုံးများအတွက် အနေခက်လိုက်ရတာ. . ။ အဖူးက တစ်ချိန်လုံး ကိုယ့်ကိုပဲ သဘောကျစိတ်ကျေနပ်နေသလို လှမ်းလှမ်းစိုက်ကြည့်နေတော့သော ခိုးခိုးကို ဖြစ်ညှစ်ထုတ်ထားရသော လေသံနှင့် စကားပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

“သူ့ရုံးခန်းကလည်းနော်. . လူဝင်လူထွက်ကလည်း အဲလိုပဲ အမြဲများနေတော့တာပဲလား”

“ဟား ဟား ဟား . . ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲ အဖူးရဲ့ . . ဒီနေ့မှ များနေတာ. . ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စပေါက်စနလေးတွေလည်း အောက်မှာတင် မန်နေဂျာနဲ့ ပြီးမသွားဘဲ ကိုယ့်ဆီပဲ ရောက်,ရောက်လာနေရော”

“ဟင်. . အဲဒါ အဖူးကို လာချောင်းနေကြတာ”

“သိသားပဲ. . ဘာဖြစ်လဲ. . ကြည့်ကြပစေပေါ့ . . ဘာလို့လဲ. . အဖူးက လူတွေဝင်,ဝင်လာတာကို မကြိုက်ဘူးလား”

ဟင်. . အဲဒီလိုဆိုတော့လည်း အဓိပ္ပာယ်ကြီးက တစ်မျိုးကြီးလိုလို. . ။ အမှန်တကယ်မှာတော့ ကိုယ့်ကိုပဲ အရမ်းကြီး ဝိုင်းစိတ်ဝင်စားနေကြမှာကိုသာ အနေရကျပ်တာ ပါ. . အဲဒီလို လူဝင်လူထွက် အမြဲရှိနေတာကို အဖူးက ပို တောင်မှ သဘောကျသေး . . နို့မို့ဆို. . ဒီအခန်းကြီးထဲ ကိုယ်နဲ့သူနဲ့ပဲ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ကြီး နှစ်ယောက်တည်း။ ခိုးခိုးက ကိုယ့်ချစ်သူတော့ ကိုယ့်ချစ်သူပေါ့ . . ။ ပြီးကျတော့ ကိုယ့်ကို ဘာမှလာမလုပ်နေမှာလဲ သေတော့သေချာတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် တစ်မျိုးကြီးကတော့ တစ်မျိုးကြီးပဲ. . ။

အဲဒါကြောင့် အဖေကပြောတာ. . “ဒီနေရာမှာ နင်မဟုတ်ဘဲ တခြားတစ်ယောက်ယောက် အလုပ်ရသွားလို့ ကတော့ ငါတို့ဘေ့ဒ်နဲ့ ငြိကိုငြိမှာပဲ. . အဲဒီအခါကျ နင့်တူ လည်း ဒုက္ခရောက်. . ငါလည်း ကောင်းကောင်းကွဲမှာပဲ. . အဲဒါကြောင့် နင့်ကိုငါက ဒီနေရာကို မရရအောင်ထည့်တာ” တဲ့ . . ။ “ဘေ့ဒ်နဲ့ ငြိကိုငြိမှာပဲ”ဆိုတာ ခါတိုင်း အဖေ လျှောက်ပြောနေကျ စကားတွေလိုမဟုတ်. . ဖြစ်ကိုဖြစ်နိုင် တာပါ. . ။ စားပွဲချင်းက သတ်သတ်စီ တစ်လုံးစီ. . ဟိုးဘက် အခန်းထိပ်နဲ့ ဒီဘက်အခန်းပေါက်ဝ. . အတော်ဝေးပါသည် ဆိုပေမယ့် ဘာပဲပြောပြော တစ်ခန်းတည်းမှာ နှစ်ယောက် တည်းကတော့ နှစ်ယောက်တည်းပဲဟာ. . ။

အဖူးက လူတွေဝိုင်းအုံကြည့်. . အတင်းပြော ရုံမကလို့ ဘာပဲလုပ်လုပ်. . ဒီအလုပ်ကို ကြိုးစားကို လုပ် မည်ဟု ကျိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပါသည်။ အဲဒါဟာ အဖေ ဖန်

တီးချင်နေပြန်သော ဇာတ်ကွက်များကို ကူညီကာ ဝိုင်းက၊
ပေးချင်နေလို့မဟုတ်. . ကိုယ့်အားငယ်စိုးရွံ့မှုနှင့်ကိုယ်ပါပင်။

“အဖေကပြောတယ်. . အဖူး ဒီနေရာကို မရရင်. .
ဒီနေရာကို ဝင်လာမယ့် အစ်မကြီးနဲ့ ခိုးခိုးတို့က သိပ်
ပတ်သက်ကြတာဆို. . ”

“အလကား. . သူထင်တာ သူလျှောက်ပြောနေတာ
ပါ. . ”

“မကြာခင် ကြိုက်သွားကြဖို့ အလားအလာပါ ရှိနေ
ပြီဆို. . ”

“အဖူး. . ကိုယ့်ကိုယ့်မှာလား. . ကိုကြည် ထင်ရာတွေ
လျှောက်ပြောနေတာကို နားဝင်နေမှာလား. . ”

“ခိုးခိုးကိုတော့ ယုံတာပေါ့. . ဒါပေမယ့်. . ”

“အဲဒီ ဒါပေမယ့်က ဘာလဲ. . ”

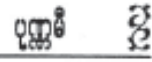
ခိုးခိုးက ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်နေရာမှ ထလာဖို့
ပြင်လိုက်သောအခါ အဖူးမှာ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူး ဖြစ်
ရလျက်. .

“ခိုးခိုး. . ခိုးခိုး. . အဖေ သိကုန်မယ်နော်. . ”

“မသိပါဘူး. . ကိုကြည်လည်း ကိုယ်ခေါ်လိုက်မှ
တံခါးခေါက်ပြီး ဝင်ရမှာ”

“ဟုတ်လို့လား. . အဖူးတော့ ကြောက်တယ်. . မလာ
နဲ့. . ”

“ဟာ. . ဒါဆို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အဝေး
ကြီး. . ဒီလိုပဲ အော်ပြောနေရတော့မှာလား ကလေးမ

ရဲ့ . . အဲဒီလို အော်နေမှ အပြင်ကနေ ကိုကြည်က ကြားချင်ကြားနေမှာ . . ဒါဖြင့် ကိုယ်မလာရရင် အဖူးလာ . . ”

“ဟာ . . မလာပါဘူး . . ”

အဖူးရဲ့ အသံလေးက ရုတ်တရက်တိုးကာ ပိစိညှပ်တောက်လေး ဖြစ်သွားသဖြင့် ဒိုးဒိုးက မရယ်မိအောင် နေလိုက်ရပါသည်။ အမှန်ကတော့ GM ရုံးခန်းသည် Sound Proof (အသံလုံ)ဖြစ်သော အခန်းသာဖြစ်ပါသည်။ ဒါကိုပြောပြလိုက်ပြန်ရင် ကလေးမလေးက တစ်မျိုးလှည့်တွေးကာ ပူဦးတော့မည်။

“အကောင်းပြောတာ အဖူးရဲ့ . . အဖူးရဲ့ အလုပ်က အဲဒီစားပွဲလေးမှာ တစ်နေကုန်ကုတ်ပြီး ထိုင်နေဖို့မဟုတ်ဘူး . . ကော်ဖီတွေ ဘာတွေ လာဖျော်ပေးရမယ် . . စာရွက်တွေ ထယူပေးရမယ် . . ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ဖိုင်လ်ကို ရအောင်ရှာပေးရမယ် . . ဖုန်းတွေ ဘာတွေလာရင် ကိုင်ပေးရမယ် . . ကိုယ်ဘာလိုမလဲ အမြဲတမ်းစောင့်ကြည့်နေပြီး လိုတယ်ထင်တာနဲ့ . . ကိုယ့်ဆန္ဒနဲ့ကိုယ်ချက်ချင်းဆောင်ရွက်ပေးပြီးသား ဖြစ်နေရမယ်”

“ဟင် . . ကော်ဖီ ဖျော်တာကလွဲရင် ဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး”

“ဘာလို့မလုပ်တတ်ရမှာလဲ . . ခု ပထမဆုံးနေ့တော့ ဘယ်တတ်ပါ့မလဲ . . ဒီလိုပဲ လုပ်ရင်း၊ ကိုင်ရင်းနဲ့ တဖြည်းဖြည်း တတ်ရှာပေါ့ . . ကိုယ့်တုန်းကလည်း

ဒီအလုပ်ကို ဒီလိုပဲ သင်ယူရတာပဲဟာ. . ကိုယ်က အဖူးကို. . ကိုကြည့် ဇာတ်လမ်းတွေထဲမှာ ဒီလိုပဲ ဝင်က၊လိုက်ရုံလေးသက်သက်ပဲ မဖြစ်စေချင်ဘူး . . ဒါအခြေအနေပေးလို့ ကိုယ့်အတွက် အခွင့်အရေးတစ်ရပ် လိုဖြစ်လာတာ. . ကိုယ်က အဲဒီအခွင့်အရေးကို ရတုန်းရခိုက် အကျိုးရှိအောင် လုပ်တတ်ရမှာပေါ့. . ဒါမှ တိုးတက်မှုရှိမှာပေါ့. . အရင်ကဆို အိမ်ထဲမှာပဲ ကုပ်နေရပြီး . . အမြဲကြောက်တတ်နေတဲ့ အဖူးက. . ဒီမှာဝင်လိုက်ပြီးတာနဲ့ ထက်ထက်မြက်မြက် ချက်ချက် ချာချာနဲ့ လုပ်တတ်ကိုင်တတ် ဖြစ်သွားရင် ဘယ်လောက်ဟန်ကျသလဲ. . နောင် တခြားအလုပ်တွေ လုပ်မယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ဘက်မှာ ပြည့်ဝနေပြီးသား ဖြစ်တာပေါ့ . . ”

“နောင် တခြားအလုပ်တွေက ဘာလို့လုပ်ရမှာလဲ. . ”

“ဟ. . ဘာဖြစ်လို့လဲ. . ”

“ဒီအလုပ်က ခိုးခိုးနဲ့ ဒီလောက် အနေနီးစပ်နေတာကြီး . . တခြားမိန်းမတွေ မလုပ်ရပါဘူး . . အဖူးပဲ လုပ်မယ်. . ”

ခိုးခိုးက. . “တဟင်းဟင်း” နှင့် ကျိတ်ရယ်နေလေသည်။

“အဖူးက သိပ်ချစ်စရာကောင်းတာပဲ. . ကိုယ် ကိုကြည့် ကိုတော့ အဲဒီတစ်ခုတော့ တကယ်ချီးကျူးတယ်”

“ဘာကိုလဲ”

“အဖူးကို အရမ်းလှလာအောင် သူ ဖော်ထုတ်နိုင်တယ်
လေ. .”

အဖူးက သက်ပြင်းလေး ချလိုက်မိပါသည်။
လူလည်လူရှုပ်တစ်ယောက် ဖြစ်နေပေမယ့် သူ့မူသူနည်းလေး
နဲ့သူတော့ မာနတွေ အရှက်တွေ ရှိနေသေးတဲ့ အဖေခမျာ
သူကိုယ်တိုင်က “အလေနတော့. . ဂျပိုးကောင်. . ကောင်း
တဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး”ဟု ပြောခဲ့ဖူးသူတစ်ယောက်ထံ. .
သူနှမြောတွန့်တိုသည့် သူ့သမီးကို အလှတွေပြင်ပြီး ပို့လွှတ်
ခဲ့မိမှန်းကိုသာ သူပြန်သိလိုက်ရရင် ဘယ်လိုများ နေရှာ
လိမ့်မလဲ. . ။ အဖူးစိတ်ထင်. . သူအရင်ကပြောဖူးသလို နှစ်
လောင်းပြိုင်တင်မက သုံးလောင်းပြိုင်ပါ ဖြစ်သွားနိုင်ကာ. .
အဖူးတို့ကိုသတ်အပြီး သူ့ကိုယ်သူ သတ်မသေသေးခင်. .
ရှက်ရလွန်းလို့ သူ့မျက်နှာသူ ဓားနဲ့နုတ်နုတ်စင်းပြီးမှသာ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေဖြစ်လိမ့်မည် ထင်သည်။

သူ့ဘာသာသူ တက်တက်ကြွကြွနဲ့ အလှတွေ
စွတ်ပြင်ပေးခဲ့တာ သူပြန်မစဉ်းစားမိဘဲကို နေမှာမဟုတ်ပါ. .
ခက်တာပဲ. . ဒီကိစ္စကြီးဟာ ကြာလေရှုပ်လေ. . ကြာလေ
ခက်လေ. . ။

“လာ. . လာ. . ကိုယ်အကောင်းပြောတာ အဖူး. .
အဖူး ဘာတွေတတ်ထားသင့်သလဲဆိုတာ ကိုယ်
တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြပေးသွားမယ်. . နောင်ဆို ကွန်
ပျူတာတွေ. . စပီကင်(Speaking) သင်တန်းတွေတောင်
အဖူးကို ကိုယ်က တက်ခိုင်းဦးမှာ. . ခု အရင်ဆုံးက

တော့ ကော်ဖီဖျော်ပေး . . အဖူးဖို့ပါ တစ်ခွက် ထည့်ဖျော်. . ”

“ဟင်. . အဖူးမသောက်. . ”

“အဲဒီလိုမျိုး မငြင်းရဘူး အဖူးရဲ့ . . ”

ဒီနောက်မှာတော့ ကိုယ့်ရှေ့ကိုယ်စီမှာ ကော်ဖီ တစ်ခွက်စီချလျက် အဖူးက ခိုးခိုးရဲ့ စားပွဲဘေးနား ခုံဆွဲထိုင် ကာ. . ခိုးခိုးက သူ့ရုံးခန်းအနေအထားအကြောင်း၊ ဖိုင်လ် တွေထားပုံထားနည်းအကြောင်း၊ တယ်လီဖုန်းလာရင် ဘယ် လိုဖြေရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေကို သိလွယ်မှတ်လွယ် လေးတွေက စတင်ကာ အဖူးကို သင်ကြားပေးနေပါတော့ သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် တံခါးခေါက်သံနှင့်အတူ တစ် ပြိုင်နက်တည်းပင် အခန်းထဲသို့ ခင်မောင်ကြည်က ရောက်ရှိ လာပါတော့သည်။ အခန်းထဲက ပြန်ဖြေသံကိုလည်း မစောင့် နိုင်. . တံခါးကိုလည်း သုံးချက်လောက်မှ ပြည့်အောင်မ ခေါက်. . အခန်းထဲ ဝင်ချာလာပုံကလည်း ရေးကြီးသုတ်ပျာ နိုင်လှလေရာ အဖူးမှာ ခုန်ထမိမတတ်ပင် လန့်ထိတ်သွား ရပါတော့သည်။

“ဟော. . ကိုကြည်. . ရေးကြီးသုတ်ပျာကြီး . . ဘာ ကိစ္စရှိလို့လဲ”

ခင်မောင်ကြည်က ခိုးခိုးရဲ့အမေးကို ပြန်မဖြေ နိုင်သေး . . အရင်ဦးစွာ. . ကိုယ့်စားပွဲကိုယ်မရှိဘဲ ခိုးခိုး ရဲ့ကုလားထိုင်နား သွားကပ်ရောက်နေသည့် အဖူးကို ကြည့်

သည်။ ပြီးသော် ကော်ဖီနှစ်ခွက်ကိုတစ်လှည့်. . ပြီးတာနဲ့ GM နဲ့ စက္ကယရီတို့ရဲ့ စားပွဲများကြား အခန်းနေရာလွတ် ဆီမှာ အခါတိုင်းတုန်းက ကာရံထားခဲ့သည့် ကြိမ်ပါတေး ရှင်း အခန်းကန့်ကြီး ရှိမနေတော့သည့်အဖြစ်ကို ကြည့်ပြန် သည်။ ပြီးတော့ နောက်ဆုံး . . အလန့်လန့် အထိတ်ထိတ် ဖြစ်နေပုံရသည့် အဖူးကို ခပ်ကြာကြာလေး ကြည့်နေပြန်လေ သည်။

“ကိုကြည်. . ဘာကိစ္စရှိလို့လဲဆို. . ”

“ဪ. . ဘာကိစ္စမှ မဟုတ်ပါဘူး . . ကိုယ့်ကို ခိုးခိုး များ လှမ်းခေါ်လိုက်သလားလို့ အမြန်ပြေးချလာတာ ပဲ. . ”

“မခေါ်ပါဘူး . . ကျွန်တော် ခေါ်ချင်ရင် ဒီမှာ ဘဲလ် လည်းရှိတယ်. . အင်တာကွန်း (inter-con) (အိမ် တွင်းစကားပြောစက်)လည်းရှိတယ်. . ။ ခလုတ်နှိပ် လိုက်ပြီးခေါ်မှာပေါ့ ကိုကြည်. . ”

“ဪ. . အင်း . . အင်း . . ဟုတ်သားပဲ. . ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ. . ”

ခင်မောင်ကြည်မှာ ကိစ္စပြီးသော်လည်း ပြန်ထွက် မသွားသေး . . “ဟီးဟီးဟဲဟဲ”နှင့် စကားရော ဖွဲ့ရောလုပ် ကာ အခြေအနေကို အကဲခတ်ချင်သေးဟန် ရှိလေသည်။ အမှန်ကတော့. . လွန်ခဲ့တဲ့ မိနစ်နှစ်ဆယ်ကျော်လောက်က တည်းက အလုပ်သမား ကောင်လေးနှစ်ယောက် ဒီအခန်းထဲ ဝင်သွားပြီး ကြိမ်ပါတေးရှင်းကြီးကို ထုတ်သယ်လာကြက

တည်းက ကိုကြည့်စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုရှိနေပြီ။ . . ။
 အဲဒါကြီးကို ဟိုးအရင်က မစွတာ ကာဆိဂ်အိုမိရဲ့ လက်ထက်
 ကတည်းက အမြဲထားထားနေကျဥစ္စာ။ . . စက္ကယရီမရှိတော့
 တာတောင် မဖယ်ပစ်ဘဲ ဒီတိုင်းဆက်ချထားခဲ့တာ။ . . ။ ခုမှ
 ဘာလို့ ဖယ်ပစ်ရမှာလဲ။ . . ဒလဟောကြီးဖြစ်သွားတဲ့အခါ
 ကျတော့ အခန်းထဲက နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်
 ယောက် ရှောင်မရ လွှဲမရ တည့်တည့်ကြီး မြင်တွေ့ စိုက်
 ကြည့်နေလို့ရတဲ့ အဖြစ်မျိုးကြီး ဖြစ်သွားတော့မှာပေါ့။

အဖူးကို ကိုယ့်ရဲ့ဇာတ်ရှုပ်ထဲ မဖြစ်တော့လို့သာ
 အသုံးချထည့်သွင်းလိုက်ရသော ခင်မောင်ကြည်မှာ။ . . ။ ပထမ
 ဆုံးနေရဲ့ အတွေ့အကြုံလည်း ဖြစ်ပေရာ ကောင်မလေးတော့
 ဘယ်လိုနေမည်မသိ။ . . ။ ကိုယ့်မှာတော့ နေမထိ ထိုင်မသာ
 ဖြစ်ရလွန်းပါသည်။ ဒိုးဒိုးဆိုတဲ့ကောင်ဟာ တခြားကိစ္စတွေ
 မှာ အချင်အ။ . . တုံးချင်တုံး။ . . ဒီနေရာမျိုးကျတော့ တုံးအ၊
 ချင်မှ တုံးအနေမှာပေါ့။ . . ။ ယောက်ျားပဲ။ . . ။ စိတ်ချထားလို့
 ရပါ့မလား။ . . ။ “ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်သွားကြပေစေ။ . . ဖြစ်လေ
 ကောင်းလေ”ဟု ခံယူချက်ရှိခဲ့သော ခင်မောင်ကြည်က တကယ်
 တမ်း ကြုံလာရသောအခါတွင်မတော့။ . . အခန်းထဲက ကြိမ်
 ပါတေးရှင်းကြီးကို ဖယ်ထုတ်လာတာကို မြင်ရုံနှင့်ပင် ကောင်
 မလေးတော့ ဘဝပါပျက်ရတော့မတတ် ရင်ပူခံခက်နေရပြီ။

ကိုယ့်မှာကလည်း အဲဒီအခန်းထဲ ဝင်ဖို့ရာ ဘာ
 အကြောင်းမှမရှိ။ . . ။ တခြား ဒီပြင်ဝန်ထမ်းများလည်း
 အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာ ဝင်ထွက်နေကြတာကို မြင်နေ

ရသဖြင့်သာ မနည်းကြီး ဟန်ဆယ်ပြီး ပူပန်သမျှကို ဖိနှိပ်ထားခဲ့ရသော ခင်မောင်ကြည်မှာ . . . တခြားဝန်ထမ်းတွေ အဝင်အထွက်စဲသွားပြီး အချိန်ကလေးကလည်း အတော်လေး ရလာသောအခါမှာတော့ ဘယ်လိုမှ ဆက်လက်အောင့်အီးမထားနိုင်တော့ဘဲ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် မထိန်းနိုင်စွာ အမြန်ဆုံး ပြေးဝင်ချလာမိခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

မြင်လိုက်ရပုံကိုလည်းကြည့်ဦး . . . နှစ်ယောက် သားဟာ “တင့်တယ်ပါသည်” ဟု ပြောလို့ရရုံကလေးတင် နီးကပ်နေကြပြီး . . . ကောင်မလေးရဲ့ မျက်နှာဟာလည်း ထင်လို့လားမသိ ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်တော့မယောင် . . . တအားကြီးပဲ လန့်ထိတ်နေသယောင်ယောင် . . . ။ ခင်မောင်ကြည်က ဒိုးဒိုးကိုပဲ မသင်မကာနှင့် အကဲခတ်လိုက်ပြီးလျှင် . . . ကောင်မလေး ပြန်တိုင်ချင်လည်း တိုင်ခွင့်ရအောင် . . .

“ဟဲ ဟဲ ဟဲ . . . အဆင်မှပြေရဲ့လား . . . ကိုယ်က အာမဘန္တေခံပြီး ခေါ်လာပေးရတဲ့လူဆိုတော့ . . . အဆင်မပြေမှာစိုးလို့ . . . ”

“ပြေပါတယ် . . . ပထမဆုံးရက်တော့ ဒီလိုပဲပေါ့ ကိုကြည် . . . ”

“ဟာ . . . ဒီနားက အခန်းကန့်ထားတဲ့ ကြိမ်ပါတေး ရှင်းကြီး မမြင်ပါလား . . . ဒါကြောင့် ဝင်လာလိုက်ခါ စက ရှင်းရှင်းပြောင်ပြောင်နဲ့ ဒလဟောကြီး ဖြစ်နေတော့ တစ်မျိုးကြီးပါလို့ . . . ”

“အပြင်ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီလေ . . . သူက အသစ်လည်း

ဖြစ်တယ်. . ဘာမှလည်း မသိမတတ်သေးဘူးဆိုတော့
ခေါ်ပြောသင်ကြားနေရသီးမှာနဲ့ . . တစ်ယောက်နဲ့တစ်
ယောက် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နေရမှဖြစ်မှာ. .
အဲဒါကြီးက ကြားတည်းမှာ ကန့်လန့်ကန့်လန့်နဲ့ ရှုပ်
နေသလို ဖြစ်နေလို့ . . ”

ခင်မောင်ကြည့်မျက်နှာမှာ မသက်မသာနှင့်ပင်
“ကောင်းပါတယ်. . ကောင်းပါတယ်”ဟု မချိမဆန့်အသံ
ထွက်လာလေသည်။ ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ အလုံးစုံကို
ရိပ်မိနေနိုင်သော ဒိုးဒိုးမှာတော့ . . အူထဲက လှိုက်တက်လာ
အောင် ရယ်ချင်နေမိသည့်ကြားကပင်. . “ဖြစ်ချင်သလို
ဖြစ်”ဟု မျက်နှာလွဲခဲ့ပစ် ထိုးထည့်လိုက်ချင်တာမျိုး မဟုတ်
ဘဲ. . သူလုပ်မိသည့်ကိစ္စအတွက် သူပြန်ပူပင်နေရှာသည့်
ကိုကြည့်အဖြစ်ကိုကြည့်ကာ. . ဒီလူ့အပေါ် တစ်စက်မှ
အထင်မကြီး . . မလေးစားမိလေသမျှ. . ဒီတစ်ခါတော့
အနည်းငယ် အမှတ်ပေးချင်သလိုလိုပင် ဖြစ်လာရပါသည်။

“ဪ. . ကိုကြည်. . အတော်ပဲ. . ကိုကြည် ပြန်
ထွက်သွားတဲ့အခါ တဆိတ်လောက်. . တစ်ယောက်
ယောက်ကိုရှာပြီးတော့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့. . ဒရိုင်ဘာကို
သွားပြောခိုင်းပေးစမ်းပါ. . ခဏနေရင် ကျွန်တော်တို့
အပြင်ထွက်မယ်လို့ . . ”

“ကျွန်တော်တို့ . . ဘယ်သူလဲ. . ဒိုးဒိုးနဲ့ ကိုယ်နဲ့
လား . . ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

“ကိုကြည်နဲ့ မဟုတ်ပါဘူး . . ကျွန်တော်နဲ့ အဖူးနဲ့ပါ”

ခင်မောင်ကြည် မျက်နှာကြီး အီးမှန်သလို ဖြစ်သွားရပြန်သည်။ အေးလေ.. အဖူးရဲ့နာမည်ကိုက ဒီလိုပဲဟာ.. “မအဖူး”လို့ ဘယ်လိုလုပ်ခေါ်မလဲ..။ တရင်းတနှီး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ခေါ်ချပစ်တဲ့ သဘောမဟုတ်ဘူးနဲ့ တူပါရဲ့..။ သို့သော် ဒီနေ့အတွက် ဒိုးဒိုးတစ်ယောက် အပြင်ထွက်စရာ ဘာအလုပ်မှ မရှိဘူးဆိုတာကို သိပြီးဖြစ်သည့်အတွက်.. ဒီကောင်စုတ်ကလေး “ဘာအကွက်များ ထွင်ချင်ပြန်ပြီလဲ” ဟု ခင်မောင်ကြည်ခမျာ ရင်လေးရပြန်လေသည်။ အလုပ်ရှိမှန်း သိရင်တောင် ဒီလောက် စိတ်ပူမိမှာမဟုတ်.. အလုပ်မရှိဘဲ တမင်ထွက်တာမျိုးမှန်း သိနေတော့ ပိုပူရလေသည်။

ဒီအခန်းတံခါးကြီး ပိတ်ထားပြီး ဒီအထဲမှာ နှစ်ယောက်တည်းဆိုတာကိုတောင် ပူပင်ရလှပြီဖြစ်ရာ.. ကိုယ်မမြင်နိုင်.. လိုက်မစောင့်ရှောက်နိုင်မည့် မျက်ကွယ်ရာ.. ဆိတ်ကွယ်ရာ နေရာမျိုးကိုသာ သွားကြမည်ဆိုလျှင်.. အင်း..။ ဒီရုံးခန်းထဲမှာကမှ တံခါးကြီးပိတ်ထားပေမယ့် အခန်းအပြင်မှာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ရှိနေသည့်အပြင် တခြားဝန်ထမ်းများစွာတို့လည်း ရှိနေကြသေးတာ..။

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ ဒိုးဒိုး..”

လက်ထောက်စာရင်းကိုင်တစ်ယောက်ဟာ.. အထွေထွေမန်နေဂျာတစ်ယောက်ကို အဲဒီလိုမေးပိုင်ခွင့် လုံးလုံးမရှိပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်မောင်ကြည်ကတော့ မေးချလိုက်သည်။

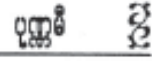
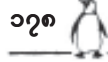
“သူတတ်ထားရမယ့် သင်တန်းတွေတက်လို့ လိုက်စုံစမ်း ပြီး အပ်ထားမလို့လေ. . ”

“ဟာ. . ဒါဆိုအတော်ပဲ. . Accounts လည်း တက် ခိုင်းလိုက်ပါလား. . ဒါလည်း လိုတာပဲ. . ကိုယ်တက် ခဲ့တဲ့ သင်တန်းက အတော်လေးကောင်းတယ်. . ကိုယ်လိုက်ပြပေးလို့ရတယ်လေ. . ကိုယ့်ဆို သူတို့က ခင်နေကြပြီဆိုတော့ အပိုင်ပဲ. . ”

“အင်း. . Accounts က ကျန်တာတွေထက်စာရင် မတက်သေးရင်လည်း ရပါသေးတယ်. . ဒါပေမယ့် သွားလိုက်မယ်လေ. . နာမည်နဲ့လိပ်စာပေးလိုက်. . ကိုကြည့် ဒီကပဲ ဖုန်းလှမ်းဆက်ပေး ထားလိုက် ပေါ့. . ”

“ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ပါလား. . ဒိုးဒိုးလည်း ကိုယ်တိုင် လိုက်အပ်ပေးနေရမှာ အလုပ်ပိုပါတယ်. . အစ်မကြီး ဒေါ်အေးမြင့်ကို ကိုယ်အကူအညီ တောင်းကြည့်လိုက် မယ်. . မိန်းချင်းဆိုတော့ ပိုပြီးလည်း အဆင်ပြေနိုင် တာပေါ့. . ဒိုးဒိုး တက်စေချင်တဲ့ သင်တန်းတွေသာ List (စာရင်း) လုပ်ပေးလိုက်”

“မဖြစ်ဘူး. . ကျွန်တော် သူ့ကို ဘယ်အချိန်တွေ လွှတ်နိုင်မယ်. . ရုံးချိန်အတွင်းမှာ အချိန်ဘယ်လောက် ပေးနိုင်မယ်. . ရုံးချိန်ပြင်ပမှာ ဘယ်လောက်. . ဘယ် နေ့တွေကတော့ ဘယ်လိုဆိုတာက. . သင်တန်းတွေရဲ့ အချိန်ဇယားတွေကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်ပဲ ဆုံးဖြတ်မှ

ရမှာ. . အစ်မကြီးက ဘယ်လိုလုပ် ဝင်ဆုံးဖြတ်ပေး နိုင်မှာလဲ. . ”

ခင်မောင်ကြည်မှာ “အင်း”ခနဲသာလျှင် စိတ် လျော့လိုက်ရတော့ကာ (ထင်လို့လားမသိ) ပြုံးစေ့စေ့ ဖြစ် ချင်နေသလိုလိုဟု အထင်ရသည့် ခိုးခိုး မျက်နှာထဲသို့ လက် သီးတစ်လုံးလောက်သာ ပစ်သွင်းလိုက်ချင်မိပါတော့သည်။ ဒီသတ္တဝါကောင်ကိုကြည့်ရတာ ရိုးပုံရိုးလက်နဲ့ လက်စသပ် တော့ အတွင်းကျိတ် စိတ်ထဲမှာတော့ ကိုယ့်လိုပဲ “ဝါသနာ ရှင်ကဏ္ဍ”များလား မသိပါဘူးကွာ. . ဒုက္ခပါပဲ. . ။

“အင်း . . အင်းပါလေ. . သင်တန်းချိန်တွေကို သိပ် ညနက်နက်ကြီးတော့ မဖြစ်စေနဲ့ကွာ. . ကောင်မလေး က ရိုးလွန်းအလွန်းတယ်. . အဲဒါကြောင့် ကိုယ်က ပြောနေရတာပါ. . တတ်နိုင်သရွေ့ ရုံးချိန်အတွင်း ဆိုရင်တော့ သူ့အတွက် ကောင်းတာပေါ့ မဟုတ်ဘူး လား. . ”

“ဟုတ်ပါတယ်. . ဒါပေမယ့် သူ့ကို အလုပ်ခန့်ထား ပြီးမှတော့ ကျွန်တော့်အတွက်လည်း ကျွန်တော်က ကြည့်ရဦးမှာပေါ့. . ရုံးချိန်တိုင်းတော့ အပြင်ကို အမြဲ လွှတ်ထားလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ. . မဟုတ်ဘူးလား ကိုကြည်. . နည်းနည်း ညနက်နက်အချိန်တွေ ဖြစ်သွား လည်း မပူပါနဲ့. . အကြိုအပို့ ကျွန်တော် စီစဉ်ပေး လိုက်မှာပါ. . ”

အင်း . . ကျွန်တော့်အတွက် ကျွန်တော်ကြည့်

ရမတဲ့... အင်း...။ ညနက်ရင်လည်း အကြိုအပို့ စီစဉ်မတဲ့။
ဒါပေမယ့် ဒရိုင်ဘာကောင်ကိုလည်း စိတ်မချ... GM ကိုယ်
တိုင် မဆီမဆိုင် ကြိုပို့နေပြန်တော့လည်း... ဘာကိုလိုလား
လို့လဲဆိုတာတွေက တွေးစရာမလိုအောင် ဖြစ်လာဦးတော့
မယ်...။ ဟယ်... ကိုယ့်အတတ်ကိုယ်စူး... ငါ ဘာလို့များ
ဒီဟာမလေးကို သန့်ရှပ်ပရိုလာအောင် ပိုက်ဆံအကုန်ခံပြီး
ပြင်ဆင်ပေးမိပါလိမ့်...။ ခင်နှင်းဆီကို မိပြီ... ကျော်ပြီဟု
မဆိုနိုင်သော်လည်း ကောင်မလေးရဲ့ ရုပ်ရည်ဟာ ခုလောက်
နဲ့ပဲ “ဝါသနာရှင်ကဏ္ဍ” သမားများအတွက် လုံလောက်နေခဲ့ပြီ
မဟုတ်လား...။

ဒီကောင်ဆို ကြည့်ပါလား... ခင်နှင်းဆီတုန်း
ကလည်း “ဟုတ်ကဲ့... ဟုတ်ကဲ့” နဲ့ နွားကျလို့...။ အဖူး
ကျပြန်တော့လည်း ပထမဦးဆုံး စမြင်ဖူးတဲ့နေ့မှာပင် ကြိမ်
အခန်းကန့်ကြီး ဖယ်ပစ်လိုပစ်...။ အပြင်ခေါ်ထုတ်လိုထုတ်
နဲ့... ဟင်း... တောက်...။ ငါတော့ လူကဲခတ်မှားပြီး ဆရာ
စားခံရတော့မယ် ထင်ပါရဲ့...။

“အဖူးရေ... သွားကြစို့...။”

ဒိုးဒိုးရဲ့အသံက ခင်မောင်ကြည့်နားထံ သံပူ
ရည်လောင်းထည့်သကဲ့သို့ရှိ၏။

အခန်း(၄)

“ဟိတ်ကောင်.. မင်း .. ငါပြောတာ နားထောင်စမ်း
မင်းရဲ့အလုပ်က စနေ၊ တနင်္ဂနွေတွေ မင်းတို့အိမ်ကို
အဖူးရောက်လာရင်.. အဖူးနားက လုံးဝမခွာနဲ့ ..
ခွာတယ်ကြားတာနဲ့ မင်းသေပြီ.. ကြားလား .. ပြီး
တော့.. ဟိုအကောင် ခိုးခိုးနဲ့အဖူးတို့ရဲ့ ဆက်ဆံပုံ
ဆက်ဆံနည်းတွေ.. ဘာစကားတွေပြောကြသလဲ
ဆိုတာ အကုန်မှတ်ထားပြီး မင်း ငါ့ကို တစ်လုံးမကျန်
ပြန်ပြောပြရမယ်.. ငါ မင်းကို မကြာမကြာ
လာတွေ့ပြီးမေးမယ်.. ကြားလား ..”

မြေးချစ်က ခင်မောင်ကြည့်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ
သူ့သံပတ်ကားထဲမှ ပစ္စည်းပစ္စယများကိုသာ ဝက်အူလှည့်

တစ်ချောင်းနှင့် ကြိုးစားပမ်းစား ဖွင့်ထုတ်ကလိပြီး ဖျက်ဆီး နေပေသည်။

“ဟိတ်ကောင်. . ငါပြောတာ ကြားလားဆို. . ”

“ကြားပါတယ်ဗျာ. . ဒါပေမယ့် ဖူးဖူးမှ ဒီအိမ်ကို မလာတာ. . ”

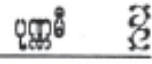
“လာလိမ့်မယ်. . လာမှာမို့လို့ မင်းကိုငါက ကြိုပြော ထားတာပေါ့. . သူ့ရောက်လာရင်လည်း ‘ဖူးဖူး’လို့ အော်ခေါ်ပြီး ဝမ်းသာအားရ ပြေးဖက်ပြီး ကြိုဆိုမနေနဲ့ ဦး. . ပထမစစ်ချင်းမှာ မင်းနဲ့အဖူးနဲ့က တစ်ခါမှမမြင် ဖူး မတွေ့ဖူးကြတဲ့လူတွေလို နေ၊နေရဦးမှာနော်. . နောက်မှ အဖူးလုပ်တာကိုကြည့်ပြီး မီးစင်ကြည့်ပြီး လိုက်က. . ကြားလား. . ”

“မီးစင်ဆိုလာ ဘာလဲ. . ”

“ဟိတ်ကောင်. . အဲဒါ ဘာကိုဆိုလိုလဲဆိုတာ မင်းသိ တယ်. . မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ငါ့ကို လာဂျစ် တိုက်မနေနဲ့. . မင်းက ငါ့သား. . မင်းလောက်တော့ ငါက နားလည်နောကျပြီးသားပဲ. . ”

“ဒါပေမယ့် သားကတော့ အဖေပြောနေတာတွေ တစ် ခုမှ နားမလည်ဘူး. . လိုက်လုပ်တတ်မှာလည်း မဟုတ် ဘူး. . ရှုပ်နေတာပဲ. . ”

“အောင်မာ. . လက်တောက်လောက်ကလေးနဲ့ ငါ့ကို များ မင်းက ခံတန်တန်နဲ့. . ငါ လုပ်လိုက်ရရင် သေ ဦးတော့မယ်. . ”

“အဖေလုပ်ရင် ဘွားဘွားကြီးက အဖေ့ကို ပြောမှာပဲ၊
ဘွားဘွားကြီးက ဒီအိမ်က လူတွေအားလုံးကို သားကိုဘာ
မှမလုပ်ရဘူး . . သားဆိုးရင် သူ့ကိုပဲ လာတိုင်ပြော
ကြရမယ်လို့ မှာထားတာ. . အဖေလုပ်ထည့်လိုက်တာ
နဲ့ ဘွားဘွားကြီးနဲ့ တွေ့ရမှာပဲ. . ”

“အောင်မာ. . ခွေးကောင်. . ဟင်း . . ဟင်း . .
ဟင်း”

ခင်မောင်ကြည်မှာ တစ်သွေးတစ်မွေး ရှိလာသ
လောက် အတော်ကြီး လူလည်ကျ လူပါးဝတ်နေပြီဖြစ်
သည့် သားလုပ်သူကို ကြည့်ကာ. . လက်သီး တပြင်ပြင်
တလှုပ်လှုပ် တရွရွနှင့် “တဟင်းဟင်း”သာ အော်နေရပါ
သည်။ ဟိုအိမ်မှာနေကတည်းကိုက မြေးချစ်ဆိုတဲ့ အကောင်
ဟာ တစ်ခါတလေမှ ပေါ်ပေါ်လာပြီး အချိန်ကြာမြင့်စွာပင်
ပစ်ထား ဂရုမစိုက်သည့် အဖေလုပ်သူအပေါ် ချစ်ကြောက်
လေးစားရမယ့်အစား အဖေရဲ့လက်သီးတွေ လက်ဝါးတွေ
အရိုက်အနှက်တွေကိုသာလျှင် ရွံ့ကြောက်ကြီး ဖြစ်ခဲ့တာပဲ. . ။
ခုလို သူများရဲ့ မွေးစားသားအဖြစ် ကိုယ်က ထိခွင့်မရတော့
သည့်အခါကျတော့ ငနပ်ကလေးပီပီ ကြောက်စရာမလိုတော့
သည့်အခါမှာ ဂျစ်ကန်ကန် ခံတန်တန် လုပ်ချင်တာကသာ
ပိုများလာတော့တာပေါ့. . ။

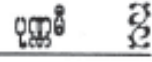
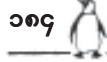
ခင်မောင်ကြည်က သိပါသည်။ သူ့ဘွားအေနှင့်
တွေ့ရအောင် လိုက်ပို့ပေးမည်ဟု ပြောထားပြီး ခုထက်ထိ
စီစဉ်မပေးသေးတဲ့ အဖြစ်ကို သူက ကောက်ချိတ်နေတာ။

တွေ့ချင်ရှာမည်ဆိုတာ သိသော်လည်း ကိုယ့်မှာက တစ်ဘက်
မှာလည်း မမျှော်လင့်ဘဲ မြန်မြန်ကြီး ထစီစဉ်လိုက်ရသော
အဖူးကိစ္စကို အခြေကျစိတ်ချရအောင် မနည်းလုပ်နေရတာ။

ခုအချိန်မှာ ခင်မောင်ကြည်ရဲ့အဖြစ်က လှေနှံ
နှစ်ဖင်းနင်းနေရသူလို ဘယ်ဘက်မှာမှ ဟာကွက်မရှိရအောင်
ကားခနဲကြီး ပြုတ်ကျမသွားအောင် မနည်းကြည့်လုပ်နေရ
တာ။ .။ ဒီဘက်ကလှေက စိတ်ချသင့်သလောက် ချထားရ
ရင် တစ်ဖက်လှေကို ပိုအချိန်ပေး ကြည့်ချင်သေးတာပေါ့။ .။
တော်ကြာ ကိုယ်မသိလိုက်ရဘဲ လှေကအပေါက်ပေါက်။ .
တိမ်းမှောက်ကာ ပျက်စီးနစ်မြုပ်သွားမည်ဆို ဘယ်လိုလုပ်
မလဲ။ .။

ဟိုသတ္တဝါကောင် ဒိုးဒိုးက သင်တန်းချိန်များကို
စနေ၊ တနင်္ဂနွေတွေမှာ ဆက်တိုက်တွေယူခိုင်းလျက်။ . သင်
တန်းတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ကြားချိန်တွေမှာ အဆောင်ကို ပြန်ဝင်မနေ
တော့ဘဲ။ . တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာတို့ရဲ့ကြား၊ ခလယ်
လောက်မှာ ကျနေသော သူ့အိမ်ရှိရာမှာသာ ဝင်နား၊ ထမင်း
စားပစေဟု စီမံခဲ့သောအခါ။ . ခင်မောင်ကြည်မှာ ဆွေ့ဆွေ့ပင်
ထခုန်ရတော့မတတ် အခံရတွေ ခက်လိုက်ရတာ။ “အိမ်မှာ
အမေလည်းရှိနေတာပဲ။ . အမေနဲ့နေ။ . အဖော်ရတာပေါ့”ဟု
ဆိုပေမယ့် အဲ့ဒီသူ့အမေဆိုတာမျိုးက တော်ကြာကျ ကိုယ့်
အမေ ဒေါ်လေးတင်နှင့် ဘဝတူပင်ဖြစ်နေရကာ။ . သူ့စကား
အောင်ပြီး သူ့ချောင်ထိုးထားရာမှာသာ နေ၊နေရမည့် အမေ
မျိုးဆို ဘယ်လိုလုပ်ပါ့မလဲ။ .။

တကယ်တမ်း ပြန်တွက်ကြည့်လိုက်ရင်. . ခုဖြစ်
နေတာတွေသည် ကိုယ်မျှော်လင့်ထားတဲ့ ပုံစံတွေနှင့် ကွက်တိ
ချည်းသာဖြစ်နေတာပါ။ ကောင်မလေးအပေါ် ခိုးခိုး စိတ်ဝင်
စားပြီး နီးနီးစပ်စပ်. . ပူးပူးကပ်ကပ် အမြဲရှိနေဖို့ . . ခိုးခိုးရဲ့
အိမ်အထိပါ ဝင်ထွက်သွားလာခွင့်ရဖို့ . . ခိုးခိုးရဲ့အမေကြီးနဲ့
လည်း ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိလာစေဖို့. . အားလုံးဟာ တွေးထား
တဲ့အတိုင်းချည်း ကွက်တိတွေ ဖြစ်နိုင်လွန်းလို့ကို. . ခင်
မောင်ကြည်က ဘဝင်မကျတာ။ အချိန်ကလေးယူပြီး တဖြည်း
ဖြည်းချင်း ဖြစ်လာရမယ့်ကိစ္စများဟာ တဆိတ်ကလေးမြန်
ဆန်လွန်းပြီး ဗြဲနီးစားကြီး ဖြစ်ပျက်နေတာမို့လည်း လူက
စနိုးစနောင့်ဖြစ်ပြီး ဟိုသတ္တဝါကောင်အပေါ် ကြည့်မရ. .
မယုံကြည်ချင်တော့တာ. . ။

ဒီလောက်ကွက်ကျော်ရိုက် ခြေလှမ်းကျဲချင်တဲ့
အကောင်မျိုးဟာ မဟုတ်တရုတ်တစ်ခုခု ဖြစ်ပျက်သွားရင်
တောင် ဖိအားပေး အရေးယူကာ သူ့တာဝန်သူ ယူခိုင်းချင်လို့
မှရပါ့မလား. . ။ ကိုယ့်ဘက်က လူကလည်း ခပ်ထုံထုံ. .
ခပ်အအနဲ့ အရေးကျ ဘာမှသုံးရမှာမဟုတ်။ ဒါကြောင့်မို့
ခင်မောင်ကြည်ခမျာ အရင်ကတွေးထားသလို. . “ဖြစ်ရင်
လည်း ဖြစ်သွားပစေပေါ့”ဟု လက်ပိုက်ထိုင်နေလို့မရ. .
အမြဲမျက်ခြေမပြတ်လိုက်ပြီး ရင်ပူပင်ပန်းနေရတော့တာပါ။

အဲဒါကိုပဲ ဒီမြေးချစ်ဆိုတဲ့ ကောင်စုတ်ကလေးက
ကိုယ့်ဘက်သို့ လွယ်ကူစွာ ပါမလာဘဲ. . သူ့အဘွားအိမ်
ပြန်မပို့နိုင်သေးတာကိုပဲ. . စိတ်လုပ်ကောက်ချိတ်ကာ သခွပ်

ပင်က မီးတကျည်ကျည် လာလုပ်နေတော့. . ဇက်ပိုးသာ နာနာ ကြီး ဆယ်ချက်လောက် ပိတ်အုပ်ပစ်လိုက်ချင်လာပါတော့ သည်။ ကလေးနှင့်ကိုယ် နှစ်ယောက်တည်း အပြင်ထွက်နိုင် ခေါ်ထုတ်နိုင်ဖို့က အတော်ကြီး အကြောင်းပြချက် ကောင်းရ ဦးမှာ မဟုတ်လား . . ။ ဒီမှာဖြင့် အကြောင်းအရာသစ် ဘာ တစ်ခုမှ ခေါင်းထဲထပ်မထည့်နိုင်လောက်အောင် ခေါင်းရှုပ် ဦးနှောက်ခြောက်နေရတဲ့ကြားထဲ။

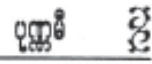
“ကောင်ကလေး . . ငါပြောတာ သေချာနားထောင်စမ်း၊ ရှေ့အပတ်ထဲကျ မင်းဖြစ်စေချင်တာ တကယ်ဖြစ်စေ ရမယ်လို့ ငါကတိပေးတယ်. . မင်းသာ ငါလုပ်ခိုင်း ထားတာတွေကို မမေ့စေနဲ့. . သေချာကြိုးစားလုပ်. . ကြားလား . . ”

“အဖေဟာက. . ရှေ့အပတ်. . ရှေ့အပတ်နဲ့. . ရှေ့ အပတ်လို့ ပြောပြောနေတာကပဲ အခါဘယ်နှစ်ဆယ်ရှိ ပြီလဲ. . လာမယ့် ရှေ့အပတ်လည်း လိုက်ပို့ဦးမှာ မဟုတ်ပါဘူး . . မယုံတော့ဘူးဗျာ. . အဖေပြောတာ တွေလည်း မလုပ်နိုင်ဘူး . . ”

“တောက်. . ဟေ့ကောင်. . ဒီတစ်ခါ ငါ တကယ် ပြောနေတာ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး . . အဖေတကယ်ပို့ချင်ရင် ဒီနေ့ပဲပို့ပါ လား . . ဒီနေ့ အဖေအားလို့ပဲ ဒီအိမ်ရောက်လာတာ ပဲ. . ”

“မဖြစ်နိုင်သေးလို့ပေါ့ကွ. . ”

“ဒါဆိုရင် သားလည်း မလုပ်နိုင်ဘူး . . ”

“ဟင် . . ဒီကောင် . . လူပါးဝဦးကွာ . . ကဲကွာ . . ”

ခင်မောင်ကြည်မှာ ဒီတစ်ခါတော့ စိတ်မထိန်း နိုင်တော့ပါ . . မြေးချစ်ရဲ့ ဇာတ်ပိုးကို ရုတ်တရက် ဖမ်းနှိမ် ကာ . . “ဖြောင်း . . ဖြောင်း” နှင့် နှစ်ချက်လောက် အုပ်ထည့် လိုက်မိတဲ့အပြင် . . တင်ပါးကိုလည်း ဆက်တိုက်ဆိုသလို သုံးလေးချက်လောက် ချလိုက်မိသေးသည်။ ပြီးမှ . . “ဘယ် သူတွေများ မြင်ကုန်ပြီလဲ”ဟု ဘေးဘီဝဲယာကို လှည့်ပတ် ကြည့်ကြည့်ရပါသည်။ တော်သေးတာက ဒီအခန်းလွတ်နှင့် တကွ ဘေးပတ်လည်မှာ မြေးချစ်နှင့် သူကလွဲရင် ဘယ် သူမှရှိမနေ . . ။

သို့သော် ဒီအိမ်မှာ ကောင်းကောင်းနေ . . ကောင်းကောင်းစားပြီး ကောင်းကောင်းအလိုလိုက်ခံထားရသည့် မြေးချစ်အဖို့ . . မခံစားရတာကြာပြီဖြစ်သည့် အရိုက်အနှက် တို့မှာ ထွန်ထွန်လူးမျှပင် အခံရခက်သွားရလျက် . . ကြမ်း ပြင်ပေါ်မှာ လူးလို့မခံနိုင်ပဲလိုက်တော့ကာ . . အသံပြဲကြီးနှင့် . .

“အီး . . အဖေရိုက်တယ်ဗျို့ . . အဖေရိုက်တယ် ဘွား ဘွားကြီးရေ . . နာလိုက်တာ . . အီး . . ဟီး . . ဟီး . . နာတယ် . . နာတယ် . . အဖေရိုက်တယ်”

“ဟာ . . ဟေ့ . . ဟေ့ . . ဟေ့ကောင် . . ကျွတ် . . ဒုက္ခပဲ . . ဟေ့ကောင် . . တိတ်စမ်း . . (-)ရမ်းတွေ စွတ်အော်မနေနဲ့ . . ကြားကုန်ကြတော့မှာပဲ . . ဟေ့ ကောင် . . တိတ်စမ်းဆိုတာ မရဘူးလား . . ”

ခင်မောင်ကြည်မှာ ချွေးတွေပြန်လာပြီး . . . ပျာပျာ သလဲဖြစ်ကာ . . . လူးလို့မ့်အော်ဟစ်နေသည့် . . . မြေးချစ်ရဲ့ နောက်သို့ အမြန်လိုက်ခုန်အုပ်ရင်း ပါးစပ်ကို မရမက လက် နှင့်အုပ်ပိတ်ရပါတော့သည်။

“အီး . . . အဖေရိုက် . . . ဖူး . . . ဝူး . . . ဝူး . . . ဟူး . . . ဝူး . . . ”

“ဟေ့ကောင် တိတ် . . . ပြောလို့မရရင် ငါထပ်ရိုက် လိုက်မှာနော် . . . ”

“ဝူး . . . ဝူး . . . ဟူး . . . ”

ခင်မောင်ကြည်နှင့် မြေးချစ်တို့ ရုန်းရင်းဆန် ခတ် . . . ဘတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် ဖြစ်နေကြဆဲ . . . ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ ကျောနောက်ဘက်မှ . . .

“ဘာတွေ ဖြစ်နေကြတာလဲ ကိုကြည် . . . ”

ခင်မောင်ကြည်မှာ မြေးချစ်ကို ဖိညှစ်ချုပ်ကိုင် ပြီး ပါးစပ်ကို အသားကုန်အုပ်ပိတ်ထားရာက မတတ်သာ တော့ဘဲ ဖြေလွှတ်လိုက်ရတော့ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ အမြန်ဆုံး မတ်တပ်ထရပ်လိုက်ရလျက် . . .

“ဟဲ ဟဲ ဟဲ . . . ကိုယ်တို့ ကစားနေကြတာ . . . ”

“မြေးချစ်က ငိုလို့ယိုလို့ပါလား . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ . . . ”

“ဟိုဟာပါ . . . ကိုယ်က သူ့သံပတ်ကားကို ဖျက်ပစ် လိုက်မိတယ်လေ . . . ဟိုမှာ . . . ဟဲဟဲ . . . ကျီစားသန် တော့ ရန်ဖြစ်ဆိုသလိုပေါ့ . . . သူက ကလေး ကိုယ် ကလူကြီးဆိုတာ ကိုယ်မေ့သွားတယ် . . . သူနဲ့ကစား

ပေးနေရင်း သူငယ်ပြန်သလို ဖြစ်သွားတာပေါ့. . ”

“မဟုတ်ဘူး . . မဟုတ်ဘူး . . ဟိုနေရာကို လိုက်ပို့ ပေးမယ်လို့ပြောထားတာ ကြာလှပြီ. . ခုထက်ထိ လည်း ပို့မပေးသေးဘူး . . ဘယ်နှစ်ပတ် ရှိနေပြီလဲ”

မြေးချစ်က အခွင့်သာခိုက် ဝင်အော်ပေးလိုက် ရာ. . ခင်မောင်ကြည့်ခမျာ သွားကြီးအဖြဲသားနှင့်ပင်. . “ဟိုဟာပါ. . တိရစ္ဆာန်ရုံကို ပြောနေတာ. . ကိုယ်ကလည်း သူ့ကို တိရစ္ဆာန်ရုံအကြောင်း လျှောက်ပြောပြထားမိတယ်. . ဟဲဟဲဟဲ. . ”ဟု အမြန်ဝင်ပိတ်ပစ်လိုက်ရ ပြန်ပါသည်။ လူလည်ကျလှသော မြေးချစ်ကား . . ဒိုးဒိုးအနားသို့ ရောက်လာသည့်အခါမှစကာ “အဖေ”ဟု တစ်ခွန်းမှ ထပ်မခေါ်တော့. . ခင်မောင်ကြည့်က “တိရစ္ဆာန်ရုံ”ဟု ဝင်ညာလိုက်တာကိုလည်း ကန့်ကွက်စကားတစ်လုံးမှ မဆိုပေ. . ။

ဒိုးဒိုးက ခေတ္တမျှ မျက်မှောင်ကုတ်ကာ မြေးချစ်ကို စိုက်ကြည့်နေရင်း . .

“မင်းက တိရစ္ဆာန်ရုံကို တကယ်ပဲ သွားချင်တာလားကွ. . ”

မြေးချစ်က ပြန်မဖြေပါ။ ပေစောင်းစောင်းနှင့်သာ ခင်မောင်ကြည့်ကို ကြည့်နေလေသည်။

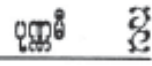
“အေးလေ. . မင်းရောက်လာပြီးမှ ဦးဦးကလည်း ဟိုဟိုဒီဒီကလေးမှ လိုက်ပို့မပေးနိုင်ဘဲကိုးကွ. . မင်းကကျောင်းတက်ရတာနဲ့. . ငါက အလုပ်သွားရတာနဲ့

ပိတ်ရက်တွေကျတော့လည်း ငါကမအားတာနဲ့. . မင်း
က မင်းကျောင်းစာနဲ့ ကျူရှင်တက်ရသေးတာနဲ့ . .
အင်း . . ဦးဦးလည်း စဉ်းစားထားမိတာတော့ ကြာ
ပါပြီကွာ. . ကဲ. . ဒီလိုလုပ်. . မင်းသွားချင်တဲ့
နေရာတွေကို ဒီနေ့ရောက်ကိုရောက်စေရမယ်. . ဟုတ်
ပြီလား. . ”

မြေးချစ်ကား ဝမ်းသာအားရပုံစံ ဖြစ်မသွားပါ. .
ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ. . သူတကယ်သွားချင်သော နေရာဟာ
တိရစ္ဆာန်ရုံမဟုတ်. . သူ့အတွေးအခေါ်သာဖြစ်သည်။ ဒိုးဒိုး
ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ပေးသည်ဖြစ်စေ. . ဒရိုက်ဘာနှင့် အလုပ်
သမားနှင့် လွှတ်ပေးလိုက်သည်ပဲဖြစ်စေ. . အတွေးတို့အိမ်သို့
ဘယ်လိုမှ လိုက်ပို့ပေးခိုင်းလို့ မရတာကိုလည်း . . အသိဉာဏ်
က ရှိနေပြီးသားပင်. . ။ မြေးချစ် သိထားတာက သူ့အဖေ၏
အလိမ်အညာဇာတ်တွေကို ကောင်းကောင်းဝင်ကပေးနိုင်ခြင်း၊
မပေးနိုင်ခြင်းနှင့် ဘာမှမဆိုင်. . ။ သူနားလည်သလောက်က
ဖူးဖူးနှင့်အတွေးကို လွမ်းလှတာကလွဲရင် ဒီအိမ်မှာ သူပျော်
သည်။ အနေရ အစားရ ချောင်သည့်ပြင် ဘယ်သူကမှ လက်
ဖျားနဲ့မှ ထိကြတာမှ မဟုတ်တာ. . ။

ဤအိမ်ရှင်များဟာ သူ့ကို မိဘမဲ့၊ အတွေးလည်း
မရှိတော့ဘူးဆိုလို့သာ ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်ပေရာ. . ဒီရန်ကုန်
မြို့မှာပဲ အတွေးဟာ အိမ်တစ်လုံးနှင့် အခြေတကျရှိနေသေး
မှန်းသိသွားလျှင် သူ့ကိုပြန်ပို့ထည့်လိုက်မှာတော့ မြေးချစ်က
စိုးရိမ်လှပေသည်။ ဒါကြောင့်မို့ မျက်နှာက မှုန်ကုပ်ကုပ်နှင့်

ဘာမှစောဒက ထပ်မတက်ပေမယ့် ကလေးရဲ့မျက်နှာမှာ အပျော်
ရယ်လို့ ဖြစ်ပေါ်မလာနိုင်ပေ။ ။

“ကဲ . . သွားသွား . . ထမင်းစားပြီးပြီ မဟုတ်လား
ရေချိုးအဝတ်အစားလဲထားချေ။ ခဏနေသွားရမှာပေါ့
ကြားလား . . ”

မြေးချစ်ထွက်သွားလျှင် ခိုးခိုးက ခင်မောင်ကြည်
နှင့်လှည့်ပြီး ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

“ကလေးကို ငိုအောင်ယိုအောင် . . နာအောင်ကျင်
အောင်တော့ မလုပ်စေချင်ဘူး ကိုခင်မောင်ကြည် . . ”

“ဟာ . . ခိုးခိုးသားကို ကိုယ်ဘာမှမလုပ်ပါဘူး . .
ကိုယ်တို့ တကယ်ပဲ ဆော့နေကြတာပါ။ ကိုယ်က
နည်းနည်း အဆော့ကြမ်းသလို ဖြစ်သွားတာ ခိုးခိုး
မကြိုက်ရင် ကိုယ်နောက်ဆို့ အဲဒီလို မဖြစ်စေရပါဘူး . . ”

“ဟုတ်တယ် . . မကြိုက်ဘူး ကိုကြည် . . နောက်ကို
ဆင်ခြင်ပါ။ ”

“ဒါပေမယ့် ခိုးခိုးရေ . . ကလေးဆိုတာ အမြဲတမ်း
အလိုလိုက်နေလို့တော့ မရဘူးထင်တယ် . . ပျက်စီးသွား
တတ်တယ် . . တစ်ခါတလေတော့ ထိထိရောက်ရောက်
ကလေး ဆုံးမပေးထားဦးမှ . . ”

“ကျွန်တော် သိပါတယ် . . မြေးချစ်က ကျွန်တော်
ပြောရင်တော့ အမြဲရပါတယ်”

ခင်မောင်ကြည်မျက်နှာက နည်းနည်းရှုံ့ရှုံ့တွတွ
ဖြစ်သွားသည်။

“ခုနက ကျွန်တော် ကြားလိုက်ပါတယ်. . ကလေးက သူတကယ်နာလာတော့ သူ့အဖေအမေကို တပြုံးငိုတယ် မဟုတ်လား . . အဖေ. . အဖေလို့ ကြားလိုက်သလို ပဲ. . ”

“ဟာ. . ဟဲ ဟဲ. . ဟုတ်မယ်ထင်တယ်. . သတိ မထားမိဘူး. . ဟဲ ဟဲ. . ”

အား. . ခိုးခိုး ကြားသွားတာကိုး. . ကြားမှာပေါ့ ဟိုခွေးသတ္တဝါလေးက ဒီလောက်အာပြနေတာပဲ. . တော်ပါ သေးရဲ့. . ကြားပေမယ့်. . အော်တာကတခြား. . ကြား တာကတလွဲ. . အဓိပ္ပာယ်ကောက်ကာ မတူပေလို့. . ဟူး။

“သနားစရာ ကောင်းပါတယ်ဗျာ. . သူ့ခမျာ သူများ အိမ်မှာ လာနေနေရတာ သူ့စိတ် သူ့ဆန္ဒလည်း ပါချင်မှပါမှာပေါ့. . သူ့မှာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် မရှိလို့ သာ ခမျာမှာ ဒီကိုရောက်လာရတာပေါ့. . မဟုတ်ဘူး လား. . ”

“ဟာ. . သူပျော်ပါတယ်. . ကိုယ့်ကိုတောင် ပြော သေးတယ်. . ပျော်တယ်တဲ့”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ. . ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်ပဲ ဒီကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့တာ. . ကလေးကို မပျော်ပျော် အောင်ထားဖို့က ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော့်မှာပဲ ပိုတာဝန် ရှိတာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား. . ”

“ဟုတ်ပါတယ်. . ဟုတ်ပါတယ်. . ”

ခိုးခိုးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ခင်မောင်ကြည့်

ကိုပဲ ကြည့်သလိုလို. . ခင်မောင်ကြည့်ရဲ့ ဟိုးရင်ထဲအသည်း
ထဲကိုပဲ ကြည့်သလိုလို. . ဒါမှမဟုတ် ခင်မောင်ကြည့်ကို
ကျော်ဖြတ်ထိုးဖောက်ပြီး ဟိုးအဝေးကြီးကိုပဲ လှမ်းကြည့်သ
လိုလို အမူအရာနှင့် ရှိနေသောအခါ. . သိပ်မလုံလှသည့်
ခင်မောင်ကြည့်ခမျာ ရိုးတိုးရွာ လှုပ်လှုပ်ရွရွနှင့် အနေတွေ
ခက်နေရပါတော့သည်။

တောက်. . ဒီလိုကောင်လေးရဲ့ ရွှေ့မှာမှ
အနေခက်ရတဲ့ အဖြစ်ဆိုးမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတယ်လို့ကွာ. .
ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ကိုယ်ဆိုတော့လည်း ခင်မောင်ကြည့်မှာ ဒီအ
ဖြစ်ကို မကျေနပ်သော်လည်း ရုန်းမဖယ်သာ. . နို့မို့ဆိုရင်
တော့လား။ ဒီလိုချောက်တီးချောက်ချက် ကောင်စားလေးမ
ပြောနဲ့. . သူ့ထက် နှစ်ဆသုံးဆလောက် မိုက်မဲရမ်းကား
လူလည်ကျလှသော ကောင်မျိုးတွေကိုတောင်မှ ခင်မောင်ကြည်
က ဖြုံခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ. . ။

ခုကျတော့ ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်လေးမျိုးရဲ့
သဘောပဲ ကောင်းသလိုလို ရိုးပဲရိုးအေးသလိုလို ခပ်ပြုံးပြုံး
မျက်နှာပေးတစ်ခုမှာ နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်နေရတာ. .
'ခင်မောင်ကြည်'ဆိုတဲ့ နာမည်ကိုတောင် မြောင်းထဲလွင့်ပစ်
လိုက်ဖို့ပဲ ကောင်းတော့သည်။

“ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုလောက် ကူညီပါလား ကိုကြည်၊
ခိုင်းတယ်လို့တော့ မထင်စေချင်ဘူး. . .”

“ဟာ. . ရပါတယ် ပြောပါ. . ”

“ဒီနေ့ မြေးချစ် အပြင်ထွက်လျှောက်လည်ဖို့ ကိစ္စကို

ကိုကြည့်ပဲ တာဝန်ယူပေးလိုက်ပါလား . . ကိုကြည့်မှာ
ဒီပြင်အစီအစဉ်တွေ မရှိဘူးဆိုရင်ပေါ့. . ”

ခင်မောင်ကြည်မှာ ဒိတ်ခနဲပင် ဝမ်းသာသွား
ရပါသည်။ မြေးချစ်ဆိုတဲ့အကောင်ဟာ ကိုယ့်သားပီပီ ဘွား
အအိမ် ပြန်မရောက်မချင်း ကိစ္စကငြိမ်းမှာ မဟုတ်တာ
ကိုယ်သိနေသည်ပဲ. . ခုတော့ ကိုယ်တောင် အကြောင်းပြ
ချက်ကောင်းကောင်းနှင့် ခေါ်ထုတ်နေစရာ မလိုတော့ဘဲ
ဒိုးဒိုးကိုယ်တိုင်က အပ်နှံထည့်ပေးလိုက်မှာဆိုတော့. . ဒီနေ့
ပဲ သွားပို့ပေးလိုက်နိုင်တော့မည်။

“ဟာ. . ရပါတယ်. . ရတာပေါ့. . ရတယ်. . ကိုယ်
လည်း ကလေးကို ပြန်ချော့လိုက်ဦးမယ်လေ. . စိတ်
ကောက်သွားလား မသိဘူး. . ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

“ကျွန်တော်ကလည်း ကိစ္စလေးတစ်ခု ရှိနေလို့ပါ. .
ကိုကြည့်ကိုတော့ စိတ်ချချင်တယ်. . ”

“ဟာ. . စိတ်ချပါ. . ကိုယ်လည်း လက်ဖျားနဲ့မထိ
ဘူး. . တခြားဘာအန္တရာယ်မှလည်း မဖြစ်စေရဘူး”

“ဒါဆိုရင်. . ကျွန်တော် လမ်းစရိတ်ပါ ထုတ်ပေး
လိုက်ပါ့မယ်. . အသွားအပြန်ရော. . ဟိုနားဒီနား ပို့
တာရော အားလုံး တက္ကစီနဲ့ပဲ လိုက်ပို့ပေးလိုက်လို့
ဖြစ်မလား . . အိမ်ကကားက ကိစ္စရှိလို့ ကျွန်တော်
ယူသွားရမှာမို့. . ”

“ဟာ. . ဖြစ်တာပေါ့. . ဘာကိစ္စမဖြစ်စရာရှိလဲ. .
ဒီဒိုးတို့ ကားသုံးဖို့ အချိန်ကိုက် ပြန်လာပေးဖို့ မလို

ဘူးဆိုရင်လည်း ကလေးလည်း ပိုပြီးလွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ လည်နိုင်တာပေါ့. . တိရစ္ဆာန်ရုံ တင်မကဘူး နေရာပေါင်းစုံကို လိုက်ပို့ပေးလိုက်မယ်”

ခင်မောင်ကြည်မှာ ဒိုးဒိုးက ဒရိုင်ဘာနှင့် ကားနှင့် ထည့်ပေးလိုက်ရင်တောင်မှ အမေ့အိမ်ပြန်ရမည့်ကိစ္စမှာ ထိုဒရိုင်ဘာကို ဘယ်လိုနှုန်းနှပ်လှည့်ပတ်ပြီး တစ်နေရာရာမှာ အစပျောက်ထားရစ်ခဲ့ရမလဲ. . ဟု ခေါင်းစားရဦးမည် ဖြစ်ပေရာ. . တက္ကစီနှင့်သာ သွားရတော့မည်ဆိုသောအခါ. . အဆင်ပြေလွန်းလို့. . “ကောင်းလိုက်တာ. . ကောင်းလိုက်တာ”ဟုတောင် ထုတ်ဖော်အော်မနေမိအောင် စိတ်ထိန်းထားရသလို ဖြစ်နေပါတော့သည်။

သို့သော် ထိုပျော်ရွှင်မှုဟာ ခဏသာဖြစ်သည်။ လူလည်ကြီးတစ်ယောက်ပီပီ ဖြစ်ပျက်နေသမျှ အကြောင်းအရာတို့ကို လူသာမန်လိုတင်မကဘဲ. . သံသယစိတ်တို့နှင့်လည်း တစ်ဘက်က လှည့်တွေးထားဖို့လိုသေးကြောင်း အချိန်မီပင် သဘောပေါက်လိုက်ပေရာ. . ကိုယ့်အတွက် မတရားကြီး အဆင်ပြေ ချောမွေ့ဖို့ လိုက်ဖြစ်နေသော ဒီကိစ္စဟာ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား . . ဟု တွေးမိတော့သည်အထိပင်။ ဒိုးဒိုးရဲ့ မျက်နှာထားကား ပုံမှန်နေမြဲ ပြုံးမြဲမြဲ. . ။ ခင်မောင်ကြည်က “ကိုယ့်အကြောင်းတွေ သူရိပ်မိနေပြီလား”ဟုတော့လားလားမျှ မထင်မိပေမယ့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ဘက်က “တာ”လုံအောင်တော့ တစ်ချက်ဖမ်းထောက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဒိုးဒိုးက ဒီနေ့ဘာလို့ မအားလာတာလဲ. . အန်တီကိစ္စ

တွေ လိုက်လုပ်ပေးရမှာလား . . ဒါမှမဟုတ် ရုံးကိစ္စ
ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ကို ခိုင်းချင်ခိုင်းဦးလေ. . ”

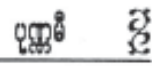
“ရပါတယ်. . မြေးချစ်ကိုသာ တာဝန်ယူလိုက်ပါ
ကိုကြည်. . ကျွန်တော့်ကိစ္စက ရုံးကိစ္စလို့လည်း . .
အင်း . . ပြောလို့ရတယ် ဆိုပါတော့. . ကောင်မလေး
နဲ့ ဒီနေ့ ချိန်းထားတယ်. . သွားစရာရှိတာတွေ လိုက်
လုပ်ပေးရဦးမယ်. . ”

“ကောင်မလေး . . ဘယ်. . ဘယ်သူလဲ. . ခင်နှင်းဆီ
လား . . ”

“မဟုတ်ပါဘူး . . အဖူးပါ. . ”

ခင်မောင်ကြည်မှာ ‘အီး’ခနဲ ရင်ထဲအောင့်ကျိမ်း
သွားရပါတော့သည်။ နေပါဦး . . ဒီကောင့်မျက်နှာ ပြုံးစစက
ပိုပြီးများ ပြုံးချင်လာတာလား . . လှောင်ရိပ်ပါ သမ်းနေတော့ပြီ
လား . . တောက်. . ။ ရိုင်းလိုက်တာကွာ. . ငါ့ကျ မြေးချစ်
နဲ့ထည့်လွှတ်ပြီး သူကကျတော့ အဖူးနဲ့ လျှောက်လည်တော့
မယ်တဲ့. . ။ ကိုယ့်မှာသာ တားမရ ပြုမရ. . ပိတ်ပင်ခွင့်
မရှိ. . စိတ်မချတာကိုမှ ထုတ်ပြခွင့်မရှိ. . ။ အီး . . ။

ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲပြီး ပြန်ထွက်လာသည့်
မြေးချစ်က ခင်မောင်ကြည်နှင့် နှစ်ယောက်တည်းသာ သွားကြ
ရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသောအခါ. . “ဟေး . .
ပျော်တယ်ကွ. . ”ဟု ခုန်ပေါက်အော်ဟစ်ပစ်လိုက်လေတော့
သည်။ မြေးချစ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ဒိုးဒိုးမျက်နှာက
ပိုပြီးရွှင်ပြုံးလာသောအခါ. . ခင်မောင်ကြည်မှာ ပြုံးပဲပြုံးနိုင်

လွန်းအားကြီးလှသည့် ခိုးခိုးကို ‘ဝုန်း’ခနဲ လှမ်းခုန်အုပ်
လိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာက အရေခွံ အလွှာပါးကို အားရပါးရ
ခွာဆုတ်. . ။ (စိတ်ထဲက ဖြစ်ပါသည်။)

ကောင်မလေး ဆွဲထုတ်ပေးလိုက်သော ကုလား
ထိုင်မှာ ‘ဝုန်း’ခနဲ ပစ်ထိုင်ချလိုက်မိသော ခင်နှင်းဆီသည်
ခြေပစ်လက်ပစ် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပုံစံမျိုးကြီးများ ပေါက်
သွားခဲ့ပြီလား . . ဟု ကိုယ့်ဘာသာ မလုံမလဲနှင့် ချက်ချင်း
ပင် ခပ်မတ်မတ်ပုံစံသို့ ပြန်ပြောင်းထိုင်လိုက်ရပါသည်။

“ခင်နှင်းဆီရဲ့ ဘော့စ်. . ဗန်ကောက်ကို ပြန်ရပြန်ပြီ
လား . . ”

“ဟင့်အင်း . . ဒီတစ်ခါ တောင်ကြီးဘက်တက်သွား
တာ. . တို့ မလိုက်နိုင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်. .
သူကလည်း အိုကေပါတဲ့. . ရုံးက ကောင်လေးနှစ်
ယောက် လိုက်သွားကြတယ်. . ”

ခင်နှင်းဆီက ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူတို့စားပွဲ
ဘက်ကို ကျောပေးကာ ကော်ဖီဖျော်နေသော အဖူးဆီသို့
လှမ်းပြီး မေးငေါ့ပြလိုက်တာ. . “ဘယ်လိုလဲ”ဟု လေသံနှင့်
မေးခွန်းထုတ်လိုက်လေသည်။

“ဪ... ဟုတ်သားပဲ... ခင်နှင်းဆီ မသိသေးဘူး
နော်... ဒါ ကျွန်တော့်စက္ကထရီအသစ်လေ... အဖူး
တဲ့...”

“စက္ကထရီအသစ်”

“ဟုတ်တယ် ခင်နှင်းဆီ”

“မစ္စတာ ကာဆီဂီ ခန့်ပေးတာလား”

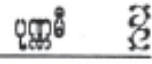
“မဟုတ်ပါဘူး... အဖူးက Permanent ဝန်ထမ်း
လည်းမဟုတ်ဘူး... Appointment Letter ပေးပြီး
ခန့်တာလည်း မဟုတ်ဘူး...”

“ဟင်... ဒါဆိုဘာလဲ...”

“ကျွန်တော့်ဘာသာ အစမ်းခန့်ပေါ့... သူ့လစာကိစ္စ
ဘာညာကို ကုမ္ပဏီကို တာဝန်မယူခိုင်းဘဲ... ကျွန်တော့်
ဘာသာ တာဝန်ယူပြီး အလုပ်သင်သဘော ခန့်ကြည့်
ထားတာ... သူ့အရည်အချင်းက တိုးတက်လာတယ်
ဆိုရင်တော့ တိုးတက်မှုရှိရင် ရှိသလို ဂျပန်ရုံးချုပ်ကို
အဲဒီတော့မှ လှမ်းအကြောင်းကြားပြီး... ကျွန်တော်
ရွေးချယ်ထားတဲ့ စက္ကထရီအဖြစ် Permanent ခန့်ပေးဖို့
တောင်းဆိုရမှာပေါ့”

“ဒိုးဒိုးတို့ လုပ်လိုက်မှဖြင့် အဆန်းချည်းပဲ... မကြား
ဖူးပါဘူး ဒါမျိုး”

“ဟုတ်တယ်... ကျွန်တော် စမ်းသပ်ကြည့်တာတော့...
တတ်ပြီး တော်ပြီးသားတစ်ယောက်ကို ခေါ်သုံးရင်
သူတို့ဘာသာ ဘယ်လောက်တော်တော် ကျွန်တော့်စိတ်

ကြိုက် ကျွန်တော့်ပုံစံတော့ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မယ်
လေ”

ခင်နှင်းဆီက အဖူးလှမ်းပေးလိုက်သော ကော်ဖီ
ပန်းကန်လေးကို သူ့ဘက်သို့ ဆွဲယူလိုက်ရင်း . . မျက်နှာ
ပေးကတော့ “ဟုတ်ပါ့မလား ခိုးခိုးရယ်. . ”ဟု လုံးဝ အယုံ
အကြည်မရှိသည့် မျက်နှာထားမျိုးနှင့်သာ. . ။ ကြားရသည့်
သတင်းစကားအရတော့ ဒီတစ်ယောက်ဟာလည်း
ခိုးခိုးရဲ့အနီးကို. . ခင်မောင်ကြည် ခေါ်ထည့်လာပြန်သော
တစ်ယောက်တဲ့. . ။

ကြားလိုက်ရကာစကတော့. . လည်လည်မွတ်
မွတ်နှင့်ခိုးခိုးကို အပိုင်ချူချတော့မည့် မိန်းမတစ်ယောက်ကို
ဟိုလူတော့ ထစီစဉ်ပစ်လိုက်ပြီဟု ဆတ်ဆတ်ခါမျှပင် ဒေါသ
ထွက်သွားခဲ့ရတာပါ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ခင်မောင်ကြည်
ဒီလိုလုပ်ဖြစ်အောင် ဖိအားပေးသည့် သဘောဆန်ဆန် စကား
မျိုးတွေကို ပြောမိခဲ့တာကိုး။ ကိုယ့်ကို မနိုင်နိုင်အောင် ထိုလူ
က ကြံစည်တော့မည်ဆိုလျှင်. . အချောအလှ အညှအခရာ
တို့နှင့် ပညာသည် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ခေါ်ထည့်လာမည်ပဲ
ချက်ချင်းတွေးမိလိုက်သည်။ ဒီရောက်တော့ အထင်နဲ့ အမြင်က
သိပ်ကွက်တိမကျလှ။

“သူ့ကို အပြင်လွှတ်လိုက်လို့ မရဘူးလား . . တို့တွေ
စကားအေးအေးဆေးဆေး ပြောကြဖို့ အချိန်တန်ပြီ. . ”

“ရပါတယ်. . ပြောချင်ရာပြောလို့ရတယ်. . အဖူးက
ကိစ္စမရှိပါဘူး . . အဖူး . . ရပြီ. . ဘာမှလုပ်ပေးစရာ

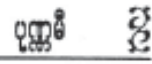

မရှိတော့ဘူး . . ကိုယ့်စားပွဲကိုယ်ပြန်လို့ရပြီနော်. . ”

ခင်နှင်းဆီက တမင်ပင် ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောချ လိုက်ကာမှ ဒိုးဒိုးက လက်မခံဘဲ ဝင်စီစဉ်လိုက်ပြန်သဖြင့် ခင်နှင်းဆီရဲ့ မျက်နှာလေးက မနှစ်မြို့မှုတို့နှင့် ခပ်အုံ့အုံ့ဖြစ် သွားပြန်လေသည်။ ခင်နှင်းဆီကတော့ ခင်မောင်ကြည် ရှာ လာပေးသည်ဟူသော ကောင်မလေးရဲ့ရှေ့မှာ “ခင်မောင်ကြည့် ကို ယုံပြန်ပြီလား”ဟု ပေါ်တင်ဖွင့်မေးရမလို ဖြစ်နေတာမို့သာ ကလေးမလေးကို အပြင်ထွက်သွားစေချင်မိတာပါ. . ။

ဒါပေမယ့် ဒိုးဒိုးမှာလည်း ဘယ်လိုလုပ်နိုင်လွှတ် နိုင်ပါ့မလဲ. . ။ ခုတောင် မျက်နှာပျက်ပျက်ကလေးနှင့် ခင် နှင်းဆီကိုတစ်လှည့်၊ ဒိုးဒိုးကိုတစ်လှည့် ကြည့်ကာ ပြိုတော့ မည့်မိုးလို ဖြစ်နေပြီဖြစ်သော အဖူးကလေးမှာ သူ့ကိုသာ အပြင်ထုတ်ပစ်လိုက်ရင် မပြီးနိုင်မစီးနိုင် ရှင်းမရနိုင်ပင် ဖြစ် ကုန်တော့မှာပေါ့. . ။ သူများတကာ ကောင်မလေးတွေလို စိတ်ဆိုးကောက်ချိတ်မည်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ အားငယ် ဝမ်းနည်းနေတော့မှာကိုသာ ဆိုလိုတာ. . ။ ခုတောင် ကိုယ့် စားပွဲကိုယ် ပြန်ထိုင်ခိုင်းလိုက်တာတောင်မှ ငယ်ကျသွားသော မျက်နှာကလေးမှာ ခင်နှင်းဆီရဲ့ အလှအပ. . ချက်ချာမှု. . ပိုင်နိုင်မှု. . တင့်တယ်နေမှုတွေထဲမှာ မျက်ရည်မကျမိအောင် မနည်းကြီး အားတင်းသွားရတဲ့ပုံ ပေါက်နေတော့တာ။

“ရှင်ဟာလေ. . သိပ်ခက်တာပဲနော်. . ကြာကြာနေ တော့ ရှင့်ကိုတောင်မှ တို့က သိပ်မသင်္ကာချင်တော့ ဘူးနော်. . ”

“ဟာ. . ဘာကိုလဲ ခင်နှင်းဆီရဲ့”

“ရှင် ဒီလောက်မှ အရဲ့လားလို့ပါ. . ”

“ဟား ဟား ဟား . . ကျွန်တော့်အဖြစ်က အပါတယ်
လို့ ဝန်ခံရင်လည်း ကိုယ်ပဲ လူအဖြစ်ဦးမယ်. .
ဘယ်အမဲလိုက်ရင်လည်း . . ရှေ့ဆက်ပြီး ခင်နှင်းဆီ
စွပ်စွဲတော့မယ့်ကိစ္စတွေမှာ ကိုယ်ပါကြံရာပါ ဖြစ်တော့
မယ်. . ဘယ်ဘက်ကမှ မသက်သာပါလား. . ”

“ဒါဖြင့် ပြောပါဦး . . ဘာကိစ္စ ရှင့်ဘေးကို သူ့လူ
တွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ရောက်,ရောက်လာ
ရတာတဲ့တုန်း”

ခင်နှင်းဆီက ခပ်တိုးတိုးအုပ်အုပ် လေသံနှင့်မို့
ဒိုးဒိုးကလည်း ခပ်တိုးတိုးပင် . .

“ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ယောက်ကိုလည်း ကြည့်ပါဦး . .
ခင်နှင်းဆီ ပြောချင်သလို ကိုကြည့်လူအဖြစ် ကျွန်တော့်
ကို ဝိုင်းနှပ်သွားမယ့် ရုပ်မျိုးလားဆိုတာ. . ”

“အို. . ရှင်က. . ရုပ်နဲ့ဆုံးဖြတ်လို့တော့ နေရာတိုင်း
ဘယ်မှန်နိုင်ပါ့မလဲ”

“မှန်သင့်သလောက်တော့ မှန်နိုင်ပါတယ် ခင်နှင်းဆီ
ရဲ့. . အရင်တစ်ယောက်ကလည်း ကလေးလေးပဲဗျာ. .
ဘာများဝိုင်းကြံနိုင်ကြမှာမို့လဲ”

“အို. . ကလေးလည်း ကလေးအလျှောက် အိမ်ထဲ
ထိရောက်နေတာ. . ပြီးကျတော့ ဆိုးလိုက်တာက
တာတေလန်သေး. . စိတ်ချစရာလား. . ဒီတစ်ယောက်

ကျပြန်တော့လည်း ရှင့်ရဲ့ အနီးကပ်စက္ကယရီတဲ့ . .
ဘယ်လိုလဲ . . နေရာကောင်းတွေကိုချည်း အချက်ကျကျ
အုပ်စီးထားကြသလို ဖြစ်မနေဘူးလား . . ”

“နေရာကောင်းတွေ . . ဟုတ်လား”

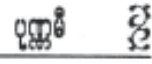
ခင်နှင်းဆီက ဘာမှပြန်မဖြေဘဲ ဒိုးဒိုးကိုသာ
မျက်စောင်းပိတ်ထိုးပစ်လိုက်မိတော့သည်။ ဒီကောင်မလေး
ဒီနေရာကို ဝင်ရောက်လာရခြင်းဟာ ခင်နှင်းဆီ လျှောက်ပြော
ပစ်ခဲ့တဲ့ စကားတွေကြောင့်ပါဆိုတာကိုတော့ ခင်နှင်းဆီက
ဒိုးဒိုးကို ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး ပြန်ပြောလို့ ဖြစ်မလဲ . . ။ အမြဲ
တမ်း ကိုယ့်အထာလေးတစ်ခုနှင့်ကိုယ် တည်တည်တံ့တံ့ပဲ
နေခဲ့တဲ့ ခင်နှင်းဆီအတွက် ကိုယ့်သိက္ခာကိုယ် ပြန်ချသလိုပဲ
ရှိတော့မှာပေါ့ . . ။ သို့သော် ခင်နှင်းဆီက တစ်ခုကိုတော့
ဇွတ်ပင်ပြောချလိုက်ပါသည်။

“တို့ကဖြင့် . . အဲဒီလူနဲ့ ဒိုးဒိုးနဲ့ကို ဒီအတိုင်း ဆက်
လွှတ်ထားဖို့ ဘယ်လိုမှ စိတ်မချနိုင်တော့လို့ တို့ဘော့စ်
ကိုခွင့်တောင်း အလုပ်ထွက်ပြီး ဒီနေရာမှာတောင် ပြန်
လာဝင်တော့မလားလို့ . . ”

“ဟာ . . အဲဒီလိုလား . . အဲဒါတကယ်လား . . ”

ဒိုးဒိုးမှာ အနေခက်သွားပုံတော့ရသည်။ သို့သော်
ဘာစကားကတိကဝတ်မှတော့ ထပ်ထွက်မလာဘဲ အဖူးဘက်
သို့သာ တစ်ချက်လှမ်းအကဲခတ်လိုက်သည်။

“ကောင်မလေးက တော်သလား . . အလုပ်လုပ်နိုင်ရဲ့
လား . . ”

“အင်း . . ကြိုးစားပါတယ်. . ”

“ဘာတွေ အောင်ထားလဲ. . ဘာလက်မှတ်တွေများ ပြနိုင်လို့လဲ. . ”

“ဘာမှမရှိဘူး . . ခုမှ စတင်ဖို့လုပ်တုန်း . . ”

“ဟင်. . ဒါဆို ရှင်က ဘာလုပ်တာလဲ. . ရှင့်ကိုယ် ရှင် နေ့ကလေးထိန်းကျောင်း ဖွင့်စားနေတယ်ထင်လို့ ကလေးတွေ. . ကလေးသာသာအရွယ်တွေကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လက်သင့်ခံနေတော့တာလား”

ဒိုးဒိုးက ‘တဟက်ဟက်’ ရယ်လိုက်သည်။ နှစ်ယောက်သား တိုးတိုး တိုးတိုးနှင့် ဖြစ်နေကြသည့်အတွက် အဖူးလေးတစ်ယောက်တော့ အတော်ကြီး နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်နေရှာပြီ. . ။

“အဖူး . . ဒီကိုခဏ လာပါဦး . . ”

“ဒိုး . . တို့ ပြောလို့မပြီးသေးဘူးနော် ဒိုးဒိုး . . ”

“ခဏပါ. . ကျွန်တော့် ကလေးမလေးကို ခင်နှင်းဆီကို ပြချင်တယ်. . ဖြစ်နိုင်ရင် ခင်နှင်းဆီကိုယ်တိုင် အရောင်တင် ပဲ့ပြင်ပေးစေချင်တယ်. . ”

“ဟင်. . ရှင်က ရှင်ကိုယ်တိုင် ထိန်းရကျောင်းရတာ အားမရလို့ တို့ကိုပါ ရှင့်ရဲ့ နေ့ကလေးထိန်းဌာနမှာ ဆရာမအဖြစ် ဆွဲခန့်ပစ်ဦးမလို့လား”

“ကျွန်တော်က ခင်နှင်းဆီကို အထင်ကြီးတာပါ. . ”

“မကြီးနဲ့. . မကြီးနဲ့. . ရှင် ဟိုတစ်ယောက်ကိုလည်း အထင်ကြီးလို့သာ သူ့စကားကို အမြဲလက်သင့်ခံနေတာ

မဟုတ်လား . . . အဲဒီလူနဲ့ တစ်တန်းတစ်စားထဲ
 အထင်ကြီးခံရမှာမျိုးတော့ တို့က လုံးဝလက်သင့်မခံ
 နိုင်ဘူး . . . ဘယ်နှယ် . . . အထင်ကြီးတယ်လည်းဆိုသေး
 တို့စကားကျတော့လည်း လုံးဝနားဝင်တာလည်း မဟုတ်
 ဘဲနဲ့ . . . ရှင်အထင်ကြီးတဲ့လူချင်း တူတူမှာတောင်
 တစ်ဘက်စကားပဲ အမြဲနားဝင်နေတော့တာကို တို့က
 ဘယ်လိုလုပ် ကျေနပ်နေရမလဲ”

ဒိုးဒိုးက အနားရောက်လာသည့် အဖူးကို လှမ်း
 ပြုံးပြလိုက်ရင်း သက်ပြင်းတစ်ခုကို ကျိတ်ချလိုက်ပါသည်။
 ခင်နှင်းဆီက အဖူးနှင့် ဒိုးဒိုးကို မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေ
 ၏။

“အဖူး . . . အဲဒါ မခင်နှင်းဆီတဲ့ . . . အရင်က အဖူး
 နေရာမှာ အဖူးလိုပဲ မစွတာ ကာဆီဂီအိုမိရဲ့ စက္က
 ထရီလုပ်သွားတာပေါ့ . . . ကိုယ်က အဖူးကို သူ့လိုဖြစ်
 စေချင်တယ် . . . ကိုယ်ပြောတဲ့ အဖူးလည်း တစ်နေ့ကျ
 ရင် တိုးတက်လာရမှာပေါ့ဆိုတာ . . . ခင်နှင်းဆီလို
 ထက်ထက်မြက်မြက်နဲ့ အစစအရာရာ ချက်ချက်
 ချာချာနဲ့ အရာရာကို သိနေတတ်နေရမှာမျိုးကို ဆိုလို
 တာ . . . ”

အဖူးထံမှ “ဟုတ်ကဲ့”သံလေးက သေးညက်
 ညက် . . . အိညောက်ညောက် . . . ။ ခင်နှင်းဆီကတော့ ဒိုးဒိုး
 ကိုလည်း အမြင်ကခပ်ကပ်ကပ် ရှိနေပြီမို့ “ကြည့်လည်း
 မြောက်ပါ ကိုယ့်လူရေး . . . ခင်နှင်းဆီက ရှင့်လိုတော့ နားဝင်

နားယောင်မလွယ်ပါဘူး”ဟု တမင်ပဲ ပြောချလိုက်ပါသည်။

“ကျွန်တော်က တကယ်ဖြစ်စေချင်လို့ တကယ်ပြောတာပါ. . ”

“ဒါပေမယ့် အဲဒီထက်မြက်တာတွေ စွမ်းဆောင်နိုင်တာတွေက တစ်ချို့လူတွေအတွက်တော့ ဘာမှအရေးမပါအရာမဝင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်လေ. . အလကားပဲ”

ခင်နှင်းဆီမှာ အဖူးကို ဒီလောက်ကြည့်လိုက်ရတာနဲ့ “ဘယ်လိုမှ ပြိုင်ဘက်မဟုတ်ဘူး”ဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပြီ။ ဒီကိုရောက်မလာသေးခင်ကတော့ ကြားရတဲ့ သတင်းစကားတွေအရ. . တော်တဲ့ထက်တဲ့. . အလုပ်ဘက်မှာပဲ ပြိုင်ရတော့မလား. . ။ အလှအပ ကြည့်ကောင်းတင့်တယ်ခြင်းမှာပဲ နေရာလူရမှာလား. . တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် (ဟိုလူနဲ့ပြောဆိုနေကြရသလို) အဓိပ္ပာယ်ပါသော ပညာသားပါသော စကားတို့နဲ့ ပုတ်ခပ်တိုက်ခိုက် အနိုင်ကျရတော့မှာလားနှင့်. . တအားကြီးကို မောင်းတင်ပြင်ဆင်လာခဲ့မိတာပါ။

ခင်မောင်ကြည်ဆိုတဲ့လူရဲ့ အကြံက ဘာများပါလိမ့်. . ခင်နှင်းဆီနဲ့ ပြိုင်ရတော့မယ့် နေရာမှာ ပြိုင်ဘက်ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဟုတ်တဲ့သူတစ်ဦးကို လာထည့်ထားခြင်းဟာ သူ့ရဲ့နည်းလမ်းပေါင်းများစွာထဲက ဘယ်လိုနည်းမျိုးပါလိမ့်။ ကောင်မလေးမျက်နှာ ကြည့်လိုက်ရုံနဲ့တင် ဖြစ်ရပ်က ရိုးရိုးစင်းစင်းမဟုတ်နိုင်လောက်ဘူးဆိုတာကို ခင်နှင်းဆီပင်လျှင် ရိပ်စားမိပါရက် ကိုရွှေဒိုးဒိုးတို့ကတော့ ခုထက်ထိ အမြဲ. .

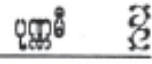

အဆဲ... အလတ္တံ့ပဲ ဆက်ဖြစ်နေတော့မှာလား...။ အဲဒါ
ကြောင့်ပဲ ခင်နှင်းဆီက “ရှင်ကိုတောင်မှ မသင်္ကာချင်တော့
ဘူး”လို့ ပြောလိုက်တော့တာပါ...။

အမယ်... ကြည့်စမ်း... ပြုံးပြုံးကြီးကို စိုက်
ကြည့်နေလိုက်တာ... ကစားစရာ အသစ်တစ်ခုရပ် ရထားတဲ့
ကလေးတစ်ယောက်က သူ့အရုပ်ကလေးအပေါ် ကျေနပ်ပီတိ
ဖြစ်၊ ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်နေတော့တဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးနဲ့...။
နေပါဦး... ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ‘အကြိုက်’မျိုးမှ ကပါရဲ့
လား... သိပ်ကိုသဘောကျနေတော့တာပါလား...။

ခင်နှင်းဆီသည် ဒိုးဒိုးရဲ့ပုံစံကို ဇဝေဇဝါ ဖြစ်
သွားရလျှင် ချက်ချင်းပင် အဖူးဟူသော ကောင်မလေးကို
အလန့်တကြားပင် ပြန်ကြည့်လိုက်မိရပြန်သည်။ အားငယ်ရိပ်၊
ကြောက်ရိပ်၊ ဝမ်းနည်းရိပ်၊ ဘာတွေမှန်းမသိ... ခင်နှင်းဆီ
လို လူမျိုးအတွက်တော့ ဘာတစ်ခုမှ သဘောကျစရာ
အကြောင်းမရှိသည့် အရိပ်အယောင်တွေ မျိုးစုံသန်းနေတော့
သော မျက်နှာကလေးမှာ သာမန်ကလေးမငယ်လေးတစ်ဦး
နည်းနည်း ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်လေး လုပ်ထားသလောက်ပင်။

ဟင်... လှလည်းသိပ်မလှ... စိတ်ဝင်စားစရာ
ကလည်းမဖြစ်... အရပ်အမောင်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်
တို့ကလည်း ဘာတစ်ခုမှ ဆွဲဆောင်စရာမမြင်...။ ခင်နှင်းဆီ
ကတော့ အရှုံးပေးရပါတော့မည်။ ခင်မောင်ကြည့် အကြံ
အစည်ကို မမှန်းတတ်နိုင်သလို... အမြဲလိုလို ပြုံးနေတတ်
လေ့ရှိသော ဒိုးဒိုးတစ်ယောက်ရဲ့ အပြုံးတွေ ပိုမိုတောက်ပ

ရွန်းလက်သလို ဖြစ်နေတော့တာကိုလည်း နားမလည်နိုင်တော့ ပါဘူး . . ။

“အဖူးက ဘယ်မှာနေတာလဲ. . ”

ခင်နှင်းဆီက စတင် မေးခွန်းထုတ်ကြည့်လိုက် သည်။

“အဆောင်မှာပါ မမ. . ”

“အဆောင်မှာ. . ”

“ဟုတ်ကဲ့. . ဇာတိက ပုသိမ်ကပါ. . ခုတော့ မိဘ တွေလည်း မရှိကြတော့တာမို့ အဆောင်မှာပဲ. . ”

“ဪ. . ဪ. . ဦးခင်မောင်ကြည်နဲ့ကော ဘယ် လိုသိကျွမ်းကြတာလဲ. . အမျိုးလား . . ဒီကို သူခေါ် လာပေးတာဆို. . ”

“ဟုတ်ကဲ့. . ဟို. . အ. . အဲလေ. . ဦးလေးနဲ့က အဖူးရဲ့အစ်မနဲ့ ခင်ကြတာပါ. . ဘာမှမတော်ပါဘူး”

“ဪ. . အစ်မရှိသလား . . သူကကော အဆောင် မှာ အတူတူပဲလား. . ”

“ဟို. . အစ်မ, အစ်မကတော့ ဆုံးသွားပါပြီ. . ”

ပြောရင်း ပြောရင်းက စကားတွေ မှားကုန်မည် စိုးသဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ကြောက်ရွံ့လာပုံရလာသော အဖူး ကိုကြည့်ကာ ဒိုးဒိုးက တမင်ပင် “ဟေ့ အဖူး . . မကြောက်နဲ့ သူက စုံထောက်လည်း မဟုတ်ဘူး . . အမှုစစ်လည်း မဟုတ် ပါဘူးကွ”ဟု ဝင်နောက်ပေးလိုက်ရပါသည်။ တစ်ဆက်တည်း မှာပင်. .

“အဆောင်တို့ ပုသိမ်တို့ လိုက်ဦးမလား ခင်နှင်းဆီ”

“ဒိုးဒိုး . . ရှင်ဟာလေ ရှင့်အတွက် ဝင်ပူပူပေးနေရ တဲ့သူကိုပဲ သူကပြောင်လား . . နောက်လားနဲ့ သိပ် စိတ်ကုန်ချင်စရာ ကောင်းတာပဲ. . ”

“မဟုတ်ပါဘူး . . မယုံသင်္ကာတွေဖြစ်နေရင် ခင်နှင်း ဆီပဲ ခေါင်းကိုက်မှာစိုးလို့ပါ. . ”

“အမယ်လေး . . ဒီလောက် စေတနာရှိတယ်ဆိုရင် တော်ပါပြီ. . မယုံစရာလည်းမရှိပါဘူး . . သူပြော နေတာလေးတွေက အကုန်အမှန်တွေချည်းပဲဟာ. . ”

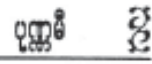
“ဟော. . တော်သွားပြန်ပြီ. . ”

“ဒီမှာ ဒိုးဒိုး . . တို့က ကိုယ့်ကိုကိုယ် လူကဲခတ်တော် လှချည့်လို့ မဝင့်ကြားချင်ပါဘူး . . ဒါပေမယ့် တို့မှန်း ရင်တော့ မှန်တတ်တာများတယ်. . အဲဒါကြောင့် ရှင့် ကိုပြောတာ. . ရှင် ဒီလောက်မတုံး မအားဘူးဆိုတာ လည်း တို့သိနေပြီ. . ရှင့်မှာလည်း အကြောင်းတစ်ခု ရှိတယ်. . အဲဒါ ဘာလဲဆိုတာကိုသာ မသိတာ. . ”

“အား . . ကိုယ့်ဟာနဲ့ကိုယ်တောင် နောက်ကြောင်း မလုံချင်တော့ဘူး . . နောက်ဆို ခင်နှင်းဆီရဲ့ ရှေ့ကို ရောက်ရင် ကျွန်တော်ပါ မျက်မှန်အမည်းကြီးတပ်ပြီး စောင်ခြုံထားရတော့မလို ဖြစ်နေပြီပေါ့. . ”

“မလိုပါဘူး . . ရှင့်ဘက်က မှန်ကန်ရင် ပြီးတာပဲ. . ”

အဖူးမှာ ဒိုးဒိုးနှင့်ခင်နှင်းဆီတို့ နှစ်ယောက်သား တိုးတိုးကျိတ်ကျိတ် ဖြစ်နေကြတုန်းကလည်း တစ်မျိုးပူရသ

လို့. . ခုလို ကိုယ့်ကိုရှေ့တင်ကြီးထားပြီး တိုက်ခိုက်နေကြ ပြန်သည့်အတွက်ကိုလည်း ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နှင့် မျက်နှာက လေး ပျက်နေရပြန်ပါသေးသည်။ အခန်းထဲကနေ ခင်နှင်းဆီ ပြန်ထွက်သွားပြီဆိုတာနဲ့ အဖူးမှာတန်းပြီး မျက်ရည်တွေ ဝဲတက်လာရတော့သည်။

“ဟာ. . အဖူး . . ဘာဖြစ်တာလဲ. . ဘာမှမဖြစ်နဲ့ နော်. . သူက အဲဒီလိုပဲ. . ”

“အဖေ့လိုလူတောင် သူ့ကိုဖြူတယ်မဟုတ်လား ခိုးခိုး ရယ်. . အဖူးတော့ သိပ်ကြောက်တာပဲ. . ခုတောင် ခိုးခိုး ရှိနေပေလို့ နှစ်ယောက်ချင်းဆိုရင်တော့ ဒုက္ခပဲ”

“ဘာမှမပူနဲ့. . အဖူးရဲ့ အဆောင်အထိ သူရောက် လာမှာပဲ. . ”

“ဟင်. . ဆင်းမတွေ့ဘူး. . ”

“ဘယ်ရမလဲ. . အဖူး ဘယ်နှစ်ခါရှောင်နိုင်မလဲ. . အဖူး ဒီနေ့ ပြန်ဖြေနေတာတွေ ကောင်းသားပဲ. . အားလုံးအမှန်ချည်းပဲဟာ. . ကိုကြည် သင်ပေးထား တာလား . . ဟုတ်လား . . ”

“ဟုတ်. . ”

“ဒီတိုင်းပဲ ဆက်ဖြေနေပေါ့. . ပုသိမ်ကနေ ရန်ကုန် ရောက်လာပြီး ကြားထဲမှာ အဖူးအစ်မနဲ့ ငယ်ငယ်က အကြောင်းတွေ ဘာတွေပါ ထည့်ပြောလည်း ရတာပဲ၊ ကိုကြည့် အမေအိမ်က အကြောင်းလေးပဲ ကွက်ဖျောက် ထားရင်ရပြီ. . ”

“ဟင်. . ငယ်ငယ်က အကြောင်းတွေ ပြန်ပြောရင် ခိုးခိုးပါ ပါကုန်မှာပေါ့”

“မပါနဲ့ပေါ့. . ဒါပေမယ့် ပါကုန်ရင်လည်း ကိစ္စတော့ မရှိပါဘူး. . ”

“ပါမိမှာ. . အဖူးက အဲဒါတွေ တစ်ယောက်ယောက် ကို အရမ်းပြန်ပြောချင်တာပဲ. . ခုထိ ဘယ်သူ့ကိုမှ လည်း ပြောခွင့်မရဘူး. . အဆောင်မှာလည်း အဖေက ပေါက်ကရစကား လျှောက်မပြော လျှာမရှည်ရဘူးတဲ့”

“ကိုယ့်ကိုပြောပေါ့. . ”

“ဟင်. . ခိုးခိုးက ကာကယံရှင်ကြီး. . ”

“ဘာဖြစ်လဲ. . ”

“မဟုတ်ဘူး. . တခြားသူစိမ်းတစ်ယောက်ကို ပြော ပြချင်တာ. . ”

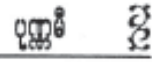
“မေမေ့ကိုပြောပေါ့. . စနေ တနင်္ဂနွေတွေ အဖူးအိမ် ပါလာရင် မေမေနဲ့ တွေ့ကြမှာပဲ. . ”

“အန်တီက အဖူးကိုမှတ်မိရင်တော့ ဒုက္ခပါပဲ. . ”

“မှတ်မိမှာပဲဟာ. . ”

“ဟင်. . ဘယ်ဖြစ်မလဲ. . ”

“ကဲ. . ကြောက်နေရပြန်ပြီ. . သူ့မှာ ဘာမဆို ကြောက်ဖို့ချည်းပဲ. . ဒီမှာ ကိုယ်ပြောမယ်. . ခုချိန် ကစပြီး အဲဒီကြောက်စရာတွေ အားလုံးကို ရင်ဆိုင်ရ မယ့်ရက်တွေ နီးနီးလာပြီလို့သာမှတ်ထားပေတော့. . အရင်ဆုံးကတော့ အဆောင်ကိုရောက်လာမယ့် ခင်နှင်း

ဆီနဲ့ ရင်ဆိုင်လိုက်. . အဖူး ဘာပဲလုပ်လုပ်. . ဘာပဲ
ပြောပြော မမှားဘူး. . ပြောချင်သလိုပြော. . လုပ်
ချင်သလိုလုပ်. . တစ်ခုခုဆို ကိုယ်ရှိတယ်. . သိလား”

အဖူးက ချစ်ရသူကို အားကိုးတကြီးလေး မော့
ကြည့်နေမိပြီးမှ. .

“သူဒီလောက်လှတာ. . ပြီးတော့ အရင်လည်း တွေ့
ကြတာ. . သူ့ကိုဘာလို့ မချစ်တာလဲဟင်. . ”

“ဘယ်သူနဲ့ အရင်တွေ့တာလဲ. . ပြန်ပြောစမ်းပါဦး”

“ဟင်. . ဟိုဟာက ဘာဆိုလဲ. . ကလေးပိစိလေး
ပဲ. . ”

“အဲဒီကလေးပိစိလေးက အဖူးဖြစ်လာလို့ အဖူးကို
ချစ်တာပေါ့. . အရှင်းကြီးပဲ. . ခင်နှင်းဆီလှတာတွေ
ကြီးမှ အရင်တွေ့တာတွေနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး. . ”

အဖူးမှာ “တော်ပါသေးရဲ့”ဟု သက်ပြင်းတွေ
ကျိတ်ချလိုက်မိပြီးလျှင် အဲဒီကလေးပိစိလေးကပဲ အဖူးဖြစ်နေ
ရသည့်အတွက် တစ်လောကလုံးနှင့် ကံဇာတ်ဆရာကြီးတို့ကို
ပါ ကျေးဇူးတင်လိုက်မိပါသည်။

“အဖူးလေ. . ဒီတစ်ခါ သူရောက်လာရင် အဖူးတို့က
ဟိုးကလေးပိစိကလေးတည်းက ခင်ကြတာလို့ ကြွား
ပစ်လိုက်ချင်လိုက်တာ”

“ကြွားပစ်လိုက်ပေါ့. . ဘာဖြစ်သေးလဲ”

“ဟင်. . မဖြစ်သေးပါဘူး”

ခင်နှင်းဆီရဲ့ အရမ်းပိုင်နိုင်တိကျနေပြီး ဒိုးဒိုးကို

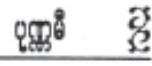

ပင် ခြိမ်းခြောက်သွားသေးသည့် ဟန်ပန်ကိုပါ ပြန်စဉ်းစား
လိုက်မိလျှင်တော့ အဖူးခမျာ ယောင်ယမ်းပြီး ပခုံးလေးပါ
ကျုံ့ထားလိုက်မိပါတော့သည်။

အဆောင်ရွေးမှာ ကားထိုးရပ်လိုက်သော ခင်နှင်း
ဆီက ကားလမ်းမကနေ တန်းတန်းပင် မြင်သာသည့်
အဆောင်ခြံအတွင်း တစ်နေရာသို့ မျက်စိရောက်သွားမိသော
အခါ ရင်ထဲ ဒိန်းခနဲပင် ဖြစ်သွားရပါသည်။ ကြည့်စမ်း . .
အဆောင်ပိုင်ရှင်ကိုရော . . အဖူးကိုပါ မရမက အစ်အောက်
အဖြေထုတ်ရမည်ဟု ကြံရွယ်ထားသမျှတို့ဟာ ဘာမှတောင်
လုပ်ငန်းပင် မစရသေး . . အထင်းသားပင် ပေါ်လွင်နေသ
လောက် ဖြစ်နေပါပေါ့လား . . ။

ခြံထဲက ခုံတန်းလျားလေးတစ်ခုမှာ မော့မော့က
လေးထိုင်နေသော အဖူးရဲ့ နံဘေးမှ ခါးထောက်ရပ်နေသူ
မှာ . . ဟိုလူ . . ဦးခင်မောင်ကြည်လေ . . ။ ပုံစံကို မှန်း
ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ ကျွမ်းဝင်မှုဟာ တော်ရုံ
မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို လှမ်းရိပ်မိလိုက်ပြီးလျှင် ခင်နှင်းဆီ ရင်
ထဲသံသယတွေ အလုံးအရင်းနှင့် ဝင်ရောက်လာကြတော့
သည်။

မိန်းမသနာကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ဘယ်
တော့မှ စိတ်မချရဘူးဟု ကြားဖူးထားပြီးသား ခင်မောင်ကြည်
နှင့်အဖူးတို့မှာ ဘာတွေနည်း။ ဆုံးပါးသွားပြီဆိုသော မိန်း
ကလေးမိတ်ဆွေ၏ ညီမဆိုသူကို ခင်မောင်ကြည်ဘက်က ဒီ
လောက်အကျွမ်းတဝင် ရှိပုံရနေလျှင် ဒါ ဇာတ်လမ်းက
မကောင်းနိုင်တော့ပြီ။ ခင်မောင်ကြည်လေ.. ဘယ်တုန်းက
များ စိတ်ရင်းစေတနာ ဖြူဖြူစင်စင်နှင့် ရှိဖူးလို့လဲ.. သူစိမ်း
မိန်းကလေးငယ် တစ်ယောက်အပေါ်မှာ သူ့အတွက် အခွင့်
အရေးမရနိုင်ရင် ဘယ်တုန်းကများ စိတ်ရှည်လက်ရှည်နှင့်
ဆက်ပတ်သက်ကူညီနေဖူးလို့လဲ.. ။

အင်း .. ကောင်မလေးကြည့်ရတာတော့ အခု
လည်းပဲ.. “မခုတ်တတ်တဲ့ကြောင်.. ညောင်”ဆိုတဲ့ ပုံစံ
မျိုးလေးနဲ့ပဲ.. ။ ခင်မောင်ကြည်လို လူမျိုးနဲ့ ယှဉ်တွဲသမုတ်
ပစ်ရမှာတောင် အားနာစရာ.. ။ သို့သော် ဒိုးဒိုးကိုပင် အယုံ
အကြည်မရှိချင်လှတော့သည့် ခင်နှင်းဆီက ဘယ်လောက်ပဲ
မျက်နှာငယ်ကလေးနှင့် သေတော့မတတ် ရုပ်မျိုးပဲရှိနေပါ
စေ.. ကိုယ်တွေ့ဆက်ဆံပေါင်းသင်းပြီးမှသာ ကြည့်ယုံရ
တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်သည်။

ခင်နှင်းဆီက ကားပေါ်မှဆင်းကာ အဆောင်ခြံ
ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ခင်နှင်းဆီကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်ဆိုလျှင် ခင်
မောင်ကြည်မျက်နှာပေါ်မှာ.. တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သွားဟန်..
ပြီးတော့ ဒေါသပါ ထွက်လာဟန်.. အမူအရာ နှစ်မျိုးက

ဖျတ်ခနဲ၊ ဖျတ်ခနဲပင် ပေါ်ပေါက်လာကြပြီးမှ . . ချက်ချင်း ပင် အပြုံးမျက်နှာနှင့် ဟန်လုပ်ဖုံးအုပ်ပစ်လိုက်တော့ကာ . .

“ဟလို . . မခင်နှင်းဆီ . . ”

“ဦးခင်မောင်ကြည်ရေ . . ပက်ပင်းကြီးလို့ပဲ ပြောရ တော့မလား . . ”

“ဗျာ . . ဘာကိုလဲ . . ကိုယ်နဲ့ မခင်နှင်းဆီနဲ့ ဒီမှာ လာဆိုကြတာကိုလား . . ဟုတ်ပါရဲ့ . . မခင်နှင်းဆီ ဘက်က ဘယ်လိုအကြံဉာဏ်မျိုးနဲ့ ရောက်လာတယ် ဆိုတာ မပြောနိုင်တော့ ပက်ပင်းကြီးလို့ပဲ သုံးချင်လည်း သုံးပေါ့ . . ရတာပါပဲ”

“ကျွန်မက ရှင့်ကိုပြောနေတာ . . ကျွန်မက ဒိုးဒိုး အကူအညီတောင်းထားလို့ အဖူးကို ကူညီတွဲခေါ်ပေး လိုက်ပါဦးဆိုလို့ လာခဲ့တာပဲ”

“ကိုယ်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပေါ့ဗျာ . . ”

“ဟင်း . . ရှင့်လိုလူကိုများ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကို တရင်းတနှီး ကူညီဖို့ အကူအညီတောင်းတယ်ဆို ရင် ဒါ ဒိုးဒိုးတော့ ရူးနေတာ ဖြစ်ချင်ဖြစ် . . ဒါမှ မဟုတ်ရင်တော့ . . ဦးနှောက်တစ်ခုလုံး မှိုင်းလုံးကြီး ကြီးမိပြီး ဘာမှ မစဉ်းစားနိုင်တော့တာပဲ ဖြစ်ရ မယ်”

“နေပါဦး မခင်နှင်းဆီရယ် . . ကိုယ် တကယ်ပဲ မသိ လို့မေးပါရစေဦး . . မခင်နှင်းဆီနဲ့ကိုယ်နဲ့ ရန်သူတွေ လည်းမဟုတ် . . ဘယ်ဘဝက ရေစက်မှလည်း မပါ

ကြဘူးဆိုရင် မခင်နှင်းဆီဘက်က ကိုယ့်ကို နေရင်း
ထိုင်ရင်း အကြောင်းမဲ့ လိုက်ရန်လို တိုက်ခိုက်နေရတာ
ဘာကြောင့်ပါလိမ့်. . ဒါ ကိုယ်တကယ် ရိုးရိုးသား
သားနော်. . တကယ်သိချင်လို့ကို မေးကြည့်တာ. . ”

ခင်နှင်းဆီမှာ ခင်မောင်ကြည့် စကားကြောင့်
ရုတ်တရက် ကြောင်တောင်ကြောင်သွားရသည်။ ပြီးမှ ကိုယ့်
ဘာသာ စိတ်ပြန်ထိန်းလိုက်ရကာ. .

“ဒိုးဒိုးက ကျွန်မသူငယ်ချင်း. . ”

“ဪ. . အဲဒီတော့. . ”

“သူ့အတွက် အကျိုးယုတ်စေနိုင်မယ့်. . ဒုက္ခရောက်
စေနိုင်မယ့် ကိစ္စဝိစ္စမှန်သမျှကို ကျွန်မရဲ့ကိစ္စလိုပဲ
သဘောထားပြီး ကျွန်မပူပင်တယ်. . ဒါပါပဲ. . ”

“ဪ. . ဒါဖြင့် မခင်နှင်းဆီအပေါ် တစ်ကြိမ်တစ်
ခါက ကိုယ်မှားခဲ့မိဖူးလို့ အဲဒါကို အငြိုးကြီးကြီး ထား
နေတာတော့ မဟုတ်ဘူးနော်. . ”

“ရှင် ဘာစကားပြောတာလဲ. . ”

“ဒီလိုပါ. . ဒီလိုပါ. . ဒေါသထွက်မလာပါနဲ့”

ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ အသွင်သဏ္ဌာန်က အေးဆေး
နေပေမယ့် မျက်လုံးများရဲ့ ကောက်ကျစ်စွာ တိုက်ခိုက်လိုမှု
ကို လှမ်းမြင်နိုင်နေသည့် ခင်နှင်းဆီမှာ အဆောင်ဧည့်ချိန်ကြီး
မို့ အတန်အသင့် များပြားနေသည့် ဧည့်ပရိသတ်တို့ကိုပဲ
ဝဲဝဲကြည့်မိကာ ဒေါသထွက်ရလွန်းလို့ ရင်တောင်ပွင့်ထွက်
တော့မလား ထင်လာရပါသည်။ သူ့စကားကိုများ လူသူစိမ်း

တွေ ကြားလိုက်ရရင် ဘယ်နှယ်နေမလဲ. .။ တလွဲတွေ အဓိပ္ပာယ်လျှောက်ကောက်ကုန်ကြတာနဲ့. . ခင်နှင်းဆီမှာ လူစိမ်းတို့ရဲ့ သို့သော. . သို့လော အတွေးများကြားမှာ အရှက်တွေ ဖြန်းဖြန်းကွဲကာ မောရချေရဲ့. .။

“ဒီလိုပါ. . ကိုယ်တစ်ကြိမ်တစ်ခါက မခင်နှင်းဆီကို ပရိုပိုစ်လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်”

“ရှင့်ပါးစပ်ကို ပိတ်စမ်း. . ”

“မဟုတ်ပါဘူး. . အဲဒါကို မခင်နှင်းဆီက လုံးဝ နှစ်သက်ပုံမပြတဲ့အတွက် ကိုယ်လည်း ကိုယ့်အသိစိတ် ဓာတ်နဲ့ကိုယ် နောက်ဆုတ်လိုက်တယ်. . ကိုယ် စဉ်းစားမိပါတယ်. . တစ်ကြိမ်ပဲပြော. . တစ်ကြိမ်ပဲ မနှစ်သက်ပုံပြရုံနဲ့ နောက်ဆုတ်လိုက်မိတာဆိုတော့. . ယောက်ျားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ပါးစပ်ဆော့ရုံဆော့လိုက်တာလို့ မခင်နှင်းဆီကမြင်ပြီး စိတ်ခုသွားနိုင်တယ်လေ. . ”

“ရှင်. . ရှင်. . ကျွန်မ လက်ပါမိတော့မယ်. . ”

ခင်နှင်းဆီက ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ထပ်ပြီး ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ လေသံမှာ အကျယ်စားကြီးထဲက မဟုတ်ပေမယ့် တိုးတိုးကလေးလည်းပဲ မဟုတ်ပါ. . ။ ဂရုစိုက်နားထောင်မည့်သူရှိရင် ကြားနိုင်လောက်သည်။ ဘယ်သူမှမကြားတောင် အနားမှာ ငုတ်တုတ်ရှိနေသည့် အဖူးကတော့ ကြားပြီး. . ။ တခြားလူတွေမှာလည်း ကြားမကြားတော့ မသေချာပေမယ့် ဒီနှစ်ယောက် တစ်စုံတစ်ခုတော့

ပြဿနာတက်နေကြပြီ ဆိုတာကို ရိပ်မိကြပုံနှင့် ကြည့်ကွက် ကြည့်ကွက်တွေ ဖြစ်နေကြလေပြီ။

ခုန သူ့ကို ရိုက်ထည့်လိုက်ရင် အုတ်အော် သောင်းနင်းဖြစ်ပြီး ကိုယ်ပဲ အရှက်ရမည်။ လှည့်ပြန်ပြေးသွားရင် လည်း နောင်ဒီကိစ္စထဲ ဘယ်တော့မှ ဝင်မပါရဲတော့လောက် အောင် နောက်ကောက်ကျ အရှုံးပေးလိုက်ရတော့ကာ . . ခုချိန်ထိ ဝင်ပါထားမိတာတွေ အားလုံးလည်း အလဟဿ ဖြစ်ကုန်ပြီး ကိုယ့်မှာ ရှုံးရုံရှုံးလိုက်ရတာသာ အဖတ်တင်လျက် ဒီလူကတော့ဖြင့် ဘာမှထိခိုက် ပြောင်းလဲလိုက်မှာတောင် မဟုတ်. . ။

ခင်နှင်းဆီက ပေပြီးဆက်ရပ်နေကာ ခင်မောင် ကြည့်ကို သဲသဲမဲမဲ သတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်ချင်သည့် မျက်နှာကြီး နှင့် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

“တကယ်လို့ အဲဒီအတွက် အငြိုးထားနေတာဆိုရင် တော့ ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်. . ပြီးတော့ ဝန်ခံ စရာလည်းရှိတယ်. . တကယ်တမ်းက နောက်သာ ဆုတ်လိုက်တာပါ. . ကိုယ့်ရဲ့စိတ်တွေကတော့ မပြောင်း လဲခဲ့ပါဘူး . . မခင်နှင်းဆီကသာ ရုတ်ချည်းနောက် ဆုတ်လိုက်မိတဲ့ကိစ္စအတွက် ပြေရာပြေကြောင်းသဘော မျိုး ထားနိုင်ပြီဆိုရင်. . ကိုယ်ကလည်း အသစ်တစ် ဖန် ပြန်စဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိပါတယ်. . အဲဒါလေးကို တော့ သိစေချင်တယ်. . ”

ခေါင်းမာမာနှင့် ပေရပ်နေသေးသည့် ခင်နှင်းဆီ

မှာ ဦးနှောက်ထဲမှ အကြားအာရုံအခန်းနှင့် ဒေါသဖြစ်တတ်သည့် အခန်းတို့ကိုများ ပယ်ထုတ်ထားလိုက်နိုင်ပြီလား . . ဟု ခင်မောင်ကြည်က တွေးလိုက်မိသေးသည်။ ကိုယ်က ဘာစကား ထပ်ဆက်ရတော့မည်မသိ . . ။ အပ်ကြောင်းကထပ်တော့မည်။ ပေါက်ကွဲထွက်ပြေးကာ နောင်ဘယ်တော့မှ သူတစ်ပါးကိစ္စထဲ ဝင်ရှုပ်ရဲတော့မှာ မဟုတ်ဟု ထင်ရသည့် မခင်နှင်းဆီကတော့ ကျောက်ရုပ်ကြီးလို ပေပေကပ်ကပ် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြီး ရပ်ကြည့်နေဆဲ . . ။

ရုတ်တရက် သတိတွေဘာတွေများ မတ်တပ်ကြီး လစ်သွားတာလား . . ။ ခင်မောင်ကြည်က အင်္ကျီအိတ်ထဲက လက်ကိုင်ပဝါကိုထုတ်ကာ ကိုယ့်မျက်နှာက ချွေးတွေကို ကိုယ်ပြန်သုတ်နေရည်။

“ပြီးပြီလား . . ”

ခင်မောင်ကြည်ပင် တကယ် ဖျားသွားရတော့သည်။ ဘယ်လိုမိန်းမလဲ။

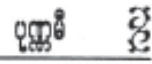
“ဪ . . ပြောလို့ပြီးပြီလားလို့ . . ပြီးပြီဆိုရင် မေးစရာရှိတယ်”

“ဪ . . ဟုတ်ကဲ့ . . ဟုတ်ကဲ့ ပြီးပါပြီ . . ဘာများ မေးချင်ပါလိမ့် . . ကိုယ့်ဘက်ကိုတော့ ကိုယ်က ကိုယ့်ဘာသာပဲ အာမခံရမှာပဲ မခင်နှင်းဆီ . . ”

“ဒါဆိုရင် . . မြေးချစ်နဲ့အဖူးနဲ့ ဘာတော်သလဲ”

“ခင်ဗျာ . . ”

“သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ရုပ်ရည်တွေဟာ ချွတ်စွပ်နီးပါး

ထပ်တူဖြစ်နေတယ်. . အဲဒါ သူတို့နှစ်ယောက် ဘာ
တော်ကြသလဲ. . ဘယ်လိုပတ်သက်ကလဲ ကျွန်မ သိ
ချင်တယ်. . ”

တကယ်တော့ သူ့ဘွားအေနှင့်သာ တူသော
မြေးချစ်နှင့်. . အပွင့်နှင့်တောင် တစ်စက်မှမတူသည့် အဖူး
တို့ဟာ ဘာမှကို မသက်ဆိုင်သော ရုပ်ရည်အသီးသီးနှင့်ပါ။
သို့သော် ခင်နှင်းဆီက ဒီလိုဆိုလိုက်တော့ ခင်မောင်ကြည်ပင်
လျှင် အဖူးကို ယောင်ယမ်းပြီး ငုံ့ကြည့်လိုက်မိစဉ်မှာ အဖူး
မှာတော့ ခေါင်းပင်ပြန်မဖော်ဝန်တော့လောက်အောင် သဲကြီး
မဲကြီး ငုံ့လျှိုးကာ မြေကြီးနှင့် သူ့မျက်နှာတို့ ဂဟေဆက်ကြ
တော့မည့်အလားပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

“ဟာ. . အဲဒါကတော့ ဘာလိုင်းကြီးပဲ. . ဘာမှကို
မဆိုင်တဲ့ဟာ. . ”

ခင်မောင်ကြည်က ခပ်မြန်မြန် ပြန်ပြီး စိတ်ထိန်း
လိုက်နိုင်ပါသည်။

“ဪ. . မဆိုင်ဘူးလား. . ဒါဆိုရင် အဖူးက ဘာ
လို့ခေါင်းမဖော်ဝန်ရတော့တာလဲ. . ကျွန်မ အထင်
မမှားဘူးဆိုရင် မြေကြီးပေါ်မှာ ဒီလောက်သည်းမဲပြီး
စိတ်ဝင်စားစရာ ဘာမှမရှိဘူးပဲ ထင်ပါရဲ့. . ”

ခင်နှင်းဆီမှာ မချိန်ရွယ်ဘဲ စွတ်ရမ်းပြီး ပစ်ထည့်
ပစ်လိုက်သည့် မြားတစ်စင်းက သားကောင်ရဲ့ အရေးပါ
အရာရောက်သည့် တစ်နေရာရာမှာတော့ စိုက်မိလိုက်ပြီဆို
တာကို ချက်ချင်းရိပ်မိလိုက်ပါပြီ. . ။

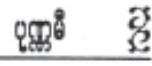

“ကဲ. . ထားပါလေ. . အဲဒီဘာမှမတော်ကြတဲ့ နှစ်
ယောက်ဟာ ရှင်နဲ့လည်း ဘာမှမတော်ကြဘူးဆိုရင်
ပြီးတာပါပဲ ဦးခင်မောင်ကြည်. . အဖူး . . မမပြန်
မယ်. . ဒါပေမယ့် ထပ်လာခဲ့ဦးမှာပါ. . ”

ခုနကတည်းက ပြန်လှည့်ပြေးချင်ဇောနှင့် တုန်
ယင်နေခဲ့ပြီဖြစ်သော ကိုယ့်ခြေထောက်များကို ခုမှ ဇွတ်ဆွဲမ၊
နုတ်ယူရင်း ခင်နှင်းဆီက အနိုင်နှင့်ပိုင်းကာ လှည့်ထွက်လာ
ခဲ့ပါတော့သည်။ အဲဒီနှစ်ယောက်ဟာ ဘာပါလို့မ. . တကယ်
ပဲတစ်ခုခုများ တော်စပ်နေကြရောသလား . . ။ နှစ်ယောက်
စလုံးများ ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ သားတွေ သမီးတွေ ဖြစ်နေကြ
ဦးမှာလား . . ။ ကလေးကတော့ ထားတော့. . မဖြစ်နိုင်စရာ
သိပ်မရှိ. . ။ ကောင်မလေးက ခုရှိရင် နှစ်ဆယ်လောက်နေ
မှာပေါ့. . ခင်မောင်ကြည်က လေးဆယ်လောက်. . ။

အို. . ဖြစ်နိုင်တာပေါ့. . သူ့လို လူရှုပ်တစ်
ယောက်ဟာ အိမ်ထောင်စောစီးစွာ ကျခဲ့လျှင် ဒီအရွယ်သမီး
မျိုးလည်း မွေးထားနိုင်တာပဲ. . ။ ပြီးတော့ ဒိုးဒိုး တစ်ခါ
ပြောခဲ့ဖူးတယ်လေ. . ။ ခင်မောင်ကြည်ဟာ စီဗီ (CV) ကိုယ်
ရေးရာဇဝင်မှာသာ လူပျို. . အပြင်မှာတော့ ကလေးနှစ်
ယောက်နဲ့တဲ့။ ကဲ. . ဘယ်လောက်တိုက်ဆိုင်ထားသလဲ။
ခင်နှင်းဆီ ကိုယ့်ကားဆီ တန်းတန်းမတ်မတ် လျှောက်လာ
ခဲ့ရာက ရုတ်တရက် လည်ပြန်ပြန်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ခင်နှင်းဆီ မရှိတော့ဘူးဆိုတာ
နှင့်. . ဘေးဘီဝန်းကျင်ကို အမှုမထားတတ်သည့် ခင်မောင်

ကြည်၏ လက်တစ်ဖက်က ငုံ့ကျနေသော ကောင်မလေးရဲ့ ခေါင်းကို “ဖုံး”ခနဲ ရိုက်ချပစ်လိုက်တာကို ခင်နှင်းဆီမှာ မျက်ဝါးထင်ထင်ကြီးပင် မြင်လိုက်ရပါတော့သည်။ အား . . ရက်စက်လိုက်တာ . . ။ ခင်နှင်းဆီက ကိုယ့်ကားဆီ ကိုယ် ပြေးလို့ပင်သွားလိုက်မိကာ . . အချိန်ပြင်းပြင်းနှင့် ချက်ချင်း ပင် မောင်းထွက်ခဲ့တော့၏။

ကျန်ရစ်ခဲ့သော ခင်မောင်ကြည်ကတော့ ဘေး ဝန်းကျင်ကလူတွေ ဝိုင်းကြည့်နေကြပြီဆိုတာကိုလည်း အမှု မထား . . ဒေါသတွေပဲ ထွက်ပြီးရင်းထွက်ရင်း အတောမ သတ်နိုင်အောင် ထွက်နေရတော့ကာ . .

“အလကားဟာမ . . ဟိုက တစ်ချက်ဖမ်းတောက် ထည့်လိုက်တာနဲ့ ဟုတ်ပါ့ဘုရား . . မှန်ပါ့ဘုရားလို့ အော်ပြီး ဝန်မခံရုံတမယ်ပဲ ရှိတော့တယ် . . နင့် ဒီခေါင်းကြီးက ဘာလို့ငုံ့ကျသွားရတာလဲ . . ရုပ်က ရော ဘာလို့ နက်ဖြန်သန်ဘက် သေတော့မယ့်ရုပ်မျိုး ဖြစ်နေရတာလဲ . . နင်လုပ်လို့ ငါဘယ်လောက်(-) ရှက်ကွဲသလဲ . . ကြည့်စမ်း . . ဟိုဟာမက ငါ့ကို ကောင်းကောင်းအနိုင်ယူသွားလိုက်တာ . . နင်မသေဘဲ ငါပဲ လဲသေလိုက်ဖို့ပဲ ကောင်းတော့တယ် . . ”

ကြာတော့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေကလဲ ကိုယ့်အသိစိတ်ဓာတ်နဲ့ကိုယ် အဖူးကို အားနာလာကြကာ . . ခြံပြင်ထွက်သူထွက် . . အိမ်ပေါ်ပြန်တက်သူတက်နှင့် . . အဖူးတို့နားမှာ လူရှင်းသွားတော့သည်။

“နင့်ကိုလေ အဲဒီဟာမရဲ့ ချေးကိုပဲ ဆီပြန်ချက်ပြီး ကျွေးဖို့ကောင်းတော့တယ်. . ကဲ. . ပြောစမ်းပါဦး . . နင်နဲ့ ဟိုသတ္တဝါရဲ့ အခြေအနေကရော ဘယ်လိုဖြစ်နေကြပြီလဲ”

“ဘယ်. . ဘယ်လိုမှ မဖြစ်ဘူး . . ”

“ဘာ. . နင်တို့ ဒီလောက်တချောင်းချောင်း တွဲနေကြတာ. . ငါ့မျက်စိထဲ ကန့်လန့်ဖြတ်မျဉ်းကြောင်းတွေပဲ မြင်ရတော့တယ်. . ဒါတောင် ဟိုခွေးမျိုးက ဘာမှမရည်ရွယ်ဘူးလား . . ”

“မ. . မရည်ရွယ်ဘူး . . ”

“ဟုတ်လို့လား . . နင် သူ့ဘက်ကလိုက်ပြီး ဖုံးမထားနဲ့ . . ”

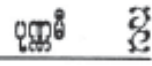
“မ,မဖုံးပါဘူး အဖေ. . ”

“ဘာတစ်ခုလေးမှ နှမ်းစေ့လေးလောက်တောင် မထူးခြားဘူးလား . . ”

“ဟင့်အင်း . . ”

“တောက်. . အလကား cအမ. . နင့်ပုံစံနဲ့တော့ ဟိုကကားပေါ်တင်ပြီး ခိုးပြေးချိန်ရောက်မှသာ. . အမယ်လေး ထူးခြားပါပြီလို့ အော်တော့မယ့် ဟာမမျိုးပဲ. . ဒီအရွယ်ရောက်နေပြီ ဒီလောက်ကလေးတောင် အကဲမခတ်တတ်ဘူး . . ”

ခင်မောင်ကြည်မှာ “မဖြစ်တော့ဘူး”ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိပါပြီ. . ။ မူလရည်ရွယ်စဉ်က တစ်မျိုး . . ။

အဖူး ရုံးရောက်လာတော့ ကိုယ်ပဲလိုက်ပြီး ဝန်တိုပူပင်နေမိ
တာကတစ်မျိုး . . ။ ဒီပုံအတိုင်း ကြာကြာသွားနေရင် တစ်မှု
ကိုဖုံးချင်လို့ နောက်တစ်မှု ထပ်လုပ်မိကာမှ ဘာမှမအောင်
မြင်ဘဲ ကိုယ်သာ ခရုဆံကျွတ် ခြေလွတ်လက်လွတ် ဖြစ်ရ
တော့မည်။ အမှုမှန်ပေါ်တော့လည်း ဘာဖြစ်မှာလဲ . . ဒီကိစ္စ
မျိုးဟာ ထောင်ကျတန်းကျ ဖြစ်နိုင်မယ့် ကိစ္စလည်းမဟုတ်။
ဒိုးဒိုးလိုကောင်မျိုးကရော ကိုယ့်ကို ဘာများလုပ်နိုင်မှာမို့လဲ။

ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ရည်မှန်းချက်တွေ ပျက်မည်။
ကလေးနှစ်ယောက်ရဲ့ ရွှေ့ရေးတွေ မတည်ငြိမ်တော့ဘဲ
ကမောက်ကမ ဖြစ်ကုန်ကြမည်။ မြေးချစ်ဆိုရင် ဟိုမှာအခြေ
ပဲကျနေကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သူဌေးသားလား ဘာလားပင်
ထင်နေတဲ့ ဘဝမျိုးရောက်နေပြီ . . ။ အဖူးဆိုလည်း အနည်း
ဆုံးတော့ လူရာဝင် တင့်တယ်ကာ . . ရွှေ့ရေးက ခပ်ပြပြ
လှမ်းမြင်ရတာနဲ့တင် အမြင်ကလွန်ပြီ . . ။ ဒီအချိန်ရောက်
မှ ပျက်စရာလား . . ။ ဘာမဟုတ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်
ကြောင့် လုံးလုံးကြီးပဲ ပြိုကွဲပျက်စီးသွားစရာလား . . ။ တစ်
သက်လုံး သူတစ်ပါး မျက်ခုံးမွေးပေါ်ပဲ စကြိုလျှောက်ချင်ခဲ့တဲ့
ခင်မောင်ကြည်တို့လည်း မြောင်းထဲတစ်ခါတည်း ရောက်ကာ
ဘဝပျက်စရာလား . . ။

အဲဒီလိုမဖြစ်စေချင်ရင် ကိုယ့်ဘာသာ တစ်
ယောက်တည်း ခုလို လက်သီးလက်မောင်းတန်းကာ ကျိုးဝါး
နေလို့ မရဘူးဆိုတာ ခင်မောင်ကြည်က သိသည်။ အလိမ်
ပေါ်တာတောင် ထောင်မကျနိုင်ရုံလေး လက်တစ်လုံးခြားလုပ်

လှည့်ရှောင်တတ်သော ခင်မောင်ကြည်က ခင်နှင်းဆီကိုလည်း စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ . . နှုတ်နဲ့ အမူအရာအရနဲ့သာ အဆုံးစွန်အထိ အနှောင့်အယှက် ပေးရဲပေမယ့် ကိုယ်ထိလက်ရောက်တော့ဖြင့် ဘာတစ်ခုမှ မကျူးလွန်ရဲဘူးလေ . . ။ ကိုယ်တိုင် မလုပ်ဝံ့လို့ လူငှားလုပ်ခိုင်းပြန်ရင်လည်း ပေါ်ခဲ့ရင် ကိုယ်ပါ အမှုပတ်မှာပဲ။

ဒီတော့ တစ်နည်းပဲရှိတော့သည်။ ဒီအချိန်မှာ နှမြောတွန့်တို ပူပင်စိတ်မချတာတွေအားလုံး ဘေးချိတ်ပစ်။

“ဒီမှာ အဖူး . . နင် . . ဒီကောင်နဲ့ မဖြစ်ဖြစ်တဲ့ နည်းနဲ့ လက်ထပ်ဖြစ်အောင် လုပ်မှဖြစ်တော့မယ် . . ”

“ရှင် . . အဖေ . . ”

“ရှင်တွေ ဘာတွေ လုပ်မနေနဲ့ . . နင် ဒီကောင့်မိန်းမ ဖြစ်ပြီးပြီ . . လက်မှတ်ထိုးစာချုပ်ထားနိုင်ပြီဆိုရင် ဟိုဟာမ ဘယ်လိုပဲ နှောင့်ယှက် နှောင့်ယှက် . . ”

“မ,မဖြစ်နိုင်ပါဘူး အဖေရယ် . . ”

“ဖြစ်နိုင်တယ် . . ငါ သေချာအစီအစဉ် ဆွဲပေးမယ်”

“အာ . . အဖေ . . အဖေ လျှောက်လုပ်ရင် အားလုံး အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းနဲ့ . . ရှက်စရာကြီးတွေပဲ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ် . . ”

“ဒါဖြင့် နင့်ဘာသာကြံ”

“မ,မကြံတတ် . . ”

“ငါ သတ်ရရင် သေဦးတော့မယ် . . နင့်ကို ငါ နှစ်ပတ် အချိန်ပေးမယ် . . နှစ်ပတ်ကကျော်ရင် ငါ့အလှည့်ပဲ။

ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ပြောသလို
မနာခံရင်တော့ ခင်မောင်ကြည်ဟာ ဘယ်လိုလူဆိုတာ
ခုသိထားတာထက် နင်ပိုပြီး သိသွားစေရမယ် အဖူး . .
ဒီကိစ္စမှာ နင်ဒုက္ခရောက်အောင် ငါကလုပ်တာလည်း
မဟုတ်ဘူး . . နင်လည်း ကောင်းစားသွားမယ့်ကိစ္စ . .
နင့်တူကလေးလည်း ခုလက်ရှိဘဝမှာ မတောင့်မတ
မကြောင့်မကျနဲ့ ဆက်နေသွားနိုင်မယ် . . မဟုတ်ဘူး
လား . . အဖူးက လိမ္မာပါတယ် . . ငါ့စကားဆို နင်
တစ်သက်လုံး နားထောင်ခဲ့တာပဲဟာ . . ကဲ . . နင်
ရှက်နေရမယ်ဆိုရင် ငါ ဒီတစ်ပတ်အတွင်း ခရီးထွက်ရ
အောင် ဒီကောင့်ကို ပြောပြီးထွက်နေလိုက်မယ် . .
တစ်ပတ်အတွင်း ကြည့်စီစဉ်ရင်လည်း စီစဉ်လိုက်ပေါ့
ခရီးက တစ်ပတ်ထက် ပိုထွက်လို့တော့ မရဘူး”

ကောင်းတယ် . . ဒီအစီအမံ . . ။ ဒိုးဒိုးဘက်ကို
ကြည့်ပြီး မသင်္ကာတာနဲ့တောင် နေမရ ထိုင်မရ ပူပန်နေခဲ့
သေးမိသော ခင်မောင်ကြည့်အဖို့ မဖြစ်တော့လို့သာ ပြော
မယ့်သာပြောရ ခိုင်းမယ့်သာခိုင်းရ တစ်ပတ်နှစ်ပတ်အတွင်း
အဖူးကလေးဘက်က မိန်းကလေးတို့ ကူခြေပျက်အောင်
လှုပ်ရှားရမယ့် ကိစ္စကြီးမျိုးကို ဘယ်လိုမျက်နှာပြောင်ပြောင်
နဲ့ ရင်ဆိုင်ဝန်ရမှာလဲ . . ။ ကိုယ်ကမရှိတော့ . . ခရီးထွက်
နေလိုက်တော့ . . ကိုယ့်မျက်စိရှေ့မှာ မဟုတ်ရင် ပြီးရောပေါ့။
မလုပ်တတ်ဘူး၊ မကိုင်တတ်ဘူးတော့ မဖြစ်နိုင်
ပါဘူး . . မိန်းကလေးပဲ ‘မိန်းမမာယာ သဲကိုးဖြာ’ ဆိုတဲ့

စကား ဘယ်သွားထားထားမှာလဲ. . ။ ရိုးလှအေးလှပါပြီဆို
တဲ့ သူ့အစ်မ အပွင့်တောင်မှ မြေးချစ်ကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်
လွယ်ရဲတဲ့အထိ သတ္တိရှိခဲ့ဖူးသေးတာပဲ. . ။ အဖူးလည်း
ကိုယ်ကျောခိုင်းထားခဲ့တဲ့ တစ်ပတ်အတွင်း . . လည်ချင်
ယောင်ဆောင်ထားတဲ့ ငအအောင် မလည်ရှုပ်တစ်ကောင်ကို
ငေါက်ခနဲ ပစ်ကျလာရုံလေး လုပ်ရမှာ. . ။ နည်းနည်းလေး
ကြိုးစားကြည့်လိုက်ပေါ့. . ။

အခန်း(၅)

အခြေအနေတွေ နည်းနည်း ပိုရှုပ်ထွေးလာပြီ ဆိုတာကို အဖူးမှတစ်ဆင့် ကြိုသိထားနှင့်သော ဒိုးဒိုးမှာ ခင်နှင်းဆီ ရောက်လာတော့မည်ကို ကြိုပြီးမျှော်နေမိသလို တောင် ဖြစ်နေပါသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ ရုံးခန်းကို ဘယ်လိုမှ မလာတော့ဘူးဆိုတာကိုလည်း ကြိုပင်သိသမို့ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ အိမ်ရောက်လာမလား စောင့်ကြည့်သည်။ စနေနေ့က ပေါ်မ လာပါ။ ။ တနင်္ဂနွေကျတော့ ဒိုးဒိုးကိုယ်တိုင်ပင် ခင်နှင်းဆီ ရဲ့အိမ်သို့ လိုက်သွားလိုက်ပါတော့သည်။

“ဟော. . ပေါ်မလာတာတောင် ကြာနေပြီနော်. . ”

ခင်နှင်းဆီ၏ မိခင်ကြီးက နှုတ်ဆက်သည်။
ကြာဆို မစွတာ ကာဆိဂိအိုမိ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ပြန်သွားပြီး

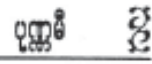
သည့်နောက်ပိုင်း ရန်ကုန်မှာ ဒိုးဒိုးပဲ အထွေထွေ မန်နေဂျာ တက်ဖြစ်ကတည်းကကို ခင်နှင်းဆီတို့အိမ်သို့ လုံးလုံးမရောက် ဖြစ်တော့တာပါ။ အရင်ကလည်း အလုပ်ဝင်ပြီးချိန်မှစကာ ကိုယ့်ဘက်မှ အသွားအလာတို့က ပြောက်ကျား ပြောက်ကျား ပါပဲ. . ။ ကျောင်းတုန်းကသာ ဒီလိုအလာများခဲ့တာလေ. . ။ အလုပ်ဝင်လိုက်ရစဉ်ကတည်းက ခင်နှင်းဆီရဲ့ သဘောထား ကိုရော မိဘများရဲ့ သဘောထားကိုပါ ဒိုးဒိုးက ရိပ်မိလိုက် ပြီးသား မဟုတ်လား . . ။

ခင်နှင်းဆီအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးမိနေသည် မဟုတ် ပေမယ့် ကိုယ့်အပေါ် တစ်ဆင့်နှိမ့်သတ်မှတ်ကာ စိတ်ချ လက်ချတွေ ဖြစ်နေကြသည့် အခြေအနေမျိုးကို ကိုယ်လည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်ပီပီ ဘယ်ကျေနပ်ပါ့မလဲလေ. . ။

“အလုပ်ရှုပ်နေလို့ပါ အန်တီ. . ”

“အေး . . နှင်းဆီဆီက ပြန်ကြားပါတယ်ကွယ်. . ဝမ်းသာပါတယ်. . ”

ခုလိုအချိန်မှာဆို ခင်နှင်းဆီရဲ့ မိဘများ၏ စိတ်ဓာတ်က ဘယ်လိုရှိဦးမလဲဆိုတာ ဒိုးဒိုးက ဘာရယ် မဟုတ်တော့ သိချင်စိတ် ဝင်ပါသည်။ ဒါပေမယ့် စိတ်ဓာတ် အထက်တန်းကျရတာကိုပဲ တန်ဖိုးထားကြသော. . ငွေရေး ကြေးရေးအရလည်း သူများဟာကိုလှမ်းပြီး မက်မောမျှော်မြင် နေစရာမလိုသော သူ့မိဘများကတော့ တော်ရုံနဲ့ ရုတ်တရက် ဖျတ်ခနဲကြီး စိတ်ပြောင်း အနေအထိုင်တွေ ပြောင်းကုန်ကြ မည်လည်း မထင်ပါ. . ။ ထိုအခါ ဒိုးဒိုးရဲ့ နားထဲမှာ “အဖေ

အတွက် အဖူးတော့ သိပ်ရှက်တာပါပဲ “ဒိုးဒိုးရယ်”ဟူသော ချစ်ရသူကလေးရဲ့အသံက တဝဲလည်လည်လေး ပြန်ကြား ယောင်လာမိလေသည်။ သနားစရာလေး . . ။

“အဖေက ဒိုးဒိုးနဲ့အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ဖြစ် အောင် လုပ်ရမယ်တဲ့. . ”တဲ့။ ခေါင်ကလေးကို တွင်တွင် ငုံ့ကာ အရှက်သည်းနေသည့် ရုပ်ကလေးမှာ ချက်ချင်းပင် ကိုကြည့် ဆန္ဒတွေအတိုင်း ပြေးပြီးလက်မှတ်ထိုး လက်ထပ် ထားလိုက်ချင်စရာ. . ။ ဒါပေမယ့် ဒိုးဒိုးက ဘတွေမှန်းမသိ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးကြီးဖြစ်နေဆဲ အခြေအနေကြီးကြားတည်း မှာ အဖူးလေးကို ဘုမသိ ဘမသိနှင့် ကြားညပ်ပြီး ဓားစားခံ အဖြစ်တော့ ဖြစ်မသွားစေလိုပါ. . ။

ခုဟာက ပထမစစ်ချင်း ကိုကြည်နှင့် ဒိုးဒိုးတို့ ပဲ ပြိုင်နေကြရုံသက်သက်. . ကိုကြည့်,ကြည့်ရတာ ဒိုးဒိုးကို အတော်အထင်သေး အမြင်သေး ရှိပုံရကာ သူ့ရဲ့ခြေလှမ်းတွေ ဟာ ပညာရှိမဆန်စွာ ဘလိုင်းကြီးတွေ ဖြစ်နေခဲ့တော့တာ။ ဒိုးဒိုးဘက်က ကိုကြည့်ကို ကြိုသိမထားရင်တောင်မှ “ဘယ်လို ပါလိမ့်”ဟု သံသယစိတ် ဝင်မိတော့မည်ကို. . ကိုကြည်က သိပုံမရပါ. . ။ သူများတကာကို အထင်သေးစိတ်. . ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးစိတ်တို့က ကိုကြည့်ရဲ့ တွေးခေါ်မြော်မြင် နိုင်စွမ်းတို့ကို ပိတ်ဆို့ထားကြပုံရကာ. . လောဘနှင့် သူဖြစ် စေချင်တာတို့ကိုပဲ သူ့မျက်စိထဲ မြင်နေပုံရတော့တာ. . ။

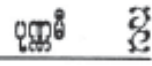
အဲဒါကြောင့်ပဲ ဒီလောက် ထင်သာမြင်သာကြီး ဖြစ်နေခဲ့သည့် အခြေအနေတို့ကို ဘေးလူဖြစ်သည့် ခင်နှင်း

ဆီကဝင်ပြီး ရိပ်မိသွားတော့ကာ.. တရားလို တရားခံ အချင်းချင်း ကျေနပ်ပြေလည်နေကြသည့် အခြေအနေကြီးထဲ သူက သူ့အလိုလိုပင် ဝင်ပါလာတော့တာ..။ သူဝင်ပါလာ တော့ ပိုရှုပ်..။ အစောတုန်းက သူ့အလွန် အင်မတန် နှမြော တွန့်တိုသော အဖူးကလေးကို ခိုးခိုးလက်ထဲ ကျွဲနှံမရှိ..။ ဂုဏ်သရေမရှိ ထိုးထည့်လိုက်ဖို့အထိ စိတ်ကူးထားပုံမရသော ကိုကြည်လည်း တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် ပိုဆိုးလာတော့တာ ပေါ့..။

ခုတော့ ကိုကြည်က ခင်နှင်းဆီကို အဆုံးစွန်လှ နီးပါး အရှက်ခွဲချလိုက်ပြီဖြစ်သလို..။ ခင်နှင်းဆီဘက်က လည်း(ဘယ်လိုက ဘယ်လို သိလာသည်မသိ) သူသိထား ပြီးဖြစ်သည့် မြေးချစ်နှင့် အဖူးတို့ရဲ့ အဆက်အစပ်ကိုပင် ဖွင့်ချပြလိုက်လေပြီ..။ အဲဒီလောက်အထိ လိုက်သိထားပြီး ပြီဆိုရင်တော့ ကိုကြည့် ဝှက်ဖဲအားလုံး ‘ဗြန်း’ခနဲ ပေါ်ဖို့က တည်းတည်းကလေးသာ ကျန်တော့သည်မဟုတ်လား ..။ ထိုအခါ..။

“ပြဿနာ”ဟု သူ့ဘာသာ ယူဆနေသော အခြေအနေတစ်ခုကို စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် လိုက်ရှာဖော်ထုတ် နေတော့သော ခင်နှင်းဆီလည်း ဘာမှဖြစ်မှာမဟုတ်ပါ။ အလိမ်ပေါ်သော ကိုကြည်ဟာလည်း ကလေးနှစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲပြီး .. “ဘာဖြစ်လဲ..။ ငါကတော့ မမူပေါင်” ဟု သည့် စတိုင်လ်မျိုး ခပ်တင်းတင်းနှင့် ခိုးခိုးကို ကျောခိုင်း သွားတော့မှာ..။ ဒုက္ခရောက်ရမှာက ခိုးခိုးနှင့် အဖူးသာ။

မြေးချစ်ကလေးလည်း သူနည်းသူဟန်နဲ့ ဒုက္ခ
ရောက်မယ်လို့ ပြောလိုရတာပေါ့လေ။ ။ ကလေးက ခုဘဝ
မှာ ပျော်ရွှင်အခြေကျနေပြီပဲ။ ။ သူတကာက အင်မတန်ဆိုးတဲ့
ကဲတဲ့ ကလေးဟု သတ်မှတ်ခြင်းကို ခံထားရသည့် မြေးချစ်
က ဒိုးဒိုးတို့ မေမေတို့နဲ့ဆိုရင် ပြောမယုံအောင် လိမ္မာလှတာ
ကိုယ်တွေ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ့်အပေါ် ချစ်ခင်အားကိုးပုံ
ရသည့် ဒီကလေးကို ဒိုးဒိုးတို့ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ချစ်မိနေ
ပြီ။ ။ သူ့ခမျာ အစ်အောက်နှိုက်ထုတ်ကြည့်လို့ ရသလောက်
သူ့အပေါ် ပီစီလေးအပေါ်လည်း အင်မတန်မှကို ချစ်ရှာတာ
လေ။ ။

ခြံတစ်ဖက်က (GYM) အားကစားရုံရဲ့ရှေ့မှာ
ဆယ်မိနစ် ဆယ်ငါးမိနစ်လောက် ထိုင်စောင့်လိုက်ရပြီးမှ
GYM တံခါးက ပွင့်လာကာ အထဲမှ ခင်နှင်းဆီ ထွက်လာလေ
သည်။ ချွေးတွေစိုရွာကာ။ ။ ဘာမှလိမ်းခြယ်ထားခြင်းမရှိ
သေးသည့် မျက်နှာပြောင်ကလေး နီရဲရဲနှင့်။ ဒီလိုအချိန်
မျိုးဟာ တော်ရုံမိန်းကလေးဆို ရုပ်ပျက်သွားနိုင်လောက်သော်
လည်း ခင်နှင်းဆီကတော့ ချွေးတွေသံတွေနှင့်ပင် အတော်
ကြီး ကြည့်ကောင်းလှပလိုပဲ နေခဲ့လေသည်။

“ဆောရီး . . . တို့က တနင်္ဂနွေမနက်တွေဆို အချိန်ပေး
ပြီး ကစားကို ကစားတယ်လေ။ နို့မို့ဆို တစ်ပတ်လုံး
အလုပ်အလုပ်နဲ့ လူက အလုပ်တွေပဲပြီး မလန်းဆန်း
တော့ဘူး . . . စနေ တနင်္ဂနွေတော့ မနက်ပိုင်း ဘယ်
နည်းသည်လာလား။ ကိုယ့်အချိန်ပြည့်အောင်တော့

ဇွတ်ကစားပစ်လိုက်တာပဲ. . စောင့်ရတာ ကြာသွားပြီလား. . .”

“ရပါတယ်. . သိပ်မကြာသေးပါဘူး. . .”

“ဟင်း ဟင်း. . အဲလိုပဲ ဖြေရတော့မှာပေါ့နော်. . ကဲ ဘာကိစ္စ. . ဟိုတစ်နေ့က အဆောင်ကို တို့လိုက်သွားတဲ့အကြောင်း သိလာလို့လား. . .”

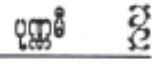
“ဟုတ်တယ်. . ခင်နှင်းဆီ ပေါ်လာဦးမလားလို့တောင် မနေ့က ကျွန်တော် စောင့်နေသေးတာ. . အဖူးက ပြန်ပြောပြတယ်လေ. . ကိုကြည် ပြောတာ ဆိုတာတွေ တော်တော်လွန်တယ်တဲ့. . .”

“အမယ်. . ကောင်မလေးက ဒါမျိုး ပြန်ပြောသလား”

“အဖူးက ကျွန်တော့်လူပါ ခင်နှင်းဆီရယ်. . .”

ခင်နှင်းဆီက ဒိုးဒိုးကို မျက်ခုံလေးပင့်တင်ကာ စူးစမ်းသလို စိုက်ကြည့်နေတော့ပြီးလျှင်. .

“တို့လည်း ဘာရယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး နည်းနည်း စိတ်ပျက်လာလို့ ဒိုးဒိုးရဲ့. . ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်သုံးသပ်ကြည့်တယ်လေ. . တို့လျှောက်လုပ်နေတာတွေ ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိသလဲပေါ့. . ခုချိန်ထိတော့ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ သိပ်မရှိသလို ဖြစ်နေတယ်. . အများရဲ့အမြင်မှာတော့ တို့က ဘာမဆိုင် ညာမဆိုင် ပါလေရာကြီး ဖြစ်နေမှာပေါ့. . အဲဒီလို တွေးလိုက်မိတာနဲ့ပဲ တို့လည်း ဒိုးဒိုးဆီ မရောက်ဖြစ်တော့တာပါ. . ဒီကိစ္စကို ဒိုးဒိုး နားဆီထိ ပြန်ပေါက်သွားလိမ့်မယ်လို့ ထင်ကိုမထားဘူး. . .”

ဒီပုံအတိုင်းဆို ကောင်မလေးက တကယ်ပဲ မဆိုးဘူး
လို့ တွက်ရတော့မှာပေါ့ . . ဟင်းဟင်း”

ဒိုးဒိုးက ဘာမှပြန်မဖြေဖြစ်လိုက် . . ခင်နှင်းဆီ
က “ခဏနေဦး . . ချွေးတွေနဲ့ မနေတတ်ဘူး . . အကျီသွား
လဲလိုက်ဦးမယ်”ဟု ပြောပြောဆိုဆိုပင် ထထွက်သွားပြီး
ပြန်ရောက်လာသောအခါမှာတော့ ခုနကနှင့် မတူတော့ဘဲ
စိတ်ကူးတစ်မျိုး ပြောင်းလာပုံရသည်။

“နေဦး . . ဒီကိစ္စကို ဝင်မပါချင်တော့ပါဘူးဆိုမှ စိတ်
ကူးကတစ်မျိုး ဖြစ်သွားရပြန်ပြီ . . ဝဋ်ပဲထင်ပါရဲ့ . .
တို့ပြောမယ် ကောင်မလေးက တို့မပြောခင် ဒိုးဒိုးဆီ
ဒီကိစ္စပြန်ပြောထားတာ ဒါ ဟိုလူ့အကြံအစည်ပဲ ဖြစ်
ရမယ် . . ”

“ဟာ . . မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တယ် . . ”

“ဖြစ်နိုင်တယ် . . ရှင်ဒီကိစ္စကြီးကို ရိုးရိုးလေး တွေး
မနေနဲ့တော့နော် . . ဒီကိစ္စဟာ ရှင်လိုက်မမီနိုင်အောင်
ထိ ရှုပ်ချင်လည်း ရှုပ်နေနိုင်တယ် . . ဒီမှာ . . တို့ပြော
မယ် . . ကောင်မလေးက သူနဲ့မြေးချစ်နဲ့ တစ်ခုခု
တော်ကြလိမ့်မယ်လို့ တို့က ပြောလိုက်ကြောင်းကိုတော့
ပြန်မပြောဘူး မဟုတ်လား”

“ပြောတယ်”

“ပြောတယ် . . အိုးမိုင်ဂေါ့ . . ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်
နည်းလမ်းတွေနဲ့ ပါလိမ့်နော် . . ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်
ရာ . . ”

“အဲဒါလည်း ခင်နှင်းဆီကို ကျွန်တော် မေးချင်လို့ . .
ခင်နှင်းဆီ ဘယ်ကသိလာတာလဲ. .”

“ဘယ်ကမှ မသိပါဘူး . . ဒီလိုပဲ မနိုင်နိုင်ရာမှန်းသမ်း
ပြောပြီး ခြိမ်းခြောက်ပစ်လိုက်တာပါ. . အဲဒီမှာတင်
အံ့ဩစရာတွေ ဖြစ်ကုန်တာသိလား . . ဟိုလူကလည်း
မျက်နှာကြီးမည်းပြီး ပျက်လို့ . . ကောင်မလေးကလည်း
ခေါင်းတောင်မဖော်နိုင်တော့ဘူး . . တို့ ထင်တယ်
အဲဒါပေါ့သေးသေး မဟုတ်ဘူး ခိုးခိုး . . ဘာအဆက်
အစပ်မှ မရှိပါဘူး . . ရုပ်ချင်းက လုံးဝမတူပါဘူး . .
မဖြစ်နိုင်ပါဘူးလို့ ထင်မနေနဲ့. . ဖြစ်ကိုဖြစ်နိုင်တယ်
မောင်နှမ မဟုတ်ရင်တောင် တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ”

ရမ်းသမ်းပြောပစ်လိုက်တာဆိုတော့ တကယ်
တမ်း အကြောင်းရင်းမှန် အတိအကျတွေကို ခင်နှင်းဆီ
ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်သေး . . ။ ဘယ်ကမှလည်း သတင်းမရ
နိုင်သေး။ ခိုးခိုးက အမှန်အတိုင်း အားလုံးကို အခုပင် ဖွင့်
ပြောပြလိုက်ရရင် ကောင်းမလားဟု စဉ်းစားသည်။ ဒါပေမယ့်
ဖြစ်လာမယ့် အကျိုးအပြစ်တွေကို ကိုယ်က မချိန်ရသေး . . ။
တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ ဒါတွေဟာ အားလုံး ရှင်းရှင်း
လင်းလင်းတွေပဲ ဖြစ်ကုန်ကြရမှာပါ. . ။ တစ်သက်တာလုံး
ကိုကြည့် မသေမချင်း ဖုံးထားလို့ ရနိုင်လောက်တဲ့အရာတွေ
လည်း မဟုတ်ပါဘူး . . ။

ခိုးခိုးတို့ဟာက စကတည်းကကို ကဘောက်တိ
ကဘောက်ချာနဲ့ အလုပ်မဟုတ်ဘဲ စဖြစ်ခဲ့ကြတာကိုး။ ဒါပေ

မယ့် ကိုယ်ကစတင်ရည်ရွယ်လိမ့်လည်ခဲ့တာတော့ မဟုတ်ပါ။ ကိုယ့်ကံဇာတာတွေ ရုတ်တရက်ကြီး မပြောင်းလဲခင်ကပင် ခိုးခိုးဟာ ကိုကြည့်ထံမှ ဘယ်လိုနည်းနဲ့များ မျက်နှာသာရ ပါ့မလဲလို့ လိုက်ပြီးမျက်နှာချိုသွေး အကွက်ကောင်း စောင့် နေခဲ့ရတာ မဟုတ်လား . . ။ ရုတ်တရက် အားလုံးက ပြောင်း လဲကုန်ကြပြီး သူ့ဘာသာသူ စိတ်ပြောင်းလာတာ. . ။ ခိုးခိုး ခံစားရမည့် ပိုင်ဆိုင်မှု အဝဝကို သူဘယ်လိုမှ မရနိုင်. . ။ မသက်ဆိုင်ဘူးဆိုတာကို သိသိကြီးနှင့် စိတ်ကူးယဉ်. . ဇာတ်လမ်းတွေ ထွင်ချင်လာတာတော့ ကိုယ်ကဘာမှမတတ် နိုင်. . ကိုယ်ကတော့ နဂိုတည်းက သူ့ဆီက မျက်နှာသာကို ချောင်းနေခဲ့တဲ့ကောင်ပဲ. . ။ သူက အကွက်ဆင်လမ်းခင်းပေး လာသောအခါမှာ သက်သက်သာသာပင် ဝင်လျှောက်ခဲ့တော့ တာပေါ့. . ။

ခိုးခိုး ဒီလိုလုပ်ခဲ့မိတာ. . တမင်သက်သက် ကွက်ကျော်ရိုက်သလို ဖြစ်ခဲ့ရတာ ကိုကြည့်အပေါ် စော်ကား လွန်းရာကျမှန်းတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိပါသည်။ ဒါပေမယ့် လည်း တခြားလူအပေါ်မှာဆိုရင်တော့ ဒီလို လွယ်လင့်တ ကူ ကျူးလွန်မိဖို့ကို အတန်တန် စဉ်းစားဝန်လေးနေနိုင်ပေ မယ့် ကိုကြည်ကကျတော့ ကိုကြည်ဖြစ်နေလို့ကို. . နဂိုကရှိ ပြီး အထင်မကြီး(အထင်သေး)စိတ်မှာ. . သူလည်း ကိုယ့် အပေါ် လာလိမ့်နေတာပဲဟူသည့် အတွေးကိုပါ ထပ်ဆင့်ကာ ဘာမှ သေချာနှစ်ခါပြန်ပင် မစဉ်းစားတော့ဘဲ လုပ်ခဲ့မိတော့ တာ. . ။

“ဒိုးဒိုး . . . ငိုလှချည်လား . . . ”

“ဪ . . . ဒီလိုပဲ လျှောက်စဉ်းစားနေတာပါ . . . ”

“ကောင်မလေးဟာ ဟိုလူနဲ့ သားအဖလားဆိုတဲ့အထိပါ တို့ ထင်နေတယ် . . . သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဆက်ဆံရေး ဟာ သာမန်မိတ်ဆွေမကဘူးနော် . . . ကောင်မလေးကို ဟိုလူက လူရှေ့မရှောင် သူရှေ့မရှောင် ပိတ်တီးပစ် လိုက်တာကိုပါ တို့ တွေ့လိုက်ရတာ . . . သားအဖ ဖြစ် ချင်ဖြစ် . . . မဟုတ်ရင်တော့ ဟိုလူရဲ့ အကျင့်စာရိတ္တ အရ . . . အပျိုလေး . . . ကလေးလေးပါဆိုပြီး အဆောင် မှာ ထားထားပေမယ့် . . . ဒါ သေချာပေါက် သူ ပီကင် (Keeping) ပဲ . . . ”

“ဟာ . . . မဖြစ်နိုင်တာ . . . ”

သတိလက်လွတ် . . . မနှစ်မြို့ခြင်းကြီးစွာ ထ၊ အော်လိုက်မိသော ဒိုးဒိုးရဲ့အသံက အတော်ကြီး ကျယ်လောင် မာကျောသွားသဖြင့် ခင်နှင်းဆီက ဒိုးဒိုးကို မျက်လုံးပြူးကာ စိုက်ကြည့်လာသည်။

“ရှင်က ဘာဖြစ်တာလဲ . . . မခံမရပ်နိုင်ကြီးပါလား . . . တို့ကတော့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့သမားဆိုတော့ ဒီလိုပဲ မှန်းကြည့် . . . ”

“သေချာမသိဘဲ စွတ်မှန်းနေတာ မိန်းကလေးတစ် ယောက်ရဲ့ သိက္ခာတရားကို ထိခိုက်စေပါတယ် ခင်နှင်း ဆီရယ် . . . ”

“ဒါပေမယ့် သူက လက်တောက်လောက်လေးနဲ့ . . . ”

သနားကမားရုပ်ကလေးနဲ့ ဟိုလူနဲ့ တစ်ဂိုဏ်းထဲဖြစ်
နေခဲ့တာနော်. . ရှင် လျှော့မတွက်နဲ့ . . ”

“တစ်ဂိုဏ်းတည်းလည်း မဟုတ်ပါဘူး ခင်နှင်းဆီ. . ”

“ဘယ်လိုလဲ. . ရှင်က ကာကွယ်လှချေလား . . ”

ခင်နှင်းဆီ ဒိုးဒိုးကို လာစိုက်ကြည့်နေတော့
သည်။ ဒိုးဒိုးမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ယောက်ျားလေး
တစ်ယောက်ကို လာစိုက်ကြည့်နေတာကြီးကို ယောက်ျားလေး
တန်မဲ့. . ပြီးတော့ အပြစ်ရှိသူကြီးလိုလို. . မျက်နှာလွှဲ
ခေါင်းငုံ့ထားရမယ့် အဖြစ်မျိုးကိုလည်း မလိုချင်. . ။ နှစ်ဦး
သားကြီး ထိုင်နေဖြစ်ကြတာကလည်း နီးနီးကပ်ကပ်ကြီးနှင့်
မျက်လုံးချင်းတွေဆုံကာ စိုက်နေကြရတော့မည့် အဖြစ်မျိုးကို
လည်း မရောက်ချင်. . အတော်ကလေး ဒုက္ခရောက်ဟန်
ပျက်. . စိတ်ညစ်လိုက်ရပြီမှ. . ခင်နှင်းဆီထံမှ “ဪ. . ”
ဟု ညည်းတွားသံလိုလို သံရှည်တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာတော့
ကာ. .

“ရှင် သူ့ကို ချစ်နေပြီ ဒိုးဒိုး. . ”

မထူးတော့ပါ. . ဒိုးဒိုးက “ဟုတ်တယ် ခင်နှင်း
ဆီ. . ”ဟု ဝန်ခံလိုက်သည်။

“ရှင်တော့ ဒုက္ခရောက်တော့မယ်. . အဲဒါ တို့တကယ့်
မိတ်ရင်းဆွေရင်း တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ရင်းမှန်နဲ့ပြော
တာပါ. . ရှင်လက်ခံစမ်းပါ. . ရှင်တော့ ဒုက္ခရောက်
တော့မယ်. . တို့ စိတ်မကောင်းလိုက်တာ. . ”

“ကျွန်တော် မထင်ပါဘူး ခင်နှင်းဆီ. . ”

“ရှင် မွန်မနေနဲ့. . ဒုက္ခပဲ. . တို့ မပါချင်တော့ပါဘူးဆိုမှ ဒီထက်ပိုပြီး ပါရတော့မယ်နဲ့ တူပါရဲ့. . ဒီပုံအတိုင်းဆို ရှင့်အတွက် တို့က မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ပိုကူညီပေးရတော့မယ်. . ”

ခင်နှင်းဆီမှာ မျက်စိမျက်နှာ အပျက်ပျက်နှင့်ပင်ခေါင်းကို ခါယမ်းနေရင်း . .

“ဘယ်လောက်မှ မရှိသေးဘူး . . တို့စိတ်ထင် နှစ်လမှ ကောင်းကောင်းပြည့်သေးရဲ့လား . . သူ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရှင့်နား ပို့ထားပြီဆိုတော့ ဘယ်လို အညှအခရာတွေမျိုးနဲ့ပါလိမ့်လို့ တို့ပူခဲ့တာ ကောင်မလေးကိုတွေ့တော့ အံ့တောင်ဩသွားတယ်. . ဒီလူရဲ့ အကြံဟာ ဘယ်လိုပါလိမ့်ပေါ့. . ခုတော့ တို့သိပြီ. . ဒီလူဟာ လူလည်ပဲ. . ယောက်ျားတွေရဲ့ စိတ်အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံကို သူ ကောင်းကောင်းတွက်တတ်တယ်. . တချို့ယောက်ျားတွေဟာ. . သနားတတ်တယ်. . ကယ်တင်ရှင်ကြီး လုပ်ချင်ကြတယ်. . နှစ်လမပြည့်ခင်ပဲ ရှင် ကျဆုံးသွားတာ. . ဘေးလူတို့က မြင်နေရတယ်၊ ရှင်ကတော့ နည်းနည်းမှကို မစဉ်းစားမိဘူးနော်. . ”

“မဟုတ်ဘူး . . ခင်နှင်းဆီ. . အဖူးနဲ့ ကျွန်တော်တို့က အဖူး ခုနစ်နှစ်သမီးလောက်. . ကျွန်တော် ဆယ်နှစ်သားလောက်ကတည်းက ခင်မင်ခဲ့ကြတဲ့ ငယ်သံယောဇဉ်တွေနဲ့ပါ. . ”

ခင်နှင်းဆီက မျက်လုံးလေး ပြူးဝိုင်းသွားကာ. .

“အဲဒီလိုမျိုး မိန်းကလေးကိုတောင် ဒီလူက ရအောင် ရှာခေါ်လာနိုင်တယ်. . ”

“မဟုတ်ဘူး . . မဟုတ်ဘူး . . ကိုကြည်က အဖူးကို သူ့ဘာသာ အလုပ်သွင်းပေးတာက သွင်းပေးတာ သတ်သတ်. . အဲဒီမှာ ခင်နှင်းဆီပြောတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တို့ ဘာတို့အကြောင်း ကျွန်တော် ဘာမှမပြောချင်ပါဘူး . . ဒါပေမယ့် အဲဒီ သူသွင်းပေးလာတဲ့ တစ်ယောက်ဟာ အဖူး ဖြစ်နေတာကတော့ တိုက်ဆိုင်မှုပဲ. . ကျွန်တော်နဲ့အဖူးဟာ ဟိုးငယ်ကတည်းက ငယ်ပေါင်း . . ပြီးတော့ ကွဲသွားကြတယ်. . ဒီအတောအတွင်းမှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မမေ့နိုင်ခဲ့ကြဘူး . . ပြန်ရှာနေမိကြတယ်. . ကိုကြည်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ချင်း ဟိုးစောစောတည်းက ပြန်တွေ့ခဲ့ကြတယ်. . တစ်ယောက်ရဲ့ သံယောဇဉ်အကြောင်း တစ်ယောက်က နားလည်နိုင်ခဲ့ကြတယ်. . ဒါပါပဲ. . ဒါတွေကို ကိုကြည် ဘာမှမသိပါဘူး . . ကျွန်တော် အဖူးကို ချစ်တာ. . ယုံကြည်တာ နှစ်လဆိုတဲ့ အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ မွန်ထူနေခဲ့တာမျိုး မဟုတ်ဘူး ခင်နှင်းဆီ. . ။ ဆယ့်သုံးနှစ် ရှိခဲ့ပြီ. . ”

ခင်နှင်းဆီ ပါးစပ်အဟောင်းသားလေးနှင့်ပင် ဖြစ်သွားပါတော့သည်။ ခဏကြာမှ . . သူ့မျက်နှာပေါ်သို့ အပြုံးတစ်ခုကို ခပ်မြန်မြန်လေး တင်လိုက်ကာ. .

“ဝမ်းသာပါတယ် ဒိုးဒိုး . . ရှင် ကံကောင်းပါစေ. . ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်နှင်းဆီ”

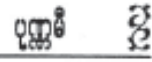
“ရှင် ဒီလိုလာတာ အဲဒါ လာပြောပြရုံ သက်သက်ပဲ လား . . ”

“ဟင်း ဟင်း . . ဟုတ်တယ်ပဲ ဆိုပါတော့ . . အခြေ အနေတွေက ဒီထက်ဒီ ပိုပိုရှုပ်ကုန်မှာ စိုးလို့လေ . . ”

“တို့လုပ်တာနဲ့တော့ ရှင်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်ခြင်း မေတ္တာကို မကွဲစေရပါဘူး ဒိုးဒိုးရယ် . . ကောင်မလေး အပေါ်မှာ တို့ ပြောခဲ့တာတွေ နည်းနည်းလွန်လွန်ကဲကဲ လေးတွေ ပါသွားခဲ့တယ်ဆိုရင်လည်း . . ဆောရီးပါ။ တို့က ရှင့်အတွက် စိတ်ပူခဲ့တာပါ . . ရှင့်ဘာသာရှင် ရှင့်ယုံကြည်ချက်နဲ့ရှင် ပိုင်နိုင်သေချာနေပြီးသား . . ဒုက္ခရောက်စရာ မရှိဘူးလို့ သေချာနေပြီးသားဆိုရင် လည်း ပြီးတာပါပဲ . . ”

ပြောသာပြောလိုက်ရ . . ခုံတန်းတစ်ခုရဲ့ ဘေး မှာ . . တစ်ယောက်က ခါးထောက်ရပ် . . တစ်ယောက်က မော့မော့ကလေး အားကိုးတကြီး ဖြစ်နေတဲ့ပုံတွေ . . ‘ဖုန်း’ ခနဲ ဇက်ပိုးအုပ်ပစ်လိုက်တဲ့အတွက် ကောင်မလေးမှာ ငိုက် စိုက် ငိုက်စိုက်ပင် ဖြစ်သွားရရှာတဲ့ ပုံတွေကို ပြန်ပြီးမြင် ယောင်လာမိသောအခါမှာတော့ ခင်နှင်းဆီရဲ့ စိတ်တို့ဟာ ကြည်ကြည်လင်လင်ကို မရှိနိုင်တော့တာပါ . . ။

ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုးကျော်ကျော်တောင် စောင့်ချစ် လာနိုင်ခဲ့သတဲ့ . . အံ့ဩလောက်ဖွယ်ရာ . . ဒါဖြင့်ရင် . . ခင်နှင်းဆီ တစ်ချိန်လုံး သိနေခဲ့ရသော ဒိုးဒိုးဟာ၊ သူ့ဆီက

ချစ်စကားတစ်ခွန်း ထွက်လာမှာစိုးလွန်းလို့ အမြဲကာကွယ် ထားခဲ့ရတဲ့ ကောင်လေးဟာ. . သူ့ရင်ထဲမှာ ကိုယ်မဟုတ် တဲ့ တခြားမိန်းကလေးတစ်ယောက် တစ်သက်လုံး ရှိနေခဲ့တာ ပေါ့နော်. . ။

ဒိုးဒိုး ပြန်သွားသောအခါ ခင်နှင်းဆီမှာ ရင်ထဲ ဟာတာတာနှင့် ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုရမည်မသိ ကြောင် ကြောင်ကြီး ဖြစ်ကျန်ရစ်သည်။

“သားသား”

ခေါ်သံတိုးတိုးလေးကြောင့် မြေးချစ်က ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်မိလျှင် မျက်ရည်အပြည့်နှင့် ပြုံးပြုံးကြီး လက်ကမ်းပေးနေသော အဖူးကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ချက် ချင်းဆိုသလိုပင် အဖေ့ရဲ့ လက်ဖဝါးကြမ်းကြမ်းကြီးတွေကို ပြေးမြင်လိုက်မိသော မြေးချစ်က ဖူးဖူးရဲ့ ရင်ခွင်ထဲ ပြေးဝင် မသွားသေးဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အရင်လှည့်ပတ်ကြည့် မျက်စိ ကစားလိုက်သည်။

“လာပါ သားသားရယ်. . ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး. . ”

မြေးချစ်က အဖူးကို ခုန်အုပ်ထည့်လိုက်သဖြင့် အဖူးကော မြေးချစ်ပါ ယိုင်ကျပြိုလဲကာ ရယ်သံလေးများက

တခိုးခိုး၊ တခပ်ခပ်ပင် ထွက်ပေါ်လာကြလေတော့သည်။

“အမယ်လေး သားသားရယ် . . မတွေ့ရတာကြာလှပြီ . . ထွားတောင် ထွားလာသလိုပဲ . . ”

“ဘွားဘွားကလည်း အဲလိုပဲပြောတယ် . . သား ဘွား ဆီလာတဲ့နေ့က ဖူးဖူးက ဘာလို့ အိမ်မှာမရှိတာလဲ”

“ဖူးဖူးက အဖေ ပို့ထားတဲ့ အဆောင်တစ်ခုမှာ နေနေရတယ် သားရဲ့ . . ”

“အဲဒီအဖေကလည်း ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေလဲ မသိပါဘူး . . ”

“ရှု့ . . အဲဒီလို မပြောရဘူးလေ . . သူက သားအဖေပဲ . . ငရဲကြီးမယ် . . ”

အဖူးက မြေးချစ်ရဲ့ မျက်နှာကလေးနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးကို နေရာအနှံ့ လျှောက်ပွတ်သပ်ကြည့်နေရင်းက . .

“ဒီမှာ အဆင်ပြေလား . . ပျော်ရဲ့လား . . ”

“ပျော်တယ် . . အဆင်ပြေပါတယ် . . ဒါပေမယ့် ဖူးဖူးနဲ့ ဘွားဘွားကို မတွေ့ရတာတော့ မကြိုက်ဘူး . . အမြဲတွေ့နေရပြီး ဒီမှာပဲလည်း နေရမယ်ဆိုရင် ကောင်းမယ် . . ”

“အဲဒီလိုဖြစ်ဖို့ မဝေးတော့ဘူးနဲ့ တူပါတယ် သားသားရယ် . . ”

“ဘယ်သူကပြောလဲ . . ”

“သားသားရဲ့ ဦးဦးလေ . . ဦးဦးဦး သိတယ်မဟုတ်လား . . သူက အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်တယ်”

မြေးချစ်ရဲ့ မျက်နှာကလေးက နားမလည်မှုပေါင်း
များစွာနှင့် ရှုံ့တွသွားတော့ကာ. .

“ဟာ. . သူကသားနဲ့ အဖေအကြောင်း . . သားနဲ့
ဖူးဖူးအကြောင်း . . ဖူးဖူးနဲ့ အဖေအကြောင်း ဘာတစ်
ခုမှ မသိဘူးတဲ့. . အဲဒီလို မသိအောင်ပဲ နေရမှာတဲ့”

အဖူးက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာပဲ တင်ပလွင်ခွေထိုင်
ချပ်လိုက်ကာ မြေးချစ်ကို ပေါင်ပေါ်သို့ တင်ချီထားလိုက်
သည်။ မြေးချစ်နှင့် အဖူးတို့ တူဝရီးဟာ ဆယ်နှစ်ကျော်
လောက် ကွာကြပေမယ့် သေးကွေးသော အဖူးနှင့် ထွားချင်
ချင်ဖြစ်နေပြီဖြစ်သော မြေးချစ်တို့ရဲ့ ပုံစံက လေးငါးနှစ်မျှ
ပင် ကွာသည်မထင်ရတော့ပါ။ ဒီတူဝရီးနှစ်ယောက်ဟာ. .
တကယ့်ကို ဘဝတူ. . ငယ်ငယ်လေးတည်းက ဒီအတွား
တစ်ယောက်ရဲ့အိမ်မှာ အမှိုက်ပစ်သလိုကို လာပစ်ထားလိုက်
ခြင်းကို အတူတကွ ခံစားခဲ့ရသခြင်းမို့. . မြေးချစ် သိတတ်စ
အရွယ်မှစကာ. . မြေးချစ်နှင့် အဖူးတို့ဟာ တစ်ယောက်နဲ့
တစ်ယောက် မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်လောက်
အောင်ကို ချစ်ခဲ့ကြတာပါ. . ။

မြေးချစ်ကို ချီထိန်းခဲ့ရသော အဖူးအတွက်
မြေးချစ်ဟာ သားလည်းဖြစ် တူလည်းဖြစ်. . မောင်ကလေး
လည်းဖြစ်. . သိတတ်လာတော့ သူငယ်ချင်းလိုလည်းဖြစ်. . ။
မြေးချစ်ကလည်း . . “ဖူးဖူး . . ဖူးဖူး”နှင့် အမေလို အဒေါ်
လို အစ်မလို. . သူငယ်ချင်းလို. . နိုင်ဘက်တစ်ယောက်လို
မျိုးစုံခွဲနဲ့ ဆိုးတေရင်း အားကိုးချစ်ခင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မြေးချစ်ရဲ့ဘဝမှာ ဖူးဖူးသည်သာ နံပါတ်တစ် . .
 နှစ်ကတော့ ဘွားဘွားဖြစ်လျက် . . သုံး၊ လေး၊ ငါး . .
 မရှိတော့ကာ . . ‘ခြောက်’နေရာလောက်မှာမှ အဘိုးဖြစ်သူကို
 ထားနိုင်လေသည်။ ပြီးရင်တော့ပြီးပြီ . . ဘာမှမရှိတော့။
 နံပါတ်စဉ်များအောင် ထည့်ရမည်ဆိုရင်တော့ ဟိုးခပ်ဝေးဝေး
 နေရာတွေမှာ သူငယ်ချင်းတွေတို့ . . ဆရာမတို့ကို ထည့်
 မည်။ သို့သော် ဖူးဖူးက သက်ရှိထင်ရှား မရှိတော့သည့်
 အမေ့ကို စာရင်းမသွင်းချင်နေ . . ကိုယ့်အဖေအရင်းခေါက်
 ခက်ကြီးကိုတော့ စာရင်းထဲ ထည့်ဖြစ်အောင် ထည့်ရမည်
 ဆိုသဖြင့် . . “အင်းပါ . . အင်းပါ”ဟု နားထောင် ခေါင်း
 ညိတ်ထားရသော်ငြား . . တကယ်တမ်း ထည့်ရတော့မည်
 ဆိုရင်တော့ “နံပါတ်(၁၀၀)”လောက်မှာတောင် မြေးချစ်က
 မထည့်ချင်ထည့်ချင် . . အင်တင်တင်ရယ်ပါ . . ။

“အဘွားအိမ်သွားမယ်”ဟု မရမက ပူဆာခဲ့ရ
 ခြင်းဟာလည်း ဖူးဖူးကိုတွေ့ရဖို့သာ . . ။ ဟိုရောက်တော့
 ဖူးဖူးကမရှိ . . ။ ‘အဖေ တခြားကို ပို့ပစ်လိုက်ပြီ’ ဆို၍
 မြေးချစ်က အဲဒီကတည်းက အဖေလုပ်သူကို စိတ်လုပ်နေမိ
 ခြင်းဟာ ခုထိပါပဲ . . ။ ခုတော့ ဖူးဖူးနှင့် တွေ့ခွင့်ရပါပြီ . . ။
 နောင် အမြဲတွေ့နေရအောင်လည်း ဦးဦးက လုပ်ပေးနိုင်သတဲ့။
 အဖေပြောသလိုဆိုရင် ဖူးဖူးနဲ့ မြေးချစ်တို့ အမျိုးတော်ကြ
 ကြောင်း၊ ဘွားဘွားအိမ်မှာရှိနေသေးကြောင်း၊ ဘာမှမသိထားတဲ့
 ဦးဦးက ဘယ်လိုလုပ် မြေးချစ်၊ ဖူးဖူးနှင့် ဘွားဘွားတို့ အမြဲ
 တွေ့နေရအောင် ဘယ်လိုများ လုပ်ပေးနိုင်မှာလဲ . . ။

“သားသား . . ဒီမှာ ဖူးဖူး ပြောပြမယ် . . ဦးဦးတို့ ဒီအိမ်က ဘွားဘွားတို့ကိုတော့ ဘာမှသွားထပ်မေးမနေနဲ့တော့ ဒါပေမယ့် . . အဖေ ဖွက်ထားတဲ့ကိစ္စမှန်သမျှကို ဦးဦးက သိပြီးနေပြီ . . ”

“ဟာ . . ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ . . ”

ကလေးမှာ အရွယ်လေးနဲ့မျှမလိုက် အလိမ်အညာတွေမှာ ပါဝင်နေရပြီး သူ့အရွယ် သူ့အသိကလေးနှင့် မပီရိမှာ အလိမ်ပေါ်မှာတို့ကို စိုးရိမ်တကြီး ဖြစ်နေရရှာခြင်းအတွက် အဖူးက သက်ပြင်းတစ်ချက်နှင့်သာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရပါသည်။

ဘယ်လိုမှ လုပ်ဖို့မလိုဘူး . . ဦးဦးက အစောကြီးတည်းကသိနေတာ . . ဒါပေမယ့် သဘောကောင်းတော့ သားသားကို ပြန်လည်းမလွှတ်ဘူး . . ဖူးဖူးတို့ကိုလည်း ဘာမှမလုပ်ဘူး . . ဒါပေမယ့် ဦးဦးသိပြီးနေပြီဆိုတာ အဖေမသိသေးဘူး . . အဖေသာသိသွားရင် သားကို ပြန်ခေါ်သွားပြီး . . ဖူးဖူးနဲ့သားလည်း တွေ့ချင်မှ တွေ့ရတော့မှာ . . အဘွားအိမ်ကိုလည်း ပြန်ရောက်ချင်မှ ရောက်ရတော့မှာ . . အဖေက ငါဖွက်ထားတာကို သိနေရပျံ့မလားလို့ ဒေါသထွက်နေမှာ . . ”

မြေးချစ်မှာ မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ်နှင့် ရှိနေပါသည်။

“အဲဒီအကြောင်းတွေ ဦးဦးသိနေပြီ . . ဖူးဖူးကလည်း သားကို ဒီလိုပြန်ပြောပြတယ်ဆိုတာတွေ သားအဖေ

ကို ပြန်မပြောပြနဲ့နော်. . ”

“မပြောဘူး . . မပြောဘူး . . ”

“ဒီကြားထဲမှာ သားနဲ့ ဖူးဖူးနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ အဘွားနဲ့ဖြစ်
ဖြစ် တွေ့ချင်ရင် ဦးဦးက အဖေမသိအောင် အားဂွင်
အားသလို လိုက်ပို့ပေးလိမ့်မယ်. . ”

“ဟေး . . ကောင်းတယ်. . ”

“နောက်တော့မှ သားဦးဦးက အဖေ့ကို အားလုံးရှင်း
ပြချင် ပြလိမ့်မယ်. . လူကြီးတွေ သူတို့ဘာသာ
ကြည့်လုပ်ကြပစေ. . သားကြောင့်တော့ ပြဿနာတွေ
ဖြစ်မကုန်စေနဲ့နော်. . ဦးဦးကိုရော. . အဖေ့ကိုရော
ဒီအကြောင်းတွေ ဘာမှထပ်မပြောရတော့ဘူး . . ကြား
လား . . ”

“ဟုတ်. . ဒါပေမယ့် ဖူးဖူးနဲ့ တွေ့ချင်တာတို့ . .
ဖူးဖူးအကြောင်းတို့ ဘွားဘွားအကြောင်းတို့တော့ ဦးဦး
ကို သွားပြောမိရင်ကော ရသလား . . ”

အဖူးက မြေးချစ်ကို မွေးမွေး တစ်ချက်ပေး
လိုက်ရင်းက. . “ရတာပေါ့”ဟု အဖြေပေးလိုက်ပါသည်။
ကလေးခမျာ. . တွေ့ခွင့်မရသည့် ကြားကာလတွေမှာ
ရသေ့စိတ်ဖြေ. . အဖူးအကြောင်း၊ အဘွားအကြောင်းတွေ
လျှောက်ပြောနေချင်တာကိုတောင်မှ ချုပ်ထိန်းထားရတဲ့ဘဝ၊
ပြောပြဖို့ လူမရှိတဲ့ဘဝ. . ။ သနားစရာ သိပ်ကောင်းပါသည်။
အဖူးမှာ. . ကိုယ်တိုင်ခံစားဖူးသော ဒီဖြစ်ရပ်အတွက် ကလေး
ခမျာ ဘယ်လောက်အသည်းယား ဒုက္ခရောက်ပြီး ငိုချင်ရှာ

လိမ့်မလဲဆိုတာကို ကိုယ်ချင်းစာနာမိနေရပါသည်။ ဒီနောက် မှာတော့ မြေးချစ်က သူတို့အိမ်မှာ အမြဲတမ်း ကစားကြသလိုမျိုး . . အဖူးကို ကလိလိုက်ထိုးတော့ကာ . . အဖူးကလည်း မြေးချစ်ရဲ့ လက်ကလေးတွေကို ဖမ်းချုပ်လိုက် . . သူကိုယ်တိုင်က ပြန်ထိုးလိုက်နှင့် . . အဖူးနှင့် မြေးချစ်တို့ရဲ့ ရယ်သံတွေက . . မြေးချစ်ရဲ့ ကလေးကစားခန်းလေးအတွင်း ကျပြန့်ကျယ်လောင်လို့ နေပါတော့သည်။

ထိုအသံဆန်းများကြောင့် အိမ်ပေါ်ထပ်လှေခါးမှ ဆင်းလာမိကာ ကလေးကစားခန်းထဲသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း အထူးတဆန်းနှင့် မျက်မှောင်ကုပ်နေမိသူမှာ ဒိုးဒိုးရဲ့ မိခင် ဒေါ်လှလှတည်း . . ။ အမှန်ကတော့ အဖူးကို မြေးချစ် ဆီသို့သွားခိုင်းလိုက်ပြီး သူကတော့ အမေဖြစ်သူကို သွားရှင်းပြုဖို့ဖြစ်သော ဒိုးဒိုးမှာ အရေးတကြီး ဖုန်းတစ်ခု ဝင်လာ၍ ဖုန်းပြောနေရသောကြောင့် ခုချိန်ထိ ဒေါ်လှလှကို မရှင်းပြရသေး . . ။

ဒေါ်လှလှက အိမ်က အလုပ်သမား မိန်းမကြီးကို မြန်မြန်လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

“ဟဲ့ . . ဟိုကလေးမက ဘယ်သူလဲ . . ”

“ကိုဒိုးရုံးက ကိုဒိုးရဲ့ အတွင်းရေးမှူးတဲ့ . . အိမ်ပါလာမယ်လို့ပြောထားတာကြာပြီ . . ဒီနေ့မှ ပါလာတာလေ မမ . . ”

“ဪ . . အင်း . . ဟုတ်သားပဲ . . ငါ့လည်းပြောထားပါတယ် . . သူက ခုမှ အိမ်ပါလာပြီး မြေးချစ်နဲ့ ရင်း

နှိုးလှချေလား . . ”

“ဟုတ်တယ် မမ . . ကျွန်မလည်း အဲဒါပဲ ကြည့်နေတာ . . ခုန ကြားမိတာလေ . . ခေါ်ကြတာကိုက သားသားတဲ့၊ ဖူးဖူးတဲ့ . . ကောင်မလေးကတော့ ထားပါတော့ . . သူ့အရာရှိအိမ်က ကလေးဆိုတော့ ကလေးလည်းချစ်တတ်တဲ့ အခံရှိရင် ဒီလိုပဲ လုံးနေမှာပေါ့ . . ထူးဆန်းတာက မောင်မြေးချစ်ဘက်ကလည်း သိပ်ရင်းနှီးပိုင်နိုင်ပုံ ပေါက်နေတာပဲ . . ရေစက်များ ပါကြလို့လား မသိဘူးနော် . . မမ”

ဒေါ်လှလှက ခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်သည်။ ဒီကလေးကို စမွေးစားကတည်းက ဒိုးဒိုးမှာ အကြောင်းတစ်ခုခုရှိရမည်ဟု ဒေါ်လှလှက တွက်မိပြီးသားပါ . .။ သို့သော် တစ်သက်တာလုံး အမေနှင့်သား နှစ်ဦးတည်း နားလည်မှုအပြည့်ကိုယ်စီထားပြီး နေလာခဲ့ကြသူတွေပီပီ မဟုတ်တာ မလုပ်တတ်သော သားကို . . သူ့ဘာသာ လာမရှင်းပြမချင်း ဒေါ်လှလှဘက်ကလည်း ဘာမှကိုမမေးခဲ့ . .။ ဒိုးဒိုးကလည်း အမေက မမေးတာကိုပဲ အခွင့်ကောင်းယူကာ ဘာမှကိုမရှင်းပြတော့ပေ . .။

ရိုးသားပွင့်လင်း အရှုပ်အရှင်းကင်းသော သူ့မေမေဟာ ဖြစ်ရပ်မှန်တွေကို သိလိုက်ရရင် ကိုကြည့်အပေါ်ဘယ်လိုမှ အမြင်ကြည်လင်မှာမဟုတ် . .။ နောင်အချိန်တွေမှာ ကိုကြည့်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့နေရရင် ဘယ်လိုမှ ဟန်ဆောင်ပြုံးထားနိုင်မှာ မဟုတ်ပါ။ ပြီးကျတော့ . . ခုမှ

ဘဝမှာ ငြိမ်းချမ်းတည်ငြိမ်မှုရကာ ကုသိုလ်ရေးတွေ ဖိလုပ်ပြီး ငါးပါးသီလ နေ့တိုင်းမြဲနေနိုင်ပြီဖြစ်သည့် မိခင်ဖြစ်သူကို . . ကိုယ်နှင့်အတူ ဝင်ပါပြီး . . မဟုတ်ကဟုတ်က ဇာတ်လမ်းမှာ ဟန်ဆောင်ဝင်ကပေးနေရမည့် အဖြစ်ကို ခိုးခိုးကမလိုလား . . ။ ဒီတော့ ဘာမှ မသိထားတာက အကောင်းဆုံးပင် မဟုတ်လား . . ။

ခုတော့ သားကိုယုံကြည်တာတစ်ကြောင်း . . မြေးချစ်ကလည်း ကိုယ့်အပေါ် ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မပေးတဲ့ပြင် ရိုသေလိမ္မာပြနေပြီး . . ကလေးတစ်ယောက်ရှိနေတဲ့ အိမ်ကြီးဟာ သာယာစိုပြည်နေတာကတစ်ကြောင်း တို့ကြောင့် ဒီတိုင်းပဲ ရေငုံနှုတ်ပိတ်ကာ လက်ခံထားခဲ့သည့် ဒေါ်လှလှက ဆက်ပြီးတော့ နှုတ်ပိတ်ပိတ် မနေနိုင်တော့ပါပြီ . . ။ သိကိုသိချင်လာပြီဖြစ်သည့် ဒီကလေးတစ်ယောက်အကြောင်းကို သားတော်မောင်ထံ စုံစမ်းယူမှုကို ဖြစ်ပေတော့မည်။

ဒေါ်လှလှခမျာ ကလေးကစားခန်းထဲမှာ သူ့အရှိန်နှင့်သူ မြူးတူးနေကြသူနှစ်ဦး ကိုယ့်ကို တွေ့မသွားနိုင်အောင် မနည်းကြီး လှည့်ပတ်ရှောင်ရှားရကာ သားရဲ့ရုံးခန်းထဲသို့ အရောက်သွားရပါသည်။

“ခိုးခိုး”

“ဪ . . မေမေ . . ကျွန်တော်တောင် လာတော့မလို့ . . ဒီမှာ အလုပ်ကိစ္စက ဝင်လာလို့ . . လာမယ့် ရှေ့နှစ်ပတ်လောက်မှာ (--)ခန်းမမှာ ကုန်စည်ပြပွဲ ရှိတယ်လေ . . အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီကလည်း

တစ်ခန်းယူပြီး ပစ္စည်းတွေလည်း ကြော်ညာမယ်. .
ဈေးလျော့ပြီးလည်း ရောင်းမယ်ပေါ့. . အဲဒီအတွက်
အလုပ်ကိုရှုပ်နေတာပဲ. . ဒါမျိုး ပထမဆုံးအကြိမ်ပဲ
ဆိုတော့ ခေါင်းစားလိုက်တာ. . ”

“ဒါဖြင့် ခေါင်းစားနေတဲ့ သားကို မေမေကထပ်ပြီး
ဦးနှောက်ခြောက်စေသလိုတော့ ဖြစ်ရတော့မယ်နဲ့ တူပါ
ရဲ့. . ”

“ဘာလဲ မေမေ. . ”

“သားရဲ့စက္ကယရီလေးနဲ့ မောင်မြေးချစ်တို့ဟာ လိုတာ
ထက်ပိုပြီး ရင်းနှီးချစ်ခင်နေကြတယ်. . အဲဒါကိုတွေ့ပြီး
မေမေက မေမေတစ်ခါမှ မမေးခဲ့ဖူးတဲ့ မောင်မြေးချစ်
အကြောင်းကို သိချင်လာပြီ. . ”

“ကောင်မလေးအကြောင်းကိုရော မေမေ. . ”

“သူကတော့ ကလေးနဲ့အရင်ကတည်းက ရင်းနှီးခဲ့
ကြဖူးတာ ဖြစ်မယ်ဆိုတာထက် ဘာများထူးခြားတဲ့
လျှို့ဝှက်ချက် ရှိဦးမှာမို့လဲ. . ”

“သူတို့နှစ်ယောက်က တူဝရီးအရင်းပဲ မေမေ. . ”

“ဟယ်. . ဒါနဲ့ ဆွေမရှိ မျိုးမရှိ. . တစ်ကောင်ကြွက်
တစ်မျက်နှာဆို. . ”

ဒိုးဒိုးက သူ့အမေ ဒေါ်လှလှကို ပခုံးမှသိုင်းဖက်
လိုက်ကာ ရုံးခန်းထဲက ကြိမ်ဆက်တီအိုင်းကြီးတွေထဲ ခေါ်
ဆောင်လာပြီး နှစ်ယောက်ထိုင်တစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်စေလိုက်
ရင်း. . သူ့ပါ ဘေးနားမှာ ပူးပူးကပ်ကပ် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“သား . . သားပြောမယ့် အကြောင်းအရာဟာ သာမန်
မှ က,တော့ရဲ့လား . . ”

ခိုးခိုးက “တဟဲဟဲ”ရယ်လိုက်သောအခါ . .
ဒေါ်လှလှက ခိုးခိုးရဲ့ပေါင်တစ်ဖက်ကို ‘ပြန်း’ခနဲ ရိုက်ထည့်
လိုက်ရင်း . .

“ကြည့်စမ်း . . ဒါကောင်မလေးရဲ့တူမို့ မင်းမျက်နှာလို
အားရ ခေါ်မွေးထားတာပေါ့လေ . . အဲဒါကို မေမေ့ကို
မပြောဘဲ မြုံထားတာ ဘာကြောင့်လဲ . . မေမေက
မင်းရဲ့အိမ်ထောင်ရေးကို ဘာများဝင်ပြီး တားဆီးမှာမို့
လဲ ခိုးခိုးရယ် . . ခုတော့ အားလုံးက သိနေပြီး မေမေ
တစ်ယောက်တည်းက ကွက်မသိဖြစ်နေတာပေါ့ . . ဟုတ်
လား . . ဒါကြောင့် ခင်မောင်ကြည်ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်
ရဲ့မျက်နှာဟာ တစ်မျိုးပါလားလို့ ထင်သား . . ဒီလို
သူငယ်မျိုးရဲ့ရှေ့မှာမှ ကိုယ့်အမေကိုယ် ‘အနှပ်ခံ မိန်းမ
ကြီး’ဖြစ်အောင် လုပ်ထားရသလား သားရယ် . .

“မဟုတ်ဘူး မေမေရဲ့ အကြောင်းအရာတွေက အဲဒီ
ထက် ရှုပ်သေးတယ် . . ”

“ဟဲ့ . . ဘာတွေတုန်း . . မထိတ်သာ မလန့်သာ . . ”

“အင်း . . ဘယ်ကစရမလဲတောင် မသိတော့ဘူး . .
ဒီလိုမေမေရ . . မြေးချစ်ဟာ . . အဲဒီကိုကြည်ရဲ့သား
အရင်းပဲ . . ”

“ဒါဆို ကောင်မလေးနဲ့ ခင်မောင်ကြည်နဲ့က မောင်
နှမပေါ့ . . ဖြစ်ရလေဟယ်”

မေမေ့မျက်နှာမှာ မနှစ်မြို့ခြင်းတွေ အထင်းသားပင် ပေါ်လာကြတော့၏။

“ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးဘူး . . ကောင်မလေးက ဘယ်သူမှတ်လို့လဲ မေမေ . . သားတို့(--)မှာနေကြ တုန်းက သားရဲ့ သူငယ်ချင်းကောင်မလေးတစ်ယောက် မေမေ မှတ်မိလားဟင် . . အဖူးဆိုတာလေ . . အဲဒါ သူပဲမေမေ . . အဲဒီတုန်းက သားတို့ချင်း သိပ်ခင်သိပ် သံယောဇဉ်ကြီးခဲ့ကြလို့ မေမေနဲ့ သူ့အစ်မကြီးတို့ တောင်မှ အိမ်ချင်းလည်းမနီး . . အဆက်အစပ်လည်း မရှိဘဲနဲ့ လိုက်သိ . . လိုက်ခင်ကြရသေးတာလေ . . အဖူးနဲ့ အပွင့်နဲ့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ဟာလေ . . မှတ် မိလား . . ”

“ဪ . . အေး . . အေး . . သိတယ် . . သိတယ် လေ . . အင်း . . ဟုတ်သားပဲ . . ကလေးမလေးက ငယ်ရုပ်ကလေးမှ သိပ်မပျောက်သေးတာပဲ . . ဟုတ် ပြီ . . ဟုတ်ပြီ . . ဒါပေမယ့် အဲဒီတုန်းက ဒီ ခင်မောင် ကြည်ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ကိုတော့ မေမေ မသိခဲ့ပါဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ကိုကြည်က မမအပွင့်ရဲ့ ယောက်ျားပါ . . ကျွန်တော်နဲ့အဖူးတို့တွေ ကွဲသွားကြပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း မှာ ဖူးစာမှန်လို့ ပြန်ဆုံကြရတာပါ မေမေ . . ကျွန် တော် မေမေ့ကိုသာ ပြန်မပြောဖြစ်ခဲ့တာ၊ ဆယ်နှစ်လုံး လုံး အဖူးကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ခဲ့ဘူး”

ဒေါ်လှလှက သက်ပြင်းချသည်။ ခိုးခိုးက အဖူး

နဲ့ပြန်ဆုံကြတာကအစ. . ကိုကြည်က ပိတ်ပင်သဝန်တို့ခုံပုံတွေ. . နောက် ကိုကြည်နဲ့ ရုံးမှာပြန်ဆုံပြီးမှ ခိုးခိုးက ဒီအခြေအနေကိုရောက်တော့ ကိုကြည်တစ်ယောက် ပြောင်းလဲလာပုံတွေအလယ်. . ကိုကြည်ရဲ့ အကြံဉာဏ်နဲ့ မြေးချစ်နဲ့အဖူးတို့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ကောင်းစားအောင် လှည့်ပတ်ထည့်သွင်းခဲ့တာတွေကို သိသိကြီးနဲ့ မြို့နေရတာက အဆုံး . . အဖူးနှင့်လည်း နားလည်မှုရပြီး အဖူးကပါ ကိုကြည်ကို ဝိုင်းမြဲပေးထားပုံတွေ ဘာတွေပါ အားလုံး . . မေမေ့ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

“မေမေက နေ့တိုင်း ငါးပါးသီလကြီးနဲ့မို့ ကျွန်တော်က မေမေပါ ဝိုင်းညှာပြီး မြဲပေးထားသလို ဖြစ်နေရမှာ စိုးလို့ပါ. . ”

“ဟင်း . . ခုလည်း မထူးပါဘူးဟယ်. . မေမေ့မှာ ဒီခင်မောင်ကြည်ဆိုတဲ့တစ်ယောက် အိမ်ရောက်လာရင်ပဲ မျက်နှာချင်း မဆိုင်မိအောင်. . ကိုယ့်အိမ်ထဲ ကိုယ်လှည့်ပုန်းပြေးနေရတော့မယ့်ပုံပဲ. . တကယ်အပြစ်ရှိတာကသူ. . ဒီအတွက် ဒုက္ခရောက်ရတော့ မေမေပဲ ဖြစ်ရမယ့် ပုံပါလား . . အင်း . . ဒုက္ခ. . ”

ခိုးခိုးက မေမေ့ပခုံးကို ခပ်ကျပ်ကျပ်ဖက်ကာ “တဟားဟား”ရယ်လိုက်သည်။

“ရှုပ်နေတာပဲ ခိုးခိုးရယ်. . မေမေက အဲဒီလူကိုတော့ ဘယ်လိုမှ သဘောမကျနိုင်တာ အမှန်ပဲ. . သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အရှုပ်တွေ အလိမ်တွေ ဖြစ်နေရတာကိုက

မကောင်းတာ. . ကလေးမွေးစားတာကတော့ ထား
တော့. . အချိန်တန်လို့ သူ့သား သူပြန်ခေါ်သွားမယ်
ဆိုလည်း . . ကလေးကို သံယောဇဉ်နဲ့ သနားရမှာက
လွဲလို့ ဘာမှမဖြစ်နိုင်ဘူး . . တစ်သက်တာ အရေးကြီး
တဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စမျိုးမှာတော့ ဒီလိုလူနဲ့ လိမ်ရှုပ်
ပြီးမှ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ရမှာကတော့ တစ်မျိုးကြီးပဲ. .
ကိုယ့်မှာက အဲဒီလို မတင့်မတယ် ရုတ်ရုတ်သဲသဲကြီး
ဖြစ်သွားရစရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူးလေ. .
သား”

“ကောင်မလေးကတော့ သူနဲ့ ဆိုင်ချင်ဆိုင်မယ်. . သူ
မပိုင်နိုင်ဘူး မေမေ. . သူ့အမေက ကြည့်ရှုခဲ့လို့ ကောင်း
ကောင်းကြီးပြင်းလာတာတော့ ရှိတာပေါ့. . သူနဲ့က
တော့ ဘာဆိုင်လို့လဲ. . မေမေ သဘောမကျဘူးလား
ဟင်”

“မဟုတ်ပါဘူး . . လူကိုသဘောမကျတာထက်. .
အဖြစ်ကြီးကို မကြိုက်တာပါ. . လူကတော့ ဟိုးငယ်
ငယ်လေးတည်းက သူငယ်မလေးကို မေမေကိုယ်တိုင်
လည်း ချစ်ခဲ့ရပြီးသားပဲဟာ. . ကဲ. . ကဲ. . ခေါ်ပါ
ဦး. . ခေါ်ပါဦး. . ကြည့်ရှုစကားပြောဆိုရအောင်. .
ငယ်ငယ်က အဖြစ်ကလေးတွေလည်း အမှတ်တရနဲ့
လွမ်းပါတယ်ကွယ်”

ဒိုးဒိုးက အဖူးနှင့် မြေးချစ်တို့ကို လွမ်းခေါ်လိုက်
သည်။ မျက်နှာငယ်လေးတွေ ကိုယ်စီနှင့် ကုပ်ကုပ်. . ကုပ်

ကုပ်နှင့် ရောက်လာကြသည့် ကလေးနှစ်ယောက်ကိုကြည့်ကာ
ဒေါ်လှလှက သက်ပြင်းချ စိတ်လျှော့ပြီး လက်ကမ်းပေးကာ
ကြိုဆိုလိုက်လေသည်။ ခိုးခိုးက အလိုက်တသိနှင့် ထိုင်ရာက
ထပေးလိုက်သောအခါ အဖူးနှင့်မြေးချစ်တို့ နှစ်ယောက်သား
က ဒေါ်လှလှရဲ့ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်
ကြသည်။

ခင်မောင်ကြည်က အဝေးပြေးကားဂိတ်မှာပင်
ကားငှားလိုက်ကာ ‘ကမာရွတ်’ဟု လိပ်စာတစ်ခုကို ရွတ်ပြ
လိုက်ပါသည်။ ခရီးသွားရာမှ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း . .
ရန်ကုန်မြေကို ခြေချသည်ဆိုဆိုချင်းပင် ခင်မောင်ကြည်
သိချင်မိသော အရာမှာ ခိုးခိုးနှင့် အဖူးတို့ရဲ့ အခြေအနေကို
ပင်တည်း။ ခရီးမှာ မြို့ကြီးများ အများအပြားကို ဆက်တိုက်
သွားလိုက်ရသဖြင့် သူမှန်းထားသော တစ်ပတ်ဟူသည့် အချိန်
ထက်လည်း ပိုကြာသွားခဲ့သည်။

အမှန်စင်စစ်က ခရီးက ပြန်ရောက်သည် ဆိုတာ
နဲ့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် တန်းပြန် . . ပြီးတာနဲ့ ရေမိုးချိုး အဝတ်
လဲပြီးရင် ရုံးသို့သာ တန်းတက်ရရှိပါသည်။ ဒီကနေ့က
ရုံးဖွင့်ရက်ကြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ခင်မောင်ကြည်က အဲဒီ
လိုမလုပ်နိုင် . . ။ ခုမှမနက်ရှုန်နာရီထိုးခါနီးသာ ရှိသေးတာမို့

အဖူး ရုံးမသွားခင်အချိန်ကို မိလိုမိငြား အဖူးရဲ့အဆောင်ကို သာ တန်းလာလိုက်ပါသည်။

ဒီတစ်ပတ်ကျော်လုံးလုံး ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ စိတ် အစဉ်မှာ နေမထိ ထိုင်မသာ ရှိလွန်းလှသည်။ စားသောက် သွားလာ၊ နေထိုင်၊ အလုပ်လုပ် . . ရှိသမျှ အချိန်တိုင်းမှာ စိတ်ကမဖြောင့်၊ အိပ်မရသည့် ညများကလည်း တစ်ပတ် ကျော်အတွင်း ငါးရက်လောက်တော့ အသာကလေးရှိမည်။ ဘယ် . . ခင်မောင်ကြည်ဆိုတာ အရင်က ဘယ်ဒီလိုဟုတ် မလဲ . . ဒီလိုများ ခရီးတွေထွက်ရပြီဆိုရင် . . “ချေးစက်ကျ ရာမှာ ပျော်တဲ့လောက်ကောင်”ဟု တင်စားခံရလောက်အောင် အလုပ်ထက် အရှုပ်အပျော်ကို ဦးစားပေးရင်း ကိုယ်ပျော်သလို ပဲနေနေခဲ့တတ်တာ . . ။

ခုတစ်ခါမှာတော့ ခါတိုင်းနဲ့မတူပြီလေ . . ။ ကိုယ်ခိုင်းခဲ့တဲ့ကိစ္စကြီး အောင်မှအောင်မြင်ပါ့မလား . . ။ ကောင်မလေးလုပ်မှ လုပ်ထားရဲ့လားလို့ စဉ်းစားမိတာက တစ်မျိုး၊ မလုပ်တတ် လုပ်တတ်နှင့်မို့ အားလုံးပေါ်ကုန်ပြီ လား . . မအောင်မမြင်ပဲ ရှိနေမလားလို့ ပူရတာကတစ်ဖုံ။ ဒါမှမဟုတ်ရင် . . အ၊တီး အ၊တနဲ့ မလည်ရှုပ်လုပ်မိလို့ . . သူပဲချောင်ပိတ်မိပြီး ဒုက္ခရောက်သွားရတာ . . အားကိုးတိုင် ပင်ရမည့် ခင်မောင်ကြည်ကလည်း မရှိချိန်မို့ မျက်ရည်နဲ့ မျက် ခွက်ပဲ ရှိနေရပြီလားဟု ရင်ထဲမကောင်းရတာက တစ်သွယ်။ နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်လိုက်ရတာဆိုတာ။

ရောက်ရာအရပ်က ဖုန်းဆက်ဖို့ ကျပြန်တော့

အဆောင်မှာ ဖုန်းမရှိ. . ရုံးကျတော့လည်း မဆက်ရဲပြန်။
ခင်မောင်ကြည့် စိတ်ထဲ အမြဲပဲ လေးပင်လျက်ရှိတာ. .
အောင်အောင်မြင်မြင် လုပ်ထားနိုင်သည် ဆိုတာထက်. .
ဘာမှမလုပ်ရူးဘဲ ကြောက်ပြီး ငုတ်တုပ်ထိုင်နေတာနှင့်. .
မျက်ရည်စီးကြောင်းများနှင့်အတူ အိပ်ရာထဲပါ လဲနေရတော့
တာ. . ဒီနှစ်မျိုးကိုပဲ တစ်လှည့်စီ တစ်ကန့်စီ မြင်ယောင်
နေမိတော့တာပါပဲ. . ။

ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးစဖူး. . “သူမှားများမှား
ပြီလား”ဟု တွေးမိနေရတာကလည်း အကြိမ်ကြိမ်ပင်. . ။
မှားခဲ့သည်ဆိုရင်တောင်. . တဖွတ်ထိုးဆန်ဆန် ပညာမဲ့သည့်
အမှားမျိုး ဖြစ်နေပေမယ့် စေတနာတော့ဖြင့် မမဲ့လှသည့်
အမှားမျိုးပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်. . ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မနည်း
ပြန်ပြီး ဖြေသိမ့်ထားရလေသည်။

“ကားဆရာ. . ဟိုးရှေ့ကခြံပဲ. . အဲ. . အဲ. . နေဦး
ဒီမှာပဲ ရပ်တော့. . ဒီမှာပဲရပ် ရပ်. . ရပြီ. . အား
ဟုတ်ပြီ. . ”

အဖူးတို့ အဆောင်ခြံရှေ့ထိ မရောက်ခင်ပင်
ခင်မောင်ကြည့်က ကားကိုရပ်ခိုင်းလိုက်ကာ ကားပေါ်မှဆင်း
လာခဲ့လိုက်တော့သည်။ ဆက်သွားလို့ကလည်း မဖြစ်တော့
ဘူးလေ. . ခြံမရောက်ခင်တင်ပင် ဟိုသတ္တဝါကောင် စီးနေ
ကျ ရုံးကကားကြီးကို ခြံအပြင်ဘက်မှာပဲ လှမ်းမြင်နေရ
တာ. . ။ ဘာသဘောပါလိမ့်. . မနက်ခင်း စောစောစီးစီး
ကြီး။ ဘာတွေမှန်းကိုမသိ ပူလာခဲ့ရသော ခင်မောင်ကြည့်မှာ

ခုလည်းပဲ ဘာတွေကိုမှန်းမသိ. . ပူရပင်ရပြန်ပါလေတော့
သည်။

ခရီးဆောင်အိတ်ကြီးလွယ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အိတ်
နဲ့ရော ကားနဲ့ပါကွယ်ပြီး ခြံရှေ့က တစ်ခေါက်ဖြတ်အကြည့်
မှာတင်ပင် အိမ်ပေါ်မှ အဖူးနှင့် ဒိုးဒိုးတို့ ဆင်းလာကြသည်
ကို မြင်လိုက်ရတော့သည်။ ကောင်မလေးကို အရင်အကဲ
ခတ်. . ။ အင်း . . ဘာမှ ဘရုတ်ဘရုတ်တော့ ဖြစ်ပုံမရဘူး။
ကောင်မလေးမျက်နှာက အေးအေးဆေးဆေးပဲ. . အောင်
မယ်. . နည်းနည်းလေးတောင် ပြုံးနေလိုက်သေး . . တော်ပါ
သေးရဲ့. . ။ ဒါပေမယ့် မဟုတ်တရုတ် မဖြစ်ရင် ဟုတ်တုတ်
တုတ် ဖြစ်နေတဲ့ပုံကော ရသလား . . အင်း . . အဲဒီလိုလည်း
မဟုတ်ပြန်ဘူး . . ဘာပါလိမ့်. . ။

ဟိုသတ္တဝါကောင်လေးရော. . ။ ခင်မောင်
ကြည်က လမ်းတစ်ဖက်သို့ အမြန်ကူးကာ ဟိုဘက်ပလက်
ဖောင်းဘက်က ပိတောက်ပင်တစ်ပင်၏နောက်တွင် အမြန်
ဆုံး ပြေးဝင်ကပ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးမှာ အသာလေး ခေါင်း
ပြန်ထွက်ကာ ခြံထဲကိုပြန်ချောင်း . . ။ အမယ်. . နှစ်ယောက်
သားတွဲပြီး ကားဘေးအထိလာရပ်ကာ စကားပြောနေကြပြန်
ပြီး . . ။ နေဦး . . လက်ကလေး ဘာလေးများ ကိုင်ချိတ်ထား
ကြသေးသလား . . ။ အဲ. . ဒီလိုတော့လည်း မဟုတ်သေး
ဘူး . . ။ မျက်နှာတွေ ကိုယ်စီကတော့ အေးအေးဆေးဆေး
သာမန်တွေပါပဲလား။ ဒါပေမယ့် ဘာမှအကြောင်းမထူး
. . ဟုတော့ ဒီလိုကြီး တစ်ထစ်ချကြီး ပြောလို့မရဘူးလေ. . ။

ကိုယ့်မျက်စိကလည်း အနည်းငယ် မှန်နေပြီဆိုတော့ သူတို့ချင်း မျက်လုံးချင်း စကားပြောနေကြတာကို ကိုယ်မမြင်မိတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ. . ။ ဒီကောင် ဒီအချိန်မှာ ဒီနေရာ ရောက်နေရ တာကိုက နည်းတဲ့ထူးခြားမှုလား . . ။ ဘာများ လာစရာ အကြောင်းရှိလို့လဲ. . ။

စနေ တနင်္ဂနွေဆိုလည်း ထားပါတော့။ ဖယ်ရီ မလာနိုင်လို့ ရုံးသွားဖို့အတွက် လာကြိုတာဆိုရင်တောင်မှပဲ ထားပါဦးတော့ . . ။ ခုတော့ လာကြိုတာလည်း မဟုတ်ပေါင်။ ရုံးဖွင့်ရက်မို့ မကြာခင်မှာပဲ ရုံးမှာ နှစ်ယောက်သား တွေ့ကြ ရတော့မည့်ဥစ္စာ. . ။ “အလုပ်ကိစ္စအရေးကြီးလို့ လာပြောတာ” ဆိုရင်တောင် ခင်မောင်ကြည်တို့က လက်မခံနိုင်ပါဘူး . . ။ ခဏစောင့်လိုက်တော့ ဘာဖြစ်သွားမှာမို့လဲ. . ။

မကြာခင်မှာပင် အဖူးက ဒိုးဒိုးကို နှုတ်ဆက် ကာ ခြံထဲပြန်ဝင်သွားပြီး ဒိုးဒိုးက ပြန်ရန် ကားဆီအလှမ်း ဒီဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်တာမို့ ခင်မောင်ကြည်က ခေါင်းထွက်ပြီး ချောင်းနေရာမှ ပိတောက်ပင်မှာ ကျောပြား ပြားကပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးကို တစ်လက်မမှ မထွက်ပေါ်စေ တော့ဘဲ ပိပိပြားပြားနှင့် ခပ်ကြာကြာ ငြိမ်ပေးနေလိုက်ပါသည်။ ဒီကောင် ခင်မောင်ကြည်ကို မြင်သွားလို့ မဖြစ်ဘူးလေ. . ။ သူ့ကို ခင်မောင်ကြည်က လောချောင်းနေသည်ဆိုသည့်အဖြစ် ကို ဒီကောင်သိသွား၍ မဖြစ်သလို. . ခင်မောင်ကြည် ကိုယ် တိုင်လည်း “ဘာကိစ္စဒီအချိန်မှာ ဒီအရေ့သို့ ရောက်နေရသ လဲ”ဆိုတဲ့ မေးခွန်းက ရှိနေသည်။

ဒီကောင့်လိုပဲလေ...။ စနေ တနင်္ဂနွေတွေမို့
လာကြည့်စောင့်ရှောက်ပေးတာပါဆိုရင် ဟုတ်တုတ်တုတ်ရှိပေ
မယ့်၊ ခရီးက ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း၊ ရန်ကုန်မြေပေါ် ခြေ
နင်းနင်းချင်း... မကြာခင် ရုံးမှာလည်း တွေ့ကြရမယ့်ဟာ
ဘာကိစ္စရောက်လာရသလဲ... ဆိုတာက ဖြေရအတော်ခက်
မယ့် မေးခွန်းမျိုးကြီးပဲဟာ...။ နေပါဦး... ခုချိန်ထိ...
ဒီလောက် ဆူညံမြည်ဟီးလှတဲ့ ဒီဇယ်ကားကြီးရဲ့ စက်နှိုးသံ...
ကားတံခါး ဖွင့်သံပိတ်သံ... မောင်းထွက်သံတို့ကိုလည်း
မကြားရသေးပါလား... ဘာသဘောပါလိမ့်...။

အမှန်စင်စစ်မှာတော့ အိမ်ပေါ်မှ ယှဉ်တွဲပြီး
ဆင်းကြစဉ်ကတည်းက ခရီးဆောင်အိတ်ကိုလွယ်ပြီး ခပ်
ကွယ်ကွယ်လုပ်ထားကာ ခြံရှေ့မှ ရိပ်ခနဲ ဖြတ်လျှောက်သွား
ခဲ့သည့် ကိုကြည့်ကို ဒိုးဒိုးက မြင်လိုက်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။
အဖူးကိုလည်း “ကုန်ပြန်မပျက်စေနဲ့”ဟု သတိပေးပြီး ခဏ
စောင့်ကြည့်တော့ ဒီလူက ပိတောက်ပင်နှင့် ကွယ်ရပ်ကာ
ခြံဘက်သို့ ပြန်ချောင်းကြည့်နေသည်နှင့် ကြုံလိုက်ရတာ။

“စိတ်မပူနဲ့... ဘာမှမဖြစ်စေရဘူး အဖူး”ဟု
အဖူးကို နှစ်သိမ့်ကာ အဆောင်ထဲ ပြန်ဝင်ခိုင်းလိုက်ပြီးသော်
ဒိုးဒိုးက ကားနားမှာ ခဏရပ်ကာ စဉ်းစားမိသည်။ ဒီတိုင်း
မသိလိုက် မသိဘာသာပဲ ဆက်ထွက်သွားရမလား...။ သွား
တွေ့ရင်ဆိုင်ပစ်လိုက်ရမလား...။ နောက်ဆုံးတော့... ကိုယ်
က မသိလိုက်မသိဘာသာနှင့် ထွက်သွားလျှင် အဖြေရကျပ်
ကာ ဒုက္ခရောက်ကျန်ရစ်ရတော့မှာက အဖူးမို့ ဒိုးဒိုးက

ကိုကြည့်နှင့် ခုပင်ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတော့သည်။

အချိန်အတန်ကြာသောအခါ ခင်မောင်ကြည် မှာ မနေသာတော့ဘဲ ပိတောက်ပင်အကွယ်ထဲမှ ခေါင်းကလေး ကို အနည်းငယ် ပြန်ပြုလုပ်မိပြန်ရာ ရုတ်တရက်ကြီး ‘ဘွား’ ခနဲ မြင်တွေ့လိုက်ရသောအရာမှာ . . ခိုးခိုး ဝတ်ဆင်ထား သော ရုပ်အင်္ကျီအပြာနုရောင်ကလေးပင်တည်း . .

“ဟာ . . ငါ့လခွေး . . ”

ခင်မောင်ကြည်က လန့်ဖြတ်ယောင်ယမ်းပြီး အော်လိုက်မိသောအခါ ခိုးခိုးထံမှ ရယ်သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

“ဘာလုပ်နေတာလဲ ကိုကြည်ရဲ့”

“ဟင် . . တောက် . . အဲဒါ ငါက မင်းကို မေးရမှာ ပါကွ . . ”

“ကျွန်တော် အဖူးဆီလာတာလေ . . အဖူး ဒီနေ့ နေမကောင်းဘူး . . ရုံးမတက်နိုင်ဘူးလို့ သူ့သူငယ် ချင်းတစ်ယောက်က ဖုန်းလှမ်းဆက်ပေးတာနဲ့ အိမ်က နေ ရုံးကိုထွက်အလာ . . လမ်းကြုံတစ်ချက် ဝင်ကြည့် လိုက်တာ . . ”

ဪ . . ဖြစ်နိုင်တယ် . . ဒါကြောင့် ကောင်မ လေးက လက်ရှည်အင်္ကျီလိုလို . . အနွေးထည်လိုလိုနဲ့ ဖြစ် နေတာ . . ။ ကဲ . . အဲဒါမှ ဂွပဲ . . ဒီကောင်ကတော့ လုံးလုံး လွတ်မြောက်သွားပြီး ကိုယ်သာ ချောင်ပိတ်ကျန်ရစ်ပြီ . . ။ ခင်မောင်ကြည်က “အဟမ်း . . အဟမ်း”ဟု ချောင်းတစ် ချက်နှစ်ချက်လောက် ဟန့်လိုက်တာ ပိတောက်ပင် နောက်

ကွယ်မှ ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ လုံးလုံးကြီး ထွက်ရပ်လိုက်လေသည်။ ပြီးမှ ခန္ဓာကိုယ်ကို မတ်လိုက်. . အိတ်ကိုပြင်လွယ်လိုက်. . အင်္ကျီစကို ဟိုဒီဆွဲချလိုက်နှင့် အချိန်ကုန်. . အလုပ်ရှုပ်ခဲလိုက်ပြီးသော်. .

“အေး . . ကိုယ်ကတော့ကွာ. . ဒီမနက်မှ ပြန်ရောက်လာတာ. . ခုနကပဲ ကားဂိတ်က ဆင်းလာတာ. . ဂိတ်မှာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့တွေ့လို့ စကားလည်း ပြောရအောင် ခရီးလည်း ခရီးကြုံဆိုပြီး သူ့ကားနဲ့ပါလာတာ. . သူကလည်း ကိစ္စရှိတော့ ကိုယ့်ကို အိမ်အထိ မပို့ပေးနိုင်ဘူး. . ဒီနားကတော့ ဖြတ်မယ်ဆိုတာနဲ့ ကိုယ်က စဉ်းစားတယ်လေ. . ဒီအချိန် ကောင်မလေးကို လာကြုံမယ့် ဖယ်ရီနဲ့ ကိုယ်မိနိုင်တယ်. . အိမ်မပြန်တော့ဘူး. . ရုံးပဲ တန်းတက်လိုက်တော့မယ်ဆိုပြီး. . ဖယ်ရီကို မိလိုမိငြား ဒီကိုဝင်လာလိုက်တာပဲ. . ဟဲဟဲ. . ”

ခင်မောင်ကြည်က ပြောလိုက်ပြီးမှ ကိုယ့်ဆင်ခြေဆင်လက်ကို ကိုယ့်ဘာသာပင် အတော်ကြီး ပြန်ပြီးကျေနပ်သွားရပါသည်။

“ဒါများ . . ကိုကြည်ရယ်. . ဖယ်ရီမတွေ့ဘဲ ကျွန်တော့်ကားနဲ့ပဲ ကြုံရတော့ကော ဘာဖြစ်တုန်း . . ကားနားရပ်စောင့်နေလည်းရတယ်. . ကားပေါ်တက်ထိုင်နေချင်လည်း ရတာပဲ. . ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်လည်း အဆောင်ထဲပဲ ဝင်လာလိုက်ပေါ့. . ဘယ်နှယ့်. . ဒီ

ပိတောက်ပင်နောက် ရောက်နေရတာလဲ. . ကိုကြည့်
ဟာက ဒီအောက်မှာ ရပ်စောင့်နေတာနဲ့ မတူတော့ဘူး၊
ပုန်းနေသလိုတောင် ဖြစ်နေပြီ. . ”

အောင်မာ. . ဒါမျိုးတွေ ခင်မောင်ကြည်တို့က
ဖြစ်တာနော်. . မောင်ရင်. . မင်းလောက်တော့ ခင်မောင်ကြည်
တို့က အိပ်နေသလောက်ပဲ. . သနားတောင် သနားသေးတယ်
ကွယ်. . နော်. . ။ ပြောပုံကိုက သူကျတော့ အပြစ်လုံးလုံး
မရှိ. . ။ သိပ်ကိုရိုးသားပါတယ်ဆိုတဲ့ သဘော. . ခင်မောင်
ကြည့်ကျတော့. . “ခင်ဗျားချောင်းနေတာ ကျွန်တော်သိပါ
တယ်. . ဟား ဟား”ဟု လှောင်ချင်နေသည့်သဘော. . ။ ဒါမျိုး
တော့ ဘယ်ရမလဲ. . ခင်မောင်ကြည်ဆိုတာ ပေါ်လာတဲ့
အကွက်ကိုမှ ဖြစ်အောင်မနင်းတတ်ရင် လောကကြီးမှာ
လူတောင်လုပ်မနေတော့ဘူး မောင်ရင်ရေ. . ။

“ဟား ဟား ဟား. . ပုန်းနေသလို ဖြစ်နေတာမဟုတ်
ဘူး ကိုယ့်ဆရာရေ. . ပုန်းကိုပုန်းနေလိုက်တာဗျား. .
ကံကဆိုးချင်တော့ ပုန်းတာတောင်မလုံဘဲ လူကမိရသေး
တယ်. . ဟား ဟား ဟား. . ”

“ဗျာ. . ဘာလို့ပုန်းရတာတုန်း. . ကလေးမဟုတ်
သူငယ်မဟုတ်. . ”

“ဘာလို့ ပုန်းရတာဆိုတော့ မနက်စောစောစီးစီး
ဒီနေရာကြီးမှာ ကိုယ့်ဆရာလာရောက်နေစရာအကြောင်း
ကိုမရှိလို့. . သိပြီလား. . တစ်အချက်. . ကိုယ့်ကို
မြင်လိုက်ရင် ခိုးခိုး ရှက်သွားမှာ. . လန့်သွားရမှာကို

ကိုယ်စိုးတယ်. . နှစ်အချက် အကြောင်းမရှိဘဲ ရောက်
နေရတဲ့ အထွေထွေမန်နေဂျာကြီးနဲ့ စက္ကထရီမလေး
တို့ရဲ့ အဖြစ်မှန်တွေကို ကိုယ်လည်း လူသားပီပီ စပ်စုချင်
တယ်လေ. . ဟဲဟဲဟဲ. . ဝိုင်းဝန်းတန်သင့် ဝိုင်းဝန်း
စောင့်ရှောက်တန်သင့် စောင့်ရှောက်. . ဖုံးစရာရှိ ဝိုင်း
ဖုံးပေး. . နားချစရာရှိ နားချပေါ့. . ဟဲဟဲဟဲဟဲ. . ”

“သူ နေမကောင်းဘူးဆိုလို့ ကျွန်တော်က လမ်းကြို
ဝင်ကြည့်တာလေ. . ”

“ဟုတ်ပါပြီ. . ရှင်းပါပြီ. . ကဲပါ. . လာပါ. . သွား
ကြစို့. . မိန်းကလေးဆောင်ရှေ့ ကိုယ်တို့ယောက်ျား
ကြီးနှစ်ယောက် မတ်တပ်ကြီးတွေနဲ့ကြာပြီ. . မကောင်း
တော့ဘူး. . လာ. . လာ. . ”

ခင်မောင်ကြည်ကပင် ဦးဆောင်ကာ နှစ်ယောက်
သား ကားပေါ်တက် မောင်းထွက်သွားခဲ့ကြပါတော့သည်။ နှစ်
ယောက်လုံး ကိုယ်စီခေတ္တ နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။ တစ်ယောက်
ကိုတစ်ယောက် အကွက်ချ ပြောကြားလိုသော စကားများကို
စကားလုံးစီနေကြ၍ နှစ်ယောက်လုံး ခေါင်းမအား၊ စိတ်မ
အား. . ။ ဒိုးဒိုးအနေနဲ့ကလည်း ကိုကြည့်ကို နည်းနည်း
လောက်ဖြစ်ဖြစ် အရိပ်မမြွက်မျှတော့ သိထားစေချင်ပြီ. . ။
အနည်းဆုံးတော့ ကိုယ်နဲ့အဖူးတို့ သံယောဇဉ် ဖြစ်နေကြပြီ
ဆိုတာလောက်ပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့. . ။ အဲဒီလောက်လေး ပေးသိ
ထားနိုင်ရင်တောင် မဆိုး။ ဒါပေမယ့် ဘယ်က စရမှန်း
မသိ။

ခင်မောင်ကြည့် အနေနဲ့ကတော့ ဒီတစ်ပတ် အတွင်း အချိုးအချိတ်တို့ ပြောင်း၊မပြောင်းရယ်. . အကယ်၍ မပြောင်းရသေးသည်. . နဂိုနေအတိုင်းပဲရှိသေးသည်. . ဆိုသော် ဒီကိစ္စမှာ ကိုယ်ဝင်ပါရတော့မည့်ကိစ္စ ဖြစ်သွားပြီ ဖြစ်သဖြင့်. . စကားကို တတ်နိုင်သမျှ စောစောစ၊ထားနိုင် ဖို့ရယ်. . ပြီးတော့ ဒီကောင်လေးရဲ့ ရင်ထဲကအကြောင်း ရင်းတွေကို သိနိုင်ဖို့ရယ်. . ။ အဖူးအပေါ် စိတ်ဝင်စားသည် ဆိုရုံလောက်ကလေး နှုတ်ဆော့ခြေဆော့လောက် လုပ်ချင် ကာ. . တကယ်တမ်းကတော့ ခင်နှင်းဆီနှင့်သာ မေတ္တာရှိ ကြပါမည်ဆိုရင်တော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ. . ။ ဒါမျိုးကျ ကိုယ်က ဖိအားပေးသင့် ပေးရမည်။

နောက်ဆုံးကျတော့ ဒိုးဒိုးက ဘာမှမစနိုင်သေး ခင်. . ဒါမျိုးတွေနှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိပြီးဖြစ်သည့် ခင်မောင် ကြည်ကပဲ စတင်ကာ. .

“ဒိုးဒိုး. . အသက်ဘယ်လောက် ရှိပြီလဲဟင်. . အဲ့. . ရိုင်းတယ်လို့တော့ မထင်နဲ့နော်”

“ရပါတယ်. . ကျွန်တော် နှစ်ဆယ့်လေး ပြည့်တော့ မယ် ကိုကြည်”

“အရွယ်ကောင်းပဲ. . ကိုယ်တို့ထက် အများကြီး ငယ် တာပဲ. . ဒါပေမယ့်. . အင်း. . . အဖော်ရှာဖို့. . အိမ် ထောင်လေး ဘာလေးပြုဖို့ဆိုရင်တော့ မနည်းတော့ ဘူးနော်. . စဉ်းစားသင့်တဲ့အရွယ် ရောက်နေပြီ. . ဝေးဝေးမကြည့်နဲ့ ကိုယ့်ကိုပဲကြည့်. . ပျော်ပျော်နေချင်

တာနဲ့. . လွတ်လပ်ချင်သေးတာနဲ့. . မိဘကို ငဲ့နေတာနဲ့ပဲ ဟော. . ခုဆိုရင် ဟိုင်းပြီ. . လူပျိုကြီးဆိုတဲ့ စာရင်းထဲ အသွင်းခံလိုက်ရပြီ. . ”

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း . . ဒါပေမယ့် ကိုကြည်တို့ခေတ်ကတော့ ကုန်ဦးမှာ မဟုတ်ပါဘူး . . ကျွန်တော်တို့တောင် ဆရာတင်ထားရမယ့် အနေအထားပဲ ရှိပါသေးတယ်. . ”

“ဆရာတင်ချင်ရင်တော့ အချိန်မရွေးပြောနော်. . ကိုယ်က ဒီပြင်နေရာတွေထက် အဲဒီတစ်နေရာတော့ ကောင်းကောင်း အသုံးဝင်တယ်. . အထူးသဖြင့် ကိုယ်လည်း ခိုးခိုးလိုပဲ အမေတွယ်တာတတ်တဲ့ သားဆိုတော့. . ကိုယ့်အမေကို ဘယ်လိုဦးစားပေးပြီး ဘယ်လိုရွေးချယ်ရမလဲဆိုတာ သိတယ်ကွ. . ခိုးခိုးတို့လို အမေတစ်ခု သားတစ်ခု နေလာခဲ့တဲ့ သူဆိုတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့. . ဘယ်နည်းနဲ့မဆို. . အလိမ္မာအိမ်ပါ. . အမေနဲ့လည်းတည့် ဆိုတာမျိုး ဖြစ်သင့်တယ်နော်. . ဒါ သိပ်အရေးကြီးတယ်. . ”

“ဆိုပါဦး ကိုကြည်. . ”

“အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံထက်မြက်နေပေမယ့်. . ကိုယ့်ခေါင်းပေါ်ကရော. . ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကိုယ့်အမေရဲ့ ခေါင်းပေါ်ကပါ မဆင်းမယ့် မာနကြီးကြီး ဩဇာများများ၊ မောက်မောက်မာမာ မျိုးထဲကတော့ ဘာလုပ်မှာလဲ. . မဟုတ်ဘူးလား. . ”

“ဟုတ်တာပေါ့ ကိုကြည်ရဲ့. . ကျွန်တော်ဆို ခုချိန်မှာ သားတစ်ယောက်အဖေလိုကလည်း ဖြစ်နေပြန်သေး တော့. . အဲဒီသားနဲ့ တည့်ကြဖို့ကလည်း လိုပြန် ရော”

ခင်မောင်ကြည်က ကားဒက်(ရှ်)ဘုတ်ကို လက် ဖဝါးနှင့် ဖြောင်းခနဲအသံမြည်အောင် ရိုက်ထည့်လိုက်ကာ. . နှစ်ထောင်းအားရသံကြီးနှင့်. .

“အဲဒါပြောတာ. . အဲဒါကိုပဲ ပြောချင်တာပေါ့. . ဘယ်နည်းနဲ့မဆို သားနဲ့လည်းတည့်ရမယ်. . အမေနဲ့ လည်း တည့်ရမယ်. . ကြင်နာတတ်ပြီး အေးအေး ဆေး ဆေး ရိုးရိုးသားသားထဲကလည်း ဖြစ်ရမယ်. . ပိုက်ဆံ ရှိဖို့လည်း မလိုဘူး . . အသိုင်းအဝိုင်းဆိုတာကလည်း တောင့်လေရှုပ်လေနော် မောင်ရင်. . တကယ်ဆိုတာ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ဘက်ကလည်း . . ‘မင်း ငါ့အမေနဲ့ သားနဲ့တော့ တည့်အောင်ပေါင်းမှဖြစ်မယ်’ ဘာညာ ပေါ့. . အဲဒီလို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ပြောထားနိုင်ဖို့ရာ ကျတော့. . ကိုယ့်လက်အောက်ခံလိုဖြစ်နေတဲ့ မိန်းက လေးမျိုးဆို ပိုကောင်းတာပေါ့. . နို့မို့ဆို. . သူစိမ်း ကြီးကို ဘလိုင်းကြီး သွားပြောနေလို့ကတော့. . ‘အောင်မာ. . ရတောင်မှ မရသေးဘူး . . ရှင်က ကြိုနှိမ်ထားချင်တယ်ပေါ့လေ. . ’ဘာညာနဲ့ ပြေလည် မှာမဟုတ်ဘူး . . ဒါတွေကြောင့် ကိုယ်လည်း လူပျို ကြီးဖြစ်နေတော့တာပဲ ဟား ဟား”

ခင်မောင်ကြည်က ကားမောင်းနေသည့် ဒိုးဒိုးကို မသိမသာ စွေကြည့်ကာ အကဲခတ်လိုက်သည်။ ခင်နှင်းဆီကို မသိမသာကလေး လှည့်ပတ်အပုပ်ချ့. . မကောင်းစာရင်းသွင်း လိုက်ပြီးသောအခါ. . “ကိုယ့်လက်အောက်က မိန်းကလေးမျိုး” ဟုလည်း မသိမသာ တစ်လုံးတော့ ရိုက်သွင်းထည့်လိုက်ပြီ။ ဒီကောင် ဘယ်လိုအပြောင်းမလဲများ ရှိမလဲ. . ။ အဖူးနှင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာအထိ ပတ်သက်ပြီးကြပြီ ရင် ဒီကောင် မူတော့နည်းနည်းပျက်ရမည်။ အနည်းဆုံးတော့ “ငါ့အကြောင်းတွေကို ကိုကြည် သိကုန်ပြီလား. . ”ဆိုတာ လောက်ပေါ့။

အင်း. . . ခုတော့ မူကတော့မပျက်. . ကိုယ့်စကား တွေမှာ စိတ်ဝင်တစား ရှိပုံတော့ရသည်။ မာနကြီးကြီး၊ ဩဇာများများ မိန်းမမျိုးကိုလည်း မစဉ်းစားဘူးဟူသည့် သဘောကို ပြောနေပြီ. . ။ “မြေးချစ်နဲ့ပါ တည့်ရမည်”ဟုကို အတိအလင်းကိုပြောတာ။ ခင်နှင်းဆီက ဘယ်မှာတည့်လို့ လဲ. . ဒီလောက် တကျက်ကျက် ဖြစ်နေတာ သူလည်းမြင် သိနေမှာပဲဟာ. . ။ အင်း. . . အောင်မြင်နိုင်လောက်တယ်. . ကောင်မလေးက ဘာမှမကြိုးပမ်းထားဘူး ဆိုတာတောင်. . ကိုယ့်ရဲ့ လိမ္မာပါးနပ်မှုနဲ့တင် ဒီကိစ္စဟာ ဣန္ဒြေမပျက် လျောလျောလျူလျူကလေး ပြီးသွားနိုင်လောက်တယ်. . ။

ဒီကောင့်ပုံစံ ကြည့်ရတာလည်း. . ကောင်မလေး နဲ့ ဒီနှစ်လလောက်အတွင်း ဘာမှပတ်သက်မထားရသေးဘူး ဆိုရင်တောင်. . စိတ်ဝင်စားမှုကတော့ ရှိရှိရှိနေပြီ ထင်တာ

ပဲ. . ။ ခုကိုယ်ပြောနေတဲ့ စကားတွေနဲ့တင် ကောင်မလေးရဲ့ ရုပ်ကိုပဲ ပြေးမြင်နေပြီလားတောင် မသိနိုင်။ ဒီကောင်လို ငအကောင်မျိုးဟာ တက္ကသိုလ်ကြီး လေးနှစ်လုံးလုံးတက်လာတာတောင်. . ရုပ်ကလေးလည်း မဆိုးပါဘဲနဲ့ မစွဲနိုင်ခဲ့တဲ့ ကောင်မျိုးပဲ. . ။ ကြည့်ရတာ ကိုယ့်အနား ရောက်နေတဲ့ မိန်းမမျိုးလောက်ကိုသာ ဖမ်းစိတ်ဝင်စားရဲပြီး . . အဖြစ်ကျတော့ မရှိဆိုတဲ့ ကောင်စားမျိုးထဲက နေမှာပေါ့. . ။

သူ့ကိုယ်တိုင် ပြောခဲ့တာပဲဟာ. . အသက်တော်တော်ကြီးကြီးအထိ သူ့အမေထာ်နောက်က မထွက်ရဲတဲ့ အစားထဲကပါ ဆိုနေမှ. . ဒါကြောင့်မို့ တက္ကသိုလ်ကြီး တစ်ခုလုံးမှာတောင် တစ်ယောက်မှ မချိတ်နိုင်ခဲ့တာ. . ။ ရုံးက တခြားအပျိုကလေးတွေ ဘာတွေကို မချိန်ရဲတာလည်း ဘာမှမဆန်း။ ခင်နှင်းဆီ တစ်ယောက်သာ သူ့ကိုမျက်နှာသာ ပေးပြီး ကပ်လွန်းလို့. . ။ ဒါပေမယ့် ခု ဒီကောင် ခင်နှင်းဆီ ကိုလည်း လန့်နေပြီ. . ။ ဒီတော့ ဘယ်သူရှိမလဲ. . ။ “အဖူး” တစ်ယောက်ပဲ ပြိုင်ဘက်ကင်း ကျန်ရစ်တာပေါ့။

ယောက်ျားပဲ. . ကိုယ့်လာဩဇာပေးနေတဲ့ သူနဲ့ ကိုယ့်ဩဇာလာခံနေတဲ့သူနဲ့ ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးကို ရွေးချင်ကြမလဲ. . တွက်ကြည့်ကြလေ. . ။ ဒီကြားတည်း ကောင်မလေး ကိုယ်၌ကိုက “မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပါစေ”ဆိုတဲ့ ရုပ်ရည်လေးနဲ့ပြည့်ဝပြီး ခင်မောင်ကြည်လို့ ကောင်စားမျိုးကို တောင်မှ. . အင်မတန် တန်ဖိုးထားလှတဲ့ “လူပျိုဂုဏ်”ကို စွန့်လွှတ်ပြီး . . သားတစ်ယောက်အဖေအဖြစ် သူ့အစ်မကို

စောင့်ရှောက်မိသွားအောင် ဆယ်နှစ်သမီးကလေးနဲ့တင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့တာပဲ။

“ဒိုးဒိုးကတော့ ပိုင်တဲ့ဆိုင်တဲ့ ကုမ္ပဏီကြီး၊ လုပ်ငန်းကြီးကလည်း ရှိနေတယ်ဆိုတော့ စီးတဲ့ရေ ဆည်တဲ့ကန်သင်းဆိုသလို ကိုယ့်လိုလူပျိုကြီးတော့ လုပ်နေလို့ မဖြစ်သေးဘူးနဲ့ တူပါရဲ့. .”

ခင်မောင်ကြည်က နောက်ထပ် ဘာတစ်ခွန်းမှ ထပ်မပြောတော့ဘဲ ရုံးကိုရောက်ကြသည်အထိ နှုတ်ဆိတ်သွားတော့သောအခါ ဒိုးဒိုးခမျာ လိုရင်းမရောက်လိုက်သည့်အတွက် မရိုးမရွတွေ ဖြစ်နေရပေမယ့်. . “ဒါ ကိုကြည်ရဲ့ အကွက်တွေပဲ”ဟု အတပ်သိစွာပင် ကိုယ်လည်းငြိမ်နေလိုက်ရပါတော့သည်။

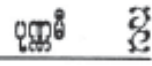
ရုံးရောက်ကြတော့မှ ကိုကြည်က ကားပေါ်က ဆင်းကာနီး ဖျတ်ခနဲ. .

“မောင်ရင့်မှာ တကယ်ပဲ စဉ်းစားရမယ့်သူ မရှိသေးဘူးဆိုရင်. . ဟိုကောင်မလေး. . . ဘယ်နှယ့်လဲ. . မဆိုးဘူးနော်. . ဟဲ ဟဲ ဟဲ. .”

“ဘယ်ကောင်မလေးလဲ ကိုကြည်. .”

“လုပ်မနေပါနဲ့ ဒိုးဒိုးရယ်. . ကိုယ် ဘယ်သူ့ကိုဆိုလိုသလဲ မောင်ရင်သိပါတယ်. . စဉ်းစားနော်. . စဉ်းစား. . လိုအပ်ရင်လည်း ပြောပေါ့. . ကူညီပါ့မယ်. . ဟဲဟဲဟဲဟဲ. .”

ကိုကြည်က ရုံးပေါ်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် အရင်

တက်ချသွားသည်။ ဒိုးဒိုးမှာတော့ ကားရပ်ရင်း . . ဒရိုင်ဘာကို လှမ်းခေါ်ကာ ကားသေ့ပေးပြီး နေ့လယ်အလုပ်ကိစ္စတွေ အတွက် ပြောရင်းနှင့်ပင် လူကတော့ မထိန်းနိုင် မသိမ်းနိုင် ပြုံးပြုံးကြီး ဖြစ်နေမိလေသည်။ ရုံးအပေါ်ထပ်ကနေ ကားရုံ နေရာကို လှမ်းမြင်နိုင်သည့် ပြတင်းပေါက်တစ်ခုခုမှာ မသိ မသာလိုလို ဘာလိုလိုနှင့် ကိုကြည်တစ်ယောက် ရှိနေကာ . . လှမ်းအကဲခတ်နေနိုင်လေသည်။

ရှုပစေ . . ကြည့်ပစေ . . ပြုံးနေမိတာကို မြင် လေ . . ကောင်းလေ . . ။

အခန်း(၆)

ကျောင်းစာဆင်းပြီဆိုတာနဲ့ ခင်မောင်ကြည်က ကျောင်းဂိတ်ပေါက်ရှေ့မှာ တိုးဝှေ့နေကြသော မိဘအပေါင်း ကို ကျော်ဖြတ်တိုးဝှေ့ပစ်လိုက်တာက ဂိတ်ပေါက်ရဲ့ ထိပ်ဆုံး နေရာနားလောက်မှာ သွားစောင့်နေလိုက်သည်။ မြေးချစ်ကို အမိဖမ်းနိုင်မှကို ဖြစ်မည်လေ. .။ နို့မို့ဆို မြေးချစ်က သူ့ ကျောင်းကားဆီ တန်းတန်းမတ်မတ် ရောက်သွားပြီး ကျောင်း ကားထွက်သွားရင် ကိုယ်က အုပ်မိလိုက်မှာ မဟုတ်. . ကျောင်းကားတွေကလည်း ဆင်တူတွေချည်းဆိုတော့ မြေးချစ် ရဲ့ ကားက ဘယ်ဟာမှန်းမှ မသိနိုင်တာ. . အနားမှာ သွား စောင့်နေလို့လည်း မရနိုင်ပေ. .။

ဒီနေ့မှ မမိလိုက်ရင် နောက်နေ့ နောက်နေ့တွေ

မှာ ထပ်လာရှာနေရဦးမည်။ ကလေးကျောင်းဆင်းချိန် ညနေ သုံးနာရီခွဲဟာ ရုံးချိန်ကြီးအတွင်းမှာပဲ ရှိသေးတာမို့ ခဏ၊ခဏ လစ်ထွက်နေရရင် ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ။ ။

မြေးချစ်နှင့် တွေ့လိုလျှင် အိမ်သွားလည်ရန် တော့ ခင်မောင်ကြည်က စိတ်ကို မကူးတော့။ ။ ခရီးထွက် ရာက ပြန်ရောက်သည့် ညနေဘက်မှာတင်။ ။ စိတ်ဓာတ်တွေ အတော်ကြီး ယိမ်းယိုင်သဘောကျနေပြီဖြစ်သည့် ဒိုးဒိုးကို အနီးကပ်တရစပ် နှူးနိုင်ရန်အတွက် ခင်မောင်ကြည်က အချိန် ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ။ ။ ညနေဘက်ပါ သူ့ကားနဲ့လိုက်ခဲ့ရင်း အိမ်အထိလိုက်ပါခဲ့ပါသည်။ အဲဒီမှာတင် ထူးဆန်းတာတစ်ခု ကို သတိပြုလိုက်မိတော့တာ။ ။

ခင်မောင်ကြည် ရောက်သွားချိန်မှာ ဧည့်ခန်းထဲ၌ မြေးချစ်နှင့် ဒေါ်လှလှတို့ ထိုင်နေကြသည်။ ခင်မောင်ကြည် နှင့် ဒိုးဒိုးတို့ ဧည့်ခန်းထဲဝင်၊ဝင်လိုက်ချင်းမှာပင် ဒေါ်လှလှရဲ့ ပုံစံက ‘ဆတ်’ခနဲပင် ဖြစ်သွားတော့ကာ။ ။ သူ့ဘေးက မြေးချစ်ကို အသာတွန်းဖယ်လိုက်ရင်း ထိုင်နေရာမှ ထထွက် သွားတော့ပုံမှာ ခင်မောင်ကြည်စိတ်ထဲ၌ ‘ထင့်’ခနဲပင် ဖြစ် သွားစေပါသည်။

ဒီပုံစံဟာ။ ။ “ခုမှ လုပ်စရာတစ်ခုခုကို ခေါင်း ထဲပေါ်လာလို့ အချိန်မဆွဲဘဲ ထထွက်သွားတာထင်ပါရဲ့”ဟု ဘယ်လိုမှ ဖြေတွေးလို့ မရနိုင်လောက်အောင်ပင်။ ။ ခင် မောင်ကြည်နှင့် မဆုံချင်လို့ ထထွက်သွားပုံမျိုး ဖြစ်နေရပါ သည်။ မျက်နှာထားဟာလည်း သတိထားထိန်းသိမ်းနေပုံရ

တဲ့ကြားကပင်. . အပျက်ပျက်နှင့်. . ။ သူ့သားကြည့်ပြန်
 တော့လည်း သူ့အမေရဲ့ ပုံစံကြောင့် တစ်မျိုးဖြစ်သွားရပုံ
 ရနေပြန်သည်။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ. . ဒေါ်လှလှ အနေနှင့်
 ခင်မောင်ကြည်နှင့် မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင်စရာ ဘာကိစ္စတွေ
 များရှိနေလို့လဲ. . ။ သူ့ဘက်ကတော့ ဘာမှရှိမှာမဟုတ်. .
 ကိုယ့်ဘက်မှာသာ ရှိနေတာက သေချာနေသောအခါ. . နဂို
 ကမှ မလုံရသည့် ခင်မောင်ကြည်ဟာ အဲဒီနေ့ကလည်း
 စိတ်မဖြောင့် လက်မဖြောင့်. . ။ နောက်ပိုင်းမှာလည်း အဲဒီ
 အိမ်ကို ဖြစ်နိုင်ရင် ထပ်ကိုမသွားချင်တော့ပေ. . ။

ဒီတော့ မြေးချစ်နှင့် တွေ့လိုလျှင် သူ့ကျောင်း
 မှာသာ လိုက်ဖမ်းရတော့သည်ပေါ့။ အမှန်ပြောရရင် ဖြစ်ပျက်
 နေသည့် အခြေအနေကြီးကို ခင်မောင်ကြည်က စိတ်ကုန်လွန်း
 နေရပါပြီ. . ။ ကိုယ့်တစ်သက်လုံး စီးပွားရေးရော လူမှုရေး
 ကိစ္စများမှာပါ ရှုပ်ချင်တိုင်းရှုပ်. . ပြီးတာနဲ့ အေးအေးဆေး
 ဆေး လှည့်ပတ်ရှောင်ပြေးနိုင်ခဲ့သော ခင်မောင်ကြည်ဟာ
 ဒီတစ်ခါကျကာမှ နောက်ဆံတတင်းတင်းနှင့် ထိတ်သလို
 လန့်သလို. . ရွံ့သလို ကြောက်သလိုတွေ ဖြစ်နေရခြင်းမှာ
 ဒီကိစ္စကြီးထဲ၌ ငဲ့စရာ. . ထောက်ထားစရာ ကလေးနှစ်
 ယောက်တို့ပါ ပါဝင်နေကြ၍ပင်တည်း. . ။

ခါတိုင်းများ ဒေါ်လှလှနဲ့ ဒိုးဒိုးလောက်တော့
 ပြောမနေပါနဲ့. . တကယ့်လူမိုက်ထိပ်သီးဆိုတဲ့ ‘ခေါင်’ကြီး
 တွေကိုပင်လျှင်. . ရင်ဆိုင်သင့်တာ ရင်ဆိုင်. . ပတ်ပြေးသင့်
 တာပြေး လုပ်ခဲ့ပေမယ့်. . ကိုယ့်အရှုပ်တော်ပုံအတွက် ကိုယ်

ပြန်နောင်တရ စိတ်ကုန်ရတာမျိုးတော့ တစ်ခါမှ မဖြစ်ခဲ့စဖူးပါ။ ခုတော့ ကိုယ်တကယ်ပဲ စိတ်ကုန်မောပန်းနေပြီ။ . .။

“ငါမှားများမှားနေပြီလား”ဟုလည်း တစ်ခါမကကို တွေးမိနေပြီးပြီ။ . .။ ဖြစ်နိုင်ရင်. . . ဒီကိစ္စကြီးဟာ လုံးဝမဖြစ်ပွားရသေးဘဲ “တစ်”ကနေ ပြန်စခွင့်ရရင်ရ. . . ဒါမှမဟုတ်. . . အားလုံးအဆင်ပြေချောမွေ့စွာ အမြန်ဆုံး ပြေလည်အောင်မြင်သွားလိုလှပါပြီ။

ဒီတော့ ‘တစ်’ကလည်း ပြန်စလို့မှ မရတော့တဲ့တူတူ. . . အမြန်ဆုံး ပြေလည်အောင်မြင်အောင်သာ တွန်းလှုပ်ရှားရပေတော့မည်။ အမှန်ကတော့. . . ထိပေါက်သလောက်တောင်မှ ဖြစ်နိုင်ချေ မများဘဲနှင့် ရုတ်တရက် မကြုံစဖူးမကြားသဖူး ကံဇာတာတွေ မြင့်မားတိုးတက်သွားခဲ့တဲ့ ဟိုကောင်ကို မနာလိုတာက စမိတာ။ မစွတာ ကာဆီဂီအိုမိရဲ့ အမျိုးဟာ ဒီကောင်မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်များဖြစ်လိုက်ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲလို့ တွေးမိပြီး သူပိုင်ဆိုင်သွားခဲ့တဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုအဝဝကို အားကျပြစ်မှားလိုက်မိတာက စမိတာ. . .။

အဲဒီအချိန်မှာ အမေကလည်း ရုတ်ချည်းနေမကောင်းထဖြစ်ကာ နောက်ထပ် ခြောက်လ ခုနစ်လလောက်ပဲအချိန်ကျန်တော့သည်ဟု ဆရာဝန်များက ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်ကြသောအခါ. . . တစ်သက်တာလုံး . . . သေချာပြန်လှည့်မကြည့်ဘဲ စွန့်ပစ်ထားသလို ဖြစ်ခဲ့ရသည့် ကလေးနှစ်ယောက်ရဲ့ ရှေ့ရေးအတွက်. . . (သံယောဇဉ် မထားတတ်ပါဘူးဟု ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ထင်နေသည့် ကြားကပင်) အတော်ကြီး

ပူပန်ကြောင့်ကျသွားရသည့် ကိစ္စကလည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆိုသလိုပင် ဖြစ်ပွားလာတော့သောအခါ. . အမြဲတမ်း လိုလို နောက်ကြောင်းကို ပြန်လှည့်မကြည့်တတ်ဘဲ အေးဆေးနေတတ်ပြီး နောက်ဆံတစ်စက်မှ မတင်းတတ်ခဲ့သည့် ခင်မောင်ကြည့်အတွက်. . နောက်ဆံတင်မက ခေါင်းတစ်ခုလုံးပင် တင်းခဲနေရတော့သည့် ဒီကိစ္စကြီးက (သေချာမစဉ်းစားမတွက်ချက်မိတော့ဘဲ) ဘွားခနဲ ဖြစ်ပေးလာရတော့တာပေါ့။

ခုတော့ ခင်မောင်ကြည်က ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ. . ရှေ့ဆက်တိုးကို တိုးရတော့မည်ဆိုလျှင် ဒီကိစ္စဟာ အမြန်ဆုံးပဲ အကောင်အထည် ဖော်ရတော့မည်။ ဒေါ်လှလှလို ဘုရားနဲ့တရားနဲ့ ငါးပါးသီလ အမြဲမြဲကာ စိတ်ကောင်းလေးတစ်ခုကို လက်ကိုင်ထားတတ်ပါသည်ဆိုသော မိန်းမကြီးနှင့် ဒိုးဒိုးလို မအူမလည်. . ရိုးဂုဏ်တစ်ခုကိုပဲ အတော်ကြီး နှစ်သက်ပုံပြထားသော အကောင်စားလေးမျိုးတို့ဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ဒိုးဒိုးတို့ လက်မှတ်ထိုး လက်ထပ်ပြီး ကြပြီဆိုလျှင်တော့. . ဘယ်လိုလိမ်လည်မှု လှည့်ဖြားမှုတွေပဲပေါ်လာပေါ်လာ. . ထိုမိန်းကလေးကို ပြန်စွန့်ပစ်လိုက်ကြသည်အထိတော့ လုပ်ဝံ့. . လုပ်နိုင်မည့် အစားတွေထဲက ဟုတ်ပုံမရကြပါ. . ။

အဖူးဟာ ဒိုးဒိုးရဲ့ဇနီးအဖြစ် ထိုအိမ်နှင့် ဆိုင်ကိုဆိုင်နေပြီးပြီဆိုလျှင် အဖူးကလည်း မြေးချစ်ကို ပစ်ထားမှာမဟုတ်. . ။ ကျန်နှစ်ယောက်မှာလည်း ‘မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာနမ်း’ဆိုသလို ခွင့်ပြုထားကြရတော့မှာပဲလေ. . ။

အကယ်၍များ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှရှာ၍ အဖူးက
လေး တစ်ခုလပ် ဖြစ်ရရှာမည်ဆိုလျှင်တောင်မှ “လင့်ပစ္စည်း
မယားတစ်ဝက်ဆိုင်”သည့် မူအရ ကိုယ့်ဘက်က လုံးဝနစ်
နာမှုမရှိရလေအောင် လိုက်လုပ်ဖို့အထိ ခင်မောင်ကြည်က ယတိ
ပြတ် ဆုံးဖြတ်ပြီးပါလေပြီတည်း . . ။

“ဟာ . . ဟေ့ . . ဟေ့ . . ဟေ့ကောင် . . ခြော် . .
တော်ပါသေးရဲ့ လွတ်သွားတော့မလို့ . . ”

အတွေးတွေနှင့် ခင်မောင်ကြည်မှာ ကိုယ့်ရှေ့က
ဖြတ်ပြေးသည့် ကလေးတစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်မိရာမှ
မြေးချစ်ဖြစ်နေသည့်အတွက် ခပ်မြန်မြန်ပင် လက်ဖမ်းဆွဲထား
လိုက်ရပါသည်။ မြေးချစ်က သူ့ကို ဖမ်းဆွဲထားသည့်လူကို
လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ကိုယ်ရှိန်သပ်လိုက်သည်။

“အဖေ . . ဘာလဲ . . ”

“အောင်မာ . . ကိုယ့်အဖေကိုယ် မြင်တာများ ဝမ်းသာ
အားရတော့ မဖြစ်ဘူး . . စိတ်မရှည်တဲ့ လေသံနဲ့ . .
ဟင်း . . ”

“ကျောင်းကား လွတ်သွားလိမ့်မယ် . . ”

“မင်းကားက လူမစုံမချင်း ထွက်မှာမဟုတ်သေးပါ
ဘူး . . ထွက်သွားလည်း ပထမအခေါက်၊ ဒုတိယ
အခေါက်ရှိတာ ငါသိတယ်ဟေ့ကောင် . . ဒုတိယ
အခေါက်ကျမှ လိုက်ပေါ့ . . ”

မြေးချစ်က မျက်နှာကိုအစွမ်းကုန် ရှုံ့ပဲ့ပစ်လိုက်
သည်။ ခင်မောင်ကြည်က တော်ကြာပြောလို့ရတာမဟုတ် . .

အလစ်မှာ ပြေးထွက်ချင် ထွက်သွားဦးမည့် မြေးချစ်ရဲ့လက်ကို ခပ်ကျပ်ကျပ် တင်းတင်းပင် ဆုပ်ကိုင်ရင်း လူရှင်းသော တစ်နေရာသို့ ဆွဲခေါ်လာခဲ့လေသည်။

“အဖေ . . နာတယ်ဗျာ . . ”

“အေး . . မင်းကိုငါ မေးစရာရှိလို့ ကောင်းကောင်းဖြေ . . မဖြေရင် ဒီထက်ပိုနာမယ်ဆိုတာ မင်းမှတ်ထား”

“အဖေမေးမှာ စနေ တနင်္ဂနွေက ဖူးဖူး အိမ်လာလား . . ဒါပဲမဟုတ်လား . . ”

“အေး . . ဟုတ်တယ် . . အဲဒီအကြောင်းတွေ ပြောစမ်း . . ”

“လာတယ် . . သားနဲ့တွေ့တယ် . . ကစားကြတယ် . . အနားမှာ ဘယ်သူမှလာမနေတော့ သားတို့နှစ်ယောက် ကလိထိုးတမ်း ကစားကြတာ သိပ်ပျော်စရာကောင်း . . ”

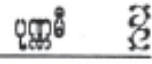
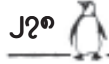
“ဟာ . . မင်းကို ငါက အဲဒါတွေ မေးနေတာမဟုတ်ဘူး . . ဖူးဖူးနဲ့ ဟိုကောင် ဒိုးဒိုးနဲ့ရော ဘယ်လိုဆက်ဆံကြသလဲ . . ”

“စကားပြောတယ် . . ”

“ဟုတ်ပြီ . . ဘာတွေပြောသလဲ . . မင်းကို နားထောင်ထားလို့ ငါမှာထားတယ်နော်”

“အစုံပဲ . . ဖူးဖူးရဲ့သင်တန်းတွေအကြောင်း . . ရုံးအလုပ်တွေအကြောင်း . . ရုံးက အခေါ်ကြီးတွေအကြောင်း . . အဆောင်က ဖူးဖူးသူငယ်ချင်းအကြောင်း . . ”

“ဟာ . . ”

ခင်မောင်ကြည်မှာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပင်
ညည်းတွားလိုက်မိပါတော့သည်။

“ဒါတွေပဲလား . . မင်း သေချာပြန်စဉ်းစားစမ်း . . ”

“ဒါပဲ. . ”

“သူတို့နှစ်ယောက် နေပုံထိုင်ပုံကရော ဘယ်လိုလဲ. . ”

“ထိုင်တာကတော့ သားနဲ့ဖူးဖူးက ကုလားထိုင်အကြီး
ကြီးမှာ အတူထိုင်ကြတယ်လေ. . ဦးဦးကတော့
နောက်ထပ်တစ်လုံးမှာ ထိုင်တာပေါ့. . ”

ကျွတ်. . ငါ့နှယ်. . လည်မလိုနဲ့ အတွဲကောင်
နောက်တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့နေပြန်ပါပြီ. . ။ ခင်မောင်ကြည်
မှာ ဆယ်နှစ်သားလောက် တစ်ယောက်နှင့် သမီးရည်းစား
စုံတွဲ၏ ဟန်ပန်များအကြောင်းကို တစ်ခါမှ မဆွေးနွေးဖူးသ
ဖြင့် ဘယ်လိုပြောရမည်မှန်းမသိ. . အကျပ်ရိုက်လျက်ရှိပါ
သည်။ သြော. . သိပြီ. . ဒီကောင် သူ့အတွေးအခေါ်တွင်
နေစဉ်က ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ တူမ အပျိုများထံ သူတို့ကောင်
လေးတွေ အဝင်အထွက် ရှိကြတာကိုမြင်ဖူးနေတာပဲ. . ။
ကလေးပီပီ. . တခြားကလေးများနှင့်ပေါင်းကာ သွားချောင်း
ကြ နှောင့်ယှက်ကြ. . လုပ်တတ်ကြသဖြင့် အမြဲတစေ အော်
ငေါက်ရိုက်ပုတ် ဂြူစူခြင်းကိုလည်း ခံနေရဖူးတာပဲ. . ။

“ငါပြောမယ်. . မင်းအတွေးနဲ့နေတုန်းက နှင်းနှင်း
တို့ ဥမ္မာတို့ဆီလာတဲ့ အကောင်တွေနဲ့ သူတို့နဲ့ နေပုံ
ထိုင်ပုံ ပြောပုံ ဆိုပုံတွေ သိတယ်မဟုတ်လား . . မင်း
တို့ပဲ သွားသွားချောင်းနေခဲ့တာလေ. . ”

အချစ်နှင့်ကျေသောအခါ

၂၇၉

“သိတယ်..ဟား ဟား”

“အေး .. အခု ဖူးဖူးနဲ့ ခိုးခိုးနဲ့ကော အဲဒီလိုပုံမျိုးပဲ
လား .. သေချာဖြေ. . ”

“မဟုတ်ဘူး .. ”

“ချက်ချင်းမဖြေနဲ့. . သေချာစဉ်းစားပြီးမှဖြေ. . ”

မြေးချစ်က မဖြေတော့ဘဲ အကြာကြီး နှုတ်ပိတ်
နေတော့သဖြင့် စိတ်မရှည်နိုင်တော့သည့် ခင်မောင်ကြည်က
“ဟေ့ကောင်”ဟု သတိပေးလိုက်မှသာ. . မြေးချစ်ဆီမှ. .
“မဟုတ်ဘူး”ဟူသော စကားသံက ထွက်လာလေတော့သည်။
ခင်မောင်ကြည်က “ကျွတ်”ခနဲ အော်မြည်လိုက်မိတော့သည်။

“တခြားရော. . ဘာထူးခြားလဲ. . ”

“ဘာမှမထူးခြားဘူး .. ”

“ဟိုတစ်နေ့က ဒေါ်လှလှကြီး ငါလာမှ ရုတ်တရက်
အိမ်ထဲဝင်သွားတာ မင်းမြင်တယ်မဟုတ်လား .. ”

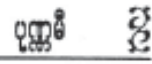
“သား မမြင်ပါဘူး .. ”

“ဟေ့ကောင်. . မင်း သူ့ဘေးမှာပဲ ထိုင်နေတာပဲဟာ”

“မသိဘူးလေ. . ဘွားဘွားကြီးက ကိစ္စရှိလို့နေမှာပေါ့”

“တော်ပြီ. . တော်ပြီ. . မင်းနဲ့ငါ စကားဆက်ပြော
နေရင် မင်းပဲငါလုပ်လို့ သေမလား .. ငါပဲ မင်းကို
စိတ်မရှည်ရတာနဲ့သေမလား မသိတော့ဘူး .. ရပြီ. .
ပြန်တော့. . သွား .. ”

“အဖေ့ကျောင်းကားကဖြင့် ထွက်သွားပြီ. . နောက်တစ်
ခေါက်ကို စောင့်ရဦးမှာ. . ”

“ဒါဖြင့်လည်း ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သွားစောင့်ပေ
တော့. . ငါတော့ ပြန်ပြီ. . ”

ခင်မောင်ကြည်က တစ်လှမ်း နှစ်လှမ်း လှည့်
ထွက်လိုက်ပြီးမှ ရုတ်တရက် သတိရသလို ချက်ချင်းပြန်လှည့်
လာကာ. . “ဟိတ်ကောင်. . လာဦး”ဟု အော်ခေါ်လိုက်
ရင်း အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာ ရာတန်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ယူကာ
မြေးချစ်ထံ ကမ်းပေးလိုက်ပါသည်။ မြေးချစ်က ပိုက်ဆံတစ်
ရာကို လှမ်းမယူ ခင်မောင်ကြည်ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေ၏။
ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ မူလပထမရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ကလေးကို
ကိုယ့်ဘက်ပါလာအောင် ပိုက်ဆံနှင့်ဆွယ်ကာ လာဘ်ထိုးထား
ပြီးသကာလ. . ”ကောင်းကောင်းစုံစမ်းပေးရင် ဒါမျိုးပိုက်ဆံ
များများရမယ်”ဟူသည့် အသိမျိုး ဝင်ထားစေချင်၍ပါ။

သို့သော် မြေးချစ်က ချက်ချင်းလှမ်းမယူလိုက်ဘဲ
စူးစိုက်၍သာ ကြည့်နေစဉ်အတွင်းမှာပင် ရာတန်ကိုကိုင်ပြီး
လက်ဆန့်တန်းထားသော ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ ရင်ထဲ အမျိုး
အမည်မသိနိုင်သည့် ခံစားချက်အသစ်များနှင့် အတွေးသစ်များ
က ဝင်ရောက်လာကြလေတော့သည်။ သူဟာမှတ်မှတ်ရရ. .
ကိုယ့်သားအရင်းကို ဖခင်အရင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ တစ်ခါဆို
တစ်ခါမှ မုန့်ဖိုး. . . ကျောင်းစရိတ်. . . အဝတ်အစား. . .
စသဖြင့် သတ်သတ်မှတ်မှတ် လုံးဝကို မပေးဖူးခဲ့တာပါလား။
ကျောင်းစရိတ်၊ စားစရိတ်၊ အဝတ်အစားဖိုး. . . စတာတွေ
ကတော့ ထားပါတော့. . . မုန့်ဖိုးကိုပင် တစ်ခါမှ မပေးဖူး
ခဲ့တာ။

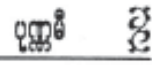
ခင်မောင်ကြည်က အိတ်ထဲသို့ မြန်မြန်ထပ်နှိုက်လိုက်ကာ အိတ်ထဲမှာရှိသမျှ ပိုက်ဆံအရွက်ပေါင်းစုံမှန်သမျှကို လုံးထွေးစုကိုင် ထုတ်ယူလိုက်ရင်း . . “ရော့ . . ယူလေကွာ . . ရော့ . . ယူပါကွာ . . ဒါ မင်းအတွက် မုန့်ဖိုးပဲ”ဟု လက်ဆန့်တန်းကာ လှမ်းပေးလိုက်ပြန်သည်။ အဖေရင်း၊ သားရင်း၊ မုန့်ဖိုးပေးသည်ဟူသော ဒီသာမန်အဖြစ်အပျက်ကလေးမှာပင် မကြုံစဖူးမို့ ခင်မောင်ကြည်က ရှက်အမ်းအမ်းကြီးလိုလိုလည်း ဖြစ်နေမိသေး၏။

မြေးချစ်ကတော့ အဖေလိုလည်း တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေပုံမရ . . ခပ်တည်တည်နှင့်ပင် . . ခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်ကာ . .

“အခု ဘွားဘွားကြီးက ဘယ်သူ ဘာပေးပေး . . ဘာကျွေးကျွေး မယူရ မစားရဘူးလို့ မှာထားတယ် . . သူများတကာပေးတာ ကျွေးတာကိုယူရင် စားရင် . . ဘွားဘွားကြီးရဲ့ မြေးမဟုတ်တော့ဘူးတဲ့ . . ”

“ဘာဆိုလဲ . . ငါက သူများတကာမှ မဟုတ်တာ . . မင်းအဖေပဲ . . ”

မြေးချစ်က ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ဆက်ယမ်းနေလေသည်။ ကလေးရဲ့ မျက်နှာမှာ ခါတိုင်းပြုမူနေကျ ဂျစ်ကန်ကန် ပေကပ်ကပ် အမူအရာမျိုးလည်း မတွေ့ရပါ . . ။ အဖေလုပ်သူအပေါ် တမင်ဂျစ်ကျပြီး အရွဲ့တိုက်ပြောနေပုံမျိုးကိုမဟုတ် . . တကယ်ပဲ သူယုံကြည်ထားရာ၊ လက်ခံထားရာကို သူ့ဘာသာ အေးအေးဆေးဆေးပဲ ပြန်ပြောပြနေဟန်။

ခင်မောင်ကြည်က ရှက်အမ်းအမ်းကြီးနှင့် ဆန့်တန်းကမ်းထား
ဆဲဖြစ်သော ကိုယ့်လက်ကို ကိုယ့်ဘာသာပဲ မသိမသာ ပြန်
ပြီးအောက်ချ။ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ဘေးသို့ ကပ်ဖွက်ပစ်လိုက်တော့
ကာ. . လက်ဖဝါးထဲမှ ပိုက်ဆံစက္ကူတွေကိုပဲ အထပ်ထပ်
အခါခါ ဆုပ်ညှစ်လုံးချေနေမိတော့သည်။

“အေးလေ. . ဒါဆိုလည်း ပြီးတာပဲပေါ့ကွာ. . ကဲ. .
ကဲ. . ငါသွားမယ်. . ”

မြေးချစ်က လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသွားသလို ခင်မောင်
ကြည်ရဲ့ရှေ့က အရင်ဦးစွာ ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။
“သွားမယ်”ဟူသော ခင်မောင်ကြည်ကတော့ နေရာတင်
ခေတ္တမျှ ခြေစုံဆက်ရပ်နေမိသေးလေသည်။ အတော်ကြီးမျှပင်
မကအောင် စိတ်မကောင်း လက်မကောင်းဖြစ်ကာ စိတ်ထိခိုက်
နေရခြင်းက ခင်မောင်ကြည်ကို ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်အဖြစ်
အသွင်ပြောင်းပေးလိုက်သည်ထင်သည်. . ။ “သူများတကာ
ပေးတာ ကျွေးတာကိုမယူရ. . မစားရဘူး”တဲ့. . ။ “ငါက
သူများတကာမှ မဟုတ်တာ. . မင်းအဖေပဲ. . ”ဆိုတာကို
တောင်မှ. . ဒေါ်လှလှရဲ့ စကားတစ်ခွန်းကိုပဲ နာခံစွာ. .
ဒေါ်လှလှရဲ့ မြေးမဖြစ်ရတော့မှာကိုပဲ စိုးရိမ်စွာ. . ကိုယ့်ရဲ့
ပထမဦးဆုံးသော မုန့်ဖိုးများကို လက်သင့်ကို မခံနိုင်ဘူး. .
တဲ့. . ။

မြေးချစ်ရဲ့မျက်နှာဟာ စိတ်လုပ်ခြင်း၊ နာကြည်း
ခြင်း၊ “မှတ်ပလား”ဟု ပညာပေးလိုခြင်း၊ လက်စားချေလို
ခြင်း. . ဘာဘာညာညာတွေ ဘာတစ်ခုမှ ရှိမနေပါ။

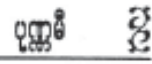

ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတွက် ဒါမျိုးတွေလည်း
တွေးတတ်ဦးမည့်ပုံကို မရပါ။ ။ သို့သော် သူခံယူသတ်မှတ်
စွဲမြဲထားပြီးသား အချက်များကိုတော့ တော်ရုံလောက်နဲ့ ပြန်
မပြောင်းနိုင်တော့တဲ့ သဘောတွေ သူ့ဆီမှာ ပေါ်လွင်ပြီးသား
ပင် ဖြစ်နေပါသည်။

အဖေရင်းကို . . “သူများတကာ”စာရင်းထဲ
ပင်သွင်းထားပြီးပြီတဲ့ . . ။ ခင်မောင်ကြည်ရဲ့သားတစ်ယောက်
မဖြစ်ရရင်လည်း သိပ်မရေးမကြီးလှတော့တဲ့ ပုံနဲ့လေ . . ။

လက်ထဲမှာ ဝယ်ရခြမ်းရဦးမည့် စာရင်းစာရွက်
လေးတင်ကိုင်ကိုင်နှင့် အတော်ကြီး ခေါင်းရှုပ်စိတ်နောက်ကျီနေ
မိသော ခင်နှင်းဆီမှာ . . ကိုယ့်ဘော့စ်ဖြစ်သူ နိုင်ငံခြားသား
ကြီးကိုပင် စိတ်တိုရမလား . . ။ ကိုယ့်ဘော့စ်ဖြစ်သူ မကုန်
တန်တာ မကုန်ရအောင် . . သက်သာတန်တာ သက်သာ
အောင် . . ဝယ်ရခြမ်းရမည့် ပစ္စည်းပစ္စယများကို ဗိုလ်ချုပ်
ဈေးလို လှလှပပ ကျော့ကျော့မော့မော့နှင့် ဈေးဝယ်ခွင့်ရသည့်
နေရာမျိုးမှာ မဝယ်မိဘဲ . . ဒီလိုမင်္ဂလာဈေးလို ဈေးသက်သာ
ဈေးမှန်ပေမယ့် ကျပ်သော လူရှုပ်သော နေရာမျိုးကိုမှ

ရွေးချယ်မိခဲ့သည့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပဲ ဒေါသထွက်ရတော့မလား
မဝေခွဲနိုင်အောင်ပင် ရှိနေရပါတော့သည်။

အရေးထဲမှာ အတူအဖော်ခေါ်လာသူ အကူကောင်
ကလေးနှင့် ဒရိုင်းဘာကောင်လေးတို့မှာ မျက်ခြေမပြတ် လိုက်
ကြည့်နေသည့်ကြားကပင် . . နှစ်ယောက်တွဲကြီး အတူတကွ
လှစ်ခနဲပင် ပျောက်သွားကြတော့ကာ . . ခင်နှင်းဆီကို ပစ္စည်း
တစ်ပုံတစ်ပင်နှင့် တမင်ပင် ဒုက္ခမရောက်ရောက်အောင် ချန်
ခဲ့ကြလေရောသလား မသိ . . ။

ကိုယ့်အိမ်အတွက်ကိုတောင်မှ တစ်လစာ၊ တစ်
ပတ်စာ စသဖြင့် တစ်ခါမှ အလုပ်ရှုပ်ခံပြီး ဈေးမဝယ်ခဲ့ဖူး
သော ခင်နှင်းဆီမှာ ခုတော့ဖြင့် အတော်စိတ်ညစ်စဖွယ်ဖြစ်
သည့် ကိစ္စကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရလေပြီ . . ။ ဈေးကကျပ်ကျပ်
လူကများများ . . ပစ္စည်းသယ်သူများကလည်း တိုးတိုက်သွား၊
ချွေးတွေကထွက်၊ အိုက်စပ်ပူလောင် . . ။ အမယ်လေး . .
ဘယ်ဘက်ကမှ မသက်သာပါဘူး . . ။

“အစ်မ . . အလုပ်သမားငှားမှ ဖြစ်မှာပေါ့ . . သယ်မယ့်
သူ မပါဘူး မဟုတ်လား . . ”

ဆိုင်ရှင်ကောင်လေးက လှမ်းမေးသည်။

“အင်း . . ပါတော့ပါတယ် . . ဘယ်ရောက်သွားကြသ
လဲသာ မသိတာ”

“အစ်မ စောင့်နေဦးမှာလား . . ”

“မစောင့်ဘူး . . မစောင့်ဘူး . . အလုပ်သမား ငှားလို့
ရရင်သာ ငှားပေးပါတော့”

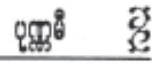
ဘယ်စောင့်လို့ဖြစ်မှာလဲ. . သကောင့်သားတွေ
က “လူကွဲသွားပြီ”ဟု အေးအေးလူလူပင် သတ်မှတ်ကာ
ကားဆီမှာ သွားပြန်စောင့်နေတာမျိုး . . လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
ဝင်ထိုင်နေကြတာမျိုးတွေသာ လုပ်နေကြရင် ခင်နှင်းဆီမှာ
ဒီထက်ဒီ အိုက်စပ်ချွေးထွက်နေရဦးမည် ဆိုရင်တော့. .
လူလုံးမလှတာကတစ်မျိုး . . မူးလဲကျသွားနိုင်တာကတစ်မျိုး။

“ကျွန်မက တခြားဆိုင်တွေမှာလဲ ပစ္စည်းတွေပုံ၊ပုံထား
ခဲ့သေးတာ. . ”

“အလုပ်သမားကိုပဲ ပြောလိုက်လေ. . သူပဲ အခေါက်
ခေါက် အခါခါ သယ်ရင်လည်း သယ်လိမ့်မယ်. .
ဒါမှမဟုတ် နောက်တစ်ယောက် ထပ်ရှာပေးရင်လည်း
ပေးလိမ့်မယ်. . ”

ခဏကြာတော့ အလုပ်သမား ရောက်လာပြီး . .
ခင်နှင်းဆီက. . “အောက်ဆုံးထပ်၊ မြေညီဝင်းအတွင်းမှာပဲ
ကားကရပ်ထားပါတယ်. . ”ဟု ပြောလို့မှ စကားတောင်
မဆုံးချင်သေး . . များပြားလှသောပစ္စည်းပေါင်းစုံကို စွေခနဲ
စွေခနဲ လွယ်လင့်တကူ ကောက်၊ကောက်မကာ ရှေ့မှပြေး
လေတော့သဖြင့် ကိုယ့်မှာ သူ့ခြေလှမ်းတွေကို မနည်းကြီး
မိအောင်ပြေးလိုက်ရတော့သည်။ ကားဆီရောက်ပြန်တော့
လည်း “နောက်ထပ်. . ဘယ်အထပ်က ဘယ်သူ့ဆိုင်”ပဲ
ရှိသေး . . ဝင်ပြေးပြန်လေသဖြင့် ခင်နှင်းဆီမှာ ဖတ်သီ. .
ဖတ်သီနှင့် လိုက်ရပြန်ရော. . ။

အဲဒီလိုနဲ့ ဈေးရဲ့ သုံးလေးငါးထပ်တွေကို သုံး

လေးငါးခေါက်လောက်လည်း ပြေးလွှားပြီးကြသောအခါ အလေး
ကြီးတွေ သယ်ရသည့် အလုပ်သမားတွေ မသိ. .။ ခင်နှင်း
ဆီခမျာတော့ ခြေကုန်လက်ပမ်းကျကာ သေချင်စေပင်
နံလာရပြီး စိတ်ကလည်း တိုလာရပါတော့သည်။

“အမယ်လေး. . အသက်ထွက်တော့မှာပဲ. . ရှင်က
ဘာကိစ္စ စွတ်ပြေးနေတာလဲ”

သူ့ဘာသာ ဘယ်လောက်စိတ်ချရ စိတ်ချရ. .
ကိုယ့်ပစ္စည်း ကိုယ်ကမှ စိတ်မချလေသမျှ သူပြေးတိုင်း ကိုယ်
က လိုက်ပြေးနေရတော့တာပေါ့. .။

ခင်နှင်းဆီ ပြောမှပင် ထိုသူက အနည်းငယ်
မောသွားပုံရကာ သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ တစောင်းကြီးပေါင်းထား
သော ပုဆိုးခပ်မည်းမည်းကြီး တစ်ထည်ကို ဖြုတ်ယူကာ သူ
မျက်နှာနှင့် တစ်ကိုယ်လုံးက ချွေးတွေကို သုတ်လေတော့
သည်။ ခေါင်းပေါင်းပုဆိုးကြီးကို ဖြုတ်ယူလိုက်စဉ်မှာ ခေါင်း
ပေါင်းကြာထဲ ညှပ်ထားသော ပိုက်ဆံခေါက်တစ်ခုက ဖြုတ်
ကျသွားပြီး သူ့ကြည့်ရတာ သိလိုက်ပုံလည်း မရသဖြင့်
ခင်နှင်းဆီကပဲ ကုန်းကောက်ပေးလိုက်ရပြန်ကာ. .

“ရော့. . ရော့. . ကိုယ့် ပိုက်ဆံလေးကိုယ်လည်း
နည်းနည်းပါးပါး ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ရှိဦးမှာပေါ့. .
ပျောက်ပျက်ကုန်ရင် အလကားပင်ပန်းထားရပြီး အကျိုး
မရှိ ဖြစ်ကုန်ဦးမယ်. . ကဲ ပြော. . ကျွန်မတို့ သယ်
ကြတာ လေးခေါက်စာလား. . ငါးခေါက်စာလား. .
ဘယ်လောက်ပေးရမှာလဲ. . ”

မြင်သမျှလူကို ဩဇာပေး ဆုံးမတတ်သည်မှာ ဝသီပါနေသော ခင်နှင်းဆီရဲ့ အဆူအမံကို ထိုအလုပ်သမားက လှစ်ခနဲပြုံးကာ ခံယူလိုက်ပြီးလျှင် သူ့ခေါင်းကို ပုဆိုးကြီးနှင့် ပြန်ပေါင်းပစ်လိုက်ရင်း ခင်နှင်းဆီလက်ထဲက သူပြုတ်ကျခဲ့သည့် ပိုက်ဆံခေါက်ကိုပါ ပြန်လှမ်းယူလိုက်သည်။ ဟင်. . နေပါဦး . . ဒီလူကို အရင်က ခင်နှင်းဆီ မြင်ဖူးခဲ့ဘူးသလား။ ရုပ်ကိုလည်း သိပ်သိနေသလို. . ပြုံးလိုက်ပုံကိုလည်း သိလိုက်တာ။

“ကြည့်ပဲ ပေးလိုက်ပါ. . ”

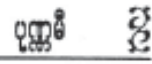
“ဪ. . အဲဒီလိုပြောတာတွေ စိတ်အညစ်ဆုံးပဲ. . ကျွန်မက ကြည့်ပေးရအောင် ကျွန်မသယ်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ရှင်သယ်တာပဲဟာ. . ရှင့်လုပ်အားနဲ့ ခေါက်ရေနဲ့ ရှင့်ဘာသာ တွက်ချက်ပြီးတောင်းပေါ့”

ထိုအလုပ်သမားမှာ ပြောကာမှ ပိုက်ဆံပင် မတောင်းတော့ဘဲ ဇေဝဇဝါဟန်နှင့် ဖြစ်နေသော ခင်နှင်းဆီကိုသာ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြီး ကြည့်လိုက်ကာ. .

“ဒီမှာ. . ကျုပ်ကို မမှတ်မိဘူးလား . . ”

“ဟင်. . ရှင်. . ရှင်က ဘယ်သူမို့လဲ. . အား . . သိပြီ”

ခင်နှင်းဆီမှာ ထိုသူ့ကို ခုမှပင် မှတ်မိသွားရပါတော့သည်။ မှတ်မိသွားပြီ ဆိုဆိုချင်းပင် ခါးသီးစွာ ခံစားလာရသော အတွေ့အကြုံကို ပြန်တွေးမိကာ နောက်ဘက်သို့ ခြေလှမ်းတွေ ယောင်ယမ်းဆုတ်လိုက်မိသည်အထိ ကြောက်ရွံ့

စိတ်လည်း ဖြစ်ပေါ်သွားမိသည်။ သို့သော် ဒီတစ်ခါမှာတော့ ထိုလူကြီးက ခင်နှင်းဆီကို ဘာမှဒုက္ခပေး အရှက်ခွဲလိုပုံမရ။ လန့်ထိတ်သွားသော ခင်နှင်းဆီကိုသာ အားနာသလို ဆက် ကြည့်နေရင်း . .

“ကျုပ်က ကိုဖိုးနီလေ. .”

“သိ၊သိပါတယ်. . ကဲ. . ကဲ. . ရှင် တောင်းစရာ ရှိတာသာတောင်းလေ. . ကျွန်မက ရှင်နဲ့ ထပ်ပတ် သက်ဆက်ဆံစရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူးရှင်”

“မဟုတ်ပါဘူး. . ကျုပ်ကတော့ ပြောချင်တာလေးတွေ ရှိလို့. .”

“ရှင်. . ရှင်က ဘာပြောဦးမလို့လဲ. .”

ခင်နှင်းဆီမှာ ဒီတစ်ခါ အနားကပ်လာကာ ထပ်မံအရှက်ခွဲ အောက်တန်းကျဦးမည်ဆိုတော့ ဘာပဲဖြစ် ဖြစ်. . အနီးဝန်းကျင်ကို အော်ဟစ် အကူအညီယူပစ်ကာ ဈေးခေါင်းတို့ ဈေးကော်မတီနှင့် တက်တိုင်ပစ်မှာပဲဟုသာ တေးထားလိုက်ပါသည်။ သို့သော် ထိုလူကြီး ပုံစံက ဟိုတစ် ခါကလို မထိမဲ့မြင် လှောင်ပြုံးများနှင့် အောက်တန်းကျမနေ တော့ဘဲ ဖော်ရွေရင်းနှီးလိုသော အသွင်ကိုသာဆောင်လျက်. .

“ကျုပ်က ဟိုကောင် ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ သူငယ်ချင်း လေ. .”

“ဒါတွေ ကျွန်မ သိသားပဲ. .”

“အေး. . သူငယ်ချင်းဆိုပေမယ့်. . ဒီကောင်က သူငယ်ချင်းလို မကျင့်ကြံတော့ ကျုပ်ကလည်း သူငယ်

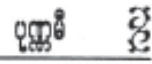
ချင်းလိုဆက်ပြီး ခင်မင်သစ္စာရှိမနေနိုင်ဘူး . . ဒီကောင်
က အလကားကောင်ပဲ. . (-)စည်းကမ်းမရှိတဲ့ကောင်”

ခင်နှင်းဆီမှာ ဆဲထည့်ပစ်လိုက်တာကို မျက်နှာ
လေးရှုံ့တွကာ နားထောင်လိုက်ရပေမယ့် ထိုလူ့စကားတွေကို
စိတ်ဝင်စားလာသဖြင့် ကိုယ့်ကိစ္စကိုယ်မေ့ကာ သူ့စကားတွေ
ကို ဆက်နားထောင်နေမိပါသည်။

“ကျုပ်ဆိုလိုတာက သူငယ်ချင်းဆိုတာ မဟုတ်တာ
လုပ်လည်းတူတူ. . ကောင်းတာလုပ်လည်း တူတူပေါ့။
မဟုတ်ဘူးလား . . ဒါပေမယ့် မဟုတ်တာလုပ်တဲ့နေ
ရာမှာတောင် စည်းကလေးကတော့ ရှိသင့်တယ်. .
ဒါကိုပြောတာ. . သူနဲ့ကျုပ်ဆို မကောင်းတာမှန်သမျှ
အတူလက်တွဲလုပ်ဖူးကြတဲ့ ပုလင်းတူ ဘူးဆိုသမား
တွေပဲ. . ဒါပေမယ့် ကျုပ်က ကျုပ်စည်းနဲ့ကျုပ်. .
တစ်ရပ်တည်းနေနေတဲ့ သူ့နှမ. . သူ့တူမတွေကို
ကိုယ်လည်း စိတ်နဲ့မပြစ်မှားဘူး . . သူများတကာတွေ
ဘာမဟုတ်တာ လာလုပ်မလဲလည်း အမြဲကာကွယ်ပေး
တယ်. . စောင့်ရှောက်ထားတယ်. . သူကတော့ ဒီလို
မဟုတ်ဘူးပဲ. . ထို့. . အမြီးကျက်အမြီးစား ခေါင်း
ကျက်ခေါင်းစားကောင်. . ”

ထိုလူ့မျက်နှာ ခပ်မည်မည်းက ခပ်ရဲရဲဖြစ်သွား
သည်။

“ခုဆိုရင်. . ကျုပ်နှမအငယ်ဆုံးလေးဗျာ. . မျက်ရည်
နဲ့မျက်ခွက်ပဲ. . တော်သေးတာက ဗိုက်တစ်လုံးနဲ့

မကျန်ရစ်လို့ပေါ့။ . အဲဒီလိုသာဆိုရင်တော့ ကျုပ်က
လိုက်ရှာသတ်ပြီး စက်တိုင်ပဲတက်ရ၊တက်ရ။ . မဟုတ်
ဘူးလား”

ခင်နှင်းဆီခမျာ ဘာကိုမှ အမှုမထားသော နှုတ်ရဲ
အာရဲကြီးရှေ့မှာ။ . ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့နှင့် နားမခံသာအောင် ဖြစ်နေ
ရသည့် ကြားကပင်။ . “ဟုတ်ကဲ့”ဟု ခပ်တိုးတိုး စကား
ထောက်ပေးလိုက်ရပါသည်။

“ဒါတွေက ခင်ဗျားနဲ့တော့ မဆိုင်ပါဘူး။ . ဒါပေမယ့်
ကျုပ်က လျှောက်ပြောပြနေတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့
ကျုပ်က သူ့လိုမဟုတ်ဘူး။ . တော်ရုံနဲ့ စည်းမဖောက်
တတ်ဘူး။ . အေး။ . ဖောက်ပြီဆိုလည်း အကြောင်း
ရှိလို့ဖောက်တာ။ . ဒါကို ပြောပြတာ။ . ခု ခင်ဗျား
နဲ့ဆိုင်တာပဲ ကျုပ်ပြောတော့မယ်။ . ဘာလဲဆိုတော့
ခင်ဗျားလာစုံစမ်းတဲ့ ကိစ္စလေ။ . မြေးချစ်ဟာ။ .
ဒီကောင့်သားပဲ။ . ခင်ဗျားရောက်လာခဲ့တဲ့ အိမ်တို့
ဘာတို့က အလကား လုပ်ဇာတ်။ . ”

ခင်နှင်းဆီမှာ နှုတ်ခမ်းလေး ဟပိုင်းသွားမိကာ
ရင်တောင် ခုန်ချင်လာသလို ဖြစ်လာပါသည်။ ထင်တော့
ထင်သားပဲ။ . ဒါပေမယ့် ခုဟာကတော့ တစ်စုံတစ်ယောက်
ရဲ့နှုတ်ဖျားကကို အတိအကျကြီး ကြားလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည့်
အတွက် “ဆက်ကိုမပတ်သက်တော့ပါဘူး”ဟု အတိအလင်း
ဆုံးဖြတ်ထားပြီးတဲ့ ကြားကပင် စိတ်ဝင်စားမှုတွေက မထိန်း
နိုင်မသိမ်းနိုင် ဖြစ်လာရပြန်သည်။

“ဒါ. . ဒါဖြင့် အဖူးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကရော. . ”

“သူ့ခယ်မ. . ဒါပေမယ့် အရပ်ထဲမှာတော့ သမီးလို ပဲအသိခံထားတာပေါ့. . သူက သူများနှုမတွေသာ လိုက်ဖျက်ဆီးနေတာ. . သူ့သမီး ခယ်မလေးကျတော့ ဘယ်ကောင်မှ မျက်စိနဲ့တောင် တစ်ချက်စွေမကြည့်ရဘူး. . ”

“ဒါဖြင့် သူ့မှာ တစ်နေရာရာမှာ တစ်အိုးတစ်အိမ် ရှိသေးတာပေါ့. . ”

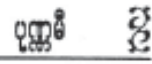
“မဟုတ်ဘူး. . မိန်းမက မရှိတော့ဘူး သေပြီ. . အဲဒီ ခယ်မနဲ့သားကို သူက သူ့အမေနဲ့ထားထားတာ. . ကျုပ်တို့နဲ့ တစ်ရပ်တည်းပဲ. . (--)ရပ်ကွက် (--) လမ်းလေ. . ခင်ဗျားလာကြည့်ရင်. . ကိုဖိုးနီအိမ် မေးမေး. . ဒေါ်လေးတင်အိမ်မေးမေး ဘယ်သူမဆို သိတယ်. . ဒေါ်လေးတင်ဆိုတာ ဒီကောင့်အမေလေ. . ”

“သူက ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သူ့သားကို အဲဒီအိမ်ကို ပို့ထားရတာလဲ. . ”

“ဟာ. . အရှင်းကြီးပဲ. . သူ့သားကောင်းစားအောင် ချမ်းသာအောင်ပေါ့. . အခု ကောင်မလေးကိုလည်း ပို့လိုက်ပြန်ပြီကြားတယ်. . ”

“သူနဲ့ သူ့ခယ်မနဲ့က ရှင်းရော ရှင်းပျံ့မလား”

“ဟာ. . ဒါတော့ ရှင်းတယ်. . ကျုပ်က ဒီကောင့် အပေါ် မကျေနပ်လို့တော့ လိမ်ပြီးမပြောနိုင်ဘူး. . လုံးဝရှင်းတယ်. . သူ့သမီးခယ်မကို ရွှေလိုဥပြီး တန်

ဖိုးထားထားတာ. . တော်ရုံကောင်နဲ့လည်း တန်တယ်
ထင်တာမဟုတ်ဘူး. . မိလုံနာတို့ ဘာတို့လောက်နဲ့မှ
တန်တယ်ထင်မယ်ထင်တယ်. . ”

“ဒါဖြင့် ခု သူသွားပို့ထားတဲ့ သူ့သူဌေးနဲ့ ဆိုရင်ကော”

“အများကြီး ဖြစ်နိုင်တာပေါ့. . ကောင်မလေးကို
သူဌေးနဲ့ပေးစားလိုက်ပြီးရင် သူ့ဘဝကပြီးပြီ. . ဇိမ်
ပဲ. . ထိုင်စားရုံ ရှိတာပေါ့. . ”

ခင်နှင်းဆီရဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေက တလက်လက်
တောက်ပလာကြတော့သည်။ အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံတစ်ထောင်ကို
ထုတ်ယူလိုက်ကာ. . “ဒါက ခုနပစ္စည်းတွေ သယ်ပေးတဲ့
အတွက်”ဟု ပြောလိုက်ပြီးလျှင်. .

“ရှင့်စကားတွေ ရှင်တာဝန်ယူနော်. . ”

“အို. . အချိန်မရွေးပဲ. . ”

“တကယ်လို့ သက်သေသာခကအနေနဲ့ လိုက်ပြောပေး
ဖို့ လိုလာရင်ကော လိုက်ပြောပေးနိုင်ပါ့မလား. . ရှင့်
အတွက်လည်း ကျွန်မက သိတတ်ဖို့ ဝန်မလေးပါဘူး”

“ဟာ. . ဒီကောင့်ကို ပြန်ပြီးထုချနိုင်ဖို့ကတော့. .
ဘာမှပေးနေစရာမလိုဘူး. . လိုအပ်ရင် အချိန်မရွေး
လာခေါ်လိုက်. . အိပ်နေရင်တောင် အိပ်ရာထဲက ထ
ပြီးလိုက်ခဲ့မှာပါ. . လောလောဆယ်တော့ ကျုပ်က
ဒီဈေးက တတိယထပ်မှာပဲ အလုပ်ဝင်နေဦးမှာ. .
ဒီမှာမရှိရင်(--)ရပ်ကွက်ထဲလာလိုက်. . အဲဒီမှာ
မရှိရင်တော့ ခင်ဗျား ဟိုတစ်ခါလာဖူးတဲ့ နေရာထိသာ

လိုက်ခဲ့ပေတော့. . ကျုပ်မရှိလည်း မငယ်ကိုပြောခဲ့လို့ ရတယ်. . အဲဒီကောင်မကိုတော့ ပိုက်ဆံနည်းနည်း လောက်ပေးလိုက်. . သူ့လိုက်ရှာဆက်သွယ်ပေးလိမ့် မယ်. . ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုဖိုးနီ”

ကိုဖိုးနီကြီး ပြန်ထွက်သွားပြီးသောအခါ ခင်နှင်း ဆီမှာ အလည်လွန် အပျော်ကျူးပြီး တော်ရုံနှင့် ပြန်ပေါ်မ လာကြတော့သည့် ရုံးအကူနှင့် ဒရိုင်ဘာကောင်ကလေး နှစ် ယောက်တို့ကို အကြာကြီးပင် ဆက်စောင့်နေရပါသေးသည်။ အတော်ကြီးကြာမှ မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်နှင့် ပေါ်လာတော် မူကြတော့သော ထိုကောင်လေးနှစ်ယောက်မှာ. . ခင်နှင်းဆီ ကို ရှိခိုးဦးတင်မတတ် အတော်ကြီးပင် တောင်းပန်ယူရတော့ မည်ဟု အတွေးများနှင့် ပြင်ဆင်လာခဲ့ကြသမျှ. . ခင်နှင်းဆီက တော်ရုံတစ်ခွန်းနှစ်ခွန်းလောက်နှင့် လက်သင့်ခံ ကျေနပ်လိုက် သည့်အတွက် အံ့ဩတကြီးတွေပင် ဖြစ်နေကြလေသည်။

ခင်နှင်းဆီက ရုံးပြန်ရောက်သောအခါ ပင်ပန်း တာကို အကြောင်းပြပြီး ကိုယ့်ရဲ့ဘော့စ်ထံမှ နေ့တစ်ဝက် ခွင့် ကို တောင်းယူလိုက်သည်။

“ဝုန်း”ခနဲ ပွင့်လာသော တံခါးနှစ်ချပ်ကို အလန့်တကြားကြည့်ကာ အဖူးက ထိုင်နေရာမှ ထရပ်လိုက်မိစဉ်မှာ ခင်နှင်းဆီက ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့လေသည်။ ခိုးခိုးပြောဖူးသော “တံခါးမခေါက်၊ ခွင့်မတောင်းဘဲ ဘယ်သူမှ ဝင်လာလို့မရပါဘူး”ဟူသော တံခါးနှစ်ချပ်ကို တအားအသံမြည်အောင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြိုးပင် တွန်းဖွင့်လာခဲ့သော ခင်နှင်းဆီက အခန်းထဲရောက်ရောက်ချင်းပင် ရုံးခန်းတစ်ခုလုံးကို ဝေ့ဝဲကြည့်လိုက်ရင်းက. .

“ခိုးခိုး ဘယ်သွားလဲ. . ”

“ဟို. . ကုန်စည်ပြပွဲကိစ္စအတွက်. . (--)ခန်းမကို သွားတယ် မမ. . ”

“အဲဒါဆို မင်းက ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ရတာလဲ. . ”

“အဖူး. . အဖူးက နေမကောင်းဖြစ်ထားလို့. . ရုံးပြန်တက်ပေမယ့် လူများတဲ့နေရာကို မလိုက်ခဲ့နဲ့ဦးတဲ့”

မျက်နှာထား ခပ်တင်းတင်းနှင့် ဖြစ်နေသော ခင်နှင်းဆီက လျှောင်မဲ့မဲ့လေး မဲ့လိုက်သည်။ ခင်နှင်းဆီရဲ့ မျက်နှာထားဟန်ပန်တွေ. . ပြောဆိုဆက်ဆံပုံတွေက အရင်အခေါက်တွေကနှင့် လုံးလုံးမတူဘဲ ခြားနားနေကြတာ. .

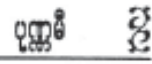
ဒေါသတွေ ထွက်နေဟန်.. ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုလည်း နေရင်းထိုင်ရင်း အထင်သေးရှုတ်ချလိုဟန်တွေ အထင်းသားပင်ပေါ်နေတာမျိုး အဖူးမှာ အလိုလိုနေရင်း ဝမ်းနည်းအားငယ်လာရလေသည်။ ဘာတွေဖြစ်လာပါလိမ့်..။ ခိုးခိုးကလည်း ရှိမနေ.. ကိုယ့်တစ်ယောက်တည်း မဖြေတတ်.. မရှင်းတတ်တဲ့ ကိစ္စတွေဆိုရင်တော့ ဒုက္ခပါပဲ..။

အဖေ.. အဖေကတော့ ဒီကနေ့ လိုက်ပါမသွားရဘူးဆိုတော့ သူ့အခန်းကျယ်ထဲမှာပဲ သူ့ရှိနေနိုင်သည်။ ဒါပေမယ့်.. အဖေနဲ့ ဒီမခင်နှင်းဆီတို့ဟာ တစ်စက်မှတည့်ကြတာမဟုတ်..။ ကိုယ်မဖြေရှင်းတတ်တော့လို့ အဖေ့ကို လှမ်းအကူအညီတောင်းကာမှ အဖေနဲ့ ဒီအစ်မတို့ ရုံးကြီးထဲမှာ ထချကုန်ကြရင်လည်း ခက်ဦးမည်။ ဘာလုပ်ရပါ့မလဲနော်..။

“ဒီမှာ.. မင်းရဲ့ ခဲအိုအဖေရော ရှိသလား..။”

ဗုဒ္ဓေါ.. မခင်နှင်းဆီက အားလုံးပင် သိလာခဲ့ပြီကိုး..။ ဒုက္ခပဲ.. ဒုက္ခပဲ.. အစစအရာရာကို ခိုးခိုးသိသည်ဆိုပေမယ့် ခိုးခိုးသိနေတာ အဖေမသိသေးတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ.. ခိုးခိုးနှင့် အဖူးတို့ ချစ်နေခဲ့ကြပြီဆိုတာ အဖေမသိသေးတာတွေ ရှိနေသေးသည်လေ..။ ဒီနေ့တော့.. ဒီနေရာမှာတင် မခင်နှင်းဆီရဲ့လက်ချက်နဲ့ အားလုံး “ဘွား” ခနဲပေါ်ကာ ဒုက္ခရောက်ကြရပါတော့မည်။

“မင်းက တို့ပြောတာကို နားမလည်ဘူးလား.. မင်းရဲ့ ခဲအိုအဖေဆိုတာ ဦးခင်မောင်ကြည်ကို ပြောနေတာ၊

ရှိရင်သွားခေါ်လိုက်. . မင်းတို့တစ်တွေ ပူးပေါင်းပြီး
 ဒိုးဒိုးကို လှည့်ထားကြတဲ့ကိစ္စတွေ ဒီနေရာမှာတင်
 တို့ရှင်းမယ်. . ဒိုးဒိုး ရှိတာ မရှိတာက အကြောင်း
 မဟုတ်ပါဘူး . . သူ မရှိလည်း ညနေကျမှ သူ့အိမ်ကို
 ထပ်သွားပြီး ရှင်းပြလိုက်ရုံပဲ. . အရေးကြီးတာက
 မင်းတို့ရဲ့ လိမ်လည်လှည့်ဖြားနေတာတွေကိုသာ အမြန်
 ဆုံး ရပ်တန်းကရပ်သွားအောင် တားဆီးနိုင်ဖို့ပဲ”

အဖူးအဖို့ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါ. . ဒိုးဒိုးရဲ့
 ရုံးခန်းအပြင်ဘက်သို့သာ ကုပ်ကုပ်ကလေး ထွက်လိုက်ရပါ
 တော့သည်။ ဒါပေမယ့် အဖူးသွားမခေါ်လိုက်ရပါ. . ။ ခင်
 မောင်ကြည်က ဝုန်းဝုန်းဒိုင်းဒိုင်း အခြေအနေကြောင့် ရုံးခန်း
 အပြင်ဘက်သို့ပင် ရောက်ရှိနေခဲ့ပါပြီ. . ။ (--)ခန်းမသို့
 ရုံးမှဝန်ထမ်းများအားလုံး အကုန်လုံးနီးပါးပင် ပါသွားကြ
 သဖြင့် ရုံးမှာ အဖူးရယ်. . ခင်မောင်ကြည်ရယ်. . လက်နှိပ်
 စက် ကွန်ပျူတာစာရေးမလေးတစ်ဦးရယ်သာ ကျန်ရစ်ပါ
 သည်။ ထိုစာရေးမကလေးခမျာလည်း ဒိုးဒိုးရဲ့ ရုံးခန်းကိုသာ
 ပြူးနေအောင်ကြည့်ကာ အံ့ဩထိတ်လန့်နေရှာသည်။

“ဘယ်သူလဲ အဖူး . . ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ဟို. . ဟိုဟာ. . မခင်နှင်းဆီ ရောက်လာတာ. . ”

အဖူးက ခင်မောင်ကြည့်အနားသို့ ပြေးကပ်သွား
 လိုက်ကာ ခပ်တိုးတိုးနှင့်. . “သူအားလုံးသိခဲ့ပြီးပြီ”ဟု ပြော
 လိုက်ပါသည်။ အဖူးစကားအဆုံး ခင်မောင်ကြည်က “ဟာ”
 ခနဲ ဒေါသသံကြီးနှင့် သံရှည်ဆွဲ ဟစ်အော်ပစ်လိုက်ကာ. .

“တောက်”တစ်ချက်ကိုပါ ခေါက်ရင်း ရုံးခန်းထဲ ခပ်တင်းတင်းပင် လျှောက်ဝင်သွားတော့၏။ အဖူးမှာ ခင်မောင်ကြည့်နောက်က ကုပ်ချောင်းချောင်းနှင့် ပါရပြန်လေသည်။

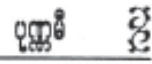
“ဘာလဲ. . သူများတကာရဲ့ ရုံးမှာ ဘာတွေလာတက်သောင်းကျန်နေတာလဲ. . ဒါ ဒီရုံးကအကြီးဆုံး GM ရဲ့ ရုံးခန်းနော်. . သက်ဆိုင်ရာကို လှမ်းအကြောင်းကြားလိုက်ရင် မင်းကို ပိုင်နက်ကျူးလွန်မှုနဲ့ ဒီရုံးထဲက ဆွဲထုတ်ပစ်လိုက်လို့ရတယ်. . ”

“အမယ်လေး. . ကြာလိုက်လေ. . ရှင့်လိုလိမ့်လည်မှုနဲ့လူကများ. . သက်ဆိုင်ရာတွေ. . ရဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရဲရင် ခုချက်ချင်းပဲ ခေါ်လိုက်ပါ. . ကိစ္စမရှိဘူး”

“ဟား ဟား ဟား. . ငါ့ကို လိမ်လည်မှုနဲ့လူလို့ ပြောရအောင်. . ငါက ဘယ်ပုဒ်မနဲ့ ငြိနေတဲ့ လိမ်လည်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့လို့လဲ. . ဟားဟားဟား. . ”

ခင်နှင်းဆီ တစ်မျိုးတော့ ဖြစ်သွားသည်။ ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ လုပ်ရပ်မှန်သမျှဟာ ဥပဒေနဲ့တော့ တိုက်ရိုက်ငြိကာ အရေးယူနိုင်ပုံမရ. . ။ အို. . ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ အရေးကြီးတာက ဒိုးဒိုးသိဖို့. . ။ မြွေပွေးခါးပိုက်,ပိုက်မိနေသလိုဖြစ်နေတဲ့ အဖြစ်ကနေ ရုန်းထွက်နိုင်ဖို့. . ဒိုးဒိုးရဲ့ အပါးမှာ ဝိုင်းလိမ်စားနေကြသော ဒီလူရယ်. . ဒီကောင်မလေးရယ်. . ဟိုကလေးရယ်. . လုံးဝမရှိတော့ဘဲ လွင့်စင်သွားစေဖို့. . အဓိက,က အဲဒါပဲဟာ. . ။

“ပုဒ်မတွေ ဘာတွေ ကျွန်မ နားမလည်ဘူး. . ရှင်ဟာ. . ”

မြေးချစ်ရဲ့အဖေ. . အဖူးရဲ့ခဲအို. . ဒိုးဒိုးရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှု စည်းစိမ်တွေကို သွားရေကျပြီး . . ရှင့်သားကို မိဘမဲ့ အဖြစ် ဒိုးဒိုးရဲ့အိမ်ပေါ် ပို့ထားခဲ့တယ်. . ခယ်မကို တော့ ရုံးခန်းထဲ လာထည့်ထားတယ်. . ”

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း . . နားထောင်လို့တော့ ကောင်း သားပဲ. . ”

“ရှင် ကျွန်မကို ထပ်လှည့်ဖို့ ကြိုးစားမနေနဲ့တော့. . ကျွန်မက ဒိုးဒိုးလို လူတကာ အလွယ်တကူ လှည့် လို့ရတဲ့အထဲက မဟုတ်ဘူး . . ရှင် ဝန်မခံရင်လည်း (--)လမ်း (--)ရပ်ကွက်ထဲက ရှင့်မိဘအိမ်အထိ ဒိုးဒိုးကို ခေါ်သွားပြလိုက်ရုံပဲ. . ရှင့်မိဘတွေကပါ ပေါင်းလိမ်ပေးကြဦးမယ် ဆိုရင်လည်း . . ရှင့်ရဲ့ မိတ်ဆွေစစ်ကြီး ကိုဖိုးနီက ကျွန်မကို သက်သေလိုက်လို့ ဝန်မလေးဘူးတဲ့. . ခု ဒါတွေအားလုံးလည်း သူပဲ ပြောပြလိုက်တာ. . ”

အဖူးက ရုတ်တရက် “အို. . အဘွားတို့ကိုတော့ ဒီလိုမပြောပါနဲ့”ဟု ဝင်အော်လိုက်သည်။ ခင်မောင်ကြည်က အဖူးကို “နင့်ပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း”ဟု လှည့်အော်လိုက်ပြီး လျှင်. . “တောက်”တစ်ချက်ကို ထပ်ခေါက်လိုက်ကာ. .

“အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ. . ”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ. . လက်တောက်လောက်ကလေးနဲ့ အဖေ့သွေးပါပြီး ဝိုင်းလိမ်တတ်နေတဲ့ ရှင့်သားလည်း အိမ်ပေါ်ကဆင်း . . အယိုလေးအရွယ်လေးတန်မဲ့ ချစ်

ဟန်ကြိုက်ဟန်ဆောင်ပြီး . . ချူစားဖို့ ဝန်မလေးတဲ့
ရှင့်ခယ်မကိုလည်း ရှင်ပြန်သိမ်းသွားပေတော့ပေါ့. . ”

အဖူးက ကိုယ့်မျက်နှာကိုယ် လက်ဝါးနှင့်အုပ်
ကာ ကုလားထိုင်တစ်လုံးမှာ ပစ်ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်းက ကြူကြူ
ပါအောင်ပင် ငိုလေတော့သောအခါ. . ခင်မောင်ကြည်မှာ
ခင်နှင်းဆီကို ခုပင် ပြေးသတ်မိတော့မတတ် တရှူးရှူး တရှဲ့ရှဲ့
ဖြစ်လာရတော့ကာ. .

“မင်း . . မင်း . . မဆီမဆိုင်တဲ့ ကလေးတွေကိုပါ
လျှောက်ထည့်မပြောနဲ့နော်. . မင်း နောက်တစ်ခွန်း
ထပ်ထွက်ရင် မင်းကို ငါ့လက်နဲ့ ငါ့ကိုယ်တိုင် သတ်မိ
မယ်”

“မဆီမဆိုင်တဲ့ ကလေးတွေ. . ဟုတ်လား . . ဟင်း
ဟင်းဟင်း. . ကိုယ့်မိကိုယ့်ဘရိုရက်နဲ့ မိဘမဲ့ဆိုပြီး . .
သူများအိမ်ပေါ် တက်နေတဲ့ ကလေးဟာ မဆီမဆိုင်
လား . . ”

ဒီတစ်ခါမှာတော့ဖြင့် ခင်မောင်ကြည့် ရင်ထဲ
ဒေါသထက်. . အေးစက်အောင့်ကျိန်းသွားသော ခံစားချက်ဆိုး
ကြီးတစ်ခုကသာ အစာထိုးဝင်ရောက်လာသည်။ ခင်နှင်းဆီ
အနေနဲ့ကလည်း ဒီကိစ္စကြီးမှာ မဆီမဆိုင် ဝင်,ဝင်ပါခဲ့မှုနဲ့
အရှက်ရော သိက္ခာပါ စော်ကားခံရပေါင်းများလှပြီ ဖြစ်သ
လို. . ကာယကံရှင် ဒိုးဒိုးကိုယ်တိုင်က ကျေးဇူးတင်လက်သင့်
ခံလိုက်ဖို့ထက်. . ပယ်ချဖို့. . ရယ်ပစ်ဖို့လောက်ကိုသာ
အမြဲလုပ်ခဲ့တာကို ခံထားခဲ့ရတာကတစ်ကြောင်း . . နောက်ဆုံး

တစ်ချက်ကတော့ဖြင့် ကိုယ်နဲ့ ဘယ်နေရာမှာမှ ယှဉ်လို့မရသည့် ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးကိုမှ ခိုးခိုးက ငယ်ချစ်မို့ နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်နေမိပါပြီဟု အတိအလင်း လာဝန်ခံသွားခဲ့သော အခါ ကိုယ်ကြုံတွေ့လိုက်ရသည့် ခံစားချက်ဆိုးတစ်ခုအကြောင်းကို ကိုယ့်ဘာသာပဲသိလိုက် နာကျင်ခံစားလိုက်ရတာက တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့်. . ခုလို အလုံးစုံကို အမှန်အတိုင်း သိလာရသောအခါမှာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လျော့လျော့ပေါ့ပေါ့သက်တောင့်သက်သာဖြစ်အောင် မဆက်ဆံနိုင်တော့ပါချေ။

ပြောချစ်ပစ်လိုက်ရမှ. . အနိုင်ယူပစ်လိုက်ရမှ. . ဒီသားအဖ ခဲအိုခယ်မ တစ်သိုက်လုံးကို ဟိုးမြောင်းထဲသို့ ပစ်စလက်ခတ် ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ကျရောက်သွားသည်အထိ ပါးစပ်တစ်ခုနဲ့ဖြစ်ဖြစ် လုပ်နိုင်လိုက်ရမှ. . ။ ခင်နှင်းဆီအဖို့ ကလည်း ကိုယ့်ခံစားချက်နှင့် ကိုယ်ပင်တည်း. . ။

“ပြီးကျတော့ကော. . ကိုယ့်ဘဝ အခြေအနေ. . ကိုယ့်ခဲအိုရဲ့ အစီအစဉ် အလိမ်အညာတွေကို သိရက်နဲ့. . ငယ်ကျွမ်းဆွေလေးပါဆိုပြီး. . ဒီသူဌေးကလေး တစ်ယောက်ကို တက်ချိုင်းချစ်ကြိုက်ပစ်လိုက်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကကော မဆီမဆိုင်ထဲပဲ ပါနေဦးမှာလား”

ခင်မောင်ကြည့် မျက်လုံးကြီးတွေ ပြူးထွက်လာရကာ. . “မင်း မိန်းကလေးချင်း မဟုတ်တမ်းတရား မပြောနဲ့. . ဒါ ငါ့ဘာသာစီစဉ်တာ. . အဖူးဘက်က ဘာမှ. . ”ဟုသာ ပြောရုံရှိသေး. . ခင်နှင်းဆီက “ကိုယ့်ခယ်မကိုယ်လည်း ပြန်မေးကြည့်ဦး”ဟု ဖြတ်အော်ပစ်လိုက်တာကို ခံလိုက်

ရလေသည်။ ခင်မောင်ကြည်က သူ့ကျောဘက်မှ အဖူးကို လှည့်ကြည့် ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

“အဖူး . . . အဖူး . . . နင် . . . နင် . . .”

အဖူးမှာတော့ ငိုပြီးရင်းသာ ငိုရင်းပင် . . . အပြောအဆို ခံနေရတာကို ရှက်တာရော . . . ခင်နှင်းဆီကို ရော . . . ခင်မောင်ကြည်ကိုရောပါမက တခြား ဘာတွေကို မှန်းမသိပါ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေမိတာရောနှင့် သည်းအူ ပြတ်မတတ် ခေါင်းမဖော်တမ်း ငိုနေမိပါတော့သည်။

“နင် . . . နင် . . . ငါ့ကိုပြောစမ်း . . . အဲဒါ တကယ်ပဲ လား . . . မဟုတ်တာပြောရင် အဲဒီမိန်းမကို ငါ ကိုယ် တိုင်သတ်မယ် . . . နင် . . . နင်နဲ့ အဲဒီကောင်နဲ့ အခု တကယ်ပဲ . . .”

အဖူးမှာ ကြာကြာမြဲမထားရဲပါ . . . ခေါင်းကို သာ တတွင်တွင် ညိတ်ပြလိုက်ရရှာပါတော့သည်။ ခင်မောင် ကြည့်ထံမှ တောက်ခေါက်သံ အကျယ်ကြီးက အခန်းတွင်း မှာ ဟိန်းနေအောင်ပင် ထွက်ပေါ်လာပါတော့သည်။

“ကြည့်စမ်း . . . တစ်ဂိုဏ်းတည်းချင်းမှာတောင်မှ အချင်း ချင်း လျှို့ဝှက်မှုတွေ သစ္စာဖောက်မှုတွေနဲ့ မကင်းကြ ဘူးပေါ့ . . . အဖူး . . . အဖူး . . . မင်းကိုတော့ တို့အရမ်း အံ့ဩသွားပြီ . . . မင်းရုပ် မင်းရည်ကလေးနဲ့ ဒိုးဒိုးလို လူကိုတောင်မက ဒီလိုလူကြီးပါ လှည့်ထားနိုင် တယ် . . . အလိမ်အညာထဲမှာတောင်မှ အလှည့်အပတ် ကပါနေသေးတယ် . . . ဘာတဲ့ . . . လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ့်သုံး

နှစ်တည်းက ကျွမ်းခဲ့ကြတဲ့ ငယ်ကျွမ်းဆွေပါ ဟုတ်လား . . . ဟင်းဟင်းဟင်း . . . ခိုးခိုး . . . ခိုးခိုး . . . ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဟုတ်လှပြီထင်နေပြီး ကောင်းကောင်းအလိမ်ခံထိနေတာပဲ. . . ဒီလို လူရှုပ်တစ်ယောက်က လိမ်ခဲ့တာထက်. . . သူတကယ်ပဲ တန်ဖိုးထားပြီး မြတ်နိုးနေတဲ့ မိန်းကလေးကပါ လိမ်နေတာကိုသာ သူသိလိုက်ရရင်”

အဖူး ခေါင်းကလေး ဆတ်ခနဲ မတ်ထောင်လာသည်။

“အ. . . အဖူး . . . ခိုးခိုးကို ဘာမှမလိမ်ဘူး . . . ”

“ဟင်. . . မင်းက ခုချိန်ထိ ပြောင်ညာချင်သေးတယ်”

“မ. . . မဟုတ်ပါဘူး . . . အဖူးတို့ရဲ့ သံယောဇဉ်ကို ခိုးခိုးကောင်းကောင်းသိတယ်. . . ”

“ဟင်း ဟင်း . . . ဒါတွေအားလုံးကိုပါ သိသွားတဲ့အခါ ကျတော့ အဲဒီသံယောဇဉ်ဆိုတာကိုပါ ဆက်ပြီးသိနေနိုင်ဦးမလား . . . တို့တွေ စောင့်ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ ဟုတ်လား”

အဖူးက ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ဟန်နှင့် နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ကာ ခေါင်းကိုမော့သည်။ ကျောက်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်လို ဖြစ်နေသည့် အဖေ့ကိုကြည့်သည်။ ခင်မောင်ကြည်ရဲ့ အကြည့်များဟာ ခင်နှင်းဆီထဲမှာ မရှိတော့ဘဲ. . . အဖူး တစ်ယောက်တည်းထံမှာသာလျှင် တစိုက်မတ်မတ်. . . မမှိတ်မသုန်တည်း . . . ။ အဖေ့ရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာလည်း ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်ဘူးသည့် နာကျင်ခြင်းတွေကို မြင်လိုက်ရသည့်အတွက်

အဖူး အနည်းငယ်တော့ တုန်လှုပ်သွားမိပါသေးသည်။ ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ခါမှာမှ အပြီးမရှင်းရင်လည်း မဖြစ်တော့ပြီ။ . . ။

“သတ္တိရှိရမယ်နော် အဖူး” . . ။ ခိုးခိုးက အနားနားမှာလာပြီး အားပေးလိုက်သလို ခံစားလိုက်ရ၏။ ခွင့်လွှတ်ပါအဖေရယ် . . ‘အချစ်’အတွက်နဲ့မို့ အဖူး . . အဖူး . . အဖေ့အပေါ်မှာ သစ္စာဖောက်သလို ဖြစ်ခဲ့မိရတယ် . . ။

“ခိုးခိုး . . ခိုးခိုးက ဒါတွေအားလုံးကို သိပါတယ်”

ခင်နှင်းဆီ မျက်လုံးတွေ ပြူးထွက်သွားချိန်မှာ ကျောက်ရုပ်ဖြစ်နေခဲ့သည့် ခင်မောင်ကြည်လည်း ဆတ်ခနဲပင် ဖြစ်သွားလေသည်။

“မြေးချစ်ဟာ အဖေ့သားဆိုတာရော . . အဖူးဟာ အဖေ့ခယ်မ ဆိုတာကိုပါ ခိုးခိုး အားလုံးသိနေပါတယ် . . ခိုးခိုးတောင် မဟုတ်ဘူး အန်တီ ဒေါ်လှလှပါ သိနေခဲ့ပြီးသားပဲ . . သိသိကြီးနဲ့ . . သားသားအပေါ်မှာရော . . အဖူးအပေါ်မှာပါ သံယောဇဉ်ရှိတဲ့အတွက် ခိုးခိုးက အဖေ့အပေါ်မှာလည်း ငွေမယူဘဲ . . အဖေ ဖြစ်စေချင်သလို မသိချင်ယောင်ပဲ ဆက်ဆောင်နေပေးခဲ့တယ် . . ဒါပေမယ့် ခိုးခိုးက အဲဒီလို ဖြစ်နေရတဲ့ အခြေအနေကြီးကနေ . . ပြီးပြတ်သွားချင်တာ ကြာလှပြီ . . အဖေရယ် . . သူရယ် . . အဖူးနဲ့ သားသားရယ် အားလုံး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြေပြေလည်လည်နဲ့ ပုံမှန်ဆက်ဆံရေးမျိုးပဲ သူလိုလားနေခဲ့တာ ကြာပါပြီ . . ဒီတစ်ခါ မခင်နှင်းဆီ သူ့ကို သွားပြောရင် သူ

သိပ်ကျေးဇူးတင်သွားလိမ့်မယ်. . သူဖြစ်စေချင်သလို
အားလုံး ဖြစ်သွားခဲ့ပြီလေ. . ”

ခင်နှင်းဆီက ပါးစပ်အဟောင်းသား . . မျက်လုံး
အပြူးသားနှင့်ပင် ငြိမ်သက်လို့နေသည်။ အဖူးကတော့ မျက်
ရည်တွေကိုသုတ်ပစ်ကာ စိတ်ကုန်စိတ်ပျက်လှသော. . အမူ
အရာနှင့်. . ။ ကြောက်ရွံ့တာတွေ၊ ရင်မဆိုင်ရဲတာတွေ၊
မျက်နှာပူအားငယ်ရတာတွေ၊ အမြဲတမ်းလိုလို တထိတ်ထိတ်နဲ့
တစ်စုံတစ်ရာကို မှန်းမျှော်စိုးရိမ်နေရတာတွေအားလုံး ပြီးပြတ်
ပျောက်ကွယ်သွားကြချိန်မှာ. . အဖူးထံ၌ လောကကြီးတစ်
ခုလုံးကို စိတ်ပျက်ပြီး . . တခြား ဘာခံစားချက်မှ ထပ်မံရှိ
နိုင်တော့သော “ဗွာလဟာ” အမူအရာကြီးမျိုးနှင့်သာ ကျန်
ရစ်လေသည်။

ခင်မောင်ကြည်က အဖူးကို အကြာကြီး စိုက်
ကြည့်နေသည်။ အကြာကြီးမှ တကယ့်ကို အကြာကြီးပင်
ဖြစ်သည်။ အဖူးကတော့ ခင်မောင်ကြည်ကို ပြန်ကြည့်မနေ
ပါ. . ။ အဝေးကြီးကိုပဲ ငေးနေခဲ့သည်။ အတွေးကိုယ်စီ
ခံစားချက်ကိုယ်စီနှင့် တိတ်ဆိတ်ကုန်ကြရသော အခန်းထဲ. .
နာရီစက်၏ မြည်သံတစ်ချောက်ချောက်ကိုပင် စိတ်မရှည်နိုင်
လောက်စရာ အတော်ကြာကြာကြီး ကြားနေခဲ့ရပြီး သကာလ
ခင်မောင်ကြည်က ရုတ်တရက် “ဖျတ်”ခနဲ လှုပ်ရှားလိုက်
ကာ. . သူ့ဘေးမှ သစ်သားမတ်တတ်ကုလားထိုင်တစ်လုံးကို
“ဝုန်း”ခနဲ ဆောင့်ကန်ထည့်ပစ်လိုက်သည်။

အရှိန်ဖြင့် လွင့်စင်ထွက်သွားသော ကုလားထိုင်

နှင့် နံရံတို့ ထိခိုက်ဆောင့်မိကြသံ ‘ပြောင်း’ခနဲ အမြည်မှာ
ပင် အဝေးသို့ ငေးနေခဲ့သော အဖူးထံမှလည်း “အဖေ”ဟု
ဝမ်းပန်းတနည်း အော်ခေါ်လိုက်သံကြီး ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။ ခင်မောင်ကြည်ကတော့ အခန်းထဲက ဘယ်သူ့ကိုမှ
ထပ်မကြည့်တော့ဘဲ အပြင်သို့ ကျောခိုင်းကာ ထွက်ခွာသွား
တော့သည်။

အခန်း(၇)

“ဘယ်မှာမှ ရှာလို့မတွေ့ခဲ့ဘူး အဖူးရယ်. . ဒါပေမယ့် ကိုယ်ထပ်ရှာပေးပါဦးမယ် ဟုတ်လား . . မငိုနဲ့ ဘာမှ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့. . ကိုကြည်က ဒီလိုပဲဟာ. . ပုံမှန်ရုံးလာနေချိန်တွေကလွဲရင် သူ့ကို ဘယ်မှာလိုက် ဖမ်းလို့ ဖမ်းရမှန်းမှ မသိတာ. . မငိုနဲ့. . အဖူးက ငိုတော့ မြေးချစ်လေး သနားပါတယ်. . အခုဟာက အဖူးကြောင့်လည်း မဟုတ်ဘူး . . ဘယ်သူကြောင့်မှ မဟုတ်ပါဘူး . . ကိုယ်ဘေးအိမ်ကို မေးခဲ့တယ်. . သူက တစ်လကိုးသိတင်း အဲဒီလိုပဲ အိမ်ပြန်ချင်မှ ပြန်လာတာတဲ့. . ”

“အဘွားတို့ဆီမှာရော. . ”

“မရှိဘူး . . ရှာမယ့်သာ သွားရှာလာခဲ့တာ. . အဲဒီကို သွားနေဖို့ဆိုတာ Chance (ချန်စ်)က ဘယ်လောက် နည်း သလဲ. . ကိုယ့်ဘာသာပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး . . ”

အဖူးက မြေးချစ်ကိုဆွဲပြီး ပေါင်ပေါ်တက်ထိုင် ခိုင်းလိုက်ကာ. . ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်သွားပါတော့သည်။ ခိုးခိုးကလည်း ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲ ငြိမ်ငြိမ်ကလေးသာ နေပေးလိုက်၏။ တကယ်တမ်းမှာတော့ ကလေးများ စိတ် မကောင်းဖြစ်မှာ စိုးသဖြင့်သာ ခိုးခိုးက တမင်လွှဲပြော လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကိုကြည် အခုလက်ရှိနေ၊နေသော တိုက်ခန်းသို့ ခိုးခိုး ရောက်ရှိသွားချိန်မှာ သူ့ပစ္စည်းပစ္စယမှန် သမျှကို ပြင်ဆင်ထုတ်ပိုးပြီးနေသည့် ကိုကြည်နှင့် ခိုးခိုးတို့ အချိန်မီပင် တွေ့လိုက်ရပါသည်။

“ကိုကြည်. . ”

ခိုးခိုးက အဖူး တစ်မျက်နှာနှင့်ပင် ကိုယ့်ကို ကိုကြည် ထိုးထိုး . . ရိုက်ရိုက်. . ဘာပဲလုပ်လုပ်. . ဟု သဘောထားပြီးဖြစ်ရာ ကိုကြည်ကို အရင်ဦးအောင် စခေါ် နှုတ်ဆက်လိုက်ရင်းက. .

“ကိုကြည်. . ခင်ဗျားရော. . ကျွန်တော်ရော နှစ်ဖက် လုံး အသီးသီးလွန်တာ. . ကျောတာတွေ ရှိကြပေမယ့် ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ထက်ပိုပြီး အသက်ကြီးသူဖြစ်တာ ရော. . တခြား ထောက်ထားရမယ့် အကြောင်းအချက် အစုံစုံနဲ့ရောဆိုရင် ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို အရင်စ၊ တောင်းပန်ရမယ်. . ကျွန်တော် အများကြီးပဲ တောင်း

ပန်တယ် ကိုကြည့်. . ကျွန်တော်တို့ ကြားတည်းက
တစ်ခုခုတွေကို ချေပစ်လိုက်ကြစို့လား . . ”

ခင်မောင်ကြည်က ဒိုးဒိုးကို ဘာမှပြန်မပြော
ပါ. . သူ့ရှေ့မှာ ဒိုးဒိုးက လာပိတ်ရပ်သလို ဖြစ်နေလျှင်
ကွေ့ရှောင်လိုက်၍ သူလုပ်စရာရှိတာကိုသာ ဆက်လုပ်သည်။
ကွေ့ရှောင်လို့ မရရင်တော့ ပခုံးကိုကိုင်ပြီး အသာတွန်းဖယ်ကာ
ဆက်လက်လှုပ်ရှားလေသည်။

“ခင်ဗျားက ပစ္စည်းတွေသိမ်းနေတော့ ဘယ်များသွားဖို့
အစီအစဉ်ရှိလို့လဲ”

ပြန်မဖြေပြန်. . ဒိုးဒိုးက ခင်မောင်ကြည်နှင့်
လက်လှမ်းမမီသော ပစ္စည်းတစ်ခု နှစ်ခုကိုပင် လက်ကမ်း . .
ကောက်သိမ်းပေးလိုက်ရင်းက. .

“ခင်ဗျား သားနဲ့သမီးကတော့ ခင်ဗျားကို မျှော်နေကြ
တယ် ကိုကြည့်. . သူတို့ရဲ့ သဘောက အဖေ့ကို
သူတို့က အရင်လာမတွေ့ရဲကြသေးလို့သာ. . ခင်ဗျား
ကသာ လိုက်လာခဲ့ကြလို့ ပြောရင်လည်း ဝမ်းသာ
အားရနဲ့ လာကြမှာပဲ. . ဒါမှမဟုတ် အခု ကျွန်တော်
အပြန်ကျရင် ခင်ဗျားပါ ပါလာရင်တော့ သူတို့အရမ်း
ပဲပျော်သွားကြမှာ. . ”

အဖြေမရ. . ။

“ကလေးတွေ အပေါ်မှာတော့ ဗွေမယူသင့်ပါဘူး
ကိုကြည့်ရယ်. . သူတို့က ကလေးတွေပဲ. . ဘာသိမှာ
လဲ. . ”

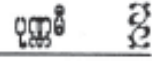

ခင်မောင်ကြည်က ခိုးခိုးကို ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်လာသည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်က နာကျင်ထိခိုက်ခြင်းတို့နှင့် ‘ဘွား’ခနဲဆုံလိုက်ရသောအခါ ခိုးခိုးပင် ဟန်ချက်ပျက်သွားရတော့မလိုလို . . အထိတ်တလန့်နှင့် ထူးဆန်းအံ့သြသွားရသည်။

“ဒီမှာ ကိုကြည် . . အားလုံး အေးဆေးပဲ ပုံမှန်လည်ပတ်နေလို့ရတယ် . . ခင်ဗျားရင်ထဲမှာ အားလုံးကို ဖျောက်ထုတ်လိုက်နိုင်ပါပြီဆိုရင် ကျွန်တော့်ဘက်ကလည်း အဲဒီလိုပဲ . . ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ အလုပ်အတူ ဆက်လုပ်ကြမယ် . . ကလေးတွေနဲ့ တွေ့ချင်လည်း ခင်ဗျားအိမ်ကို လာခဲ့လို့ရတယ် . . ကျွန်တော့်အမေကလည်း ကလေးတွေကိုလည်း ချစ်နေပြီးပြီ . . နဂိုကလည်း ပင်ကိုယ်သဘောထားကိုက အေးဆေးသဘောကောင်းပါတယ် . . အားလုံး ပုံမှန်အတိုင်းပဲ ဆက်နေလိုက်ကြရင် အဆင်ပြေမှာပါ . . ”

ပစ္စည်းပစ္စယတွေ သိမ်းဆည်းနေတာ အားလုံးပြီးစီးနေရာကျသွားသည်။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂရယ်လို့ ဘာမှ မရှိသော Hall (ဟောလ်) ပုံစံတိုက်ခန်းမှာ ခရီးဆောင်လွယ်သော အိတ်တစ်လုံး . . သေတ္တာပျော့ကြီးတစ်လုံးတို့နှင့်သာ ထည့်သိုပြီးချိန်မှာ ဘာမှပင် မကျန်ရစ်တော့အောင် ရှင်းပြောင်လို့နေတော့သည်။

ခင်မောင်ကြည်က အိတ်ထဲမှ သော့နှစ်ချောင်းကို ထုတ်ယူကာ စားပွဲငယ်တစ်ခုပေါ်သို့ လှမ်းတင်လိုက်ချိန်

မှာ ခိုးခိုးက တစ်ချိန်လုံးငြိမ်ပြီး လိုက်ကြည့်နေရာမှ ခင်မောင် ကြည့်ကို လက်လှမ်းဆွဲထားလိုက်ကာ တိုက်ခန်းတံခါး အပေါက်မှာ ပိတ်ကွယ်ပြီး ရပ်ထားလိုက်တော့သည်။

“ကိုကြည် . . ကိုကြည် . . ခင်ဗျား အဲဒီလိုတော့ မလုပ်နဲ့ဦး . . ခုက ဘယ်လဲ . . ”

ခင်မောင်ကြည်က ခေါင်းခါပြသည်။ ပြီးတော့ ဖယ်ပေးဖို့ အချက်ပြသည်။

“ခင်ဗျားကို ခုလောလောဆယ် တားမရတော့ဘူးဆို ရင် . . ခင်ဗျားသွားမယ့် နေရာအတိအကျကိုတော့ ပြောထားပစ်ခဲ့ . . ခင်ဗျားကလေးတွေကိုတော့ ဒီလို မလုပ်နဲ့ . . ”

ကိုကြည်မျက်နှာက မှိုင်းမှုန်သွားကာ . . သက် ပြင်းကြီးတစ်လုံးကို မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

“ကဲ . . ဒါဖြင့်ဗျာ . . တစ်ခုခုတော့ ပြောခဲ့ . . ဘာ ပဲဖြစ်ဖြစ် . . တစ်ခုခုပေါ့ . . နောက်ဆုံး ခင်ဗျားဆဲ ထည့်ခဲ့တယ်ဆိုရင်တောင် ကလေးတွေကတော့ ဘာမှ ပြောမသွားတာနဲ့စာရင် ပိုပြီးသဘောကျနေကြလိမ့် မယ် . . ”

ခင်မောင်ကြည်က ခိုးခိုးကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် သည့် သဏ္ဌာန်နှင့် ခိုးခိုးရဲ့ ညာလက်ဖဝါးကို သူ့လက်နှစ် ဖက်စလုံးနှင့် အုပ်ကိုင်ပစ်လိုက်သည်။

“မောင်ရင့်ကို ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် . . ကျေးဇူး လည်း အများကြီးတင်တယ် . . စိတ်လည်းချတယ် . . ”

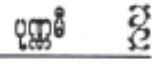

အင်း . . ကလေးတွေကိုတော့ ပြောပြလိုက်ပါ. . ပြန်
တွေ့ရင်လည်း တွေ့ရမယ် . . မတွေ့ရင်လည်း
မတွေ့ရတော့ဘူးလို့. . ”

“ဟာ. . ခင်ဗျား . . ခင်ဗျားက အဲဒီလိုတော့. . ဟေ့
ဟေ့လူ. . ”

ခင်မောင်ကြည်က လှစ်ခနဲ အခန်းပြင်ထွက်. .
ဘာဂျာတံခါးကို ဆွဲစေ့ပစ်လိုက်ကာ သော့ကိုပါ ချောက်ခနဲ
ခပ်ချလိုက်သောအခါ ခိုးခိုးမှာ အိမ်ထဲ တစ်ယောက်တည်း
ပိတ်မိကျန်ရစ်နေရစဉ်မှာပင် ကိုကြည်က လှေခါးမှတစ်ဆင့်
အောက်သို့ တဖျပ်ဖျပ် ဆင်းချသွားခဲ့လေပြီ. . ။ ခိုးခိုးက
ခုန ကိုကြည် တင်ထားခဲ့သော သော့နှစ်ချောင်းကို ပြေးယူ. .
သော့ခလောက်ကို ဖွင့်ကြည့်ရသောအခါ. . တံခါးဖွင့်
အပြင်ထွက် အမြန်ပြန်ပိတ်. . သော့ပါ ပြန်ခတ်နေရသဖြင့်
ခိုးခိုးလည်း အောက်ထပ်လမ်းမပေါ်သို့ ရောက်ချိန်းလည်းကျ
ရော. . ကိုကြည့်ကို အစအနမျှပင် မမြင်ရတော့ချေ. . ။

ခုတော့ ကလေးတွေက မေးနေကြပြီ. . ။
မြေးချစ်လိုကောင်ကတောင် အဖူးရဲ့သံယောင်ကိုနင်းကာ. .
“အဖေက သားတို့ကိုလည်း စိတ်နာ. . ရှက်လည်းရှက်ပြီး
တစ်သက်လုံး ထွက်ပြေးသွားတော့မှာလား”တဲ့. . ။ အဖူးလေး
ခမျာမှာတော့. . သုံးလောင်းပြိုင် လူသတ်မှုကြီး မဖြစ်ပွား
လိုက်ရသော်လည်း တစ်ယောက်တည်း . . . တစ်လောင်းတည်း
တစ်နေရာရာမှာ ဖြစ်ပျက်အစမြုပ်သွားတော့မည်ချည်းပဲ တစ်
ထစ်ချ ထင်နေရှာလေသည်။ “ပြန်တွေ့ရင်လည်း တွေ့ရ

မယ်”တဲ့. .။ အဲဒီစကားကိုပဲ အတည်ယူထားကာ ကလေးများ
စိတ်ချမ်းသာ နေနိုင်ကြရင် ကောင်းမည်။

ဒိုးဒိုးက အဖူးနှင့်မြေးချစ်တို့ကို လက်နှစ်ဖက်
နှင့် သိမ်းကျုံးဖက်ပစ်လိုက်ကာ သူတို့ရဲ့ ခေါင်းကလေးနှစ်
လုံးကို ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းကပ်ထားပေးလိုက်သည်။

ပုဏ္ဏမိ

www.linhtet.com

လင်းထက် မြန်မာ မှ စီစဉ်တင်ဆက်သည်

